

Katalog

*autorów
krakowskich*

sqp

STOWARZYSZENIE AUTORÓW POLSKICH

Niebiesko wydrukowano: Tadeusz Skoczka
Projekt okładki: Ryszard Gwinn
Foto: Jacek Wiciński

Redaktor techniczny: Wojciech Doma

KATALOG AUTORÓW KRAKOWSKICH

w opracowaniu **Stanisława Diedzica i Tadeusza Skoczka**

Uczestniczą w wyprawach naukowych, artystycznych i politycznych, w tym do krajów zagranicznych. Jedną z nich jest wyprawa w zagranicę, w której uczestniczą w konferencjach międzynarodowych oraz seminarjach poświęconych sztuce i literaturze. Ich prace naukowe, reportaże, szkice publicystyczne, reportaże i felietony od lat są zamieszczane w polskiej prasie społecznej i kulturalnej i codziennie, w periodykach poświęconych różnym dziedzinom nauki i techniki, w tym w pismach wydawanych w Belgii, Francji, NRD, Peru, RFN, na Węgrzech, w Wielkiej Brytanii, USA, ZSRR.

Są redaktorami i pracownikami naukowymi, pracują w redakcjach, wydawnictwach, szkołach, w szkołach artystycznych i technicznych. Łączy ich legitymacja w dziedzinie sztuki i literatury w Polskiej organizacji twórczości artystycznej Stowarzyszenia Autorów Polskich.

Stowarzyszenie Autorów Polskich jest organizacją młodą. Powstało w 1982 roku, lecz ma już w swoim składzie wielu wybitnych twórców literatury, sztuki i nauki. SAP jest organizacją, która ma na celu ochronę praw twórców i ich twórczości, a także ich twórczości i twórczości. SAP jest organizacją, która ma na celu ochronę praw twórców i ich twórczości, a także ich twórczości i twórczości.

Stowarzyszenie Autorów Polskich jest organizacją młodą. Powstało w 1982 roku, lecz ma już w swoim składzie wielu wybitnych twórców literatury, sztuki i nauki. SAP jest organizacją, która ma na celu ochronę praw twórców i ich twórczości, a także ich twórczości i twórczości.

Kraków 1988

Komitet redakcyjny:

Jan Adamczewski, Stanisław Burkot, Stanisław Dziedzic, Alina Fitowa, Tadeusz Skoczek,
Andrzej Urbańczyk

Redaktor wydania: Tadeusz Skoczek

Projekt okładki: Ryszard Gawin

Foto: Jacek Wcisło

Redaktor techniczny: Wojciech Dora

Korekta: Bogusława Kleczkova

Wydawca: Stowarzyszenie Autorów Polskich—Rada Oddziału w Krakowie. 31-008 Kraków, Rynek Gl. 25,
tel. 22-56-05

Realizacja: Ośrodek Dokumentacji Kultury Studentów i Historii Ruchu Studenckiego. 31-042 Kraków, Rynek Gl. 7/8,
tel. 21-08-76

Skład: Prasowe Zakłady Graficzne RSW „Prasa-Książka-Ruch” w Krakowie. Oddano do składania w styczniu 1988.

Druk i oprawa: ZG AGH. Zam. nr. 802/88. M-24/2823, 1500 egz. A-5. Podpisano do druku 28.10.1988.

Druk ukończono w listopadzie 1988.

Wstęp

„Zajmują się losami Polaków w Ameryce Północnej i Turcji, historią Syberii, twórczością Kossaka, pobytem Lenina w Polsce, życiem Kopernika, Franciszka Józefa i Kleopatry, konspiracyjną prasą w latach niemieckiej okupacji, życiem afrykańskich nomadów. Piszą o organizacji i zarządzaniu, polityce wyznaniowej, zwyczajach i obrzędach ludu polskiego, o dnie oka ludzkiego, zawartości prasy, przybyszach z Kosmosu, centralizmie demokratycznym, latynoamerykańskiej polityce USA, schroniskach wysokogórskich...

Przygotowują powieści historyczne, bajki dla dzieci, scenariusze filmów, spektakli teatralnych i telewizyjnych, słuchowisk radiowych. Piszą opowiadania, wiersze, piosenki, są autorami albumów, przewodników, programów teatralnych, scenariuszy wystaw. Ich filmy i spektakle teatralne zdobywają nagrody, a książki przełożono wielokrotnie na języki obce. Bywają zapraszani na konferencje i kongresy naukowe w Atenach, Bolonii, Londynie, Moskwie, Paryżu...

Uczestniczą w wyprawach naukowych do krajów Afryki, Ameryki Północnej i Południowej, Azji, należą do towarzystw naukowych w kraju i daleko poza jego granicami. Jedni z nich wykładają w zagranicznych uczelniach, inni organizują i uczestniczą w konferencjach naukowych oraz seminariach poświęconych miastu pod Wawelem. Ich prace naukowe, recenzje, artykuły publicystyczne, reportaże i felietony od lat zamieszczane są w polskiej prasie społeczno-kulturalnej i codziennej, w periodykach poświęconych różnym dziedzinom nauki i techniki, a także w pismach wydawanych w Belgii, Francji, NRD, Peru, RFN, na Węgrzech, w Wielkiej Brytanii, USA, ZSRR...

Są profesorami i pracownikami naukowymi, pracują w redakcjach, wydawnictwach, teatrach, w różnych placówkach naukowych i przedsiębiorstwach. Łączy ich legitymacja największej obecnie w Polsce organizacji twórczo-zawodowej: Stowarzyszenia Autorów Polskich.

Stowarzyszenie Autorów Polskich jest organizacją młodą. Powstało w 1982 roku, lecz starania o utworzenie zrzeszenia popularyzatorów nauki, autorów książek naukowych, popularyzatorów nauki i literatury faktu sięgają początków naszego wieku. SAP jako stowarzyszenie twórcze uczestniczy w tworzeniu polityki kulturalnej, pomaga w upowszechnianiu wiedzy o człowieku, społeczeństwie, kraju i świecie, aktywnie służy środowisku, w którym mieszkają i pracują autorzy.

W Krakowie Stowarzyszenie Autorów Polskich znalazło dobry klimat dla rozwinięcia działalności. Sprzyja mu aktywne i prężne środowisko akademickie, zainteresowanie mieszkańców miasta, intelektualna atmosfera społeczna, a także autentyczny ruch wydawniczy.

Członkowie Stowarzyszenia uczestniczą w działalności wielu ośrodków kultury, biorą udział w pracach komisji rad narodowych i PRON, ale przede wszystkim... piszą. Tworzą książki, które zaspokajają coraz powszechniejszy głód wiedzy o świecie skomplikowanym dziś, a niemniej powikłanym wczoraj. Książka jest ich społeczną legitymacją...

Jan ADAMCZEWSKI

pisarz, biografista, autor książek o Krakowie i powieści dla młodzieży, publicysta

Urodzony w 1923 r. w Poznaniu. Pracę pisarską rozpoczął w 1948 roku. Pracował w prasie poznańskiej, później w krakowskiej. Był m.in. publicystą „Dziennika Polskiego”, „Echa Krakowa”. Współpracuje z „Krakowem”, „Zdaniem”, „Życiem Literackim”, „Przekrojem”. Jest laureatem kilkudziesięciu konkursów publicystycznych i reporterskich, wielu nagród, wyróżnień.

Jest członkiem-założycielem Stowarzyszenia Autorów Polskich. Wiceprezes Rady Głównej SAP (1982-1985), długoletni prezes krakowskiego oddziału SAP (1982-1988). Od 15 lutego 1988 honorowy prezes Stowarzyszenia Autorów Polskich w Krakowie. Od 1985 r. członek Rady Głównej. Z ramienia Stowarzyszenia zasiada w Komisji Kultury Komitetu Krakowskiego PZPR, Komisji Kultury Rady Krajowej PRON, wojewódzkim Komitecie Narodowego Czynu Pomocy Szkole. Członek jury wielu sądów konkursowych, akcji i nagród.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1965)

Odznaka 1000-lecia Państwa Polskiego (1966)

Brazowa odznaka „Za zasługi dla obronności kraju” (1969)

Brązowa odznaka „Za zasługi dla polskiego łowiectwa” (1971)
 Budowniczy Nowej Huty (1972)
 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1973)
 Medal Kopernikowski (1973)
 Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1975)
 Zasłużony Działacz Kultury (1975)
 Medal SDP (1975)
 Medal „Za zasługi przy odnowie zabytków Krakowa” (1983)
 Srebrny Medal Zasługi Łowieckiej (1984)
 Odznaka 40-lecia PRL (1985)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda konserwatorska m. Krakowa (1963)
 Nagroda Miasta Krakowa (1970)
 Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1974)

Publikacje książkowe:

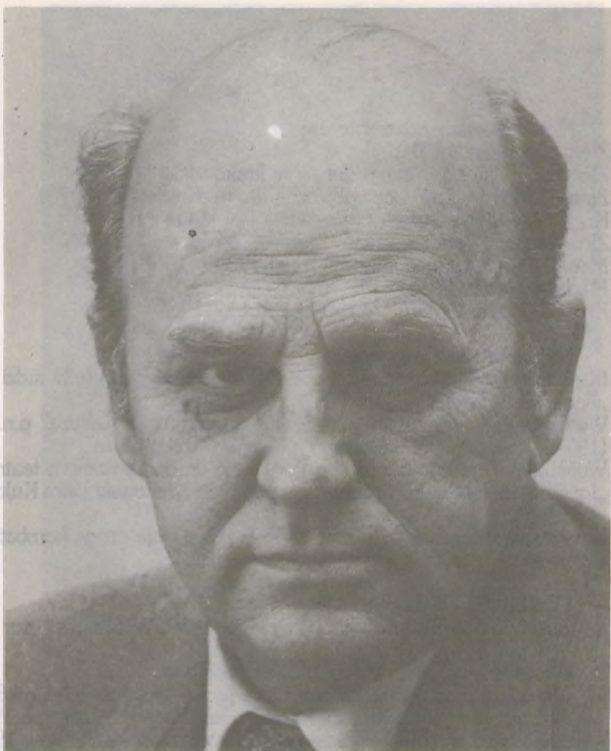
— *Nie od razu Kraków rozkopano*, Kraków 1963, WL
 — *Tajemnice starego Krakowa*, Kraków 1965, WL
 — *Z latem na ty*, Katowice 1965, Śląsk
 — *W starym Krakowie*, Kraków 1968, WL
 — *Ja do lasu muszę*, Katowice 1969, Śląsk
 — *Lenin w Krakowie* (album), Kraków 1970, 1974, WL [tłum. na rosyjski]
 — *Polskie dni Lenina*, Warszawa 1970, Interpress [tłum. na rosyjski]
 — *Mikołaj Kopernik i jego epoka*, Warszawa 1972, Interpress [przekład na 16 języków, dwukrotne wydanie w Japonii]
 — *Polskie miasta Kopernika*, Warszawa 1972, Interpress [tłum. na niemiecki i angielski]
 — *Polska — ojczyzna Kopernika*, Warszawa 1973, COIT
 — *Jesteśmy w Krakowie*, Warszawa 1973, Interpress [tłum. na francuski, angielski, niemiecki, rosyjski]
 — *Lenin na polskiej ziemi*, Kraków 1975, 1987, WL
 — *SOS dla Krakowa*, Kraków 1977, WL
 — *Kraków — wspólna odpowiedzialność*, Kraków 1979, KAW
 — *Raport z odnowy Krakowa*, Kraków 1979, KAW
 — *Ech, mój Krakowie*, Kraków 1980, WL
 — *Kraków od A do Z*, Kraków 1981, 1986 [wyd. II poszerzone], KAW
 — *Zielone godziny*, Katowice 1984, Śląsk
 — *Legendsy starego Krakowa*, Kraków 1985, KAW
 — *Osobliwości Krakowa*, Warszawa 1986, WAI F

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *Chłopcy z nieba*, [w:] *Miedzy dawnymi a nowymi laty*, Warszawa 1966, PZWS
 — *Na przykład Kraków*, [w:] *Spotkania z Polską*, PZWS 1968

W druku:

— *Kalejdoskop Krakowski*, Kraków, KAW
 — *Ilustrowany Kraków*, Warszawa, Interpress
 — *Z lasów i pól*, Kraków, KAW

Jacek ALBRECHT

publicysta, pamiętnikarz

Urodzony w 1923 roku w Przemyślu. W czasie II wojny światowej brał udział — jako ochotnik 20 Pułku Piechoty Ziemi Krakowskiej — w walkach z Niemcami. Więziony w obozie karnym pracy przymusowej „Liban” w Płaszowie. Absolwent Wydziału Prawa i Administracji UJ (1968). Wcześniej — w latach 1945-46 — słuchacz Warsztatu Filmowego Młodych przy Instytucie Filmowym w Krakowie. W 1981 roku, po latach pracy w różnych miejscach i na różnych stanowiskach (ostatnio inspektor wojewódzki w Wydziale Zdrowia Urzędu Miasta Krakowa), przechodzi na emeryturę.

Jest współorganizatorem Muzeum Walki i Męczeństwa Polaków 1939-1945 przy ulicy Pomorskiej 2 w Krakowie. Inicjator powstania Izby Pamięci Narodowej w budynku Urzędu Miasta Krakowa i główny realizator tego pomysłu. Pomysłodawca i realizator powstania Izby Pamięci Narodowej Powstania Styczniowego, dawne „Przytulisko weteranów 1863 r.” przy ulicy Biskupiej 18 w Krakowie. Przewodniczący Komisji Historycznej Związku Inwalidów Wojennych PRL Kraków-Śródmieście, członek Zarządu Dzielnicy i Zarządu Wojewódzkiego ZIW PRL.

Żołęźciel „X Muzy” (1956), jednego z pierwszych Dyskusyjnych Klubów Filmowych w Polsce, współautor popularnego cyklu „Na jazzowym ekranie”.

Najważniejsze odznaczenia:

- Złoty Krzyż Zasługi (1974)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1977)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1978)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1979)
- Złoty Medal „Opiekun Miejsc Pamięci Narodowej” (1982)
- Medal „Za udział w wojnie obronnej 1939” (1983)
- Medal 40-lecia (1984)
- Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1987)

Najważniejsze nagrody:

- III nagroda w konkursie Filmoteki Polskiej p.n. „Pamiętniki ludzi filmu” (1970) — za pracę „Zanim była Łódź”
- Wyróżnienie w konkursie „Czytelnika” i tygodnika „Kultura” p.n. „Pamiętniki urzędników” (1974) — za pracę „Mianowany na Rynku Krakowskim”
- Wyróżnienie na ogólnopolskim konkursie dramatycznym teatrów amatorskich za sztukę „Igraszki z balonikiem” organizowanym przez Krakowski Dom Kultury „Pałac Pod Baranami” (1985)
- II nagroda w konkursie ZD ZIW — PRL p.n. „Moja droga kombatanka” (1985) — za pracę „Prawdziwy karabin”

Publikacje książkowe:

- *Ludzie z marmurowej tablicy*, Kraków 1982, WL [współautor Tadeusz Wroński]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Mianowany na Rynku Krakowskim*, [w:] *Pamiętniki urzędników*, Warszawa 1972, Cz.
- *Polowanie z nagonką*, [w:] *Konflikt współczesny*, Warszawa 1981, Iskry
- *Prawdziwy karabin*, [w:] *Moja droga kombatanka*, Kraków 1986, Wyd. ZIW
- *Spod Wawelu do powstania*, [w:] *Otwarcie Izby Pamięci Narodowej Powstania Styczniowego*, Kraków 1986, Wyd. ZIW

Scenariusze:

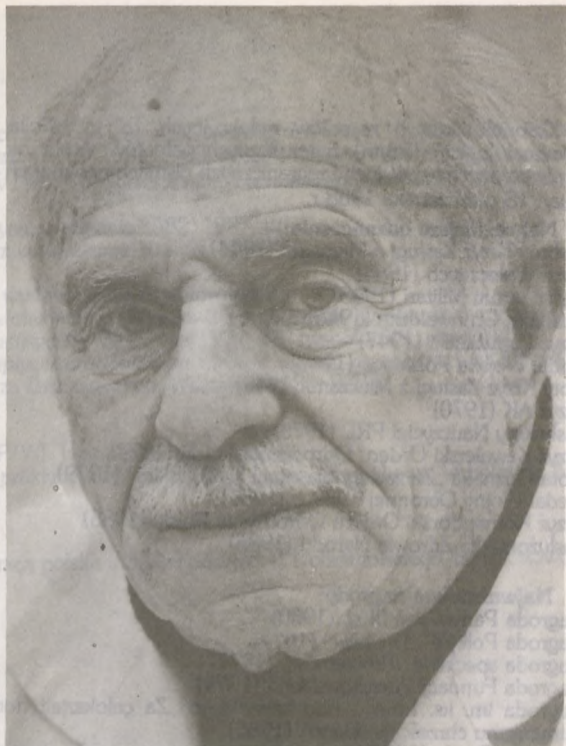
- *Ewiva l'arte*, Warszawa 1965, PP „Film Polski” — Zespół Syrena
- *Igraszki z balonikiem* — wodewil o Krakowie z 1905 r., Kraków 1985, KDK

Opracowania:

- *Moja droga kombatanka*, Kraków 1986, Wyd. ZIW [wybór i opracowanie pamiętników nagrodzonych w kilku konkursach o takiej samej nazwie]

W przygotowaniu:

- *Celuloidowy index II*, Wyd. Ośrodek Sztuki Wizualnej Kinoteatr „Związkowiec” [współautor książki]
- *W rocznicę święta pułkowego*, Wyd. Klub Kombatantów 20 PPZK

Julian ALEKSANDROWICZ

lekarz — hematolog, sozolog, publicysta

Urodzony w 1908 r. w Krakowie. Absolwent Wydziału Lekarskiego UJ (1933). Doktorat nauk medycznych obronił w 1934 r. Wolontariusz, a następnie asystent w szpitalu św. Łazarza (1933-39). Uczestniczył w kampanii wrześniowej jako lekarz 74 pułku piechoty. W 1941 r. wraz z rodziną umieszczony w krakowskim getcie. Organizował tam szpital dla rekonwalescentów, utrzymywał kontakty z Armią Krajową. W marcu 1943 r. ucieka z getta, ukrywając się do końca okupacji w okolicach Wieliczki. Brał udział w działalności AK i PPS. Po wojnie objął posadę asystenta II Kliniki Chorób Wewnętrznych UJ (1945-50). W 1947 r. otrzymał docenturę w UJ. Dyrektor III Kliniki Chorób Wewnętrznych (1950-70). Profesor zwyczajny (1956). Profesor i dyrektor Kliniki Hematologicznej Instytutu Medycyny Wewnętrznej Akademii Medycznej w Krakowie (1971-78).

Honorowy przewodniczący Komisji Ochrony Zdrowia Społecznego PAN (od 1970), hon. przew. Polskiego Towarzystwa Higieny Psychiczej, hon. przew. Krakowskiego Oddziału Towarzystwa Hematologicznego, b. wiceprzew. World Academy of Arts and Sciences, członek honorowy: Polskiego Towarzystwa Hematologicznego, American College of Nutrition, International Association of Bioinorganic Scientists, The Society for Environmental Geochemistry and Health.

Członek licznych zespołów redakcyjnych, m. in. „Folia Humanistica” (Barcelona), „Haematologica” (Rzym), autor licznych patentów. Autor ok. czterystu prac naukowych, zamieszczanych w polskich i zagranicznych pismach naukowych oraz wielu książek i rozpraw. Zmarł 18 października 1988 r.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (1944)
Krzyż Walecznych (1944)
Order Virtuti Militari (1945)
Odznaka Grunwaldzka (1946)
Krzyż Partyzancki (1947)
Medal Wojska Polskiego (1948)
Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami (1949)
Krzyż AK (1970)
Zasłużony Nauczyciel PRL (1973)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1974)
Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1979)
Medal Wojny Obronnej 1939 r. (1981)
Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1985)
Zasłużony dla Zdrowia Narodu (1985)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Państwowa III st. (1950)
Nagroda Polityki „Drożdże” (1977)
Nagroda specjalna „Problemów” (1977)
Nagroda Fundacji Jurzykowskiego (1979)
Nagroda im. ks. Idziego Radziszewskiego „Za całokształt dorobku naukowego w duchu humanizmu chrześcijańskiego” (1985)
Nagroda Goetla (1986)
Nagroda „Tygodnika Demokratycznego” — „Człowiek — Człowiekowi” (1988)

Publikacje książkowe:

— Schorzenia narządów krwiotwórczych szpiku kostnego, śledziony i gruczołów chłonnych w świetle badań biopłyticznych, Kraków 1946, Drukarnia Friedleina
— Hematologia chorób zakaźnych, Warszawa 1951, 1975, PZWL
— Hematologia kliniczna, Kraków 1951, PZWS
— Hematologia kliniczna, Warszawa 1955, PZWL [współautorzy H. Gaertner, J. Blicharski]
— Mikroskopia elektronowa krwinek, Warszawa 1955, PWN [współautorzy J. Blicharski, A. Feltynowski]
— Choroby krwi i narządów krwiotwórczych, Warszawa 1960, PZWL
— Kartki z dziennika Dra Twardego, Kraków 1962, 1983, WL [wspomnienia]
— Choroba białaczkowa, Warszawa 1963, PZWL [współautorzy J. Sznajd, J. Urbańczyk]
— Relaks, Warszawa 1966, PZWL [współautor S. Cwynar]
— Układ krwiotwórczy w chorobach zakaźnych, Warszawa 1966, PZWL
— Sumienie ekologiczne, Warszawa 1971, 1988, Omega
— Biosfera a nauka o zdrowiu człowieka, Kraków 1971, PWN
— Biometrologia w służbie zdrowia, Kraków 1971, PWN
— „Metale życia” a ochrona środowiska człowieka, Kraków 1973, 1978, PWN
— Literatura a zdrowie społeczeństwa, Kraków 1973, PWN
— Wiedza stwarza nadzieję, Warszawa 1975, 1976, WP
— Hematology of infectious diseases, Warsaw 1976, Polish Medical Publishers [współautor J. Lisiewicz]
— Pożywienie, woda i sól stołowa w ochronie zdrowia społecznego, Wrocław-Kraków 1978, Oss. [współautor K. Janicki]

- *Nauka o krwi w krakowskich szkołach lekarskich wczoraj, dziś i jutro*, Kraków 1978, PWN
- *Kuchnia i medycyna*, Warszawa 1979, 1981, 1983, 1985, Watra [współautor I. Gumowska]
- *Leukemia Ecology*, Warsaw 1982, Foreign Scientific Technical and Economic Information [współautor A. Skotnicki]
- *Nie ma nieuleczalnie chorych*, Warszawa 1982, 1987, WŁ
- *Studia medyczne a etos zawodu lekarza*, Kraków 1985, AM

Ważniejsze publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Choroby krwi i układu krwiotwórczego*, Warszawa 1969, PZWL [współudział, redakcja]
- *Rewolucja naukowo-humanistyczna*, Warszawa 1974, WP [współudział, redakcja]
- *Cherebrologia. Nauka o wpływie środowisk na zdrowie somato-psychiczne* [w:] *Zdrowie psychiczne*, pod red. Kazimierza Dąbrowskiego, Warszawa 1985, PZWL

W druku:

- *U progu medycyny jutra*, PZWL [współautor H. Duda]
- *Jean Durlach, Magnez w praktyce klinicznej*, PZWL [przekład naukowy, wspólnie z A. Radzikowskim]

W przygotowaniu:

- *Elementologia* [wspólna praca polsko-indyjska pod red. J. Dobrowolskiego, tamże: słowo wstępne]

Zbigniew BAJKA

prasoznawca, publicysta, historyk

Urodzony w 1944 roku w Piotrkowicach (woj. kieleckie). Absolwent historii (1968) i socjologii (1970) Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1976 roku doktoryzował się na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego na podstawie pracy „Czytelnictwo prasy w Polsce Ludowej”. Znany działacz studencki i samorządowy. Za pracę dyplomową z historii („Ostatni rok okupacji w powiecie nowotarskim”) otrzymał I nagrodę w ogólnopolskim konkursie im. Aleksandra Zawadzkiego.

Od 1968 roku pracuje naukowo w Ośrodku Badań Prasoznawczych RSW „Prasa-Książka-Ruch” (kieruje zespołem zajmującym się badaniami opinii publicznej i odbioru prasy), a od 1974 roku jest jednocześnie adiunktem w Instytucie Nauk Politycznych UJ. Publikuje prace naukowe w „Zeszytach Prasoznawczych” i wydawnictwach ŌBP. Jako publicysta współpracuje z prasą w całym kraju.

Jest członkiem AIERI (Międzynarodowego Stowarzyszenia do Badań nad Masowym Komunikowaniem) oraz przewodniczącym sekcji prasy współczesnej Komisji Prasoznawczej PAN. Uczestniczył w wielu kongresach i konferencjach naukowych — krajowych i zagranicznych.

Najważniejsze odznaczenia:

- Srebrna Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1973)
- Odznaka „Budowniczy Nowej Huty” (1975)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla miasta Krakowa” (1976)
- Srebrny Krzyż Zasługi (1978)
- Zasłużony Działacz Kultury (1984)
- Medal 40-lecia PRL (1985)
- Złoty Krzyż Zasługi (1986)
- Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1987)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda im. A. Zawadzkiego (1969) — za pracę magisterską
- Nagroda ZG SD PRL (1987) — za badania prasoznawcze

Publikacje książkowe:

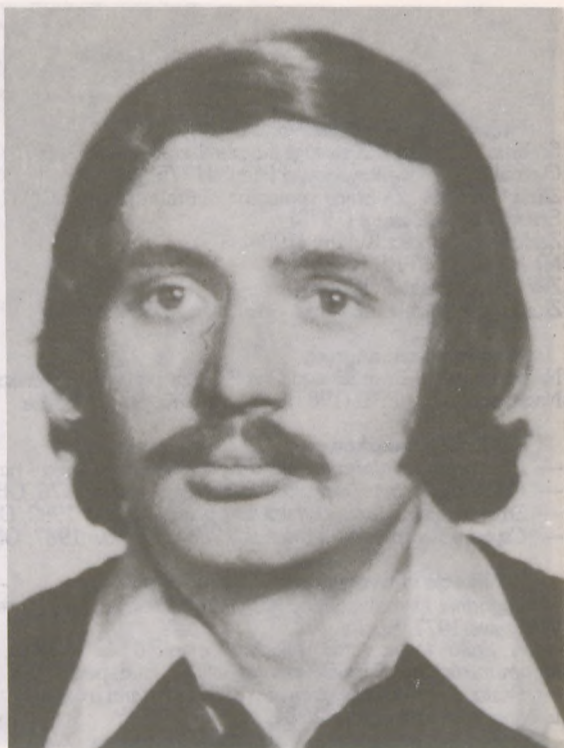
- *Rola prasy w informowaniu o wydarzeniach w kraju i na świecie*, Kraków 1973, OBP
- *Czytelnictwo prasy w Polsce Ludowej*, Kraków 1976, OBP
- *Zmiany w strukturze czytelnictwa prasy*, Kraków 1982, OBP
- *Czytelnictwo prasy w Polsce w 1986 r.*, Kraków 1987, OBP

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Tygodnik Demokratyczny na rynku prasowym*, [w:] *Prasa SD. Tradycje i współczesność*, Warszawa 1977, Epoka
- *A Sajtó tájékoztatási feladatai a rádió és televízió mellett*, [w:] *Sajtótudomány, kommunikációelmélet, tájékoztatópolitika*, Budapest 1977
- *Postawy młodzieży w pierwszym okresie stanu wojennego*, [w:] *Młoda generacja Polaków w okresie kryzysu*, Opole 1984, ANS

W przygotowaniu:

- *Prasa krajów socjalistycznych*, Wyd. OBP oraz MOD Praga
- *Polska prasa popołudniowa*, Kraków, OBP

Marek BARAN

autor przewodników turystycznych, publicysta

Urodzony w 1947 r. w Krakowie. Absolwent Wydziału Maszyn Górniczych i Hutniczych Akademii Górniczo-Hutniczej (1972). W latach 1972-77 pracował w Zakładach Surowców Ogniotrwałych „Górka” w Trzebinii. Od 1977 projektant w Pracowni Transportu Linowego Krakowskiego Biura Projektowo-Badawczego Budownictwa Przemysłowego.

Publikuje na łamach miesięcznika „Gościniec”.

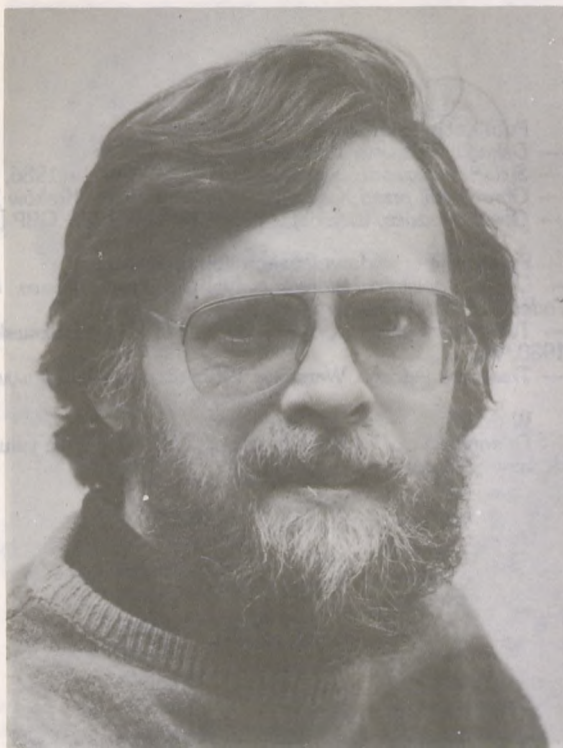
Publikacje książkowe:

- *Koleje linowe, wyciągi narciarskie, nartostrady (Tatry, Podtatrze, Gorce, Beskid Wyspowy i Sądecki)*, Warszawa — Kraków 1985, 1986 [wyd. popr. i uzupełn.], Kraj
- *Koleje linowe, wyciągi narciarskie, nartostrady (Beskid Śląski, Żywiecki i Mały)*, Warszawa — Kraków 1987, Kraj

Publikacje w druku:

- *Przewodnik narciarski po grupie Klimczoka*, Kraj

Kraków, ul. Z. Miłkowskiego 6/26, tel. służb. 22-87-00 w. 52

Zbigniew BAUER

krytyk literacki, publicysta

Urodzony w 1952 r. w Elku. Absolwent filologii polskiej UJ (1975). W latach 1975-79 asystent, a następnie st. asystent w Zakładzie Teorii Literatury Instytutu Filologii Polskiej UJ. Członek zespołu redakcyjnego „Życia Literackiego” (1975-80), redaktor naczelny miesięcznika „Kontrasty” w Białymstoku (1981 — maj 1982). Od 1982 starszy publicysta w miesięczniku „Zdanie”. Starszy asystent w Ośrodku Badań Prasoznawczych w Krakowie (od 1986).

Publikował m.in. na łamach: „Poezji”, „Odry”, „Polityki”, „Nowych Książek”, „Nowego Wyrazu”, „Zdania”, „Akcentu”, „Ruchu Literackiego”.

Najważniejsze odznaczenia:

Brazowe Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1971)

Brazowy Krzyż Zasługi (1978)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1987)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Prezesa RSW (1977) — za krytykę literacką

Nagroda „Miesięcznika Literackiego” (1987) — za książkę „Dekada”

Publikacje książkowe:

- Dekada, Warszawa 1986, MAW
- Sylwetki przywódców politycznych świata, Kraków 1986, OBP [raporty]
- Obraz Partii przed X Zjazdem w prasie polskiej, Kraków 1986, OBP [raporty]
- Obraz młodzieży wiejskiej w prasie, Kraków 1986, OBP [raporty]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- Uwagi o powieści historycznej, [w:] *Owoc rodzi drzewo*, Księga pamiątkowa ku czci Tadeusza Hołuj, Kraków 1977, WL.
- Tworzywo krytyki, tworzywo krytyka, [w:] *Drugi krakowski Almanach Młodych*, Kraków 1980, WL.
- *Trzech na jednego*, Warszawa 1986, Cz. [współautor wywiadów]

W druku:

- *Dziennikarstwo. Wybrane problemy*, WSP [skrypt dla fakultatywnych studiów dziennikarskich; współautor E. Chudziński]

30-404 Kraków, ul. Cegielniana 20/31, tel. 66-23-19

Otton BEIERSDORF

historyk, publicysta

Urodzony w 1914 r. w Krakowie. Absolwent historii w Uniwersytecie Jagiellońskim (1939). W latach okupacji pracował w firmie spedycyjnej, a po wyzwoleniu w szkolnictwie. W 1947 r. uzyskuje stopień doktora nauk filozoficznych. W latach 1948-1949 pracuje w Konsulacie Polskim w Morawskiej Ostrawie. Po powrocie do kraju pracuje kolejno: w redakcji historycznej wydawnictwa „Książka i Wiedza” w Warszawie (1949-1951), w Dziale Wydawnictw Importowanych Ekspozytury „Domu Książki” w Krakowie (1952-1953), kieruje krakowską wojewódzką biblioteką TPPR (1953-1957). W latach 1957-60 bierze udział w pracach związanych z Rokiem Mickiewiczowskim, prowadzonych przez PAN. Następnie rozpoczyna pracę wykładowcy w Wyższej Szkole Pedagogicznej, Akademii Wychowania Fizycznego (historia i nauki polityczne) i Uniwersytecie Jagiellońskim (lektorat j. niemieckiego). Obecnie przebywa na emeryturze.

Napisał kilkadziesiąt artykułów drukowanych w czasopiśmie naukowych (m.in. „Kwartalnik Historyczny”, „Studia Historyczne”, „Zeszyty Naukowe UJ”) i prasie społeczno-kulturalnej. Opracował wiele biogramów do Polskiego Słownika Biograficznego.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrny Krzyż Zasługi (1954)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1984)

Publikacje książkowe:

- Walka polityczna czerwonych i białych na terenie Krakowa w okresie powstania styczniowego, Kraków 1964, WL
- Współpraca polskich i rosyjskich rewolucjonistów na Syberii w okresie powstania styczniowego, Kraków 1964, WL
- Organizacja miejska Krakowa w okresie powstania styczniowego, Kraków 1964, UJ
- Nurt rewolucyjny na terenie miasta Krakowa w okresie powstania styczniowego, Kraków 1968, WL
- Tajna prasa krakowska w okresie powstania styczniowego, Kraków 1968, WL
- Kronika wydarzeń w mieście Krakowie i okolicy 1859-1865, Kraków 1968, WL [wspólnie z Kazimierzem Olszańskim]
- Kijów w powstaniu styczniowym, Kraków 1969, WL

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- Kraków wobec powstania listopadowego, [w:] Powstanie czy rewolucja, Katowice 1981, UŚ
- Tajna prasa z lat 1861-1865, [w:] Powstanie styczniowe. Materiały i dokumenty, Wrocław 1969 (T. I) i 1970 (T. II) Oss. [Wydawnictwo polsko-radzieckie]
- Udział młodzieży polskiej Uniwersytetu Kijowskiego w powstaniu styczniowym, [w:] Materiały konferencji naukowej poświęconej dziejom Uniwersytetu Kijowskiego, Kraków 1986, UJ

Opracowania:

- Papiestwo wobec sprawy polskiej w latach 1772-1864, Wrocław 1960, Oss. [wybór źródeł]
- Rewolucja francuska 1789-1795. Teksty źródłowe do nauki historii w szkole, Warszawa 1960, PZWS [wybór i opracowanie]
- Korespondencja Sekretarza Stanu do Komisarza Pełnomocnego w zaborze austriackim oraz dokumenty dotyczące działalności Policji Narodowej w Krakowie 1863-1864, [w:] Sprawozdania Oddziału PAN w Krakowie, Kraków 1963, Oss.
- Teksty źródłowe do Komuny Paryskiej 1871, [w:] 100-lecie Komuny Paryskiej. Wybór opracowań i źródeł, Kraków 1973, AWF

Ważniejsze broszury popularnonaukowe:

- Konstanty Kalinowski, Kraków 1955, TPPR
- Polskie nie zapomniały go serca. Popularny szkic o Andrzeju Afanasiejwiczu Potiebnim, Kraków 1955, TPPR
- Prekursorzy Wielkiego Października, Kraków 1967, TWP

W przygotowaniu:

- Wacław Tokarz jako historyk powstania styczniowego, Kraków, PTH
- Polska działalność dyplomatyczna w Rzymie w okresie powstania styczniowego, Kraków, PWN
- Galicja wobec powstania styczniowego, Kraków, PWN
- Kraków w ostatnich chwilach powstania styczniowego (luty — lipiec 1864), Kraków, PWN

Izabela BOBBÉ

publicystka, tłumaczka

Urodzona w 1930 r. w Bydgoszczy. Absolwentka filologii polskiej i romańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1953). Od 1954 współpracuje z „Tygodnikiem Powszechnym”. Redaktor w tygodniku „Kierunki” (1956-1965), szef krakowskiego oddziału „Słowa Powszechnego” (od 1965). Od 1974 r. współpracuje z „Przeglądem Lekarskim” (zeszyty „Oświecim”). Członek Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Alberta Schweitzera (od 1976) i przewodnicząca oddziału krakowskiego (od 1987), przewodnicząca polskiej grupy kobiecej B.K. „Oświecim — Hiroshima” (od 1984), stały współpracownik polsko-niemieckiej organizacji „Znaki Nadziei — Zeichen Der Hofnung”.

Znana działaczka społeczna, od 1984 r. radna Rady Narodowej m. Krakowa, członek Komisji Prawa i Porządku Publicznego. Członek — założyciel SAP, sekretarz Oddziału SAP w Krakowie w latach 1982-1985.

Autorka wielu artykułów publicystycznych i licznych przekładów literatury pięknej, popularyzatorskiej i społeczno-kulturalnej z języka francuskiego.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrny Krzyż Zasługi (1980)

Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)
Srebrny Medal „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)

Srebrny Medal Stowarzyszenia PAX (1986)

Złota Odznaka SD PRL (1987)

Publikacje książkowe:

- *Zwyczaj i obrzędy ludu polskiego*, Warszawa 1969, PAX
- *Trwałe wartości kultury polskiej*, Warszawa 1978, PAX
- *Filozofia Schweitzera a Oświęcim*, Warszawa 1987, Wydział Kultury i Nauki Stowarzyszenia

Przekłady:

- Yvonne Cheuffin: *Dziennik młodego przestępcy*, Warszawa 1974, PAX

W przygotowaniu:

- *Dziennik biskupa Herdera Camarra* [tłumaczenie i opracowanie]
- *Monografia Alberta Schweitzera* [wspólnie z H. Gaertnerem i I. Pawłowską]

Celina BOBIŃSKA-WOLSKA

historyk czasów nowoczesnych, uprawia metodologię i teorię

Urodzona w Krakowie. Absolwentka historii Uniwersytetu Moskiewskiego (1938). Publicystyka w organie Związku Patriotów Polskich „Nowe Widnokręgi” (1943-44). Doktorat uzyskała w 1945 r. (Moskwa, Łódź). W latach 1945-50 prowadziła wykłady zlecone na Uniwersytecie Warszawskim oraz w wyższych szkołach partyjnych. Od 1950 r. pracownik naukowy Uniwersytetu Jagiellońskiego — początkowo zastępca profesora, następnie kierownik: Katedry Historii Polski, Katedry Historii Polski Nowożytnej, Zakładu Historii Polski Nowoczesnej, Zakładu Metodologii Historii i Historiografii w Instytucie Historii. Profesor nadzwyczajny (1952), a od 1961 profesor zwyczajny w tejże uczelni.

Sekretarz naukowy „Przeglądu Historycznego” (1949-50), redaktor czasopisma „Historyka”, inicjator i realizator serii „Studia z historii społeczno-gospodarczej Małopolski”. Członek Rady Naukowej „Polskiego Słownika Biograficznego”. Członek Komisji Historycznej Polskiej Akademii Umiejętności (1950-51), a następnie Komisji Historycznej Krakowskiego Oddziału PAN, członek Komitetu Nauk Historycznych PAN (do 1983). Członek Rady Naukowej Instytutu Historii PAN, kierownik Pracowni Badań Agramych i przewodnicząca Komisji Metodologicznej w tymże Instytucie (1958-63). Członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Historycznego (1946-54), przewodnicząca Komisji Ruchów i Struktur Społecznych

przy Komitecie Nauk Historycznych (od lat 50.), reprezentant Polski w Międzynarodowej Komisji Ruchów i Struktur Społecznych przy Międzynarodowym Komitecie Nauk Historycznych (1964-80). Członek-zalozyciel Międzynarodowej Komisji Historii i Historiografii.

Redaktor i współredaktor wielu prac zbiorowych, wydawnictw źródłowych i wstępów do nich, wydanych w kraju i za granicą (m.in. w j. angielskim, niemieckim, francuskim, rosyjskim, włoskim). Autorka ok. 300 artykułów i rozpraw.

Najważniejsze odznaczenia:

- Medal 10-lecia PRL (1954)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1955)
- Order Sztandaru Pracy II klasy (1964)
- Medal 600-lecia UJ (1964)
- Medal 20-lecia PRL (1964)
- Medal 1000-lecia Państwa Polskiego (1966)
- Medal 30-lecia (1974)

Publikacje książkowe:

- *W walce z caratem*, Warszawa 1947, PIW
- *O prostym człowieku ZSRR*, Warszawa 1947, 1949, KiW
- *Przemiany społeczne i polityczne oraz ideologiczne w okresie upadku pierwszej Rzeczypospolitej*, Warszawa 1949, RSW „Prasa”
- *Czasy Oświecenia polskiego (od pierwszego rozbioru do Sejmu Czteroletniego)*, Warszawa 1951, Cz.
- *Historia Polski (1764-1831)*, Kraków 1951, PZWS [skrypt]
- *Szkice o ideologiach polskiego Oświecenia. Kollątaj i Staszic*, Wrocław 1952, Oss.
- *Marks i Engels a sprawy polskie do osiemdziesiątych lat XIX wieku*, Warszawa 1954, 1955, KiW [tłum. na j. niemiecki]
- *Ideologia rewolucyjnych demokratów polskich w latach sześćdziesiątych XIX wieku*, Wrocław 1956, PWN
- *Historyk — fakt — metoda*, Warszawa 1964, KiW [tłum. na j. niemiecki]
- *Marksa spotkania z Polską*, Kraków 1971, WL
- *Wież niespokojna: studia małopolskie z XVIII — XIX wieku*, Warszawa 1979, KiW

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Pewne kwestie chłopskiego użytkowania gruntu i walką o ziemię*, [w:] *Studia z dziejów wsi małopolskiej*, Warszawa 1957, PWN [nadto: wstęp i red.]
- *Przyczynek do badań nad aktywnością społeczną chłopów (w XVIII w.)*, [w:] *Księga Jubileuszowa z okazji 70. rocznicy urodzin prof. St. Arnolda*, Warszawa 1965
- *Les débuts de la re Internationale, Les Polonais et la question polonaise*, [w:] *La Pologne au XIIIe congrès interenational les scences histriques a Vienne*, Warszawa 1965
- *Aspects idéologiques de la „Questions Polonaise au sein de la Premiere internationale entre 1860 et 1870*, [w:] *La Premiere Internationale*, Paryż 1968
- *Mouvements paysans et problemes agraires en Pologne de la fin XVIIIe siecle a 1945*, [w:] *Les mouvements paysans dans le monde contempprain*, Neapol 1972
- *Tradition et dynamisme dans la vie la campagne polonaise montagnieuse et submontagnieuse depuis la moitie du XVIIIe siecle*, [w:] *Les Pyrenees et les Carpates XVIe—XXe siecles*, Warszawa—Kraków 1982 [praca zbiorowa polsko-francuska, red. C.Bobińska, J. Goy]
- *Elite, mentalité et conscience dans les mouvements paysans en Europe orientale et centrale du XVIIIe siecle*, [w:] *Mélanges R. Mandrou*, Univ. Aix en Provence 1985
- *Les leaders des mouvements paysans locaux sur le territoire polonais aux XVIIIe siecles*, [w:] *Księga Pamiątkowa ku czci prof. Valdo Zilli*, Neapol 1986

Opracowania (wybór):

- Smoleński Władysław, *Wybór pism*, Warszawa 1954, KiW [wybór i redakcja]

- *Studia z historii społeczno-gospodarczej Małopolski*, Wrocław 1958, Oss. [redakcja]
- Michnik Helena, *Marks i Engels o Polsce*, Warszawa 1960, KiW [oprac. i słowo wstępne]
- *Studia z dziejów młodzieży Uniwersytetu Krakowskiego od Oświecenia do połowy XIX w.*, t.I,II,III, Kraków 1964, UJ [wstęp i redakcja]
- *Kraków i Małopolska przez dzieje*, Kraków 1970, WL [wstęp i redakcja]
- Karol Marks, *Przyczynki do historii polskiej. Rękopisy z lat 1863-1864* (Karl Marx: *Beiträge zur Geschichte der polnischen Frage Manuskripte aus den Jahren 1863-1864*), Warszawa 1971, 1987, KiW [wstęp oraz udział w przygotowaniu całości]
- *Spór o historyczną Szkołę Krakowską*, Kraków 1972, WL [współredaktor J.Wyrozumski]
- *Zjednoczenie Emigracji Polskiej 1866-1870*, Wrocław 1972, Oss. [wstęp, współredaktor I. Miller z ZSRR]
- *Employment— Seeking Emigrations of the Poles World—wide XIX and XXC*, Kraków 1975, UJ [współredaktor A.Pilch]
- Władysław Wolski, *Kartki kontrowersyjne*, Kraków 1980, WL [oprac.]

Regina BOCHENEK-FRANCZAK

romanistka

Urodzona w 1947 r. w Sissonne (Francja) w rodzinie polskich emigrantów. W 1955 r. przyjechała z rodzicami do Polski. Zamieszkała w Tychach, gdzie ukończyła szkołę podstawową i średnią. Absolwentka (z wyróżnieniem) filologii romańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1969). Po studiach pracuje w Zakładzie Literatur Romańskich Instytutu Filologii Romańskiej UJ. Doktoryzuje się w 1978 r. na podstawie pracy o George Sand, a habilituje się w 1986 r. po opublikowaniu rozprawy nt. francuskiej powieści w listach XVIII w.

Publikuje w periodykach naukowych, m.in. „Kwartalniku neofilologicznym”, „Romanica Wratislaviensia”, „Zeszytach Naukowych UJ”, oraz w pismach społeczno-kulturalnych, m.in. „Życiu Literackim”, „Przekroju”, „Gazecie Krakowskiej”. Zajmuje się też tłumaczeniami.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1977)

Nagroda Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1987) — za pracę habilitacyjną

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrna Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1978)

Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1987)

Publikacje książkowe:

- George Sand, Wrocław 1981, Oss.
- Wielogłosowa powieść w listach we Francji 1761-1782. Problemy formy: nadawca-odbiorca, Kraków 1986, UJ

KRYSTYNA BONEBERG

autorka książek popularnonaukowych, publicystki

Urodzona w Niegarbówce koło Krakowa. Absolwentka Wydziału Finansowego Instytutu
Wzrostu Sektora Ekonomicznego (1957), Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Warszawskiego
(1960) oraz Podziemnego Studium Ochrony Państwa Akademii Rolniczej w Krakowie
(1976)

W latach 1957-1968 pracuje w Akademii Górniczo-Hutniczej na stanowisku asystenta
nauczyciela i technicznego. Następnie jest kierownikiem korektorem „Przeglądu Technicz-
nego” (1968-1973). Formowała w sobie grupę organizacyjnej czynnika „Aur” od 1973
1973 podjęła w nim pracę jako zastępcza redaktora naczelnego. Obecnie jest kierownikiem
działu współpracy z autorami i działu humanistycznego tego miesięcznika.

Debiutowała jako uczennica warszawskiego zamieszkała w połowie lat pięćdziesiątych
w „Młodej Rzeczypospolitej”. Następnie wiele artykułów publikowała w „Przeglądzie
nauki i techniki”, jest autorką rozpraw, wykładów z uchem. Publikowała w „Przeglądzie
Technicznym”, „Przeglądzie Geologicznym”, „Przeglądzie Geologicznym”, „Przeglądzie
Prawnym”, „Przeglądzie” i „Przeglądzie”.

31-444 Kraków, ul. Śliczna 12/9, tel. 11-31-21

Krystyna BONENBERG

autorka książek popularnonaukowych, publicystka

Urodzona w Niegardowie koło Krakowa. Absolwentka Wydziału Finansowego krakowskiej Wyższej Szkoły Ekonomicznej (1957), Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Warszawskiego (1969) oraz Podyplomowego Studium Ochrony Przyrody Akademii Rolniczej w Krakowie (1976).

W latach 1957-1968 pracuje w Akademii Górniczo-Hutniczej na stanowisku asystenta naukowego i technicznego. Następnie jest krakowskim korespondentem „Przeglądu Technicznego” (1968-1972). Powołana w skład grupy organizacyjnej czasopisma „Aura” od stycznia 1973 podejmuje w nim pracę jako zastępca redaktora naczelnego. Obecnie jest kierownikiem działu współpracy z autorami i działu humanistycznego tego miesięcznika.

Debiutowała jako uczennica wierszami zamieszczonymi w połowie lat pięćdziesiątych w „Młodej Rzeczypospolitej”. Napisała wiele artykułów publicystycznych popularyzujących naukę i technikę, jest autorką reportaży, wywiadów z uczonymi. Publikowała w „Przeglądzie Technicznym”, „Przeglądzie Geologicznym”, „Przeglądzie Górniczym”, „Życiu Literackim”, „Panoramie”, „Przekroju” i prasie codziennej.

Najważniejsze odznaczenia:

- Złota Odznaka „Zasłużony dla górnictwa” (1978)
- Złota Odznaka „Zasłużony dla ziemi krakowskiej” (1981)
- Odznaka „Zasłużony pracownik gospodarki terenowej i ochrony środowiska” (1981)
- Złoty Krzyż Zasługi (1984)
- Złota Odznaka Ligi Ochrony Przyrody (1986)

Publikacje książkowe:

- Próba monografii „Izis Polskiej”, Kraków 1968, Zeszyty Naukowe AGH
- Próba monografii „Górnika”, Warszawa 1969, Wydawnictwo Geologiczne
- Rośliny użyteczne człowiekowi, Warszawa 1987, IWZZ

Publikacje w druku:

- Lew Bondariew, Pierwiastki śladowe, Dobro i zło, Warszawa, Sigma [redakcja i tłumaczenie]

W przygotowaniu:

- Luminarze nauki i uzdrowiciele

Edward BRYK

Jerzy BRALCZYK

Krytyczna praca

Urodzony w 1947 r. w Krakowie. Absolwent Politechniki Krakowskiej (1969). Absolwent Zakładu Filozofii i Estetyki na Uniwersytecie Warszawskim (1970-1975). Następnie przeniósł się do Uniwersytetu Śląskiego, gdzie przebywał do 1975 roku. W 1975 roku przeniósł się do Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie przebywał do 1987 roku. W 1987 roku przeniósł się do Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie przebywał do 1990 roku. W 1990 roku przeniósł się do Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie przebywał do 1995 roku. W 1995 roku przeniósł się do Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie przebywał do 2000 roku. W 2000 roku przeniósł się do Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie przebywał do 2005 roku. W 2005 roku przeniósł się do Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie przebywał do 2010 roku. W 2010 roku przeniósł się do Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie przebywał do 2015 roku. W 2015 roku przeniósł się do Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie przebywał do 2020 roku. W 2020 roku przeniósł się do Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie przebywał do 2025 roku.

30-052 Kraków, ul. Dzierżyńskiego 37/24, tel. 33-59-83

Jerzy BRALCZYK

językoznawca, prasoznawca

Urodzony w 1947 r. w Kobylinie. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego (1969). Adiunkt w Zakładzie Filologii Polskiej filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku (1970-1975). Następnie przenosi się do Uniwersytetu Śląskiego, gdzie pracuje w Zakładzie Językoznawstwa Ogólnego Instytutu Filologii Polskiej, a później na Wydziale Radia i Telewizji. W 1979 roku wyjeżdża do Szwecji, pracuje w Instytucie Sławistyki Uniwersytetu w Uppsali. Od 1982 w Ośrodku Badań Prasoznawczych RSW „Prasa-Książka-Ruch” w Krakowie.

Doktor semantyki Uniwersytetu Warszawskiego (1973), habilitację uzyskuje za pracę o języku propagandy lat siedemdziesiątych (1986). Publikuje od 1972 roku m. in. w „Studiach Semiotycznych”, „Pracach Filologicznych”, „Zeszytach Prasoznawczych”. Jest wykładowcą w Instytucie Nauk Politycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego.

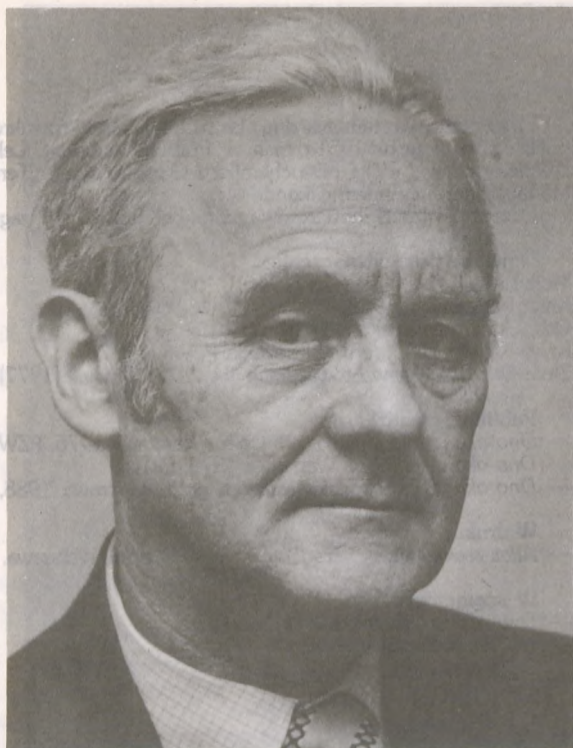
Najważniejsze odznaczenia:

Brązowy Krzyż Zasługi (1977)

Publikacje książkowe:

- O leksykalnych wyznacznikach prawdziwości oceny sądów, Katowice 1978, UŚ
- Przestrogi i porady językowe dla dziennikarzy, Warszawa 1984, SD PRL
- O języku polskiej propagandy lat siedemdziesiątych, Kraków 1987, OBP

31-917 Kraków, os. Hutnicze 3/14, tel. służb. 22-75-88 w. 131

Edward BRYK

lekarz, malarz, autor publikacji naukowych, prozaik

Urodzony w 1923 r. w Poznaniu. Członek Ruchu Oporu (ZWZ, AK). W konspiracji kończy szkołę średnią i rozpoczyna studia historyczne w tajnych strukturach Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1944 przenosi się na Wydział Leśny SGGW, następnie na taki sam wydział UMCS. W 1945 r. studiuje na Wydziale Lekarskim lubelskiego Uniwersytetu. Jednocześnie w 1943 r. kończy konspiracyjną podchorążówkę i obejmuje dowództwo plutonu w oddziale partyzancim „Wichra”, działającym w Kieleckim. Walczy do końca okupacji. Po wyzwoleniu zostaje zmobilizowany i przez dwa lata studiuje w Katedrze Medycyny Wojskowej. Od 1947 r. jest studentem Wydziału Lekarskiego UJ w Krakowie. Po ukończeniu studiów (1949) pracuje jako asystent w Klinice Okulistycznej AM, gdzie broni pracy doktorskiej.

W latach 1950-54 studiuje historię sztuki i malarstwo. Od roku 1955 jest ordynatorem oddziału okulistycznego w szpitalu w Starachowicach. Po powrocie do Krakowa (1957) organizuje Pracownię Angioretinologiczną przy Krakowskim Szpitalu Zespolonym im. G. Narutowicza. Prowadzi ją do dnia dzisiejszego. Równolegle pracował w różnych placówkach służby zdrowia, był też konsultantem i biegłym sądowym.

Doktor habilitowany medycyny (1978) docent (1982), prof. nadzw. (1988) kieruje od 1982 roku okulistyką w Instytucie Nauczania Klinicznego filii krakowskiej AM w Rzeszowie.

Uczestnik licznych kongresów naukowych krajowych i zagranicznych.

Medal zwycięstwa i wolności (1946)

Krzyż. Partyzancki (1948)

Odznaka Grunwaldzka (1948)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1977)

Złota Odznaka „Za wzorową pracę w służbie zdrowia” (1977)

— Dno oka w nadciśnieniu tetniczym, Warszawa 1976, PZWL, 1983, II wyd.

— *Dno oka w cukrzycy*, Warszawa 1979, PZWL.

— *Dno oka w chorobach pozaukładowych*, Warszawa 1988, PZWL.

— Atlas zewnętrznych i środkowych chorób oczu, Warszawa, PZWL

— Dno oka w chorobach krwi.

— Noc przyszła o świcie

Stanisław BURKOT

historyk literatury, krytyk, edytor

Urodzony w 1932 roku w Turzy. Absolwent polonistyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie (1953). Doktor nauk humanistycznych (1961). Praca doktorska „Powieści współczesne J.I. Kraszewskiego” ukazała się drukiem w 1967 r. W 1968 roku publikuje w Ossolineum rozprawę habilitacyjną pt. „Spory o powieść w polskiej krytyce literackiej XIX w.” W latach 1967-1982 wykładowca historii teatru i dramatu w PWST w Krakowie. Profesor nadzwyczajny (1977) i zwyczajny (1987) WSP w Krakowie, prorektor tej uczelni w latach 1984-1987.

Przewodniczący Komisji Historyczno-Literackiej Polskiej Akademii Nauk w Krakowie (1981-1986). Członek Komitetu Nauki o Literaturze PAN w Warszawie, członek Rady Naukowej IBL PAN w Warszawie.

Od 1956 roku publikuje na łamach prasy społeczno-literackiej („Ruch Literacki”, „Miesięcznik Literacki”, „Zdanie”). Członek Komitetu Wydawniczego Dziel J.I. Kraszewskiego w LSW i WL. Autor wielu prac naukowych, popularnonaukowych, recenzji książkowych, szkiców krytycznych i esejów.

Członek Głównej Komisji Kwalifikacyjnej SAP (1985-86), członek Rady Oddziału SAP w Krakowie (od 1984). Od 15 lutego 1988 r. prezes krakowskiego oddziału Stowarzyszenia Autorów Polskich.

Najważniejsze odznaczenia:

- Złoty Krzyż Zasługi (1973)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1980)
- Medal Komisji Edukacji Narodowej (1980)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1981)
- Zasłużony Nauczyciel PRL (1983)
- Medal 40-lecia PRL (1984)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1969) — za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych
- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1978) — za szczególne osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze
- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1978) za kształcenie kadry naukowej
- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1981) — za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych
- Nagroda im. K. Wyki (1987)

Publikacje książkowe:

- *Powieści współczesne Józefa Ignacego Kraszewskiego*, Kraków 1967, WL
- *Spory o powieść w polskiej krytyce literackiej XIX w.*, Kraków 1968, Oss.
- *Współczesna literatura polska*, Warszawa 1975, 1977, WSiP [współautor Marian Stępień]
- *Spotkania z poezją współczesną*, Warszawa 1977, WSiP
- *Marchoń na Parnasie*, Warszawa 1980, LSW
- *Proza powojenna 1945-1980*, Warszawa 1984, WSiP
- *Stanisław Młodożeniec. Rzecz o chłopskim futuryście*, Warszawa 1985, LSW
- *Tadeusz Różewicz*, Warszawa 1987, WSiP

Opracowania:

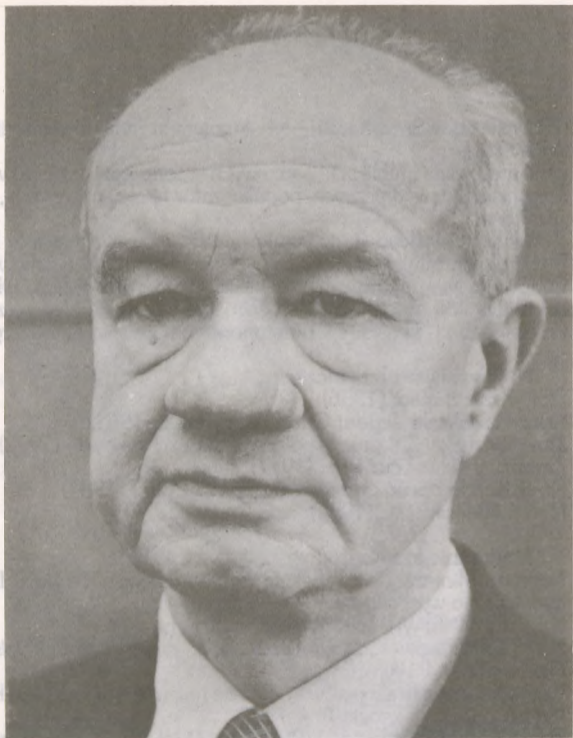
- J.I. Kraszewski, *O powieściopisarzach i powieści*, Warszawa 1962, LSW [redaktor, wstęp i opracowanie]
- M. Konopnicka, *Korespondencje*, Wrocław 1971-1974, Oss. [cztery tomy — współredaktor]
- J.I. Kraszewski, *Listy do rodziny 1820-1863*, Kraków 1982, WL [uzupełnienie opracowania W. Danki]
- J.I. Kraszewski, *Wspomnienia Wołynia, Polesia i Litwy*, Warszawa 1985, LSW [wstęp, opracowanie, komentarz]
- J.I. Kraszewski, *Ułana*, Warszawa 1985, LSW [wstęp, opracowanie tekstu, przypisy]
- J.I. Kraszewski, *Ostap Bondarczuk*, Warszawa 1985, LSW [opracowanie tekstu, przypisy]
- J.I. Kraszewski, *Jaryna*, Warszawa 1987, LSW [opracowanie tekstu, przypisy]

Publikacje złożone do druku:

- *Polskie podróźopisarstwo romantyczne*, Warszawa, PWN
- J.I. Kraszewski, *Szkice biograficzne*, Warszawa, LSW

Opracowania złożone do druku:

- J.I. Kraszewski, *Listy do rodziny 1863-1886*, WL [wstęp i opracowanie, komentarz]

Józef BUSZKO

historyk dziejów najnowszych

Urodzony w 1925 r. w Dębicy. Absolwent Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego i Szkoły Nauk Politycznych przy Wydziale Prawa UJ (1948). Po studiach rozpoczyna pracę w macierzystej uczelni. Od 1956 roku jest kierownikiem Zakładu Najnowszej Historii Polski, profesor zwyczajny od 1974 r. W latach 1968-1975 był prorektorem Uniwersytetu Jagiellońskiego, a w latach 1978-1981 dyrektorem Instytutu Historii UJ. Wykładowca UJ i krakowskiej WSP.

Od wielu lat przewodniczący Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich — Instytutu Pamięci Narodowej w Krakowie, kierownik Zespołu Badawczego Tajnej Oświaty w Okresie Okupacji. Długoletni członek Prezydium Komitetu Nauk Historycznych PAN, wiceprzewodniczący, a obecnie przewodniczący Komisji Historycznej oddziału PAN w Krakowie.

Redaktor naczelny kwartalnika „Studia Historyczne”, współredaktor serii historycznej „Austro-Polonica” wydawanej przez Uniwersytet Jagielloński przy współudziale Uniwersytetu Wiedeńskiego, redaktor naukowy pozycji pt. „Oświęcim” wydawanej w pięciu językach, współredaktor i współautor książki „Universities during world war II” konsultant Krajowej Agencji Wydawniczej i współredaktor serii „Polska od rozbiorów do II wojny”. Członek komitetów redakcyjnych „Austrian Yearbook” (Minneapolis, USA) i „Studies Danoubiennes”

(Uniwersytet w Strassburgu). Był długoletnim redaktorem serii historycznej Zeszytów Naukowych UJ.

Autor wielu publikacji naukowych, monografii i studiów w krajowych i zagranicznych czasopiśmie historycznych, popularyzator historii na łamach „Życia Literackiego”, „Polityki”, „Krakowa”.

Wchodzi w skład Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Historycznego, Rady ds. Nauk Społecznych Ministerstwa Obrony Narodowej, Rady Naukowej Filii Zakładu Historii Ruchu Ludowego w Krakowie, Komisji Historycznej KK PZPR, Okręgowej Komisji Historycznej ZBoWiD. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego, Instytutu Zachodniego i L'Association d'Histoire Contemporaine (Genewa-Strassburg)

Najważniejsze odznaczenia:

Złoty Krzyż Zasługi (1956)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1967)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1972)
Zasłużony Nauczyciel PRL (1977)
Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1984)
Medal 40-lecia PRL (1984)

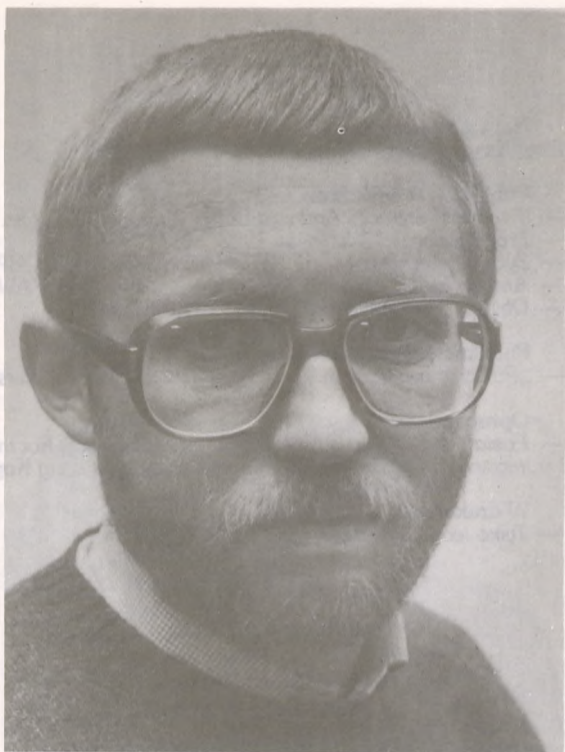
Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1966, 1973) — za pracę dydaktyczno-wychowawczą
Nagroda MNSzWiT (1969) — za badania naukowe
Nagrody zbiorowe MNSzWiT za podręcznik *Historia Polski* (1982) — wspólnie z J.A. Gierowskim i J. Wyrozumskim
Nagroda „Echa Krakowa” w konkursie na najlepszą książkę o Krakowie (1978) — za redakcję i współautorstwo książki *Rok 1923*
Nagroda „Echa Krakowa” (1987) — za *Dzieje ruchu robotniczego w Galicji Zachodniej 1848-1918*
Nagrody Miasta Krakowa (1978, 1987)
Nagroda im. Ludwika Waryńskiego (1987)
Nagroda RSW „Prasa” (1988)

Publikacje książkowe:

- *Sejmowa reforma wyborcza w Galicji 1905-1914*, Kraków 1956, PAN
- *Udział Galicji w rewolucji 1905-1907*, Kraków 1957, WL
- *Ruch socjalistyczny w Krakowie 1890-1914 na tle ruchu robotniczego zachodniej Galicji*, Kraków 1961, WL
- *Społeczno-polityczne oblicze UJ w dobie autonomii galicyjskiej 1869-1914*, Kraków 1963, PWN
- *Narodziny ruchu socjalistycznego na ziemiach polskich*, Kraków 1967, WL
- *Uroczystości kazimierzowskie na Wawelu*, Kraków 1970, PZS
- *Ruch oporu na wsi małopolskiej w dokumentach ruchu ludowego*, Wrocław 1972, Oss. [współautorzy A. Fitowa i J. Nowak]
- *Historia Polski 1864-1948*, Warszawa 1978, PWN [III t. *Historii Polski* mającej już 11 wydań]
- *Dzieje ruchu robotniczego w Galicji Zachodniej 1848-1918*, Kraków 1986, WL

31-127 Kraków, ul. Kochanowskiego 11/4 tel. 33-17-73

Maciej CHRZANOWSKI

historyk literatury, krytyk, publicysta

Urodzony w 1952 r. w Krakowie. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1976). Po studiach pracuje w dwutygodniku „Student”, gdzie w latach 1976-77 jest kierownikiem działu kultury, a w latach 1977-78 sekretarzem redakcji. Po obronie pracy doktorskiej (1979) w Uniwersytecie Jagiellońskim zostaje adiunktem, a następnie kierownikiem Zespołu Badań Specjalistycznych w Ośrodku Badań Prasoznawczych w Krakowie. W latach 1980-81 zastępca dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Miasta Krakowa. Po powrocie do pracy w OBP przygotowuje rozprawę habilitacyjną, opublikowaną w 1983 r. W 1984 r. zostaje członkiem kolegium „Zeszytów Prasoznawczych”. W 1985 r. przenosi się do Warszawy, gdzie zostaje zastępcą redaktora naczelnego tygodnika „Kultura”. Obecnie przebywa w ZSRR jako korespondent kulturalny prasy RSW.

Debiutował jako krytyk literacki na łamach „Studenta” w 1970 r. Systematycznie zamieszcza swoje artykuły w „Nowych Książkach”, „Magazynie Kulturalnym” (do 1981 r.), „Życiu Literackim”, „Twórczości”, „Poezji”, „Nowym Wyrazie” (do 1982), „Polityce”, „Piśmie Literacko-Artystycznym”, „Studencie”. Swe dysertacje naukowe zamieszcza w „Zeszytach Prasoznawczych”, „Raportach OBP”, wydawnictwach UJ i Uniwersytetu w Lipsku. Uczestnik wielu kongresów krajowych i zagranicznych.

Najważniejsze odznaczenia:
Złoty Krzyż Zasługi (1980)

Publikacje książkowe:

- *Twórczość literacka Andrzeja Bursy*, Wrocław 1977, Oss.
- *Próg możliwości*, Warszawa 1982, MAW
- *Życie Literackie w latach 1951-1980* Kraków 1983, OBP
- *Andrzej Bursa. Czas, twórczość, mit*, Kraków 1986, KAW
- *Oblicza „Współczesności”*, Warszawa 1987, MAW

Publikacje w dziełach zbiorowych:

- „*Przeżyć i być czystym*”, [w:] *Poeta jest jak dziecko*, Warszawa 1987 [szkic krytyczny]

Opracowania:

- *Poeta jest jak dziecko. Antologia poezji Nowych Roczników*, Warszawa 1987 [Wybór i opracowanie wspólnie ze Zbigniewem Jerzyna i Jerzym Koperskim]

W druku:

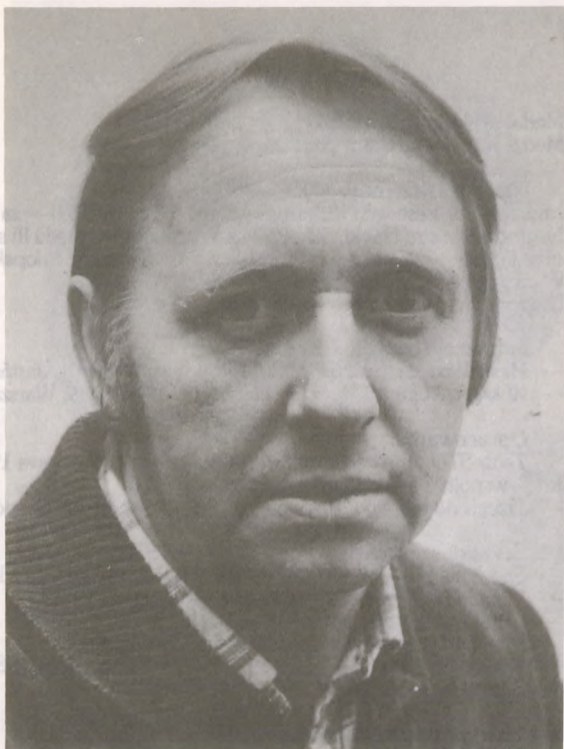
- *Tylko jeden dalmatyńczyk*, Kraków, KAW

1978
Nagroda Miasta Krakowa (1978, 1987)
Nagroda im. Ludwika Waryńskiego (1987)
Nagroda RSW „Prasa” (1988)

Publikacje książkowe:

- *Sobótka reformy unioberu w Górze 1905-1910*, Radom 1956, PAN
- *Litani Górze w rękach 1905-1907*, *Historia literatury krajowej*, Kraków 1957, OBP
- *Ruch artystyczny w Radomsku 1900-1910*, *Historia literatury krajowej*, Kraków 1961, WL

1957-1958, 1959-1960, 1961-1962, 1963-1964, 1965-1966, 1967-1968, 1969-1970, 1971-1972, 1973-1974, 1975-1976, 1977-1978, 1979-1980, 1981-1982, 1983-1984, 1985-1986, 1987-1988, 1989-1990, 1991-1992, 1993-1994, 1995-1996, 1997-1998, 1999-2000, 2001-2002, 2003-2004, 2005-2006, 2007-2008, 2009-2010, 2011-2012, 2013-2014, 2015-2016, 2017-2018, 2019-2020, 2021-2022, 2023-2024, 2025-2026, 2027-2028, 2029-2030, 2031-2032, 2033-2034, 2035-2036, 2037-2038, 2039-2040, 2041-2042, 2043-2044, 2045-2046, 2047-2048, 2049-2050, 2051-2052, 2053-2054, 2055-2056, 2057-2058, 2059-2060, 2061-2062, 2063-2064, 2065-2066, 2067-2068, 2069-2070, 2071-2072, 2073-2074, 2075-2076, 2077-2078, 2079-2080, 2081-2082, 2083-2084, 2085-2086, 2087-2088, 2089-2090, 2091-2092, 2093-2094, 2095-2096, 2097-2098, 2099-2100, 2101-2102, 2103-2104, 2105-2106, 2107-2108, 2109-2110, 2111-2112, 2113-2114, 2115-2116, 2117-2118, 2119-2120, 2121-2122, 2123-2124, 2125-2126, 2127-2128, 2129-2130, 2131-2132, 2133-2134, 2135-2136, 2137-2138, 2139-2140, 2141-2142, 2143-2144, 2145-2146, 2147-2148, 2149-2150, 2151-2152, 2153-2154, 2155-2156, 2157-2158, 2159-2160, 2161-2162, 2163-2164, 2165-2166, 2167-2168, 2169-2170, 2171-2172, 2173-2174, 2175-2176, 2177-2178, 2179-2180, 2181-2182, 2183-2184, 2185-2186, 2187-2188, 2189-2190, 2191-2192, 2193-2194, 2195-2196, 2197-2198, 2199-2200, 2201-2202, 2203-2204, 2205-2206, 2207-2208, 2209-2210, 2211-2212, 2213-2214, 2215-2216, 2217-2218, 2219-2220, 2221-2222, 2223-2224, 2225-2226, 2227-2228, 2229-2230, 2231-2232, 2233-2234, 2235-2236, 2237-2238, 2239-2240, 2241-2242, 2243-2244, 2245-2246, 2247-2248, 2249-2250, 2251-2252, 2253-2254, 2255-2256, 2257-2258, 2259-2260, 2261-2262, 2263-2264, 2265-2266, 2267-2268, 2269-2270, 2271-2272, 2273-2274, 2275-2276, 2277-2278, 2279-2280, 2281-2282, 2283-2284, 2285-2286, 2287-2288, 2289-2290, 2291-2292, 2293-2294, 2295-2296, 2297-2298, 2299-2300, 2301-2302, 2303-2304, 2305-2306, 2307-2308, 2309-2310, 2311-2312, 2313-2314, 2315-2316, 2317-2318, 2319-2320, 2321-2322, 2323-2324, 2325-2326, 2327-2328, 2329-2330, 2331-2332, 2333-2334, 2335-2336, 2337-2338, 2339-2340, 2341-2342, 2343-2344, 2345-2346, 2347-2348, 2349-2350, 2351-2352, 2353-2354, 2355-2356, 2357-2358, 2359-2360, 2361-2362, 2363-2364, 2365-2366, 2367-2368, 2369-2370, 2371-2372, 2373-2374, 2375-2376, 2377-2378, 2379-2380, 2381-2382, 2383-2384, 2385-2386, 2387-2388, 2389-2390, 2391-2392, 2393-2394, 2395-2396, 2397-2398, 2399-2400, 2401-2402, 2403-2404, 2405-2406, 2407-2408, 2409-2410, 2411-2412, 2413-2414, 2415-2416, 2417-2418, 2419-2420, 2421-2422, 2423-2424, 2425-2426, 2427-2428, 2429-2430, 2431-2432, 2433-2434, 2435-2436, 2437-2438, 2439-2440, 2441-2442, 2443-2444, 2445-2446, 2447-2448, 2449-2450, 2451-2452, 2453-2454, 2455-2456, 2457-2458, 2459-2460, 2461-2462, 2463-2464, 2465-2466, 2467-2468, 2469-2470, 2471-2472, 2473-2474, 2475-2476, 2477-2478, 2479-2480, 2481-2482, 2483-2484, 2485-2486, 2487-2488, 2489-2490, 2491-2492, 2493-2494, 2495-2496, 2497-2498, 2499-2500, 2501-2502, 2503-2504, 2505-2506, 2507-2508, 2509-2510, 2511-2512, 2513-2514, 2515-2516, 2517-2518, 2519-2520, 2521-2522, 2523-2524, 2525-2526, 2527-2528, 2529-2530, 2531-2532, 2533-2534, 2535-2536, 2537-2538, 2539-2540, 2541-2542, 2543-2544, 2545-2546, 2547-2548, 2549-2550, 2551-2552, 2553-2554, 2555-2556, 2557-2558, 2559-2560, 2561-2562, 2563-2564, 2565-2566, 2567-2568, 2569-2570, 2571-2572, 2573-2574, 2575-2576, 2577-2578, 2579-2580, 2581-2582, 2583-2584, 2585-2586, 2587-2588, 2589-2590, 2591-2592, 2593-2594, 2595-2596, 2597-2598, 2599-2600, 2601-2602, 2603-2604, 2605-2606, 2607-2608, 2609-2610, 2611-2612, 2613-2614, 2615-2616, 2617-2618, 2619-2620, 2621-2622, 2623-2624, 2625-2626, 2627-2628, 2629-2630, 2631-2632, 2633-2634, 2635-2636, 2637-2638, 2639-2640, 2641-2642, 2643-2644, 2645-2646, 2647-2648, 2649-2650, 2651-2652, 2653-2654, 2655-2656, 2657-2658, 2659-2660, 2661-2662, 2663-2664, 2665-2666, 2667-2668, 2669-2670, 2671-2672, 2673-2674, 2675-2676, 2677-2678, 2679-2680, 2681-2682, 2683-2684, 2685-2686, 2687-2688, 2689-2690, 2691-2692, 2693-2694, 2695-2696, 2697-2698, 2699-2700, 2701-2702, 2703-2704, 2705-2706, 2707-2708, 2709-2710, 2711-2712, 2713-2714, 2715-2716, 2717-2718, 2719-2720, 2721-2722, 2723-2724, 2725-2726, 2727-2728, 2729-2730, 2731-2732, 2733-2734, 2735-2736, 2737-2738, 2739-2740, 2741-2742, 2743-2744, 2745-2746, 2747-2748, 2749-2750, 2751-2752, 2753-2754, 2755-2756, 2757-2758, 2759-2760, 2761-2762, 2763-2764, 2765-2766, 2767-2768, 2769-2770, 2771-2772, 2773-2774, 2775-2776, 2777-2778, 2779-2780, 2781-2782, 2783-2784, 2785-2786, 2787-2788, 2789-2790, 2791-2792, 2793-2794, 2795-2796, 2797-2798, 2799-2800, 2801-2802, 2803-2804, 2805-2806, 2807-2808, 2809-2810, 2811-2812, 2813-2814, 2815-2816, 2817-2818, 2819-2820, 2821-2822, 2823-2824, 2825-2826, 2827-2828, 2829-2830, 2831-2832, 2833-2834, 2835-2836, 2837-2838, 2839-2840, 2841-2842, 2843-2844, 2845-2846, 2847-2848, 2849-2850, 2851-2852, 2853-2854, 2855-2856, 2857-2858, 2859-2860, 2861-2862, 2863-2864, 2865-2866, 2867-2868, 2869-2870, 2871-2872, 2873-2874, 2875-2876, 2877-2878, 2879-2880, 2881-2882, 2883-2884, 2885-2886, 2887-2888, 2889-2890, 2891-2892, 2893-2894, 2895-2896, 2897-2898, 2899-2900, 2901-2902, 2903-2904, 2905-2906, 2907-2908, 2909-2910, 2911-2912, 2913-2914, 2915-2916, 2917-2918, 2919-2920, 2921-2922, 2923-2924, 2925-2926, 2927-2928, 2929-2930, 2931-2932, 2933-2934, 2935-2936, 2937-2938, 2939-2940, 2941-2942, 2943-2944, 2945-2946, 2947-2948, 2949-2950, 2951-2952, 2953-2954, 2955-2956, 2957-2958, 2959-2960, 2961-2962, 2963-2964, 2965-2966, 2967-2968, 2969-2970, 2971-2972, 2973-2974, 2975-2976, 2977-2978, 2979-2980, 2981-2982, 2983-2984, 2985-2986, 2987-2988, 2989-2990, 2991-2992, 2993-2994, 2995-2996, 2997-2998, 2999-3000, 3001-3002, 3003-3004, 3005-3006, 3007-3008, 3009-3010, 3011-3012, 3013-3014, 3015-3016, 3017-3018, 3019-3020, 3021-3022, 3023-3024, 3025-3026, 3027-3028, 3029-3030, 3031-3032, 3033-3034, 3035-3036, 3037-3038, 3039-3040, 3041-3042, 3043-3044, 3045-3046, 3047-3048, 3049-3050, 3051-3052, 3053-3054, 3055-3056, 3057-3058, 3059-3060, 3061-3062, 3063-3064, 3065-3066, 3067-3068, 3069-3070, 3071-3072, 3073-3074, 3075-3076, 3077-3078, 3079-3080, 3081-3082, 3083-3084, 3085-3086, 3087-3088, 3089-3090, 3091-3092, 3093-3094, 3095-3096, 3097-3098, 3099-3100, 3101-3102, 3103-3104, 3105-3106, 3107-3108, 3109-3110, 3111-3112, 3113-3114, 3115-3116, 3117-3118, 3119-3120, 3121-3122, 3123-3124, 3125-3126, 3127-3128, 3129-3130, 3131-3132, 3133-3134, 3135-3136, 3137-3138, 3139-3140, 3141-3142, 3143-3144, 3145-3146, 3147-3148, 3149-3150, 3151-3152, 3153-3154, 3155-3156, 3157-3158, 3159-3160, 3161-3162, 3163-3164, 3165-3166, 3167-3168, 3169-3170, 3171-3172, 3173-3174, 3175-3176, 3177-3178, 3179-3180, 3181-3182, 3183-3184, 3185-3186, 3187-3188, 3189-3190, 3191-3192, 3193-3194, 3195-3196, 3197-3198, 3199-3200, 3201-3202, 3203-3204, 3205-3206, 3207-3208, 3209-3210, 3211-3212, 3213-3214, 3215-3216, 3217-3218, 3219-3220, 3221-3222, 3223-3224, 3225-3226, 3227-3228, 3229-3230, 3231-3232, 3233-3234, 3235-3236, 3237-3238, 3239-3240, 3241-3242, 3243-3244, 3245-3246, 3247-3248, 3249-3250, 3251-3252, 3253-3254, 3255-3256, 3257-3258, 3259-3260, 3261-3262, 3263-3264, 3265-3266, 3267-3268, 3269-3270, 3271-3272, 3273-3274, 3275-3276, 3277-3278, 3279-3280, 3281-3282, 3283-3284, 3285-3286, 3287-3288, 3289-3290, 3291-3292, 3293-3294, 3295-3296, 3297-3298, 3299-3300, 3301-3302, 3303-3304, 3305-3306, 3307-3308, 3309-3310, 3311-3312, 3313-3314, 3315-3316, 3317-3318, 3319-3320, 3321-3322, 3323-3324, 3325-3326, 3327-3328, 3329-3330, 3331-3332, 3333-3334, 3335-3336, 3337-3338, 3339-3340, 3341-3342, 3343-3344, 3345-3346, 3347-3348, 3349-3350, 3351-3352, 3353-3354, 3355-3356, 3357-3358, 3359-3360, 3361-3362, 3363-3364, 3365-3366, 3367-3368, 3369-3370, 3371-3372, 3373-3374, 3375-3376, 3377-3378, 3379-3380, 3381-3382, 3383-3384, 3385-3386, 3387-3388, 3389-3390, 3391-3392, 3393-3394, 3395-3396, 3397-3398, 3399-3400, 3401-3402, 3403-3404, 3405-3406, 3407-3408, 3409-3410, 3411-3412, 3413-3414, 3415-3416, 3417-3418, 3419-3420, 3421-3422, 3423-3424, 3425-3426, 3427-3428, 3429-3430, 3431-3432, 3433-3434, 3435-3436, 3437-3438, 3439-3440, 3441-3442, 3443-3444, 3445-3446, 3447-3448, 3449-3450, 3451-3452, 3453-3454, 3455-3456, 3457-3458, 3459-3460, 3461-3462, 3463-3464, 3465-3466, 3467-3468, 3469-3470, 3471-3472, 3473-3474, 3475-3476, 3477-3478, 3479-3480, 3481-3482, 3483-3484, 3485-3486, 3487-3488, 3489-3490, 3491-3492, 3493-3494, 3495-3496, 3497-3498, 3499-3500, 3501-3502, 3503-3504, 3505-3506, 3507-3508, 3509-3510, 3511-3512, 3513-3514, 3515-3516, 3517-3518, 3519-3520, 3521-3522, 3523-3524, 3525-3526, 3527-3528, 3529-3530, 3531-3532, 3533-3534, 3535-3536, 3537-3538, 3539-3540, 3541-3542, 3543-3544, 3545-3546, 3547-3548, 3549-3550, 3551-3552, 3553-3554, 3555-3556, 3557-3558, 3559-3560, 3561-3562, 3563-3564, 3565-3566, 3567-3568, 3569-3570, 3571-3572, 3573-3574, 3575-3576, 3577-3578, 3579-3580, 3581-3582, 3583-3584, 3585-3586, 3587-3588, 3589-3590, 3591-3592, 3593-3594, 3595-3596, 3597-3598, 3599-3600, 3601-3602, 3603-3604, 3605-3606, 3607-3608, 3609-3610, 3611-3612, 3613-3614, 3615-3616, 3617-3618, 3619-3620, 3621-3622, 3623-3624, 3625-3626, 3627-3628, 3629-3630, 3631-3632, 3633-3634, 3635-3636, 3637-3638, 3639-3640, 3641-3642, 3643-3644, 3645-3646, 3647-3648, 3649-3650, 3651-3652, 3653-3654, 3655-3656, 3657-3658, 3659-3660, 3661-3662, 3663-3664, 3665-3666, 3667-3668, 3669-3670, 3671-3672, 3673-3674, 3675-3676, 3677-3678, 3679-3680, 3681-3682, 3683-3684, 3685-3686, 3687-3688, 3689-3690, 3691-3692, 3693-3694, 3695-3696, 3697-3698, 3699-3700, 3701-3702, 3703-3704, 3705-3706, 3707-3708, 3709-3710, 3711-3712, 3713-3714, 3715-3716, 3717-3718, 3719-3720, 3721-3722, 3723-3724, 3725-3726, 3727-3728, 3729-3730, 3731-3732, 3733-3734, 3735-3736, 3737-3738, 3739-3740, 3741-3742, 3743-3744, 3745-3746, 3747-3748, 3749-3750, 3751-3752, 3753-3754, 3755-3756, 3757-3758, 3759-3760, 3761-3762, 3763-3764, 3765-3766, 3767-3768, 3769-3770, 3771-3772, 3773-3774, 3775-3776, 3777-3778, 3779-3780, 3781-3782, 3783-3784, 3785-3786, 3787-3788, 3789-3790, 3791-3792, 3793-3794, 3795-3796, 3797-3798, 3799-3800, 3801-3802, 3803-3804, 3805-3806, 3807-3808, 3809-3810, 3811-3812, 3813-3814, 3815-3816, 3817-3818, 3819-3820, 3821-3822, 3823-3824, 3825-3826, 3827-3828, 3829-3830, 3831-3832, 3833-3834, 3835-3836, 3837-3838, 3839-3840, 3841-3842, 3843-3844, 3845-3846, 3847-3848, 3849-3850, 3851-3852, 3853-3854, 3855-3856, 3857-3858, 3859-3860, 3861-3862, 3863-3864, 3865-3866, 3867-3868, 3869-3870, 3871-3872, 3873-3874, 3875-3876, 3877-3878, 3879-3880, 3881-3882, 3883-3884, 3885-3886, 3887-3888, 3889-3890, 3891-3892, 3893-3894, 3895-3896, 3897-3898, 3899-3900, 3901-3902, 3903-3904, 3905-3906, 3907-3908, 3909-3910, 3911-3912, 3913-3914, 3915-3916, 3917-3918, 3919-3920, 3921-3922, 3923-3924, 3925-3926, 3927-3928, 3929-3930, 3931-3932, 3933-3934, 3935-3936, 3937-3938, 3939-3940, 3941-3942, 3943-3944, 3945-3946, 3947-3948, 3949-3950, 3951-3952, 3953-3954, 3955-3956, 3957-3958, 3959-3960, 3961-3962, 3963-3964, 3965-3966, 3967-3968, 3969-3970, 3971-3972, 3973-3974, 3975-3976, 3977-3978, 3979-3980, 3981-3982, 3983-3984, 3985-3986, 3987-3988, 3989-3990, 3991-3992, 3993-3994, 3995-3996, 3997-3998, 3999-4000, 4001-4002, 4003-4004, 4005-4006, 4007-4008, 4009-4010, 4011-4012, 4013-4014, 4015-4016, 4017-4018, 4019-4020, 4021-4022, 4023-4024, 4025-4

Edward CHUDZIŃSKI

historyk literatury, publicysta, scenarzysta

Urodzony w 1940 r. w Radzynie Chelmińskim. Absolwent polonistyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie (1963). Od zakończenia studiów pracuje w Instytucie Filologii Polskiej tej uczelni. Doktor nauk humanistycznych (1972).

Współzałożyciel i redaktor pisma „Student”, m. in. kierownik działu kultury i zastępca redaktora naczelnego (1967-1974). W latach 1977-1981 współpracował z „Gazetą Krakowską”. Od 1981 r. redaktor miesięcznika „Zdanie”, obecnie kierownik działu kultury.

Od 1970 r. związany z teatrem STU jako kierownik literacki oraz autor scenariuszy, programów i publikacji o tym teatrze.

Najważniejsze odznaczenia:

Odznaka 1000-lecia Państwa Polskiego (1966)

Zasłużony Działacz Kultury (1969)

Złota Odznaka ZSP (1972) i SZSP (1975)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1973)

Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1974)

Złoty Krzyż Zasługi (1981)

Medal 40-lecia PRL (1984)

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1985)

Najważniejsze nagrody:

- I nagroda IV Festiwalu Kultury Studentów PRL (1969) — za publicystykę kulturalną
- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1973) — za pracę doktorską oraz (1986) — za książkę *W kręgu kultury i literatury chłopskiej 1918-1939*
- Wyróżnienie Funduszu Literatury (1985)
- Nagroda im. Wincentego Rzymowskiego I st. (1987)

Publikacje książkowe:

- *Pieśń Wawelu*, Kraków 1980, KAW [współautor K. Jasiński]
- *W kręgu kultury i literatury chłopskiej 1918-1939*, Warszawa 1985, LSW

Opracowania:

- *Teatr STU. Analizy, interpretacje, konteksty...*, Warszawa 1982, MAW [redaktor i współautor — wspólnie z Tadeuszem Nyczkiem]
- *Trzech na jednego*, Warszawa 1986, Cz. [redaktor i współautor]

Scenariusze [zrealizowane przez Teatr STU]:

- *Spadanie* [współautorzy K. Jasiński, K. Miklaszewski] — 1970
- *Sennik polski* [współautor K. Miklaszewski] — 1971
- *Tajna misja* [współautor K. Jasiński] — 1979
- *Donkichoteria* [współautor K. Jasiński] — 1980
- *Na bosaka* [libretto] — opera Krzysztofa Sz wajgera — 1983
- *Bramy raju* — 1984

Widowiska plenerowe:

- *Pieśń Wawelu* [współautor K. Jasiński] — realizowane w Krakowie w latach 1972-1980
- *Widowisko sądeckie* — realizowane w Nowym Sączu w latach 1976-1978

W druku:

- *Cudzym zdaniem. Myśli — refleksje — aforyzmy*, Kraków KAW [wybór i opracowanie wspólnie z Teresą Stanisławską]

W przygotowaniu:

- *Kultura literacka — regionalizm — pisarstwo ludowe (1918-1939)*, LSW
- *Dziennikarstwo. Wybrane problemy*, WSP [Skrypt dla fakultatywnych studiów dziennikarskich; współredaktor Z. Bauer]
- *Nostalgia* [scenariusz dla Teatru STU]
- *Trzech na jednego t. II, Cz.*

Erhard CZIOMER

politolog, publicysta

Urodziny w 1940 r. w Ligocie Bialskiej k. Pruchnika. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1963). W latach 1963-68 nauczyciel w Technikum Hutniczo-Mechanicznym w Krakowie. Starszy asystent, a następnie (1972-82) kierownik Międzywydziałowego Studium Nauk Politycznych Akademii Ekonomicznej. Doktorat (1972) i habilitację (1977) uzyskał w macierzystej uczelni. Od 1982 kierownik Zakładu Stosunków Międzynarodowych w Instytucie Nauk Politycznych UJ.

Członek m.in. Kolegium Oddziału Państwowego Instytutu Spraw Międzynarodowych w Krakowie, Instytutu Zachodniego w Poznaniu, Kolegium Międzyuczelnianego Zespołu Niemcoznawczego przy MNSWiT w Warszawie, Komitetu Nauk Politycznych PAN, partyjnego zespołu politologów przy Wydziale Nauki i Oświaty KC PZPR.

Publikuje m.in. na łamach pism: „Zeszyty Naukowe UJ”, „Zeszyty Naukowe AE”, „Kwartalnik Historyczny”, „Sprawy Międzynarodowe”, „Jahrbuch für Geschichte der sozialistischen Länder Europas”. Stały współpracownik „Gazety Krakowskiej”.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrne Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1967)

Medal 50-lecia AE (1976)

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1978)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1978)

Medal „Za zasługi dla m. Tarnowa” (1978)

Złota Odznaka „Za zasługi dla województwa nowosądeckiego” (1979)

Złoty Krzyż Zasługi (1980)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1973, 1979)

Publikacje książkowe:

— *Polityka rządu RFN wobec ZSRR 1955-1972*, Kraków 1976, AE

— *Podstawy nauk politycznych*, Kraków 1979, AE

— *Determinanty i główne problemy polityki wschodniej RFN*, Warszawa 1981, COMSNP

— *Współczesne stosunki międzynarodowe. Problemy teorii i praktyki*, Warszawa 1983, PWN

— *Zarys nauk politycznych*, Kraków 1984, AE

— *Przewodnik do studiowania międzynarodowych stosunków politycznych*, Kraków 1985, UJ
[współautorzy: Bogdan Drej, Emil Kornaś]

— *Teoria i praktyka decydowania w polityce zagranicznej Stanów Zjednoczonych i Republiki Federalnej Niemiec*, Kraków 1986, UJ [współautor I.J. Pietraś]

— *Polityka zagraniczna RFN. Cele i mechanizmy decyzyjne*, Warszawa 1988, PWN

Publikacje w druku:

— *Stosunki RFN-ZSRR*, Poznań, IZ

— *Nauka zachodnioniemiecka wobec doktryny i praktyki pokojowego współistnienia*, Poznań, IZ

Edward DĄBROWA

historyk starożytności

Urodzony w 1949 r. w Milkowie. Absolwent historii UJ (1972). Pracownik naukowy w Instytucie Historii tej uczelni (od 1972). W macierzystej uczelni uzyskał doktorat (1977) i habilitację (1983). Docent w Zakładzie Historii Starożytnej Instytutu Historii UJ.

Publikuje na łamach czasopism: „Folia Orientalia”, „Eos”, „Dialogues d'Histoire Ancienne”, „Iranica Antiqua”, „Klio”, „Latomus”, „Syria”, „Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik”.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1981)

Publikacje książkowe:

- *L'Asie Mineure sous les Flaviens. Recherches sur la politique provinciale*, Wrocław 1980, Oss.
- *La politique de l'Etat parthe à l'égard de Rome — d'Artaban II à Vologèse I (ca 11-ca 79 de n.e.) et les facteurs qui la conditionnaient*, Kraków 1983, UJ

Publikacje w druku:

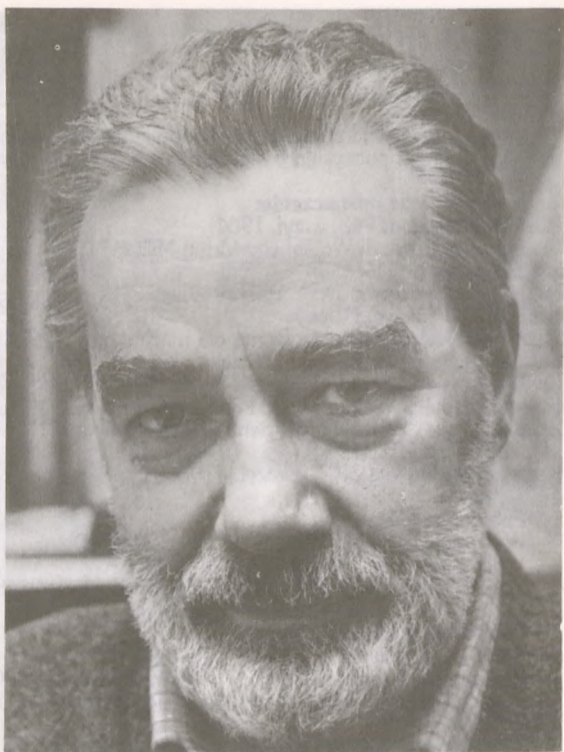
— Gaugamela 331 p.n.e., Warszawa, MON

W przygotowaniu:

— Armia rzymska, Oss.

— *Partowie. Dzieje i kultura*, PIW

31-627 Kraków, ul. Skarżyńskiego 2/1/305, tel. służb. 22-15-38

Stanisław DĄBROWA-KOSTKA

autor książek popularnonaukowych i słuchowisk radiowych, publicysta

Urodzony w 1924 r. w Przemyślu. Podczas kampanii wrześniowej jako uczeń gimnazjalny i harcerz służył w jednostce OPL. W okresie okupacji w szeregach Samodzielnej Konspiracyjnej Grupy „Lipowica”, ZWZ i AK. Ukończył tajne komplety w zakresie szkoły średniej i konspiracyjny kurs szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty (1943). Z końcem wojny awansowany do stopnia porucznika. W latach 1945-80 miał się różnych zawodów i pracował w rozmaitych instytucjach. Od 1957 jako inwalida wojenny na rencie.

Współzałożyciel i prezes podhalańskiej grupy GOPR (1954-60). Po Październiku zaangażowany w działalność społeczną w Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich, Związku Bojowników o Wolność i Demokrację i Związku Inwalidów Wojennych (w ZIW od 1974 kolejno: sekretarz, wiceprezes, a od 1978 prezes oddziału Kraków-Śródmieście). Staż dziennikarski odbył w tygodniku WTK, w latach 1971-81 członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Autor licznych patentów z zakresu wzornictwa zabawkarskiego. Przez szereg lat uprawiał malarstwo (al secco, karykatura, portrety)

Publikuje m.in. na łamach pism: „Wojskowy Przegląd Historyczny”, „Życie i Myśl”, „Wież”, „Przegląd Techniczny”, „Życie Literackie”, „Tygodnik Powszechny”, „Kierunki”, „Za Wolność i Lud” a także „Gazeta Krakowska”, „Echo Krakowa”, „Dziennik Polski”. Wygłaszał liczne

referaty na konferencjach naukowych i popularnonaukowych. Recenzent wielu prac historycznych, prelegent popularyzujący wiedzę nt. okupacji hitlerowskiej i działalności Ruchu Oporu.

Najważniejsze odznaczenia:

- Krzyż walecznych (1943, weryf. 1964)
- Srebrny Krzyż Orderu Wojennego Virtuti Militari (1943, weryf. 1965)
- Krzyż Partyzancki (1959)
- Medal „Polska Swemu Obrońcy” (1969)
- Krzyż Armii Krajowej (1969)
- Złota odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1978)
- Odnaka honorowa „Zasłużony Działacz Związku Inwalidów Wojennych” (1980)
- Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1981)
- Srebrny Medal „Opiekun Miejsc Pamięci Narodowej” (1981)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1981)
- Medal 40-lecia PRL (1984)
- Krzyż „Za zasługi dla ZHP” z rozetą (1986)

Publikacje książkowe:

- *W okupowanym Krakowie*, Warszawa 1972, MON
- *Hitlerowskie afisze śmierci*, Kraków 1983, KAW
- *Rozkaz: zdobyć więzienie*, Kraków 1988, KAW [współautor Stanisław M. Jankowski]

Publikacje w dziełach zbiorowych:

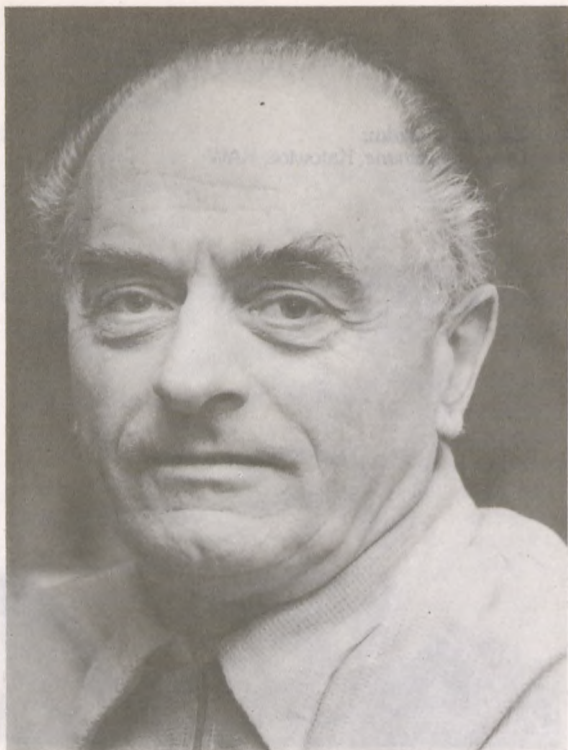
- *Akcja W*, [w:] *Dynamit*, Kraków 1964, WL
- *W Komórce N-Przemysł*, [w:] *Akcja N*, Warszawa 1972, Cz.
- *Odbicie więźniów politycznych w Jasle w sierpniu 1943 r.*, [w:] *Jasło oskarża*, Warszawa 1973, KiW

Słuchowiska radiowe:

- *Zamach na gubernatora Franka*
- *Ostatni lot Halifaxa* [współautor Stanisław M. Jankowski]
- *Akcja na więzienie* [współautor Stanisław M. Jankowski]

W przygotowaniu:

- *Krakowski „Żelbet”*, WL
- *Krakowski Okręg SZP—ZWZ—AK, PAX*
- *Dystrykt Krakowski GG, KiW*

Andrzej DONIMIRSKI

autor książek popularnonaukowych

Urodzony w Bydgoszczy w 1925 roku. Ukończył studia prawno-ekonomiczne w Uniwersytecie w Poznaniu. Od 1949 roku przez 30 lat pracuje w przemyśle chemicznym; w przedsiębiorstwach i instytutach badawczych resortu, m.in. jako adiunkt w Resortowym Instytucie Naukowo-Badawczym Przemysłu Chemicznego. Z Krakowem związany od 1973 r. Debiut prasowy publikacjami na tematy popularnonaukowe w 1965 r. w „Dookoła Świata”. Publikuje w: „Razem”, „Problemach”, „Przekroju”, „Trybunie Robotniczej”, „Gazecie Krakowskiej”, „Horyzontach Techniki”. Członek Polskiego Towarzystwa Astronautycznego oraz Polskiego Towarzystwa Miłośników Astronomii.

Publikacje książkowe:

- *Przybysze z kosmosu. Rzeczywistość czy fantazja*, Katowice 1976, 1978, Śląsk
- *Zagadkowy świat*, Warszawa 1982, 1986, MAW
- *Czy żyjemy tylko raz? (Niektóre problemy parapsychologii)*, Warszawa 1986, MAW
- *Na krawędzi niepoznanego (Encyklopedia niewiedzy)*, Katowice 1986, KAW
- *Niezwykłe kobiety w dziejach świata*, Warszawa 1988, IWZZ (1986)
- *Kobiety z mitów i legend*, Katowice 1988, KAW

— Drogi w nieznane, Katowice, KAW

30-437 Kraków, ul. Forteczna 55, tel. 66-87-66

Józef DUŻYK

historyk literatury, biografista, historyk kultury

Urodzony w 1928 r. w Krakowie. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1952). Asystent przy Seminarium Nauk Pomocniczych Historii UJ (1951-52). Od 1952 pracuje w Bibliotece Polskiej Akademii Umiejętności (od 1951 r. Polska Akademia Nauk) — obecnie na stanowisku kierownika zbiorów specjalnych. W latach 1974-82 pracował w stacji Naukowej Polskiej Akademii Nauk w Rzymie.

W 1978 r. obronił doktorat na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego na podstawie książki o Władysławie Orkanie.

Członek „Associazione internazionale per gli studi di lingua e letteratura italiana” z siedzibą w Padwie. Dwukrotnie brał udział w kursach dla italianistów (1982, 1983), organizowanych przez „Fondazione Giorgio Cini” w Wenecji oraz kongresie italianistów w Neapolu i Salerno (1982).

Artykuły naukowe, recenzje, reportaże, artykuły publicystyczne zamieszcza na łamach kilkudziesięciu czasopism i dzienników polskich i zagranicznych, m.in.: „Aura”, „Bl’k — Notes” Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie, „Conoscerci”, „Dialog”, „Dziennik Polski”, „Gazeta Krakowska”, „Il Nuovo Areopago”, „Kierunki”, „Kraków”, „Kronika Rzymska”, „Kultura”, „Literatura”, „Literatura Ludowa”, „Literatura na świecie”, „Mówią

„Wiek”, „Polityka”, „Polska”, „Przegląd Powszechny”, „Przekrój”, „Rocznik Krakowski”, „Rocznik Biblioteki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie”, „Ruch Literacki”, „Twórczość”, „Tygodnik Powszechny”, „Zeszyty Prasoznawcze”, „Życie Literackie”.

Współpracował z Polskim Radiem i Telewizją, opracowując teksty kilku audycji historycznych przeznaczonych dla młodzieży.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrna Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1971)

Złoty Krzyż Zasługi (1972)

Medal 40-lecia PRL (1984)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda m. Krakowa w dziedzinie nauki i techniki za książkę *Siemiradzki, opowieść biograficzna* (1986)

Publikacje książkowe:

- *Kraków i jego Uniwersytet*, Kraków 1964, 1966, WAG [współautor S. Salmonowicz]
- *Kraków. Trasy miejskie*, Kraków 1964, 1968, WAG [współautorzy: M. Frančić, J. Lepiarczyk]
- *Droga do Bronowic. Opowieść o Lucjanie Rydlu*, Warszawa 1968, 1972, LSW
- *Egzekucja nad książką*, Warszawa 1968, PZWS
- *W oficynach drukarskich Krakowa XVI w.*, Warszawa 1971, PZWS
- *Włodzimierz Tetmajer. Życie i twórczość*, Kraków 1971, PWN
- *Sława panie Włodzimierzu. Opowieść o Włodzimierzu Tetmajerze*, Warszawa 1972, LSW
- *Władysław Orkan*, Warszawa 1975, 1980, LSW
- *Władysław Orkan. Życie i twórczość*, Kraków 1975, PWN
- *Henryk Siemiradzki. Życie i twórczość*, Wrocław 1984, Oss.
- *Wędrowki włoskie*, Warszawa 1984, LSW
- *Siemiradzki. Opowieść biograficzna*, Warszawa 1986, LSW

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Polskie Ateny i W latach Polski Ludowej*, [w:] *Kraków stary i nowy. Dzieje kultury*. Praca zbiorowa pod red. J. Bieniarzówny, Kraków 1968, PWN
- *Echa powstania styczniowego w literaturze i sztuce Krakowa*, [w:] *Kraków w powstaniu styczniowym*, Kraków 1968, WL
- *Biografie: Michała Kajki, Wojciecha Kętrzyńskiego, Józefa Kremera, Władysława Orkana*, [w:] *Polski Słownik Biograficzny*, Kraków 1935 — Wrocław 1988 (wychodzi nadal), PAU — PAN

Ważniejsze broszury:

- *Sukiennice*, Kraków 1952, TMHiZK
- *Nowa Huta. Od średniowiecza do XIX wieku*, Kraków 1957, TMHiZK
- *Kraków w dawnych felietonach*, Kraków 1960, TMHiZK

Stanisław DZIEDZIC

publicysta, krytyk teatralny, religioznawca

Urodzony w 1953 r. w Dąbrowie koło Rzeszowa. Absolwent polonistyki (1977) i dziennikarstwa (1978) Uniwersytetu Jagiellońskiego, a także studium doktoranckiego z zakresu religioznawstwa w Instytucie Filozofii tej uczelni (1983).

W latach 1977-1979 redaktor „Wiadomości Fabrycznych”, gazety zakładowej WSK-PZL w Rzeszowie. Nauczyciel języka polskiego i historii w Zespole Szkół Chemicznych w Krakowie (1983-88). Od 1988 r. zastępca dyrektora Zespołu Szkół Medycznych. Stały współpracownik prasy akademickiej i periodyków społeczno-kulturalnych: „Nowego Medyka”, „Studenta”, „Tak i Nie”, „Integracji”, „Pisma Literacko-Artystycznego” oraz jednodniówek studenckich. Członek Rady Oddziału SAP w Krakowie (od 1987). Od 1988 radny, członek Prezydium DRN Kraków-Sródmieście.

Najważniejsze odznaczenia:

Zasłużony Działacz Kultury (1987)

Srebrne Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1987)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda w konkursie „Moje 35-lecie” (1979)

Nagroda Komisji Historycznej Ruchu Studenckiego PRL (1987) — za książkę „Monografia Teatru 38” [wspólnie z T. Skoczkiem]

Publikacje książkowe:

- Monografia Klubu „Pod Jaszczurami”, Kraków 1980, ORKS
- Szkice o prawosławiu, Kraków 1980, UJ, [współautor Jan Mazur]
- Monografia Teatru 38, Kraków 1985, KWA [współautor Tadeusz Skoczek]

Publikacje w dziełach zbiorowych:

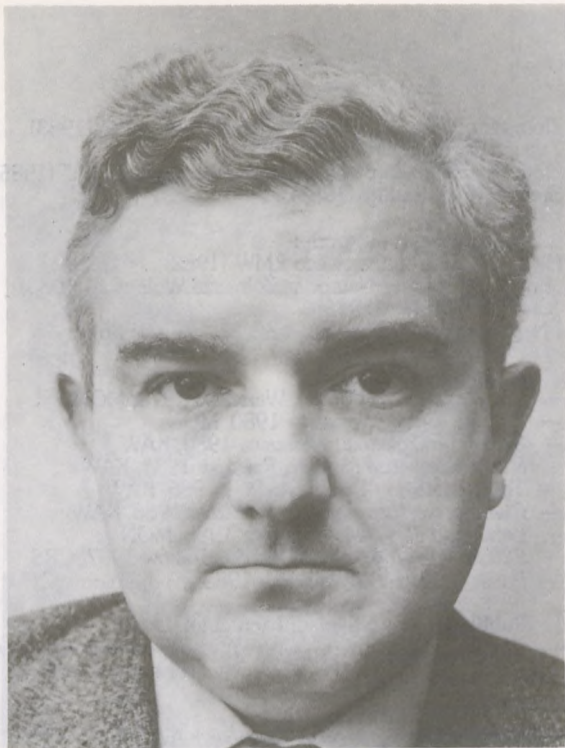
- Elementy teatralizacji życia wsi polskiej, [w:] Teatr. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej, Kraków 1984, Scena Ludowa
- Teatr 38, [w:] Theatra Universalia, Coimbra 1984
- Burzliwe czasy Konstantyna, [w:] Iuvenilia Religiologica, Kraków 1985, KWA
- „Christiana Tempora” cesarza Teodozjusza, [w:] Iuvenilia Religiologica, Kraków 1986, KWA
- Doroczna obrzędowość ludowa, [w:] Zwyczaje, obyczaje, obrzędy. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej, Kraków 1986, Scena Ludowa
- Oprawa plastyczna obrzędowości ludowej, [w:] Plastyka. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej, Kraków 1988, Scena Ludowa

Opracowania:

- Tadeusz Skoczek, Autentyzm Jana Bolesława Ożoga, Kraków 1984, KWA [redakcja]
- Tadeusz Skoczek, Poza oficyną, Kraków 1986, KWA [redakcja]

Publikacje w przygotowaniu:

- „38”. Monografia teatru otwartego, Warszawa, MAW
- Z jaszczurami w herbie, Kraków, KWA

Ryszard DZIESZYŃSKI

publicysta, reporter, autor książek popularnonaukowych

Urodzony w 1943 r. w Krakowie. Absolwent prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1966) oraz Podyplomowego Studium Dziennikarskiego w tej samej uczelni (1978). W latach 1966-1973 pracownik administracji państwowej w Krakowie. Debiutował w 1956 roku w czasopiśmie „Poznaj Świat”. Od 1966 r. współpracuje z prasą ogólnopolską i czasopismami krakowskimi. Od 1973 roku pracuje w „Głosie Nowej Huty”, a od 1976 w „Trybunie Odrzańskiej” (obecnie „Trybuna Opolska”). W 1978 przenosi się do „Głosu Pracy” w Warszawie. W latach 1981-1984 jest kierownikiem działu informacji w „Dzienniku Polskim”, a w latach 1984-1986 jest starszym publicystą „Echa Krakowa”. W maju 1986 zostaje straszym publicystą rzeszowskiego miesięcznika „Profile”, prowadząc tam jednocześnie dział polonijny.

Posiada liczne publikacje w prasie krajowej i zagranicznej: „Hejnał Mariacki”, „Ilustrowany Kurier Polski”, „Kierunki”, „Nowiny”, „Podkarpacie”, „Zielony Sztandar”, „Żołnierz Wolności”, „Życie Przemyskie”, a także „Dan Polonia” (Dania), „Czerwony Sztandar” (Litwa), „Głos Ludu”, „Ozveny — Echo” i „Zwrot” (CSRS), „Bielgoradzka Prawda” (ZSRR) oraz w licznych pismach polonijnych w USA.

Najważniejsze odznaczenia:
Złota Honorowa Odznaka TPPR (1982)

Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1983)
Zasłużony Działacz Kultury (1983)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1985)
Srebrny Krzyż Zasługi (1988)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Zarządu Krajowego ZMW (1982)
„Brazowe Pióro” — Nagroda „Żołnierza Wolności” (1983)
„Srebrne Pióro” — (1986)
I Nagroda Klubu Polonijnego ZG SD PRL (1986)

Publikacje książkowe:

- Kraków w czasie Potopu, Warszawa 1978, MON
- Krwawa wigilia, Warszawa 1980, MON
- Śladami wilkołaków, Warszawa 1980, KAW
- Miłość, pieniądze i śmierć, Rzeszów 1984, KAW
- Toga, czerwień i Polska, Kraków 1985, KAW
- Ciemna, weszcząca, żerująca, Rzeszów 1986, KAW
- Leningrad 1941-44, Warszawa 1986, MON
- 220 lat cukierników w Krakowie, Kraków 1987, CRS
- Polak — Węgier..., Warszawa 1988, Wyd. Polonia

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- Orzelka noś spokojnie, [w:] Ekspres reporterów, Warszawa 1977, KAW
- Pamiętając skąd przychodzimy, [w:] Ekspres reporterów, Warszawa 1980, KAW

Publikacje w druku:

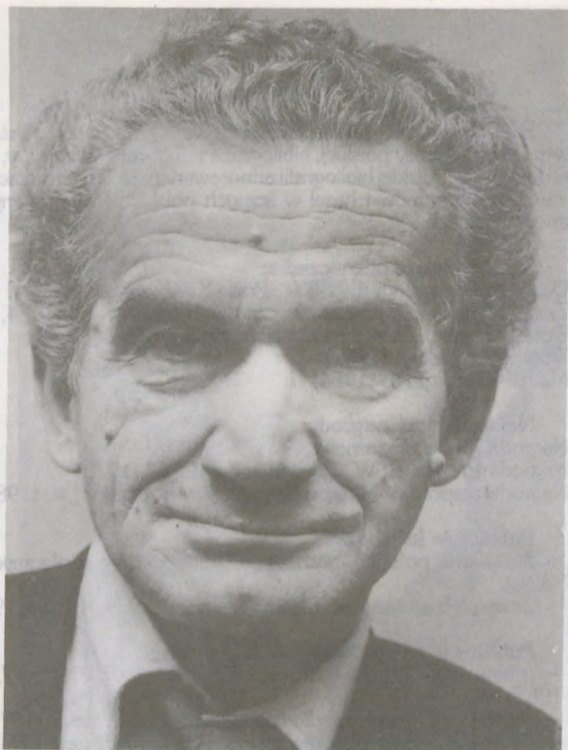
- Mitry, buławy i pieczęcie, Rzeszów, KAW
- Łańcucki złoty samorodek, Rzeszów, KAW
- Tajemnica cesarza Karola, Rzeszów, KAW
- Jeździec w czarnej masce, Rzeszów, KAW

W przygotowaniu:

- Świetlisty krąg Słońcesława, Rzeszów, KAW
- Radość na niebie gorycz na ziemi, Rzeszów, KAW

Wyemitowane reportaże radiowe:

- Pielgrzymka do duszy Ślązaka, Opole 1978
- Z półmroku dziejów żywi ludzie Opola, Opole 1978
- Groby Donnersmarcków, Opole 1978
- Jeszcze nie czas na satysfakcję, Opole 1978
- Szukali mostu do Polski, Opole 1980
- Nawiedzony świat gobeliniarza, Opole 1980
- Pierwsza była „Odra”, Opole 1980
- Żołnierz czasu odbudowy, Opole 1980
- Obrońca Leningradu, Opole 1980

Sylwester DZIŃKI

bibliograf, prasoznawca

Urodzony w 1932 r. w Trzebini koło Żywca. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1957). Współpracę dziennikarską nawiązał jeszcze w okresie gimnazjalnym z „Dziennikiem Polskim”, gdzie w latach 1955-1964 pracował etatowo. Od 1956 roku ściśle współpracuje z Ośrodkiem Badań Prasoznawczych RSW „Prasa-Książka-Ruch” w Krakowie i jego organami prasowymi („Prasa Współczesna i Dawna”, „Zeszyty Prasoznawcze”), gdzie w 1964 roku przechodzi do pracy zawodowej. Od 1971 roku jest adiunktem i kierownikiem Pracowni Dokumentacji Informacji Naukowej w tej placówce. Jest członkiem kolegium redakcyjnego „Zeszytów Prasoznawczych”, członkiem kolegium „Encyklopedii Wiedzy o Prasie”, członkiem Międzynarodowej Komisji Koordynacji ds. Wymiany Informacji Prasoznawczej. Od 1972 roku jest wykładowcą w Podyplomowym Studium Dziennikarstwa UJ i w Instytucie Nauk Politycznych UJ. Doktor nauk humanistycznych (1988).

Jest stałym współpracownikiem „Kwartalnika Historii Prasy Polskiej”, pisuje artykuły w „Życiu Literackim”, „Piśmie Literacko-Artystycznym”. Od 1970 r. jego prace naukowe ukazują się w pismach zagranicznych, m.in. „Otázky Žurnalistiky”, „Le Journaliste Democratique”, „Publizistik”.

Posiada szeroki zakres zainteresowań naukowych: historia prasy polskiej, typologia współczesnej prasy polskiej, bibliografia i dokumentacja prasy, bibliografia prasoznawcza. Jest redaktorem „Polskiej bibliografii adnotowanej wiedzy o środkach masowego komunikowania”, autorem biogramów i haseł w licznych polskich i zagranicznych słownikach, bibliografiach, encyklopediach.

Najważniejsze odznaczenia:

- Odznaka „Za zasługi dla RSW „Prasa-Książka-Ruch” (1974)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1974, 1976)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1979)
- Złoty Krzyż Zasługi (1982)
- Medal 40-lecia PRL (1984)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda Klubu Prasoznawczego SDP (1976)
- Nagroda Prezesa RSW „Prasa-Książka-Ruch” (1978)
- Nagroda zespołowa Ministra Szkolnictwa Wyższego II st. (1985)

Publikacje książkowe:

- *Muzyka w polskich czasopismach literackich i społecznych 1831-1863*, Kraków 1973, PWN
- *Zeszyty Prasoznawcze. Bibliografia 1957-1979*, Kraków 1981, OBP

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

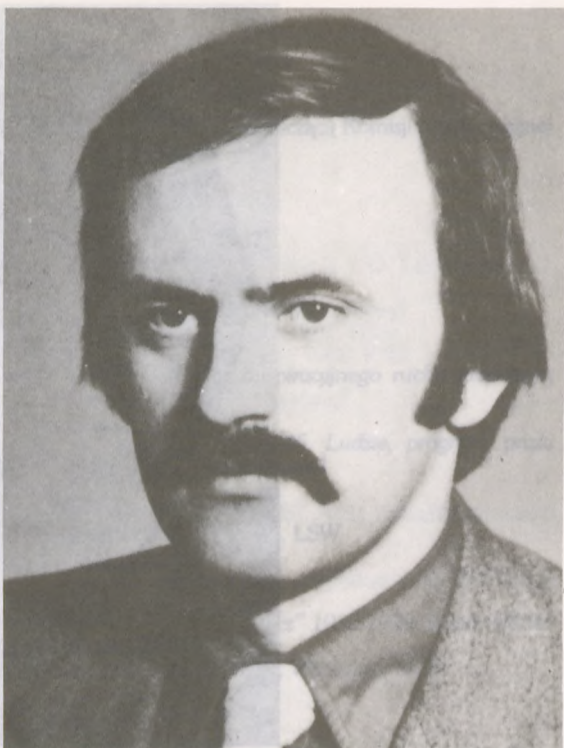
- [różne artykuły], [w:] *Kronika Krakowa* 1975, 1976-77, 1978, 1979, Kraków 1978-1987, WL
- [hasła], [w:] *Encyklopedia wiedzy o książce*, Wrocław 1971, Oss.
- [hasła], [w:] *Encyklopedia wiedzy o prasie*, Wrocław 1971, Oss.
- [hasła], [w:] *Słownik pracowników książki polskiej*, Warszawa 1972, PWN
- *Zestawienie bibliograficzno-dokumentacyjne prasy SD 1944-77*, [w:] *Prasa SD. Tradycje i współczesność*, Warszawa 1978, Epoka
- *Problematyka życia kulturalnego na łamach „Kuriera Polskiego” 1919-26*, [w:] 250 lat „Kuriera Polskiego”, Warszawa 1983, Epoka

Opracowania:

- *Polska bibliografia adnotowana wiedzy o środkach masowego komunikowania I: 1965—XIX/XX: 1984/85*, Kraków 1967—1987, OBP [redakcja i autorstwo haseł]
- *Mass Communication Research. Current Documentation*, I: 1972—XIX: 1985, Kraków 1972-1987, OBP [redakcja i autorstwo haseł]
- *World Directory of Mass Communication Periodicals*, Kraków 1980, OBP [redakcja]
- *World Directory of Mass Communication Researchers*, Kraków 1984, OBP [redakcja]

W przygotowaniu:

- *Kronika kultury Krakowa 1945-1985*
- *Kalendarium prasy polskiej 1944-1988*
- *Warsztat dokumentacyjny prasoznawcy*
- *Bibliografia prasy krakowskiej 1661-1986*
- *Dzieje prasy polonijnej 1939-1980*

Stanisław FIGIEL

autor książek krajoznawczych i przewodników

Urodzony w 1952 r. w Krakowie. Absolwent automatyki cyfrowej na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki AGH (1976). Po studiach pracuje w Ośrodku Informatyki Południowej Dyrekcji Okręgowej PKP w Krakowie kolejno jako: programista, st. programista i kierownik działu. Od 1986 r. również nauczyciel informatyki w krakowskim Technikum Kolejowym. Przewodnik beskidzki (od 1976), aktywny działacz Oddziału Akademickiego PTTK w Krakowie.

Publikuje na łamach „Wierchów” i „Tygodnika Powszechnego”.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrna Odznaka Honorowa PTTK (1986)

Publikacje książkowe:

- Polski Spisz, Warszawa-Kraków 1984, Kraj
- Beskidy Zachodnie w pytaniach i odpowiedziach, Warszawa 1988, Kraj

W przygotowaniu:

- Przewodnik po Rumuńskiej Bukowinie

31-875 Kraków, os. Dywizjonu 303 30/21

Alina FITOWA

historyk dziejów najnowszych

Urodzona w 1939 r. w Polańcu. Absolwentka historii krakowskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej (1961). Bezpośrednio po studiach asystent muzealny w Państwowych Zbiorach Sztuki na Wawelu. W latach 1965-69 zastępca dyrektora XIII Liceum Ogólnokształcącego w Krakowie. W 1969 r. rozpoczyna studia doktoranckie międzyuczelniane (UJ-WSP) pod kierunkiem prof. J. Buszki. Doktor nauk humanistycznych (1976). W latach 1971-1985 wykłada nauki polityczne w WSP i AGH. Była wicedyrektorem Instytutu Nauk Społecznych Akademii Górniczo-Hutniczej. Od 1985 kierownik Pracowni Informacji Naukowej PAN — Oddział w Krakowie.

Znana popularyzatorka historii ruchu ludowego, uczestniczka wielu sesji naukowych i popularnonaukowych. Jej rozprawy naukowe drukowane są m.in. w „Studiach Historycznych”, „Rocznikach Dziejów Ruchu Ludowego”, „Zeszytach Naukowych WSP”, „Małopolskich Studiach Historycznych”, „Zeszytach Naukowych UJ”. Opublikowała wiele artykułów publicystycznych na łamach tygodnika ZSL „Wieści”. Jest inicjatorką i współautorką Słowników Słów Kluczowych z nauk społecznych wydawanych przez Ośrodek Informacji Naukowej PAN.

Jest członkiem Rady Oddziału SAP w Krakowie, przewodniczącą Komisji Interwencyjnej Rady Głównej SAP.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal 40-lecia PRL (1985)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1987)

Najważniejsze nagrody:

I nagroda w Ogólnopolskim Konkursie im. A. Zawadzkiego (1977)

Publikacje książkowe:

— *Ruch oporu na wsi małopolskiej w dokumentach konspiracyjnego ruchu ludowego*, Kraków 1973, Oss. [współautorzy: J. Buszko, J. Nowak]

— *Bataliony Chłopskie w Małopolsce*, Kraków 1984, PWN

— *Stronnictwo Ludowe w Małopolsce i na Śląsku 1939-45. Ludzie, program, prasa konspiracyjna*, Warszawa 1987, LSW [współautor J. Marcinkowski]

W druku:

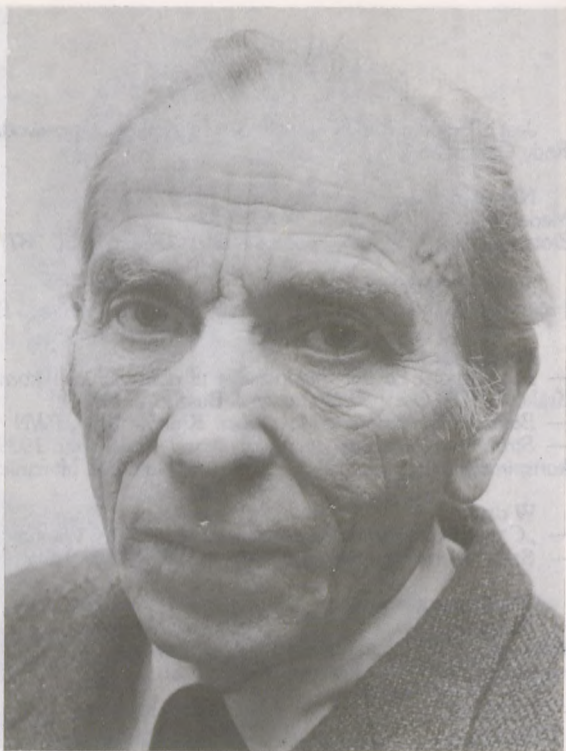
— „Czwórporozumienie” a problem scalenia z AK, Warszawa, LSW

— *Skicz biograficzny Stanisława Mierzwy*, Warszawa, LSW

W przygotowaniu:

— *Związek Młodzieży Wiejskiej Rzeczypospolitej Polskiej „Znicz” 1930-1939. Wybór źródeł*, Warszawa, LSW [współautor M. Mioduchowska]

— *Działalność polityczna małopolskiego SL „Roch” 1939-45*, Warszawa, LSW

Antoni FRANASZEK

muzeolog, historyk

Urodzony w 1922 r. w Krakowie. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1946), ukończył też Studium Pedagogiczne (1946). W latach 1946-47 studiował polonistykę. Doktor historii (1978). Pracował w szkolnictwie średnim (1946-62).

Od dwudziestu pięciu lat związany z muzealnictwem. Początkowo pracował w Muzeum Zamkowym w Malborku. Od 1970 r. związany z Państwowymi Zbiorami Sztuki na Wawelu jako starszy kustosz i kurator Zespołu ds. Historii Wawelu. Specjalizuje się w wydawnictwach źródłowych.

Członek Narodowej Rady Kultury, członek Rady Krajowej PRON, przewodniczący Komisji Kultury Krakowskiej Rady PRON. Przewodniczący Rady Polskiego Związku Katolicko-Społecznego, Przewodniczący Oddziału Wojewódzkiego PZKS w Krakowie. Aktywny członek Obywatelskiego Konwentu Konsultacyjnego przy Przewodniczącym Rady Narodowej Miasta Krakowa.

Najważniejsze odznaczenia:

Zasłużony Działacz Kultury (1973)
Medal 30-lecia PRL (1974)

- Złoty Krzyż Zasługi (1977)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1984)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1985)

Publikacje książkowe:

- Zamek Malborski, Malbork 1972, Muzeum Zamkowe
- Testament Zygmunta Augusta, Kraków 1975, PZSz. [wspólnie z O. Leszczyńską i S. Nahlikiem]
- Sztuka dworu Wazów w Polsce, Kraków 1976, PZSz. [katalog wystawy]
- Działalność wielkorządców krakowskich w XVI w., Kraków 1981, PZSz.
- Budowle gotyckie zamku królewskiego na Wawelu, Kraków 1982, PZSz.
- Wawel. Zamek i katedra, Warszawa 1982, SiT
- Odsiecz wiedeńska 1683, Kraków 1983, PZSz. [katalog wystawy]
- Odsiecz wiedeńska 1683, Kraków 1984, PZSz. [album]
- Wawel, Warszawa 1988, Arkady

Opracowania:

- Źródła do dziejów Wawelu. Seria naukowa, Kraków 1972-87, PZSz. [redaktor naukowy]

Publikacje w druku:

- Odsiecz wiedeńska 1683. Materiały... T. I i II, Kraków, PZSz. [współautor i współredaktor]

Stanisław FRAN CZAK

poeta i publicysta

Urodzony w 1946 r. w Bieńkówce k. Makowa Podhalańskiego. Absolwent polonistyki i studiów kulturalno-oświatowych w Uniwersytecie Jagiellońskim (1970). W latach 1969-79 sekretarz Zarządu Krakowskiego TKKS. Po studiach pracował w redakcji „Magazynu Kulturalnego” (1970-74), był nauczycielem w Technikum Poligraficzno-Księgarskim (1975-77), pracownikiem Urzędu Miasta Krakowa (1979-83) — m.in. jako rzecznik prasowy sekretarz, dyrektor gabinetu prezydenta. Od 1983 r. pracuje w Komitecie Krakowskim PZPR jako kierownik kancelarii i sekretarza, a następnie kierownik Wydziału Kultury (od 1985). Jest znanym działaczem społecznym i kulturalnym.

Jego wiersze nagradzano na wielu krakowskich i ogólnopolskich konkursach, publikowano w prasie literackiej, antologiach poetyckich i tomach zbiorowych, ogłaszano w radiu. Jest też autorem wierszy dla dzieci, opowiadań, scenariuszy i albumów. Jako publicysta występuje też często pod pseudonimem Leszek Klimowski. Swe artykuły publikował m.in. na łamach „Studenta”, „Argumentów”, „Kultury”, „Życia Literackiego”, „Gazety Krakowskiej”.

Jego utwory przełożono m.in. na rosyjski, ukraiński, bułgarski, hiszpański, estoński, węgierski, rumuński, angielski, francuski, japoński. W języku niemieckim opublikował tom wierszy pt. „Leseprobe”.

Jest członkiem Związku Literatów Polskich i ZAiKS. Należy do grupy literackiej „Nadskawie”.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Oświaty i Wychowania (1976)

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1973)

Zasłużony Działacz Kultury (1976)

Krzyż „Za zasługi dla ZHP” (1977)

Honorowa Odznaka SZSP (1977)

Złote Odznaczenie im. J. Krasickiego (1978 i 1986)

Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1978)

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1979)

Złoty Krzyż Zasługi (1980)

Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju” (1985)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1988)

Publikacje książkowe:

— *Ballady — malowanki na szkle*, Bielsko-Biała 1984, BTSK

— *Całopalenia*, Kraków 1984, WL

— *Kim jestem*, Rzeszów 1984, KAW

— *Leseprobe*, Bonn 1985, Kettler

— *Madejowy staw*, Wadowice 1986, Biblioteka Nadskawia

— *Antytezy*, Kraków 1987, WL

— *Kraków-Bratysława*, Kraków 1987, KAW [współautor albumu]

— *We mgle*, Warszawa 1988, Iskry

— *Szkiecownik krakowski*, Kraków 1988, KAW

Publikacje w druku:

— *ABC współpracy i partnerstwa*, Kraków, KAW [pod pseudonimem Leszek Klimowski]

W przygotowaniu:

— *Linia demarkacyjna*, Kraków, WL

— *Jestem przeciw*, Rzeszów, KAW

— *Bezsenny ptak*, Wadowice, Nadskawie

— *Nic się nie stało*, Kraków, KWA

— *Zielony smok*, Kraków, KAW [wiersze dla dzieci]

— *Niebieska lokomotywa*, Wadowice, Nadskawie [wiersze dla dzieci]

— *Nic się nie stało*, KWA

Tadeusz FRYZEŁ

orientalista, politolog, publicysta

Urodzony w 1939 r. w Krakowie. W latach 1956-58 st. inwentaryzator w Przedsiębiorstwie Upowszechniania Prasy i Książki. W 1963 r. ukończył studia orientalistyczne na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kierownik sekcji w Biurze Jubileuszowym UJ (1963-65), a następnie (do 1969) redaktor w Wydawnictwie Literackim. W latach 1969-72 odbył studia doktoranckie w Instytucie Nauk Politycznych UJ. Doktor nauk politycznych (1973). Adiunkt w Instytucie Nauk Politycznych UJ (1973-80), a następnie (1981-82) specjalista w Urzędzie Miasta Krakowa. Zastępca dyrektora I Inspektoratu PZU (1982), kierownik Ośrodka Informacji w „Armaturze” (1983), adiunkt w Muzeum Lenina (1983-84). Po kilkumiesięcznej pracy na stanowisku kierownika działu oświatowego w Muzeum Etnograficznym (1984) i starszego instruktora w Wydziale Kultury Urzędu Dzielnicowego Podgórze objął stanowisko adiunkta (1984-85) w Wyższej Szkole Pedagogicznej. W 1986 r. był kierownikiem Zakładowego Ośrodka Kształcenia i Informacji w „Georycie”. Członek zespołu badawczego w Instytucie Nauk Politycznych UJ w ramach Centralnego Programu Badań Podstawowych.

Publikuje na łamach „Zeszytów Prasoznawczych”, „Spraw Międzynarodowych”, „Studenta” i krakowskiej prasy codziennej.

Najważniejsze odznaczenia:
Medal jubileuszowy i złota odznaka jubileuszowa UJ (1964)

Najważniejsze nagrody:
Nagroda Rektora UJ (1974)
Nagroda Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych w konkursie na najlepsze prace z zakresu współczesnych stosunków międzynarodowych (1975)

Publikacje książkowe:
— *Jedność arabska. Idea i rzeczywistość*, Warszawa 1974, MON
— *Panarabizm. Źródła i rozwój idei*, Kraków 1974, PWN
— *Dylematy ludnościowe Trzeciego Świata*, Kraków 1975, PWN
— *Zarys współczesnych stosunków międzynarodowych na Bliskim i Środkowym Wschodzie*, Warszawa 1976, COMSNP
— *Liga Państw Arabskich*, Warszawa 1981, MON
— *Arabska myśl socjalistyczna*, Warszawa 1985, MON

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:
— *Arabska integracja: ideologia, polityka, rzeczywistość*, [w:] *Świat Arabski*, Warszawa 1977, KAW
— *Ekstremizm prawicowy w krajach arabskich*, [w:] *Ekstremizm prawicowy we współczesnym świecie*, pod red. Franciszka Ryszki, Warszawa 1980, PWN

W przygotowaniu:
— *Zasady współistnienia w polityce i doktrynie krajów arabskich*

Jerzy GAJEWSKI

publicysta, autor literatury krajoznawczej, prasoznawca

Urodzony w 1946 r. w Krakowie. Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej (1973) oraz Podyplomowego Studium Dziennikarskiego UJ (1982). Pracownik naukowo-badawczy w Instytucie Turystyki (od 1973), a także zastępca kierownika Redakcji Wydawnictw Górskich i Narciarskich Wydawnictwa PTTK „Kraj” w Krakowie (od 1985). Działacz turystyczny, członek komisji specjalistycznych PTTK, autor i współautor licznych opracowań dotyczących turystyki.

Publikuje m.in. w „Problemach Turystyki”, „Wierbach”, „Zeszytach Prasoznawczych”, „Tece Komisji Urbanistyki i Architektury”, „Gościńcu”, „Aurze”, „Alpine Journal”, a stale współpracuje z pismem „Poznaj Swój Kraj”.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Honorowa Odznaka PTTK (1982)

Medal 40-lecia PRL (1985)

Złota Odznaka „Zasłużony Działacz Turystyki” (1986)

Publikacje książkowe:

- Sprzęt turystyczny i zasady poruszania się w górach, Warszawa-Kraków 1984, Kraj
- Polskie czasopiśmiennictwo górskie w latach 1945-83, Warszawa 1986, Instytut Turystyki
- Vademecum turysty górskiego, Warszawa-Kraków 1988, Kraj

W przygotowaniu:

- *Vademecum turysty narciarza*

31-148 Kraków, ul. Helclów 3, m. 16, tel. 33-81-17

Adam GARBICZ

krytyk i historyk filmu, geofizyk, publicysta

Urodzony w 1943 r. w Krakowie. Absolwent Wydziału Geologiczno-Poszukiwawczego Akademii Górniczo-Hutniczej (1965), Podyplomowego Studium w Wyższej Szkole Węglowodorów ENI w Mediolanie (1967) oraz Podyplomowego Studium Dziennikarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego (1978). Kierownik grupy geoelektrycznej w Przedsiębiorstwie Geofizyki Górnictwa Naftowego (1965-80), a następnie starszy publicysta tygodnika „Dunajec” (1980-81). Starszy publicysta „Gazety Krakowskiej” (1981). Od 1982 r. zastępca kierownika działu reklamy i imprez w Okręgowym Przedsiębiorstwie Rozpowszechniania Filmów w Krakowie.

Publikuje m.in. na łamach pism: „Kino”, „Film”, „Kultura”, „Powiększenie”, „Dunajec”, „Miesięcznik Literacki”, „Gazeta Krakowska”, „Film Quarterly” (USA).

Najważniejsze odznaczenia:

Zasłużony Pracownik Geofizyki (1975)

Publikacje książkowe:

— *Cinema, the Magic vehicle, Scarecrow* (USA) 1975, 1978

— *Kino, wehikuł magiczny*, Kraków 1981 (tom I), 1987 (t. II, WL, [Klinowski])

W przygotowaniu:

— *Kino, wehikuł magiczny*, tom III, WL

— *Kino, wehikuł magiczny*, Kraków 1981 (tom I), 1987 (t. II, WL, [Klinowski])

W przygotowaniu:

— *Kino, wehikuł magiczny*, tom III, WL

— *Kino, wehikuł magiczny*, Kraków 1981 (tom I), 1987 (t. II, WL, [Klinowski])

W przygotowaniu:

— *Kino, wehikuł magiczny*, tom III, WL

— *Kino, wehikuł magiczny*, Kraków 1981 (tom I), 1987 (t. II, WL, [Klinowski])

W przygotowaniu:

— *Kino, wehikuł magiczny*, tom III, WL

— *Kino, wehikuł magiczny*, Kraków 1981 (tom I), 1987 (t. II, WL, [Klinowski])

W przygotowaniu:

— *Kino, wehikuł magiczny*, tom III, WL

— *Kino, wehikuł magiczny*, Kraków 1981 (tom I), 1987 (t. II, WL, [Klinowski])

W przygotowaniu:

— *Kino, wehikuł magiczny*, tom III, WL

— *Kino, wehikuł magiczny*, Kraków 1981 (tom I), 1987 (t. II, WL, [Klinowski])

W przygotowaniu:

— *Kino, wehikuł magiczny*, tom III, WL

Adolf GAWALEWICZ

prawnik, publicysta, nauczyciel akademicki i działacz gospodarczy

Urodzony w 1916 r. we Lwowie. Absolwent prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1939). Po klęsce wrześniowej działał w konspiracji. Uwięziony w 1940 r. w krakowskim więzieniu na Montelupich, przeżywa do końca II wojny światowej w obozach koncentracyjnych: Oświęcim, Buchenwald, Dora, Ellrich i Bergen Belsen. Po powrocie do kraju podejmuje pracę naukową i zawodową praktykę prawniczą. Doktor praw Uniwersytetu Jagiellońskiego (1948). Pracuje jako prawnik i ekonomista w służbach prawnych oraz w zarządzaniu gospodarką i administracją państwową (1946-1982). W 1971 r. zakłada krakowski Oddział Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych, kierując nim do 1981 r.

Prowadził zajęcia dydaktyczne w UJ i WSP. Prace naukowe publikował w „Studiach i Materiałach”, „Ekspertyzach-Propozycjach-Metodach”, „Przeglądzie Lekarskim — zeszyty Oświęcim”. Zajmował się publicystyką na łamach „Myśli Gospodarczej”, „Problemów Ekonomicznych”, „Polityki Społecznej”, „Życia Literackiego”, „Polityki”.

Był aktywnym działaczem Komisji Historycznej Związku Inwalidów Wojennych, ZBoWiD-u i środowisk byłych więźniów obozów koncentracyjnych. Zmarł 11 czerwca 1987.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda „Polityki” (1969)

Publikacje książkowe:

- Refleksje z poczekalni do gazu, Kraków 1968, 1973, WL
- Oświęcim, Warszawa 1973, SiT [album z tekstem wielojęzycznym]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Ars administrandi longe est* [w:] *Science et action administratiue*— *melanges Georges Langrod*, Paryż 1980

Tomasz GOBAN-KLAS

socjolog kultury i komunikowania

Urodzony w 1942 r. w Warszawie. Absolwent socjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1967). Po studiach pracuje w Pracowni Socjologicznej PAN w Krakowie, prowadząc jednocześnie zajęcia dydaktyczne w Instytucie Socjologii UJ. W 1972 roku zostaje sekretarzem naukowym Ośrodka Badań Prasoznawczych w Krakowie. W 1987 roku przechodzi na Uniwersytet Jagielloński, gdzie obejmuje stanowisko kierownika Pracowni Socjologii Kultury i Komunikowania. Równocześnie prowadzi zajęcia dydaktyczne na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (od 1982), gdzie przez pewien czas był dyrektorem Instytutu Teorii Komunikowania.

Doktoryzuje się na podstawie pracy o uczestnictwie w kulturze młodych mieszkańców Nowej Huty (1971), a habilituje się na podstawie pracy z socjologii kultury (1978).

W latach 1971-72 przebywa na stypendium naukowym w Ecole Pratique des Hautes Etudes w Paryżu. W latach 1976-77 kształci się w Stanford University (Kalifornia) i Annenberg School of Communications (Pensylwania). W latach 1985-86 przebywa ponownie w Stanach Zjednoczonych, gdzie prowadzi prace badawcze i wykłady.

Prace naukowe drukuje od 1967 roku w „Kulturze i Społeczeństwie”, „Studiach Socjologicznych”, „Sprawozdaniach z posiedzeń Komisji PAN”, „Zeszytach Prasoznawczych”.

Zajmuje się też felietonistyką i publicystyką, m.in. na łamach „Echa Krakowa”, „Przekroju”, „Polityki”. Pracuje ponadto w redakcji miesięcznika „Zdanie”.

Najważniejsze odznaczenia:

Zasłużony Działacz Kultury (1985)

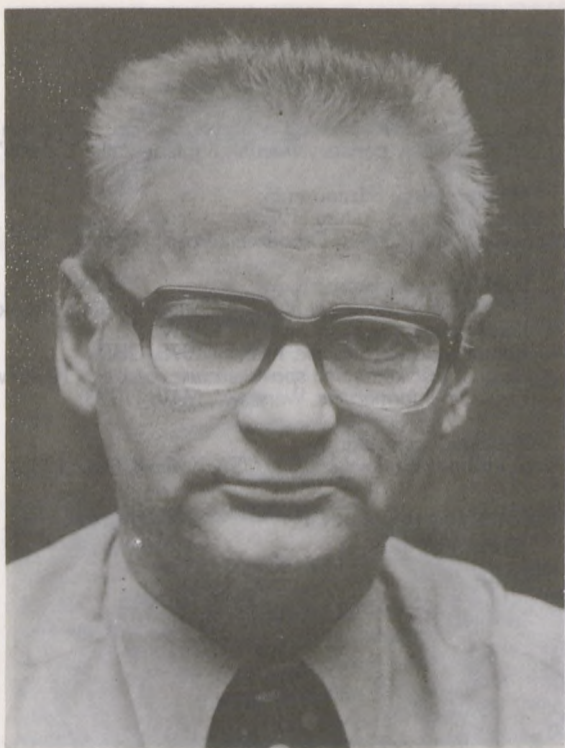
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1986)

Publikacje książkowe:

- Młodzi robotnicy Nowej Huty jako odbiorcy kultury, Kraków 1971, Oss.
- Paryż i Paryżanie, Warszawa 1974, KiW
- Komunikowanie masowe, Kraków 1978, OBP
- Świadomość kulturalna społeczeństwa polskiego, Kraków 1985, OBP
- Eksplozja informacyjna, Warszawa, MAW (1988)

Publikacje w druku:

Prasa lokalna i środowiskowa w USA, Kraków, Oss. (1988)

Zenon GRAJEK

inżynier architekt, urbanista i publicysta

Urodzony w 1928 roku w Ostrówkach Wielkopolskich. Absolwent Wydziału Architektury Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (1952), doktor nauk technicznych.

W latach 1961-1968 był głównym architektem Krakowa. Od 1971 projektant i zastępca kierownika pracowni urbanistycznej dla opracowania planu rozwoju przestrzennego Bagdadu, następnie doradca rządu irackiego ds. rozwoju przestrzennego miast i osiedli. Od 1977 roku zatrudniony ponownie w kraju. Obecnie pracuje w „Miastoprojekcie”.

Autor wielu projektów architektonicznych i urbanistycznych z zakresu budownictwa przemysłowego i ogólnego w kraju oraz za granicą. Współautor ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego Krakowa na lata 1965-1985 oraz Bagdadu na okres perspektywiczny do 2000 r. Autor planu przestrzennego nowego miasta Al-Bakr oraz planów przestrzennych rozbudowy miast Al Amarah i Khanaqin w Iraku.

Publikuje artykuły w „Życiu Literackim”. Jest przewodniczącym Prezydium Zespołu Członków PZPR krakowskiego oddziału SAP, członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich (SARP) oraz Towarzystwa Konsultantów Polskich. Prezes Krakowskiego Oddziału Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Arabskiej

Nagroda zespołowa Ministra Budownictwa I st. (1966) — za plan miasta Krakowa

Wyróżnienie SARP II st. (1966)

Nagroda Państwa zespołowa w dziedzinie techniki II st. (1968) — za opracowanie planu przestrzennego Krakowa

przesłużennego Kłakowa

Nagroda Honorowa — zespołowa — Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska (1974) — za opracowanie planu przestrzennego Bagdadu

04/05/2014

— Medina Al-Bakr Al Senaije, Bagdad 1976

— *Alarm dla miasta*, TV Kraków 1964

— *Plan miasta*, WFD Warszawa 1967 [współpraca z reż. J. Kaden]

Figure 1

— *Medina — miasto na piaskach*, Warszawa, PWN

30-102 Kraków, ul. Ułcisńskiego 3/5, tel. 22 46 63

Wojciech GRANICZEWSKI

autor scenariuszy teatralnych i telewizyjnych, tłumacz

Urodzony w 1955 r. w Krakowie. Absolwent anglistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1979). Jako stypendysta Fundacji Kościuszkowskiej odbył studia literackie w Alliance College w Stanach Zjednoczonych (1976-77). W latach 1979-86 etatowy współpracownik Teatru STU (tłumacz scenariuszy spektakli „Pacjenci” i „Donkichoteria”, współpracownik literacki i reżyser-ski „Mgły”, „Ubu skowanego” i „Bram raję”). Obecnie kierownik literacki Teatru KTO oraz współpracownik Opery i Operetki w Krakowie.

Scenariusze teatralne i dramaty:

- *Paradis*, Kraków 1983, Teatr KTO [współautor Jerzy Zoń]
- *Gmach*, Kraków 1984, Teatr KTO
- *Ziemia!... Ziemia!* — czyli przebudzenie Jonasza, Kraków 1985, Teatr STU [współautor Adolf Weltschek]
- *O dzielnym wojaku i złej czarownicy*, Warszawa 1986, Teatr Telewizji [sztuka dla dzieci]
- *Jak echo wróciło do lasu*, Warszawa 1987, Teatr Telewizji [sztuka dla dzieci i młodzieży]
- *Przepowiednia leśnej księgi*, Warszawa 1987, Aktorskie Studio Koncertowe; Kraków 1987, Teatr KTO [widowisko dla dzieci]

— *Złoto i liście*, Kraków 1987, Opera i Operetka [widowisko teatralno-muzyczne dla dzieci — również reżyseria]

W przygotowaniu:

- *Cantandia* — opera współczesna dla Polskiego Radia [współautor K. Sz wajgier]
- *Zaraza* — scenariusz nowego spektaklu dla Teatru KTO
- tłumaczenie najnowszej poezji Allena Ginsberga i konstrukcja na jej kanwie scenariusza spektaklu teatralnego [we współpracy korespondencyjnej z autorem]

Stanisław GRZESZCZUK

historyk literatury i książki staropolskiej

Urodzony w 1934 r. w Krakowie. Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1956). Po studiach rozpoczął pracę w macierzystej uczelni i w niej osiągał kolejne stopnie i tytuły naukowe. Od 1967 r. również pracownik naukowy rzeszowskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Profesor nadzwyczajny nauk humanistycznych (1973) od roku 1984 profesor zwyczajny. Kierownik Zakładu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Instytutu Filologii Polskiej UJ. Wicedyrektor (1967-1973), następnie dyrektor (1978-1981) Biblioteki Jagiellońskiej. Redaktor „Biuletynu Biblioteki Jagiellońskiej” (1969-1975), członek, a od 1987 przewodniczący Komisji Historycznoliterackiej Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Krakowie.

Publikował na łamach „Pamiętnika Literackiego”, „Ruchu Literackiego”, „Kwartalnika Historycznego”, „Przeglądu Humanistycznego”, „Przeglądu Historycznego”, „Biuletynu Biblioteki Jagiellońskiej”, „Życia Literackiego”, „Rocznika Komisji Historycznoliterackiej”, „Odrodzenia i Reformacji w Polsce” i in. oraz w licznych wydawnictwach zbiorowych.

Najważniejsze odznaczenia:

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1977)

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1978)
Odznaka „Zasłużony dla województwa rzeszowskiego” (1983)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego III st. (1967, 1971)
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1973, 1979), II st. (1978, 1982), zespołowa (1979)

Publikacje książkowe:

- O „Satyrach” Krzysztofa Opalińskiego. Próba syntezy, Wrocław 1961, Oss.
- Nazewnictwo sowiżrzalskie, Kraków 1966, PWN
- *Blazeńskie zwierciadło. Rzecz o humorystyce sowizdrzalskiej XVI i XVII wieku*, Kraków 1970, WL
- *Nobilitacja Albertusa. Z pogranicza historii i folkloru*, Wrocław 1971, Oss.
- *Materiały do studiowania literatury staropolskiej*, WSP Rzeszów. Cz. 1, 1972; 1976, 1981, 1986; Cz. 2, 1977, 1981, 1987
- *Treń Jana Kochanowskiego*, Warszawa 1978, WSiP
- *W stronę Kochanowskiego. Studia, charakterystyki, interpretacje*, Katowice 1981, Śląsk

Opracowania:

- Ł. Opaliński, *Wybór pism*, Wrocław 1959, Oss.
- A. S. Naruszewicz, *Satyry*, Wrocław 1962, Oss.
- P. Kochanowski, T. Tasso, *Gofred abo Jeruzalem wyzwolona*, Warszawa 1968, PIW
- *Antologia literatury sowizdrzalskiej XVI i XVII wieku*, Wrocław 1966, 1985, Oss.

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Renesans*, [w:] *Historia literatury polskiej w zarysie*, Warszawa 1978, 1980, 1983, 1987, 1988, PWN
- *Odrodzenie*, [w:] *Okresy literackie*, Warszawa 1983, 1985, 1988, Warszawa, WSiP
- *Arcydziela literatury polskiej. Interpretacje t. I*, Rzeszów 1987, KAW [autor kilku sylwetek i współredaktor]
- *Kochanowski i inni*, Katowice 1988, Śląsk

Publikacje w druku:

- *Antologia staropolskiej poezji ziemiańskiej*, PIW
- *Pisarze staropolscy. Sylwetki*, WP [redakcja naukowa, autorstwo 7 sylwetek]

W przygotowaniu:

- *Arcydziela literatury polskiej. Interpretacje t. II*, Rzeszów, KAW

Maciej GURGUL

prawnik

Urodzony w 1950 r. w Krakowie. Absolwent prawa (1973) Uniwersytetu Jagiellońskiego i ekonomii (1976) w Akademii Ekonomicznej. Znany działacz studencki i kulturalny. Przewodniczący Środowiskowej Rady Klubów Studenckich w Krakowie (1973-1974), Dyrektor Studenckiego Centrum Kultury „Rotunda” (1974), zastępca dyrektora Teatru STU (1975—1977), dyrektor Młodzieżowego Centrum Kultury ZSMP (1977-80). Obecnie pracownik naukowy Instytutu Prawa Administracyjnego i Nauki Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. Animator kultury, współtwórca spółek handlowych i produkcyjnych.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1975)

Najważniejsze odznaczenia:

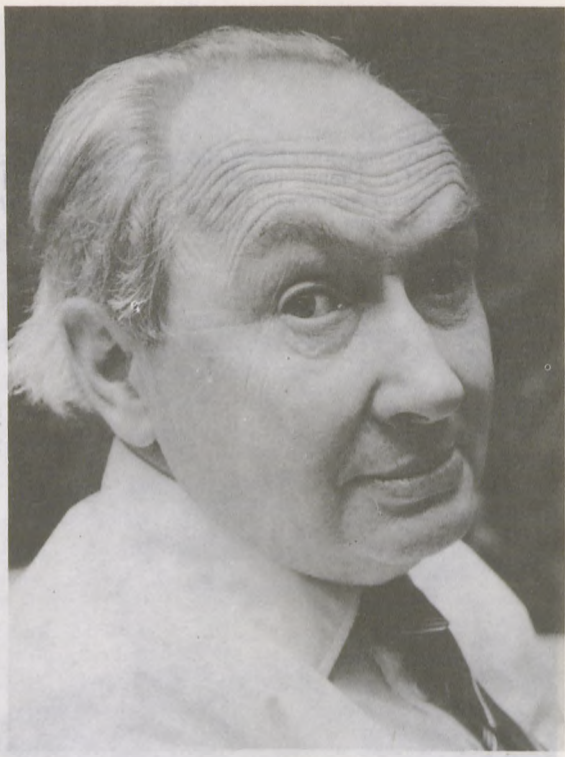
Medal Kopernikański (1975)

Srebrna Odznaka SZSP (1975)

Złota Odznaka OHP (1978)

Publikacje książkowe:

- Problemy organizacyjno-prawne Międzyteatralnej Jednostki Usług Transportowych, Kraków 1984, OW GT „Urania” [wspólnie z R. Skrzypczakiem]
- Sytuacja prawno-organizacyjna Akademickiego Biura Kultury i Sztuki „Alma-Art”, Kraków 1984, ODKS [wspólnie z R. Skrzypczakiem i T. Wosiem]

Eugeniusz HALPERN

socjolog

Urodzony w 1926 roku w Katowicach. Założyciel Młodzieżowej Organizacji Konspiracyjnej „Słopana” (Słowiańszczyzna—Patriotyzm—Naród) w 1942 roku, założyciel i redaktor konspiracyjnego pisma p.t. „Informator” (1942-44). Żołnierz Armii Krajowej.

W latach 1945-47 jest w Gdańsku działaczem OMTUR i PPS. Współzałożyciel pisma Komitetu Wykonawczego PPS. „Robotnik Morski” (1945-46). Współpracownik „Głosu Wybrzeża” (1946-47). W latach 1948-57 pracuje m.in. w Dąbrowskich Zakładach Hutniczych w Będzinie, Kombinacie Huty im. Lenina, Krakowskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego.

Absolwent socjologii UJ (1952). Od 1961 roku praca naukowa w Katedrze Etnografii Ogólnej i Socjologii UJ. Doktorat w 1970 roku. Od 1975 r. na emeryturze.

W latach 1976-1977 wykłada na Uniwersytecie w Lund (Szwecja), a w 1979 roku prowadzi cykl wykładów w Wyższej Szkole Komunikacji w Dreźnie i na Uniwersytecie w Amsterdamie. Członek komitetu redakcyjnego International Review of Sociology w Northern Illinois University.

Przewodniczący Komisji Historycznej Związku Inwalidów Wojennych Kraków-Śródmieście (1980-1985). Inicjator konkursu „Moja droga kombatancka”.

Najważniejsze odznaczenia:

- Medal Zwycięstwa i Wolności (1946)
- Złota Odznaka Honorowa PTE (1975)
- Srebrne Odznaczenie im. Janka Krasińskiego (1979)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1981)
- Odznaka Honorowa Zasłużonego Działacza Związku Inwalidów Wojennych (1983)
- Medal 40-lecia PRL (1985)

Publikacje książkowe:

- *Studia nad organizacją, funkcjonowaniem i przemianami załogi przedsiębiorstwa budowlanego w regionie krakowskim po II wojnie światowej*, Wrocław 1970, Oss.
- *Zjawisko integracji i dezintegracji kolektywów pracowniczych w zakładach przemysłowych*, Warszawa 1974, WSNS

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Socjologiczne problemy funkcjonowania starbarskich kolektywów*, [w:] *Socjologia pracy*, Bratysława 1966, Skola socjologie
- *Dziesięciolecie Oddziału ZIW*, [w:] *Materiały z Sesji popularnonaukowej poświęconej historii Związku Inwalidów Wojennych*, Kraków 1984, ZIW

W przygotowaniu:

- *Marzenia i rzeczywistość (1942-1956)* [wspomnienia]
- *Socjologiczne aspekty układu inwestycyjnego*.

Tadeusz HANAUSEK

prawnik, kryminalistyk, publicysta

Urodzony w 1931 r. w Krakowie. Studia prawnicze I stopnia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego odbył w latach 1949-52, uzyskując tytuł prawnika. Równolegle pracował zawodowo (od 1949), w Prezydium WRN w Krakowie, w Szkole Samochodowej PZMot (od 1950). Od 1952 r. aplikant w Prokuraturze Wojewódzkiej w Krakowie. Następnie asesor w Kolbuszowej. Rezygnując z posady prokuratora, odbył studia II stopnia, specjalizując się w zakresie prawa karnego (1953): Zastępca kierownika, a następnie kierownik rejonu śledczego w Prokuraturze Dz. Nowa Huta. W latach 1954-57 odbył studia aplikanckie z prawa karnego na UJ pod kier. prof. Władysława Woltera. Następnie starszy asystent w Katedrze Prawa Karnego UJ. Doktor nauk prawnych (1960). W latach 1961-66 adiunkt w Katedrze Prawa Karnego UJ. Habilitację i stanowisko docenta uzyskał w 1966 r. Od 1967 r. kierownik Zakładu Kryminalistyki UJ, a od 1984 r. Katedry Kryminalistyki. Wicedyrektor (od 1970) i dyrektor (1981-84) Instytutu Prawa Karnego UJ. Profesor nadzwyczajny (1975), a od 1980 r. prof. zwyczajny UJ. Od 1973 r. zatrudniony dodatkowo w Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie, początkowo (1974/75 r.) jako dyrektor Instytutu Kryminalistyki i Kryminologii, później jako kierownik ogólnopolskiego seminarium doktoranckiego z zakresu kryminalistyki.

Od 1967 r. członek Komisji Nauk Prawniczych PAN w Krakowie, od 1973 r. członek Rady Naukowej Instytutu Ekspertyz Sądowych, a od 1975 r. członek Rady Naukowej Instytutu Problematyki Przestępczości. Członek Rady Głównej Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1977-80) i wiceprzewodniczący Sekcji Uniwersyteckiej. Dziekan Wydziału Prawa i Administracji UJ (1975-78). Przewodniczący Zarządu Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Medycyny Sądowej i Kryminologii (1972-75), a w latach 1973-75 Zarządu Głównego. Od 1972 r. członek Sekcji Naukowej Psychiatrii Społecznej Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Prezes ZG Polskiego Towarzystwa Kryminalistycznego (1973-75), od 1975 wiceprezes ZG i przewodniczący Zarządu Oddziału Krakowskiego. Pełnił szereg funkcji partyjnych na Wydziale Prawa UJ w Komitecie Uczelnianym: II (1962-65) i I (1965-68) sekretarz. Od grudnia 1986 ponownie I sekretarz KU PZPR Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W latach 1968-75 redaktor serii „Prawo” Wydawnictw Naukowych UJ, od 1978 przewodniczący Wydziałowej Komisji Wydawniczej. Od 1986 r. doradca Sejmu PRL.

Autor blisko 200 rozpraw, studiów i artykułów. Od stycznia 1987 współpracuje z TVP jako komentator cyklu audycji „Stan krytyczny”.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1963)
Odznaka 1000-lecia Państwa Polskiego (1966)
Złoty Krzyż Zasługi (1967)
Honorowa Odznaka XX-lecia ZSP (1970)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1975)
Brazowe (1975), Srebrne (1977, 1984) i Złote (1985) Odznaczenie „Za zasługi w Ochronie Porządku Publicznego”
Medal Komisji Edukacji Narodowej (1976)
Złota Odznaka „Za zasługi dla województwa nowosądeckiego” (1978)
Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1978)
Odznaka „Za zasługi dla Kielecczyny” (1979)
Zasłużony Nauczyciel PRL (1982)
Medal XXX-lecia (1974) i 40-lecia PRL (1984)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda naukowa UJ (1976) — za pracę „Zgwałcenia”
Nagroda Ministra Spraw Wewnętrznych w dziedzinie nauki i techniki II st. (1976)
Nagroda naukowa UJ (1977) — za pracę „Narkomania”
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1978)
Nagroda naukowa Rektora UJ (1979) — za pracę „Zarys kryminalistycznej teorii wykrywania”
Nagroda Zespołowa Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1980) — za pracę „Powrót do przestępstwa”
Nagroda Ministra Spraw Wewnętrznych I st. w dziedzinie nauki i pedagogiki (1985) — za całokształt dorobku naukowego z zakresu kryminalistyki.

Publikacje książkowe:

— *Przemoc jako forma działania przestępczego*, Kraków 1966, UJ
— *Hippisi* — cz. 1, Warszawa 1975, MSW [współautor S. Radziejewski]
— *Hippisi* — cz. 2, Warszawa 1975, MSW [współautor S. Radziejewski]
— *Zgwałcenia*, Warszawa 1976, MSW [współautorzy Z. Marek i J. Widacki]
— *Narkomania*, Warszawa 1976, W Prawn. [współautor Wiesława Hanausek]
— *Zarys kryminalistycznej teorii wykrywania*, t. 1, Warszawa 1978, MSW
— *Anna. Zabójstwo seksualne. Problemy teoretyczne*, Warszawa 1980, MSW [współautorzy: B. Cader, B. Gruba, J. Gurgul]
— *Anna. Ofiary zbrodni*, Warszawa 1981, MSW [współautorzy: B. Cader, B. Gruba, J. Gurgul]
— *Anna. Praca wykrywcza*, Warszawa 1981, MSW [współautorzy: B. Cader, B. Gruba, J. Gurgul]

Publikacje w druku:

— Zarys kryminalistycznej teorii wykrywania, t. 2 i 3, Warszawa, MSW

W przygotowaniu:

— Zarys kryminalistycznej teorii wykrywania, t. 4

Tadeusz HANUSEK

31-509 Kraków, ul. Modrzewskiego 47/6, tel. 21-36-79

Krystyna JABŁOŃSKA

pisarka, publicystka

Urodzona w 1927 r. w Nowej Wsi. Absolwentka Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego (botanika). Debiutowała w 1956 r. szkicem historycznym o K. Sosnowskim na łamach miesięcznika „Turysta”. Od lat współpracuje m.in. z „Twórczością”, „Życiem Literackim”, „Stolicą”, „Miesięcznikiem Literackim”, „Kamienią”, „Przemianami”, „Echem Krakowa”, „Dziennikiem Polskim”.

Publikacje książkowe:

- Oktawia, Lublin 1962, 1964, W Lub.
- Płomień na wietrze, Lublin 1964, W Lub.
- Zielnik czarodziejski, Warszawa 1965, NK
- Kazimierz Tetmajer — próba biografii, Kraków 1969, WL
- Miałem kiedyś przyjaciół... Antologia wspomnień o K. Tetmajerze, Kraków 1972, WL
- Cmentarz Rakowicki. Szkic do przewodnika, Kraków 1983, KAW
- Ostyglye emocje, Kraków 1987, KAW

W druku:

- Przy ulicy Floriańskiej, Kraków, KAW
- Dawne zajazdy i hotele krakowskie, Kraków, KAW

W przygotowaniu:

- Ulica Batorego, Kraków, KAW
— Kazimierz Tetmajer. Szkice do portretu, Łódź, WL

30-112 Kraków, ul. Smoleńsk 52/15

Stanisław M. JANKOWSKI

publicysta, prozaik, autor słuchowisk radiowych

Urodzony w 1945 roku w Krakowie. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1971). Debiutował na łamach prasy w 1965 roku. Pracował etatowo w „ltd”, „Dzienniku Polskim”, „Studencie”, „Życiu Literackim” i „Gazecie Krakowskiej”. Ponadto publikował m.in. na łamach: „Echa Krakowa”, „Przekroju”, „Perspektyw”, „Panoramy”, „Kultury”, „Polityki”, „Przeglądu Tygodniowego”, a także w prasie polonijnej w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii. Laureat kilkunastu konkursów na reportaże oraz kilku konkursów na słuchowisko radiowe. W latach 1983-85 dyrektor Oficyny Wydawniczej „GT Urania” w Krakowie. Obecnie uprawia wolny zawód twórcy.

Współzałożyciel Stowarzyszenia Autorów Polskich, wiceprezes i sekretarz Rady Oddziału SAP w Krakowie (1982-86), skarbnik oddziału krakowskiego (1987). W latach 1982-84 członek Rady Głównej SAP. Członek Głównej Komisji Kwalifikacyjnej (1985-1987).

Członek Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Krakowie.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrny Krzyż Zasługi (1976)
Zasłużony Działacz Kultury (1986)

Najważniejsze nagrody:

I nagroda klubu publicystów społeczno-prawnych SDP (1974)

Publikacje książkowe:

- Steny z ulicy Mogiłskiej, Kraków 1977, WL
- Dom dla jedynaka, Warszawa 1979, RTV
- Chlebowy, Warszawa 1979, RTV
- Znak Jastrzębca, Warszawa 1979, 1982, MON
- Żołnierze z „Zielonego”, Warszawa 1978, MON
- „Czarny” nadaje o trzeciej, Warszawa 1979, MON
- Szable i rapiery, Warszawa 1980, 1985, MON
- Grot, Kraków 1981, WKN
- „Monte”, Warszawa 1983, MON
- Głową muru, Rzeszów 1985, KAW
- Od Sycylii do Monte Cassino, Warszawa 1985, KAW [współautor Olgierd Terlecki]
- Jak krakowscy zacy wygrali swoją wojnę ze Szwedami, Warszawa 1986, Alfa
- Steny biją celnie, Kraków 1986, KAW
- Królewski kurier, Rzeszów 1986, KAW
- Rozkaz: zdobyć więzienie, Kraków 1988, KAW [współautor Stanisław Dąbrowa-Kostka]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- Na mikroukładach, [w:] Czas przyspieszenia, Warszawa 1976, Iskry
- Posiadać Venus, [w:] Ekspres reporterów, Warszawa 1977, KAW
- Pamiętnik złodzieja, [w:] Sprawa i po sprawie, Warszawa 1979, KAW
- Z Kozłowskimi nie ma żartów, [w:] Pejzaże wiejskie, Warszawa 1979, KAW
- Dyrektora Drobno potyczki codzienne, [w:] Pejzaże wiejskie, Warszawa 1979, KAW
- Ten, który sprzedaje wodę, [w:] Przystanek do kariery, Warszawa 1979, KAW

Sluchowiska radiowe dla Teatru Polskiego Radia:

Halniak, Zieleniewszczyzy, Szable i rapiery, Zamach na Koppego, Ostatni lot Halifaxa [współautor Stanisław Dąbrowa-Kostka], Król perkozów, Remont, Dom dla jedynaka, Akcja na więzienie [współautor Stanisław Dąbrowa-Kostka], Kombatanci, Wywiadowcy, Do powstania, Daleko do mostu i inne.

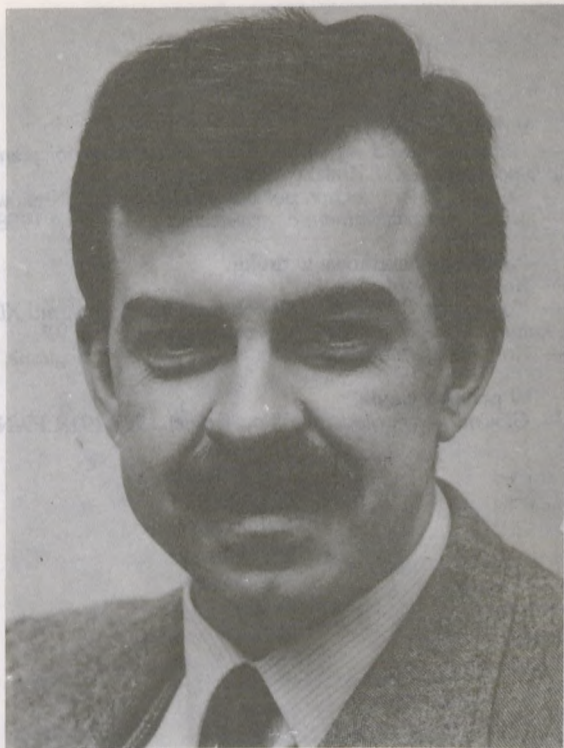
Reportaże telewizyjne:

- Krakowskie steny [współautor Krzysztof Kwinta]
- Na dziewczynkę czeka się dłużej [współautor Krzysztof Kwinta]

W przygotowaniu:

- Ślad podkowy, Rzeszów, KAW
- Ostatni lot Halifaxa, Rzeszów, KAW [współautor: Jerzy Piekarczyk]
- Strzały pod więzieniem, Warszawa, RTV
- Kurier generała Sikorskiego, Warszawa, KAW
- „Virtuti Militari”, Rzeszów, KAW
- Grypsy z lwowskiego więzienia, Warszawa, Wyd. Polonia

31-123 Kraków, ul. Szujskiego 11/3, tel. 33-60-81

Michał JASKÓLSKI

prawnik, historyk doktryn politycznych i prawnych

Urodzony w 1946 r. w Rzeszowie. Absolwent prawa UJ (1969). Aplikant w Sądzie Wojewódzkim w Krakowie (1970-72). Od 1972 r. pracownik naukowy Instytutu Nauk Politycznych UJ. Doktorat (1976) i habilitację (1982) uzyskał w UJ. Docent Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierownik Zakładu Historii Doktryn Politycznych i Prawnych (od 1983 r.) prodziekan Wydz. Prawa i Administracji (od 1987). Sekretarz redakcji „Historyki” (1978-85), aktualnie członek Kolegium Redakcyjnego. Sekretarz redakcji „Krakowskich Studiów Prawniczych” (od 1987). Członek Komisji Nauk Prawnych PAN (od 1985), obecnie zastępca Sekretarza (od 1987). Od 1985 członek — założyciel Komisji Nauk Politycznych PAN. Publikuje na łamach pism: „Zeszyty Naukowe UJ”, „Studia Religiologiczne”, „Historyka”, „Krakowskie Studia Prawnicze”, „Czasopismo Prawno-Historyczne”, „Studia Historyczne”, „Kwartalnik Historyczny”, „Studia Nauk Politycznych”.

Najważniejsze nagrody:

Nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1983, 1986)
Nagroda w Jubileuszowym XXV Konkursie „Państwa i Prawa” (1983) — na najlepsze rozprawy doktorskie i habilitacyjne

Publikacje książkowe:

- *Historia — naród — państwo*, Zarys syntezy myśli politycznej konserwatystów krakowskich w latach 1866-1934, Kraków 1982, UJ
- *Szkice o historii doktryn politycznych i prawnych*, Kraków 1985, UJ
- *Między normatywizmem a uniwersalizmem*, Kraków 1988, Oss.

Publikacje książkowe w druku:

- *Kaduceus Polski*, WŁ
- *Konstytucja 3 Maja w myśli polskiego tradycjonalizmu XIX wieku [w:] 3 Maja w tradycji i kulturze polskiej*, pod red. A. Barszczewskiej-Krupy, WŁ
- *Konserwatyzm a nacjonalizm. Konfrontacje ideologiczne*, UJ

W przygotowaniu:

- *Główne nurty polskiej myśli politycznej 1890-1918*, PWN

Jan KALKOWSKI

pisarz, prasoznawca, publicysta

Urodzony w 1921 roku w Sosnowcu. Absolwent Wydziału Dziennikarskiego Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Krakowie (1949). Od lutego 1948 r. w „Dzienniku Polskim”, od 1954 r. w „Przekroju” (m.in. sekretarz redakcji, zastępca redaktora naczelnego). Od 1982 r. na emeryturze.

Nadal współpracuje z „Przekrojem” — jest m.in. autorem od 25 lat redagowanych stałych rubryk „Czytać nie czytać”, „Jedno danie”. Od 1958 bierze udział w pracach Ośrodka Badań Prasoznawczych; kierownik redakcji czasopism OBP — „Prasa Współczesna i Dawna” oraz „Zeszyty Prasoznawcze” (do 1967). Następnie w kolegium redakcyjnym tego kwartalnika.

Najważniejsze odznaczenia:

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1975)
Order Pomiana (1969) — Odznaczenie Kulinarne

Najważniejsze nagrody:

Nagroda specjalna Klubu Publicystyki Rolnej SDP (1969)

Publikacje książkowe:

- Na nasze stoły warzywa mało znane podaje Jan Kalkowski, Warszawa 1973, Wyd. Spółdzielcze
- Podróże kulinarne, Warszawa 1984, Wyd. Spółdzielcze
- Jedno danie, Warszawa 1988, KAW
- O warzywach mało znanych, Warszawa 1988, KAW

Opracowania:

- Opracowanie „365 obiadów Ćwierciakiewiczowej” [wstęp, słownik], Kraków 1988, KAW

Leokadia KAŁUSKA-HOŁUŚ

tłumaczka, publicystka, autorka scenariuszy

Urodzona w 1917 r. w Warszawie. Studia, przerwane wybuchem wojny w 1939 r. (rzeźba, architektura, historia sztuki), odbywała w Wyższej Szkole Sztuk Dekoracyjnych w Paryżu i w Instytucie Francuskim w Warszawie. W latach 1943-48 zajmowała się działalnością społeczną i polityczną, a następnie pełniła funkcję wicedyrektora ds. artystycznych w Wojewódzkim Domu Kultury Związków Zawodowych Pałac „Pod Baranami” w Krakowie (1949-51). Redaktor działu upowszechniania kultury, członek kolegium redakcyjnego „Życia Literackiego” (1952-57). W latach 1957-60 pracowała społecznie w prezydium Międzynarodowego Komitetu Oświęcimskiego. Recenzent plastyczny w „Gazecie Krakowskiej” (1960-61). W następnych latach współpracownik prasy krakowskiej, w której zamieszcza eseje, reportaże, tłumaczenia („Życie Literackie”, „Zdanie”, „Gazeta Krakowska”, „Pismo Literacko-Artystyczne”).

Publikacje książkowe:

- *Niech się zbudzi drwal*, Warszawa 1950, IW CRZZ [scenariusz wg poematu Pabla Nerudy; współautor Tadeusz Kantor]
- A. Robbe — Grillet, *Czerwona wyrwa w bruku ulicznym*, Kraków 1984, WL [tłumaczenie]

Scenariusze:

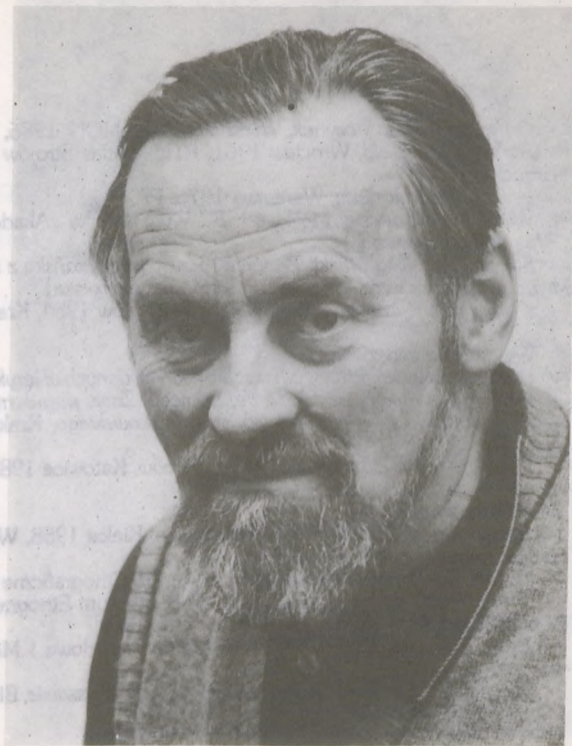
- *Niech się zbudzi drwal*, wg poematu Pabla Nerudy, Kraków 1949, WDK ZZ „Pod Baranami” [współautor Tadeusz Kantor]
— *Lenin*, Kraków 1957, Teatr im. Słowackiego [scenariusz i realizacja; współautor Andrzej Pawłowski]
— *Ten, który się kulom nie kłaniał*, wg poematu Broniewskiego, Teatr Studio, Kraków 1950, reż. T. Kantor
— *Pablo Neruda*, Warszawa 1974, TVP

Publikacje w druku:

- Marguerite Duras, *Kochanek*, Kraków, WL [tłumaczenie]
— A. Robbe — Grillet, *Podglądacz*, Kraków, WL [tłumaczenie]

W przygotowaniu:

- *Dzienniki Juliusza i Edmunda Goncourt*, WL

Janusz KAMOCKI

etnograf, popularyzator nauki, muzeolog

Urodzony w 1927 r. w Warszawie. Absolwent etnografii UJ (1952). Doktor nauk humanistycznych (1964). Od 1952 r. pracuje w Krakowskim Muzeum Etnograficznym, kierując działem kultur pozaeuropejskich. Prowadził badania etnograficzne na terenie Polski, a także na terenie Karpat w Czechosłowacji (1957, 1987), na Łużycach (1973), w Indonezji (1970-71), Singapurze (1971), Armenii (1975), Nepalu (1978 i 1981), Indiach (1978 i 1981), a także w Afganistanie (1979) i Iranie (1979).

Publikuje m.in. na łamach pism: „Ziemia”, „Etnografia Polska”, „Rocznik Muzeum Etnograficznego”, „Acta Universitatis Wratislaviensis”, „Przegląd Socjologiczny”, „Folia Orientalia”, „Materiały Księży Werbistów” a także „Asian Folklore Studies”.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1963)
 Krzyż Armii Krajowej (1966)
 Złota Odznaka PTTK (1968)

Publikacje książkowe:

— *Strój sandomierski*, Wrocław 1957, PTL — *Atlas Polskich Strojów Ludowych*

- *Od andrzejek do dożynek*, Warszawa 1958, MON, 1986, MAW [wyd. II rozszerzone]
- *Strój świętokrzyski*, Wrocław 1961, PTL—Atlas Strojów Ludowych [współautor Maria Kamocka]
- *Przygoda z Indonezją*, Warszawa 1976, PAX
- *Wstąpienie do Indonezji*, Moskwa 1982, Wyd. „Nauka”, Akademia Nauk ZSRR [tłumaczenie „Przygody z Indonezją”]
- *Stefan Szolc-Rogosiński. Badania i kolekcja afrykańska z lat 1882-1890*, Kraków 1984, Muzeum Etnograficzne [współautor Maria Zachorowska]
- *Z etnografii Karpat polskich*, Warszawa-Kraków 1984, Kraj

Ważniejsze broszury:

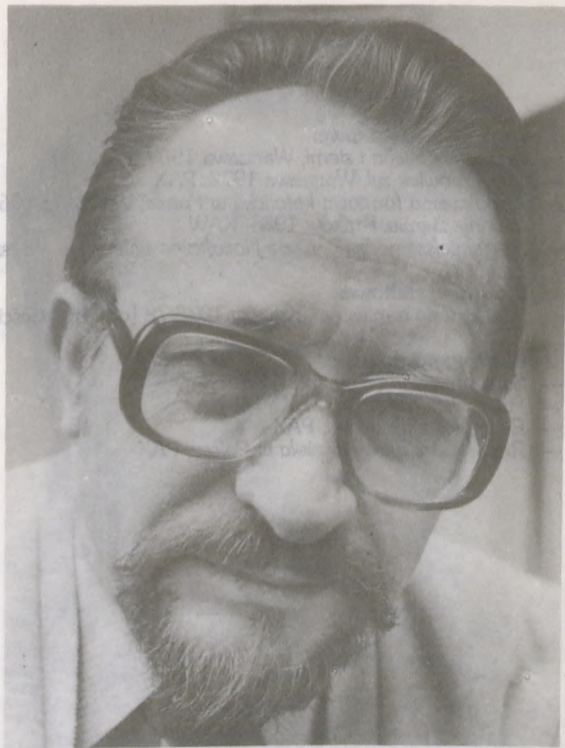
- *Przegląd kwestionariuszy etnograficznych wydanych w języku polskim*, Poznań 1953, PTL
- *Etnografia Górców i Beskidu Wyspowego. Zarys popularny*, Kraków 1968, PTTK
- *Z zagadnień etnografii województwa krakowskiego*, Kraków 1972, WOIT [współautor Maria Kamocka]
- *Mieszkańcy Beskidu Wyspowego i Górców*, Katowice 1981, SKPB „Brzewiej 81”

Opracowania:

- *Sztuka ludowa województwa kieleckiego*, Kielce 1958, Wyd. Kultury WRN w Kielcach i TPSP [katalog wystawy]
- *Sztuka Kamerunu*, Kraków 1961, Muzeum Etnograficzne [katalog wystawy]
- *Sztuka Indonezji*, Kraków-Poznań 1968, Muzeum Etnograficzne w Krakowie i Ambasada Republiki Indonezji w Warszawie [katalog wystawy]
- *Broń Indonezji*, Kraków 1974, Muzeum Narodowe i Muzeum Etnograficzne [katalog wystawy]
- *Wayang w zbiorach Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie*, Bielsko-Biała 1976, Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie

W druku:

- *Z etnografii Karpat polskich*, wyd. II rozszerzone, Warszawa-Kraków, Kraj
- *Polskie święta i obrzędy ludowe*

Kazimierz KANIA

pisarz, publicysta, eseista

Urodzony w 1929 r. w Przyborowie. W 1951 roku rozpoczął studia w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Studiował tu filozofię i polonistykę. Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1956). Po studiach podejmuje pracę dziennikarską w „Słowie Powszechnym”. W 1965 roku przenosi się do „Kierunków”. Obecnie jest członkiem kolegium i kierownikiem oddziału krakowskiego tego tygodnika.

W latach 1965-76 był radnym Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie, członkiem Komisji Kultury i Sztuki.

Pisze na łamach czasopism Stowarzyszenia PAX.

Najważniejsze odznaczenia:

Zasłużony Działacz Kultury (1985)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1987)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda im. Włodzimierza Pietrzaka (1961)

Nagroda tygodnika „Kierunki” za publicystykę (1986)

Publikacje książkowe:

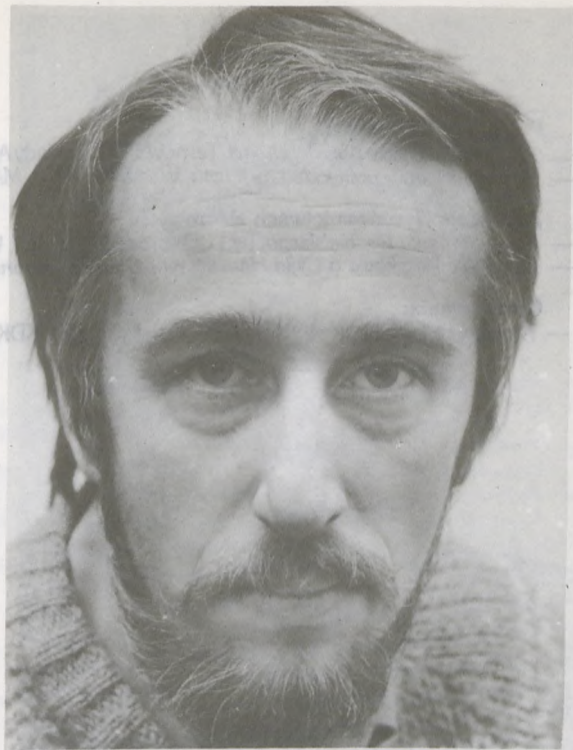
- *Reportaż z nieba i ziemi*, Warszawa 1969, PAX
- *...aby człowiek żył*, Warszawa 1972, PAX
- *Współczesna formacja katolicka w Polsce*, Warszawa 1967, PAX
- *Pachnie ziemia*, Kraków 1985, KAW
- *Najpełniejsze godziny. Eseje filozoficzne i literackie*, Warszawa 1986, PAX

Programy radiowe:

- *Między wsią a miastem*, Kraków 1976-78 [cykl opowieści]

W przygotowaniu:

- *Sam sobie zadaję pytanie*, PAX
- *Palec Ojca Świętego*, PAX
- *Rozmowy z pisarzami*, PAX
- *Reportaże z życia Kościoła w Polsce*, PAX

Krzysztof W. KASPRZYK

publicysta, tłumacz

Urodzony w 1948 r. w Krakowie. Absolwent fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Do 1976 roku pracował na Wydziale Wiertniczo-Naftowym Akademii Górniczo-Hutniczej.

Debiutował w 1971 r. w „Dzienniku Polskim”. Od roku następnego związany z dwutygodnikiem „Student”, gdzie pracuje w latach 1976-78 jako sekretarz redakcji. W latach 1978-81 sekretarz odpowiedzialny „Echo Krakowa”, w grudniu 81 przenosi się do miesięcznika „Zdanie”. W tym okresie prowadzi aktywną działalność społeczną jako przewodniczący Krakowskiego Oddziału SDP (1980-81). W 1982 r. — po kilkumiesięcznej przerwie — powraca do redakcji „Zdania”, gdzie jest w kolegium do dziś.

W 1984 r. zostaje p.o. sekretarza redakcji kwartalnika „Kraków”.

Najważniejsze nagrody:

III nagroda w ogólnopolskim konkursie na reportaż p.n. „Dyrektorzy” (1978)
III nagroda w ogólnopolskim konkursie miesięcznika „Odra” na reportaż pn. „Niepokorni” (1981)

Publikacje książkowe:

- *Pół wieku w służbie polskiej chemii*, Tarnów 1977, Zakłady Azotowe [współautor J. Zaręba]
- *W poszukiwaniu politycznej racji bytu*, Warszawa 1978, MAW

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Mikroelementy* Podbielskiego, [w:] „Ekspres reporterów”, Warszawa 1981, KAW
- *Opowieść książkowa o Clifie Harrisie*, [w:] „Ekspres reporterów”, Warszawa 1981, KAW

Opracowania:

- *Krakowska Noc Poetów*, Kraków 1978, 1979, 1980, KDK [redakcja]

Krzysztof W. KASPRZYK

publicysta, tłumacz

Urodzony w 1948 r. w Krakowie. Absolwent Instytutu Uniwersyteckiego Jagiellońskiego. Do 1976 roku pracował na Wydziale Wiadomości w Wydawnictwie „Głosy i Dźwięki” (Głosy i Dźwięki). Debiutował w 1971 r. w „Dzienniku Polskim”. Od roku następnego związany z dwutygodnikiem „Student”, gdzie pracował w latach 1976-78 jako sekretarz redakcji. W latach 1978-81 sekretarz odpowiedzialny „Echo Krakowa”, w grudniu 81 przeszedł się do miesięcznika „Żbicie”. W tym okresie prowadził stałą kolumnę „Żbicie” jako przewodniczący Krakowskiego Oddziału SDP (1980-81). W 1982 r. — po komunistycznej przewrocie — powrócił do redakcji „Żbicie”, gdzie jest w kolegium do dziś.

W 1984 r. został p.o. sekretarza redakcji Instytutu „Kraków”.

Najważniejsze nagrody:
III nagroda w ogólnopolskim konkursie na reportaż p.n. „Dziękuję” (1978)
III nagroda w ogólnopolskim konkursie na reportaż p.n. „Współczesność” (1981)
30-057 Kraków, ul. Chocimska 19/14, tel. 33-96-03

Stanisław KASZYŃSKI

publicysta, kulturoznawca

Urodzony w 1935 roku w Ciechrze na Kujawach. Absolwent pedagogiki kultury Uniwersytetu Jagiellońskiego (1977). W latach 1959-1969 kierownik Wydziału Kultury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Mogilnie. Inicjator i pierwszy prezes Mogileńskiego Towarzystwa Kultury (1964). Od 1969 r. st. inspektor wojewódzki w Wydziale Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie. W 1975 roku przeszedł do pracy w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Krakowie. Obecnie kierownik Działu Wydawniczo-Poligraficznego i Współpracy z Zagranicą MBP.

Uczestnik Kongresu Kultury Polskiej (1966), stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki (Moskwa, Kijów — 1973). Stały współpracownik „Gazety Pomorskiej” w Bydgoszczy (od 1958), publikuje także w prasie krakowskiej i czasopismach specjalistycznych. Redaktor kwartalnika „Biuletyn Informacyjno-Instrukcyjny” wydawanego przez MBP w Krakowie (od 1975 r.). Członek klubu twórców i działaczy kultury „Kuznica” (od 1977).

Prowadzi wykłady z podstaw wiedzy o kulturze w Pomaturalnym Studium Bibliotekarskim. Odbył wiele podróży po Europie Zachodniej, zbierając nieznanne materiały do licznych opracowań z dziedziny polonistów.

Najważniejsze odznaczenia:

- Odnaka „Zasłużony Działacz Kultury” (1967)
- Brązowy Krzyż Zasługi (1969)
- Srebrne Odznaczenie Ligi Przyjaźni Narodów (NRD-1971).
- Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1975)
- Medal 40-lecia PL (1985)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1986)

Najważniejsze nagrody:

- III nagroda w ogólnopolskim konkursie z okazji 70-lecia SBP (1987)

Publikacje książkowe:

- *Kronika 15 lat działalności Powiatowego Domu Kultury w Mogilnie*, Mogilno 1969, PDK
- *O Stowarzyszeniu Bibliotekarzy Polskich. Działalność okręgu SBP w Krakowie*, Kraków 1977, UJ
- *Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich w Krakowie 1919-1979*, Kraków 1980, MBP, SBP
- *W barwach „Pogoni”*, Mogilno 1983, MLKS „Pogoń”
- *Gopło nad Sekwaną. Życie i twórczość Władysława Ciesielskiego 1845-1901*, Bydgoszcz 1984, WSiP
- *Narodziny Koła Związku Bibliotekarzy Polskich w Krakowie (31 maja 1919 r.)*, Kraków 1987, SBP, MBP

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich w Krakowie 1919-1979*, [w:] *Kronika Krakowa 1979*, Kraków 1988, WL
- *Początki Mogileńskiego Towarzystwa Kultury*, [w:] *Kujawsko-Pomorskie Towarzystwo Kulturalne w Bydgoszczy 1961-1986*, Bydgoszcz 1987, KPTK

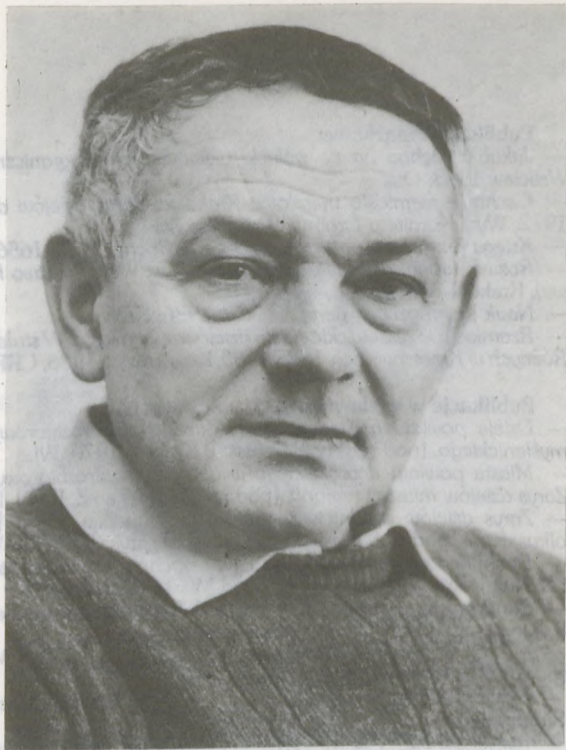
Opracowania:

- *Współczesny obieg literatury*, Kraków 1976, MBP [redaktor]
- *Prof. dr hab. Tadeusz Gołaszewski. 65 lat życia i twórczości*, Kraków 1983, UJ [redaktor]
- *Maria Gołaszewska, Osobliwości estetyki socrealizmu*, Kraków 1983, UJ [redaktor]
- *Osiemdziesięciolecie urodzin doc. dr. Józefa Korpały*, Kraków 1985, MBP [redaktor]
- *Stanisław Dziedzic, Tadeusz Skoczek, Monografia „Teatru 38”*, Kraków 1985, KWA [redaktor]
- *85-lecie urodzin Marii Bielawskiej*, Kraków 1986, MBP [redaktor]
- *Stanisław Stochel, Książka pod chlopską strzechą*, Kraków 1987, MBP [redaktor]

W opracowaniu:

- *Kazimierz Zdziechowski (1875-1942) w Ślaboszewku. Monografia*, KPTK Bydgoszcz
- *Gopło nad Sekwaną*, KPTK Bydgoszcz, Wydanie II, rozszerzone
- *Witold Gombrowicz na Pomorzu, Pomorze*, Bydgoszcz

31-046 Kraków, ul. Waryńskiego 7/16, tel. 22-11-78

Feliks KIRYK

historyk — mediewista, publicysta

Urodzony w 1933 r. w Bukowsku, woj. łwowskie. Absolwent historii krakowskiej WSP (1956). W roku szkolnym 1954/55 pracował jako nauczyciel w Liceum Pedagogicznym w Chojnie. W latach 1955-62 asystent i st. asystent w swojej macierzystej uczelni; doktor (1962), doktor habilitowany (1974) i profesor nadzwyczajny (1981) w WSP. W latach 1970-73 i ponownie od 1984 r. wicedyrektor Instytutu Historii WSP. Prorektor tej uczelni od 1987 r.

Współzałożyciel i działacz Związku Młodzieży Wiejskiej (1957-1970).

Publikuje w „Pismach i Faktach” oraz „Gazecie Krakowskiej”. Autor kilkudziesięciu artykułów drukowanych w czasopiśmie naukowych.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1970)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1982)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Miasta Krakowa (1974)
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1968, 1973, 1978, 1981, 1984)

Publikacje książkowe:

- *Jakub z Dębna na tle polityki wewnętrznej i zagranicznej Kazimierza Jagiellończyka*, Wrocław 1968, Oss.
- *Cechowe rzemiosło metalowe Krakowa. Zarys dziejów do 1939 r.*, Kraków-Warszawa 1972, Wyd. Komitetu Drobnej Wytwórczości
- *Księga przyjęć do prawa miejskiego w Bochni 1531-1656*, Wrocław 1979, Oss.
- *Rozwój urbanizacji Małopolski XIII-XVI w. Województwo krakowskie (powiaty południowe)*, Kraków 1986, WSP
- *Nauk przemożnych perła*, Kraków 1986, KAW
- *Rzemiosło krzeszowickie na tle dziejów wsi i miasta. W stulecie powstania Cechu Rzemiosł Różnych w Krzeszowicach 1885-1985*, Krzeszowice 1986, CRR [współautor: U. Kryszalowicz]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

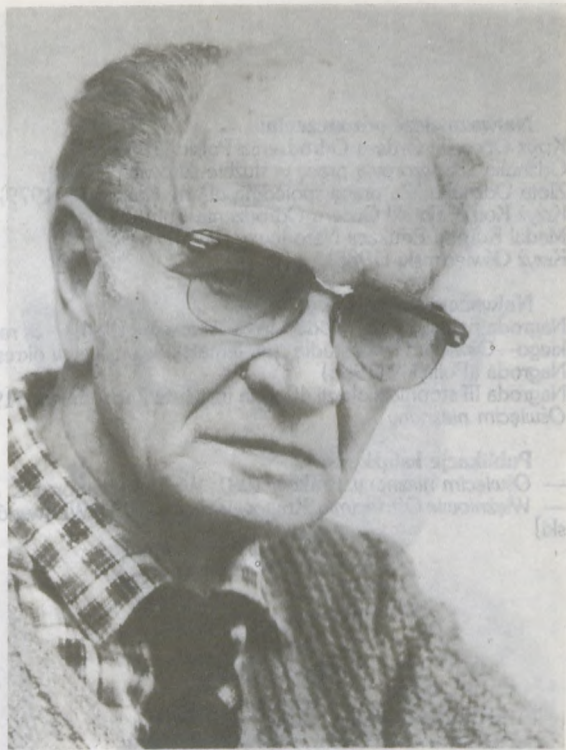
- *Dzieje powiatu myślenickiego w okresie przedrozbiorowym*, [w:] *Monografia powiatu myślenickiego*, [pod red. R. Reinfussa], Kraków 1970, WL.
- *Miasta powiatu dąbrowskiego w okresie przedrozbiorowym*, [w:] *Dąbrowa Tarnowska. Zarys dziejów miasta i regionu*, [pod red. F. Kiryka i Z. Ruty], Kraków-Warszawa 1974, PWN
- *Zarys dziejów osadnictwa i Miasta regionu olkuskiego*, [w:] *Dzieje Olkusza i regionu olkuskiego*, [pod red. F. Kiryka i R. Kołodziejczyka], Kraków-Warszawa 1978, PWN
- *Bochnia do połowy XVII wieku*, [w:] *Bochnia. Dzieje miasta i regionu*, [pod red. F. Kiryka i Z. Ruty], Kraków 1980, Wyd. Urząd Miasta Bochni
- *Sandomierz w czasach Długosza*, [w:] *Jan Długosz w pięćsetną rocznicę śmierci*, [pod red. F. Kiryka], Olsztyn 1983, Instytut Mazurski
- *Miasta regionu mieleckiego do połowy XVII wieku*, [w:] *Mielec. Dzieje miasta i regionu*, [pod red. F. Kiryka], Rzeszów 1984, KAW
- *Opatów XIII-XVI w.*, [w:] *Opatów. Materiały z sesji 700-lecia miasta*, [pod red. F. Kiryka], Sandomierz 1985, Muzeum Okręgowe
- *Rymanów od XV w. do 1939*, [w:] *Rymanów. Dzieje miasta i Źdroju*, [pod red. F. Kiryka], Rzeszów 1985, KAW
- *Dzieje Buska do końca XVI wieku*, Kielce 1986, Kieleckie Towarzystwo Naukowe
- *Lekarze i aptekarze sandomierscy przełomu XVI—XVII w.*, Sandomierz 1987

Audycje radiowe i TV:

Liczne słuchowiska radiowe. Cykl audycji TV „Kamienie mówią po polsku”.

Publikacje w druku:

- *Kraków w zwierniadle kodeksu Baltazara Behema*, Kraków, KAW
- *Nowy Sącz średniowieczny* [część monografii]
- *Sandomierz XVI—XVII w.* [część monografii]
- *Miasta księstwa siewierskiego XIII—XVIII w.* [część monografii]

Stanisław KŁODZIŃSKI

pulmonolog, dokumentalista

Urodzony w 1918 r. w Krakowie. W latach 1936-39 studiował medycynę na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od września 1939 pracownik PCK, a następnie „Patronatu Więziennego” przy Radzie Głównej Opiekuńczej. Aresztowany przez gestapo i osadzony w więzieniu przy Montelupich (1941), a następnie, jako więzień polityczny, przewieziony do obozu koncentracyjnego Auschwitz (1941-1945). Uczestnik obozowego ruchu oporu — Kampfgruppe Auschwitz. W okresie styczeń-maj 1945 r. przebywał w obozie koncentracyjnym w Mauthausen. W 1949 r. ukończył studia medyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Lekarz wojskowy (1949-53), a następnie asystent i adiunkt w Klinice Pulmonologicznej Akademii Medycznej w Krakowie. Doktorat nauk medycznych uzyskał w 1962 r. na podstawie rozprawy „Zagadnienia gruźlicy płuc w obozie koncentracyjnym Oświęcim i w okupowanej Polsce w latach 1939-45”. Ze względu na stan zdrowia przeszedł w 1969 r. na emeryturę, pracując nadal społecznie w redakcji „Przeglądu Lekarskiego — Oświęcim”, ZBoWiD i Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytucji Pamięci Narodowej, Towarzystwie Opieki nad Oświęcimiem, Związku Inwalidów Wojennych. Autor ok. 60 samodzielnych i zbiorowych publikacji, zamieszczanych głównie na łamach „Przeglądu Lekarskiego — Oświęcim”.

Najważniejsze odznaczenia:

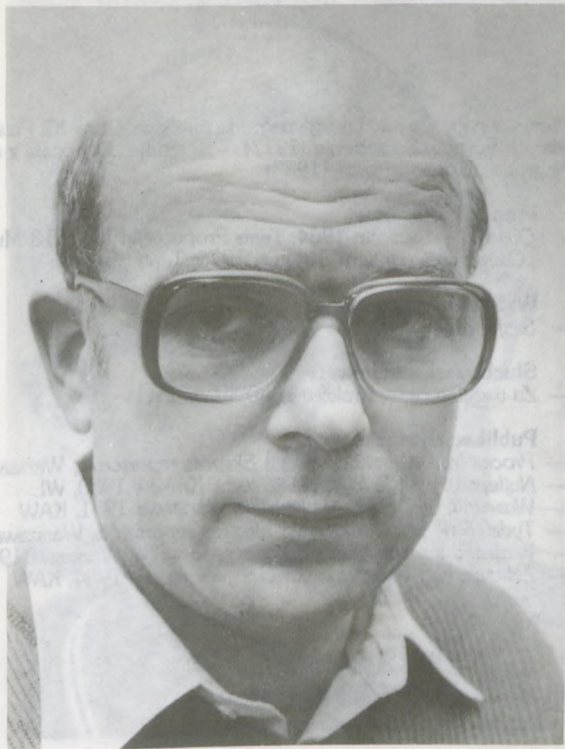
- Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1959)
Odznaka „Za wzorową pracę w służbie zdrowia” (1968)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1979);
Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1980)
Medal Komisji Edukacji Narodowej (1980)
Krzyż Oświęcimski (1985)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda naukowa im. Włodzimierza Pietrzaka (1984) — za redagowanie „Przeglądu Lekarskiego—Oświęcim” i za studia dot. tematyki lekarskiej w okresie okupacji hitlerowskiej
Nagroda „Polityki” (1985)
Nagroda III stopnia z okazji 40-lecia Instytutu Zachodniego (1985) jako współautorowi pracy *Oświęcim nieznanym*

Publikacje książkowe:

- *Oświęcim nieznanym*, Kraków 1981, WL [współautorzy: Z. Jagoda, J. Masłowski]
— *Więźniowie Oświęcimia*, Kraków-Wrocław 1984, WL [współautorzy: Z. Jagoda, J. Masłowski]

Leszek KONARSKI

dramaturg, reporter

Urodzony w 1941 r. w Krzeszowicach. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1965). Debiutował jako dramaturg podczas studiów warsztatem dramaturgicznym „Nie patrz w okno” wystawionym przez Teatr 38 (1962). Pracował w „Dzienniku Polskim” (1971-82). Obecnie jest reporterem „Przeglądu Tygodniowego”.

Laureat wielu nagród, konkursów dziennikarskich i dramaturgicznych.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1980)
Złoty Krzyż Zasługi (1980)

Najważniejsze nagrody:

Wyróżnienie w III Ogólnopolskim Konkursie Debiutu Dramatycznego Teatru „Ateneum” (1962) — za sztukę „Obsesja”
Wyróżnienie w konkursie dramaturgicznym Rady Narodowej m. Krakowa (1967) — za sztukę „Pięćdziesiąt odcieni jednego koloru”
Wyróżnienie w konkursie dramaturgicznym Teatru Ludowego (1976) — za sztukę „Rozróżba”

Pierwsza nagroda jury i druga nagroda publiczności na XII Przeglądzie Zawodowych Teatrów Małych Form w Szczecinie (1977) — za sztukę „Ostrożnie z ogniem”
Nagroda „Złotej Gruszki” (1988)

Premiery teatralne:

- *Obsesje* — Szczecin 1964, Teatr Propozycji Klubu „13 Muz”
- „*Ostrożnie z ogniem*”, Kraków 1976, Teatr „Eref 66”

Widowiska telewizyjne:

- *Szafa*, Kraków 1965, I pr. TV

Sluchowiska radiowe:

- *Za wszelką cenę*, Kraków 1980, IV pr. PR

Publikacje książkowe:

- *Proces Izby Wyrzeźwień*, [w:] *Ekspres reporterów*, Warszawa 1978, KAW
- *Najlepszy*, [w:] *Jedno polskie życie*, Kraków 1980, WL
- *Wazelina*, [w:] *Poker o wszystko*, Warszawa 1981, KAW
- *Tydzień na przystanku*, [w:] *Ekspres reporterów*, Warszawa 1982, KAW
- *Wszystko z miłości*, [w:] *Ekspres reporterów*, Warszawa 1983
- *Zabawa*, [w:] *Ekspres reporterów*, Warszawa 1984, KAW

Ludwik KORONA

chemik, specjalista w zakresie materiałoznawstwa

Urodzony w 1935 r. w Liszni k. Drohobycza. Absolwent chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1958). Po studiach pracuje w Krakowskich Zakładach Farmaceutycznych „Polfa” i Chemicznym Ośrodku Badawczym przy Wojewódzkim Związku Spółdzielczości Pracy w Krakowie. W latach 1962-1967 studiuje na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. Adiunkt w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych w Krakowie.

Specjalista w zakresie materiałów węglowych, laminatów, tworzyw sztucznych i włókien węglowych. Od 1968 roku uczestniczy w wielu krajowych i zagranicznych sympozjach prezentując prace dotyczące materiałów do uszczelnień mechanicznych pomp wirowych aparatury chemicznej oraz z węgla uszlachetnionego, nasyczonego metalami. Artykuły naukowe publikuje od 1973 roku m.in. w „Przeglądzie Mechanicznym”, „Mechaniku”, „Inżynierii i aparaturze chemicznej”, „Rudzie i metalach nieżelaznych”. Publicysta „Przeglądu Technicznego”.

Posiada bardzo dużo wdrożeń z zakresu zastosowania materiałów z węgla uszlachetnionego w przemyśle chemicznym i papierniczym.

Srebrna Odznaka Wynalazczości (1977)

Nagroda Naczelnej Organizacji Technicznej (1979)
Nagroda Miesiąca „Trybuny Robotniczej” (1980)

- *Uszczelnianie czolowe*, Warszawa 1975, WNT
- *Tworzywa z węgla uszlachetnionego nasycone metalami*, Warszawa 1980, WNT

- Uszczelnianie, Śląsk
- Materiały ceramiczne, WNT

Jan KOT

historyk myśli politycznej, adwokat, publicysta

Urodzony w 1945 r. w Sadowiu w woj. częstochowskim. Absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie (1968). W latach 1968-78 pracował w Sądzie Rejonowym w Busku Zdroju jako aplikant, sędzia, przewodniczący wydziału, zastępca prezesa. Doktorat na UMCS uzyskał na podstawie pracy „Umorzenie postępowania według kodeksu postępowania cywilnego” (1978). Prezes Sądu Rejonowego w Grójcu i sędzia w Jędrzejowie (1978-82). Kierownik Biura Porad Prawnych i Interwencji w Zarządzie Krajowym Związku Młodzieży Wiejskiej (1982-84). Z ramienia ZMW współtworzył Radę Krajową PRON (wrzesień 1983 — kwiecień 1984), pracując w Komisji Interwencji Społecznej oraz biurze Rady Krajowej PRON jako główny specjalista. Współtwórca Zespołu Interwencji Społecznej i Forum Myśli Katolickiej w RK PRON. Specjalista ds. organizacji i zarządzania w Kombinacie Metalurgicznym Huta im. Lenina (1984). Od 1985 r. zastępca kierownika Wydziału Organizacyjnego Komitetu Krakowskiego ZSL.

Autor ponad 150 artykułów naukowych i publicystycznych z zakresu prawa, problematyki polityczno-społecznej, historii ruchu ludowego i młodzieżowego, ogłaszanych m.in. na łamach „Nowego Prawa”, „Palestry”, „Nowego Rolnictwa”, „Wieści”, „Tygodnika Powszechnego”, „Studenta”.

Najważniejsze odznaczenia:

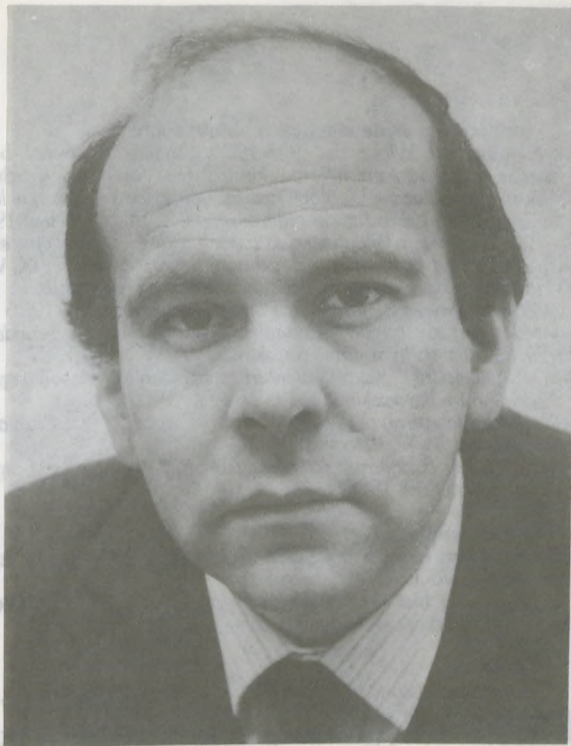
- Odnaka „Za zasługi dla Kieleczyń” (1974)
 Krzyż „Za zasługi dla ZHP” (1979)
 Odnaka „Za zasługi dla województwa radomskiego” (1980)
 Złote Odnaczenie im. Janka Krasickiego (1980)
 Srebrny Krzyż Zasługi (1984)
 Medal 40-lecia PRL (1984)
 Złota Honorowa Odnaka ZMW (1984)
 Złota Odnaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1985)
 Złota Odnaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)

Publikacje książkowe:

- Umożenie postępowania wedle k.p.c., Warszawa 1978, W. Prawn.
- Państwo, prawo, sprawiedliwość, Warszawa 1982, MAW
- Prawo dla wsi, Warszawa 1983, PWN (2 tomy)
- Myśl polityczna starożytności, Warszawa 1983, MAW
- Materialno-prawne uregulowanie spraw rodzinnych, Warszawa 1984, PWRiL
- Dzieje Ziemię Irządźkiej w zarysie, Częstochowa 1986, WOPR

W przygotowaniu:

- Myśl polityczna Polaków 1966-1980
- Krótki zarys niemarksistowskiej myśli politycznej
- Myśl polityczna ludzkości

Wiesław KOZUB-CIEMBRONIEWICZ

historyk doktryn politycznych i prawnych, adwokat

Urodzony w 1944 r. w Krakowie. Absolwent prawa (1967) i historii (1972) Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1967 r. rozpoczął pracę zawodową jako asystent na Wydziale Prawa i Administracji UJ. Doktor (1974), doktor habilitowany (1983) i docent (1984) w tym Wydziale. Kierownik Zakładu Współczesnych Ruchów i Doktryn Politycznych w Instytucie Nauk Politycznych UJ. Specjalizuje się w zakresie doktryn politycznych i prawnych oraz historii politycznej XIX i XX wieku. Jest członkiem Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich — Instytutu Pamięci Narodowej.

Swoje prace publikuje m.in. w „Przeglądzie Zachodnim”, „Studiach Historycznych”, „Studiach nad faszyzmem i zbrodniami hitlerowskimi”, „Studiach Nauk Politycznych”, „Zeszytach Naukowych UJ”.

Publikacje książkowe:

- Antoni Zygmunt Hecel, Kraków 1980, Oss.
- Socjaldemokracja w Austrii współczesnej 1945-66, Poznań 1982, IZ
- Austria a Polska w konserwatyźmie Antoniego Helcla 1846-65, Kraków 1986, KAW

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

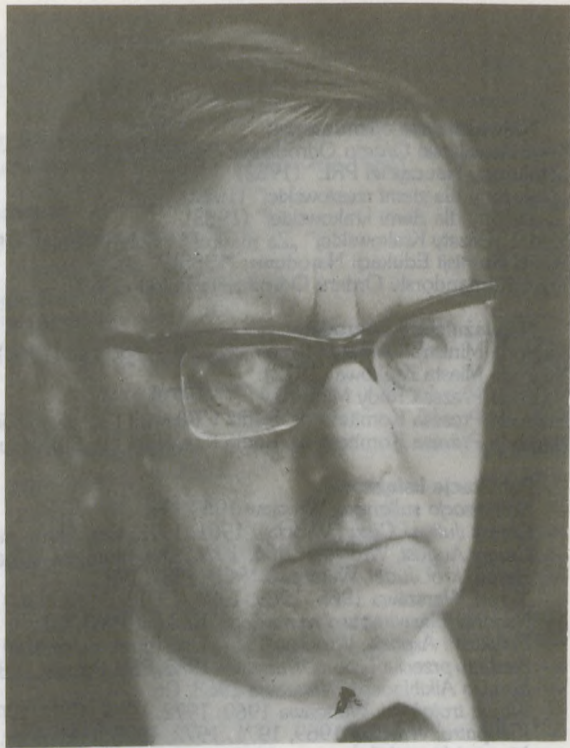
- *Faszyzm we Włoszech 1925-1939. Analiza doktrynalno-ustrojowa*, [w:] *Studia nad faszyzmem i zbrodniami hitlerowskimi*, T. VII, Warszawa-Wrocław 1981
- *Funkcje polityczne ideologii faszystowskiej we Włoszech w latach 1926-1938*, [w:] *Studia nad faszyzmem i zbrodniami hitlerowskimi*, T. VIII, Wrocław 1982
- *Korporacjonizm Włoch faszystowskich a idee korporacyjne encykliki Quadragesimo Anno*, [w:] *Studia nad faszyzmem i zbrodniami hitlerowskimi*, T. IX, Wrocław 1985
- *Ideologische Rezeption des Italienischen Faschismus in Polen in den Jahren 1927-1933*, [w:] *Jenaer Beiträge zur Parteingeschichte*, Jena 1986
- *Manifest faszystowski Giovanniego Gentile i protest Benedetto Crocego*, [w:] *Studia nad faszyzmem i zbrodniami hitlerowskimi*, T. X, Wrocław 1987
- *Makiawelowski „Księżę” w interpretacji Benito Mussoliniego*, [w:] *Studia nad faszyzmem i zbrodniami hitlerowskimi*, T. XI, Wrocław 1987
- *Geneza faszyzmu w ideologii Filippo Turatiego*, [w:] *Studia nad faszyzmem i zbrodniami hitlerowskimi*, T. XI, Wrocław 1987
- *Narodowy socjalizm a idee encykliki Mit Brennender Sorge... z 14 marca 1937 r.*, [w:] *Studia Historyczne* 1988/1

Opracowania:

- *Najnowsza historia polityczna Polski cz. I 1918-26*, Kraków 1986, UJ [wybór źródeł; współautorstwo Jacek Majchrowski].
- *Najnowsza historia polityczna Polski cz. II 1926-39*, Kraków 1987, UJ [wybór źródeł; współautorstwo Jacek Majchrowski]

W druku:

- *Najnowsza historia polityczna Polski cz. III 1939-45*, Kraków, UJ [wybór źródeł; współautorstwo Jacek Majchrowski]
- *Socjalizm a faszyzm w ideologii Giovanni Zibordiego*, [w:] *Księga pamiątkowa prof. Marka Sobolewskiego*, Kraków, UJ
- *Faszyzm, antyfaszyzm, demokracja w refleksji politycznej Luigi Sturzo*, [w:] *Studia nad faszyzmem i zbrodniami hitlerowskimi*, T. XIII
- *Doktryna faszyzmu Benito Mussoliniego*, [w:] *Studia nad faszyzmem i zbrodniami hitlerowskimi*, T. XIV, Wrocław, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego

Aleksander KRAWCZUK

historyk starożytności, pisarz, eseista

Urodzony w 1922 r. w Krakowie. Absolwent historii i filologii klasycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1949). Po studiach jako pracownik naukowy Katedry (później Zakładu) Historii Starożytnej związany jest z tą uczelnią do dziś. Doktorat (1960) i habilitację (1963) uzyskał na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UJ. Docent (1964-74), profesor nadzwyczajny (1974), profesor zwyczajny (1985) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kierownik Zakładu Historii Starożytnej (do 1987). Od 1986 r. minister kultury i sztuki.

Debiutował na łamach „Pielgrzyma Polskiego” w 1948 r. Członek Komitetu Kultury Antycznej PAN oraz kilku komisji Krakowskiego Oddziału PAN (historii, filologii klasycznej, archeologii). Prezes Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Włoskiej (od 1987), prezes Towarzystwa Wiedzy Powszechnej (od 1987). Od 1971 r. członek Związku Literatów Polskich (w 1986 r. prezes Oddziału Krakowskiego). Członek — założyciel Stowarzyszenia Autorów Polskich, członek Rady Oddziału SAP w Krakowie (od 1985). Od szeregu lat prowadzi szeroko zakrojoną działalność popularyzatorską, głównie z zakresu historii starożytnej. W swoich pracach, adresowanych na ogół do szerokiego kręgu odbiorców, umiejętnie łączy elementy naukowego wywodu z walorami barwnej narracji literackiej.

W uznaniu zasług dla Krakowa wpisany został do „Księgi Wawelskiej” (1984).

Najważniejsze odznaczenia:

- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1974)
- „Zasłużony Nauczyciel PRL” (1982)
- „Zasłużony dla ziemi rzeszowskiej” (1982)
- „Zasłużony dla ziemi krakowskiej” (1983)
- Medal „Gazety Krakowskiej” „Za mądrość i dobrą robotę” (1984)
- Medal Komisji Edukacji Narodowej (1985)
- Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1987)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego I st. (1964)
- Nagroda Miasta Krakowa (1972)
- Nagroda Prezesa Rady Ministrów I st. (1979)
- Nagroda Prezesa Komitetu ds. Radia i Telewizji I st. zespołowa (1981)
- Nagroda Prezesa Komitetu ds. Radia i Telewizji I st. indywidualna (1984)

Publikacje książkowe:

- *Kolonizacja sulańska*, Wrocław 1960, Oss.
- *Gajusz Juliusz Cezar*, Wrocław 1961, 1972, Oss. [tłum. na bułgarski]
- *Cesarz August*, Wrocław 1964, 1974, Oss. [tłum. na bułgarski i estoński]
- *Herod, król Judei*, Warszawa 1965, 1987, WP
- *Neron*, Warszawa 1965, 1969, 1984, Cz. [tłum. na czeski, węgierski, bułgarski]
- *Nadanie obywatelstwa rzymskiego*, Kraków 1963, UJ
- *Perykles i Aspazja*, Wrocław 1967, Oss. [tłum. na serbski]
- *Siedmiu przeciw Tebom*, Warszawa 1968, PIW, Poznań 1981, W Pozn. [tłum. na węgierski]
- *Sprawa Alkibiadesa*, Warszawa 1968, Cz.
- *Wojna trojańska*, Warszawa 1969, 1972, 1974, 1987, WP
- *Kleopatra*, Wrocław 1969, 1971, 1972, 1975 [wyd. popr. i uzupeł.] 1986, Oss. [tłum. na czeski, rosyjski, serbski]
- *Konstantyn Wielki*, Warszawa 1970, 1987, WP [tłum. na węgierski]
- *Pan i jego filozof*, Warszawa 1970, PIW, Poznań 1984, W Pozn.
- *Tytus i Berenika*, Warszawa 1972, Cz.
- *Groby Cheronei*, Warszawa 1972, PIW
- *Ród Konstantyna*, Warszawa 1972, 1974, 1987, WP
- *Sennik Artemidora*, Wrocław 1972, 1974, Oss.
- *Julian Apostata*, Warszawa 1974, 1987, WP
- *Rzym i Jerozolima*, Warszawa 1974, Cz.
- *Mity, mędrcy, polityka*, Warszawa 1975, PIW [zawiera: *Siedmiu przeciw Tebom*, *Pan i jego filozof*, *Sprawa Alkibiadesa*]
- *Ostatnia olimpiada*, Wrocław 1976, Oss.
- *Maraton*, Warszawa 1976, WP
- *Upadek Rzymu*, Wrocław 1978, Oss.
- *Starożytność odległa i bliska*, Warszawa 1980, PAX, Poznań 1987, W Pozn.
- *Mity starożytnej Italii*, Warszawa 1981, WaiF
- *Ród Argeadów*, Kraków 1982, WL
- *Poczet Cesarzy Rzymskich*, t. I, Warszawa 1986, Iskry [tłum. na bułgarski]
- *Stąd do starożytności*, Warszawa 1986, WRiT
- *Opowieści o zmarłych*, t. I i II, Kraków 1988, KAW

Programy radiowe:

- Cykl *O świecie starożytnym*, PR Kraków (od 1975)

Programy telewizyjne:

- Cykl *Antyczny świat profesora Krawczuka*, TV Kraków (od 1983)

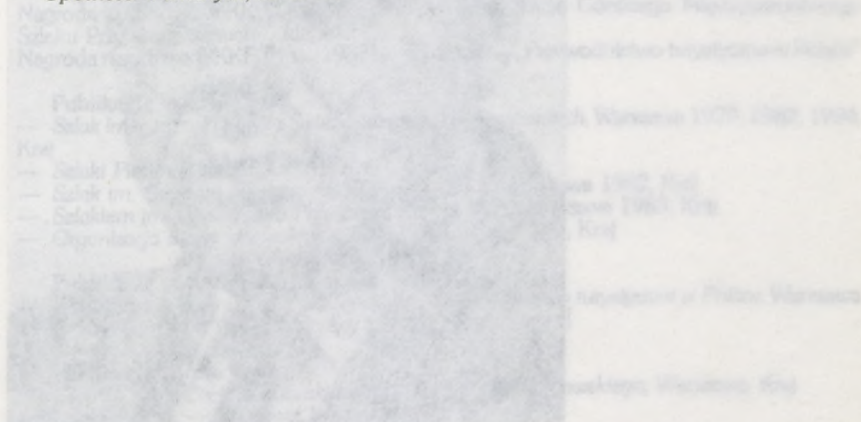
- Cykl *Dialogi Platona*, TV Kraków (od 1983)
- Cykl *Klub myślących* — o mnie, o tobie, o nas, TV Kraków (od 1984)

Publikacje książkowe w druku:

- *Poczet Cesarzy Rzymskich*, t. II, Iskry

W przygotowaniu:

- *Poczet Cesarzy Bizantyńskich*
- *Opowieści o zmarłych*, cz. III i IV

— *Siedem dni w Pisanach*, Warszawa, Ark

Zdigniew KRESEK

autor książek krajoznawczych i przewodników, tłumacz

Urodzony w 1934 r. w Krakowie. Absolwent Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1958). Od 1953 r. do chwili obecnej pracuje zawodowo w tymże Uniwersytecie w Instytucie Historii i Geografii. W latach 1953-58 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1958-61, a następnie dyrektorem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1961-63 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1963-65 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1965-67 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1967-69 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1969-71 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1971-73 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1973-75 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1975-77 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1977-79 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1979-81 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1981-83 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1983-85 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1985-87 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1987-89 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1989-91 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1991-93 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1993-95 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1995-97 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1997-99 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 1999-01 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2001-03 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2003-05 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2005-07 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2007-09 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2009-11 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2011-13 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2013-15 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2015-17 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2017-19 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2019-21 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2021-23 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii. W latach 2023-25 był kierownikiem Instytutu Historii i Geografii.

30-540 Kraków, ul. Radockiego 5/1, tel. 66-09-94

Zbigniew KRESEK

autor książek krajoznawczych i przewodników, prawnik

Urodzony w 1934 r. w Krakowie. Absolwent Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1958). Od 1953 r. do chwili obecnej pracuje zawodowo w turystyce. Sekretarz urzędujący i wiceprezes Oddziału Krakowskiego PTTK (1953-78), dyrektor Centralnego Ośrodka Turystyki Górskiej i Narciarskiej PTTK w Krakowie (1978-81), a następnie dyrektor Krakowskiego Przedsiębiorstwa Produkcyjnego PTTK „Foto-Pam” (1982-85). Od 1985 r. dyrektor Okręgowego Zespołu Gospodarki Turystycznej PTTK. Pełni szereg funkcji społecznych w różnych jednostkach organizacyjnych PTTK (Oddział Krakowski, Zarząd Wojewódzki, Zarząd Główny). Członek Zarządu Głównego PTTK, wiceprzewodniczący Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK. Członek Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa, przewodniczący Sztabu Akcji „PTTK dla Krakowa”. Jest wykładowcą szkolenia turystycznego, przewodnikiem terenowym i beskidzkim I klasy, przewodnikiem turystyki górskiej.

Współpracuje z periodykami: „Gościniec” i „Poznaj Swój Kraj”. Autor kilkunastu broszur i skryptów z zakresu historii turystyki i krajoznawstwa oraz metodyki turystyki.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka PTTK (1965)

Zasłużony Działacz Turystyki (1973)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1976)
Brązowy Krzyż Zasługi (1979)
Złoty Krzyż Zasługi (1984)
Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1984)
Medal 40-lecia (1985)
Zasłużony Działacz Kultury (1985)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda resortowa GKKFiT III st. (1985) — za realizację Górskiego Międzynarodowego Szlaku Przyjaźni Eisenach-Budapeszt
Nagroda resortowa GKKFiT I st. (1987) — za pracę pt. „Przewodnictwo turystyczne w Polsce”

Publikacje książkowe:

— Szlak im. generała Karola Świerczewskiego w Bieszczadach, Warszawa 1979, 1982, 1984, Kraj
— Szlaki Pienin, Warszawa 1981, Kraj
— Szlak im. Seweryna Goszczyńskiego w Gorcach, Warszawa 1982, Kraj
— Szlakiem im. Wincentego Pola przez Beskid Niski, Warszawa 1983, Kraj
— Organizacja turystyki górskiej w Polsce, Warszawa 1983, Kraj

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— Wawrzyniec Szkolnik i jego następcy, [w:] Przewodnictwo turystyczne w Polsce, Warszawa 1986, Kraj [ponadto przewodniczący zespołu redakcyjnego]

Publikacje w druku:

— Główny Szlak Zachodniobeskidzki im. Kazimierza Sosnowskiego, Warszawa, Kraj
— Szlakami Wincentego Pola, Warszawa, Kraj
— Siedem dni w Pieninach, Warszawa, Kraj

Tadeusz KRUK

prozaik

Urodzony w 1922 r. w Polance-Haller. W latach 1943-45 żołnierz Armii Krajowej, a następnie (do 1947) Ludowego Wojska Polskiego. Absolwent dziennikarstwa (1950) w Wyższej Szkole Nauk Społecznych w Krakowie. Ukończył też Wydział Melioracji Wodnych Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie (1970).

Przez wiele lat związany z Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Wodno-Kanalizacyjnym, obecnie z Krakowskim Zarządem Inwestycji Rolnych (kierownik rejonu). Członek NOT, ZBoWiD i Związku Literatów Polskich.

Debiutował w 1952 roku opowiadaniem „Birczańska jesień” zamieszczonym w antologii prozy „Słowa żołnierskie”. Współpracuje m.in. z „Żołnierzem Polskim”, „Twórczością”. Wiele jego utworów emitowało Polskie Radio.

Najważniejsze odznaczenia:

Błękitny Krzyż Zasługi z Mieczami (1945)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1974)
Medal „Za udział w walkach o Berlin” (1978)

- Karabin i menażka, Warszawa 1964, Cz.
- Zielony garnizon, Warszawa 1965, MON
- Tadeusz, syn Ludwika i Tekli, Wrocław 1980, Oss.
- Termopile, Warszawa 1983, MON

- Karabin i menażka, Warszawa 1964, Cz.
- Zielony garnizon, Warszawa 1965, MON
- Tadeusz, syn Ludwika i Tekli, Wrocław 1980, Oss.
- Termopile, Warszawa 1983, MON

— *Kapitan Czykieta*, [w:] *Służba i drużba. Antologia polskiej prozy wojennej*, Moskwa 1974, *Wojennoje Izdatielstwo*; ten sam utwór przedrukowany [w:] *Der Beginn des Tages*, Berlin 1976

- *Kapitan Czykieta*, [w:] *Służba i drużba. Antologia polskiej prozy wojennej*, Moskwa 1974, *Wojennoje Izdatielstwo*; ten sam utwór przedrukowany [w:] *Der Beginn des Tages*, Berlin 1976

— Chłopcy na nas już czas, Kraków, KAW

- Chłopcy na nas już czas, Kraków, KAW

Andrzej KRZANOWSKI

archeolog

Urodzony w 1947 r. w Krakowie. Absolwent Wydziału Geologiczno-Poszukiwawczego Akademii Górniczo-Hutniczej. W 1972 roku wyjeżdża do Peru, gdzie trzy lata prowadzi badania geologiczne i archeologiczne. Prowadzi zajęcia na Katolickim Uniwersytecie w Limie (1973).

Doktoryzuje się w zakresie archeologii Ameryki Południowej. W latach 1976-77 ponownie wyjeżdża na drugą półkulę. W latach 1978-87 kieruje Polską Wyprawą Naukową w Andy, koordynuje interdyscyplinarne badania dotyczące osadnictwa w Peru. Uzyskuje koncesję na badania od prezydenta Peru w formie dekretu.

Jest członkiem licznych towarzystw krajowych i zagranicznych zajmujących się kulturą Ameryki Łacińskiej. Od 1971 jest członkiem Société des Americanistes de Paris (jako reprezentant Polski), a od 1980 członkiem Andean Anthropological Research Group (Harvard). Od 1981 jest członkiem honorowym Institute of Andean Studies Berkeley. Jest jednym z założycieli Polskiego Towarzystwa Studiów Latinoamerykanistycznych, gdzie pełni funkcję przewodniczącego Komisji Andyjskiej.

Od 1981 r. prowadzi zajęcia dydaktyczne w Instytucie Archeologii UJ. W 1987 roku zostaje kierownikiem Pracowni Ameryki Łacińskiej w Instytucie Geografii UJ.

Publikacje książkowe:

- *Kultura Indian w polskich zbiorach niemuzealnych*, Warszawa 1970, UW
- *Starożytne Peru*, Warszawa 1975, Muzeum Archeologiczne
- *Checras — dzieje inkaskiej prowincji*, Warszawa 1980, Muzeum Archeologiczne
- *Prehistoria andyjskiej doliny*, Wrocław 1984, Oss.
- *Cayash prehispánico*, Kraków 1986, PAN [współautor i redaktor]

W przygotowaniu:

- *Polskie wyprawy w Andy*, Warszawa, Interpress

Emilia KRZYŻANOWSKA-KALKOWSKA

publikista, autorka poradników kulinarnych i przewodników

Urodziła się w Krakowie. Absolwentka dziennej Akademii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1949). Konsektorka w „Dzienniku Polskim” (1949-53), redaktor w Państwowym Instytucie Wydawniczym (1953-54), kierownik w „Przekroju” (1954-58), Typografii Państwowej (1959-63), „Zeszytach Prasarskich” (1963-68). W latach 1968-74 redaktor w Krakowie. Oddelegowała Krajową Agencję Wydawniczą z następną redaktorką w Wydawnictwie PTTK „1974” w Krakowie (1974-87).

Publikuje na smaczki m.in.: „Dziennik Polski”, „Młodość”, „Kulinę”, „Kulinę”.

Najnowsze wydanie: „Najnowsze wydanie” (1974).
Otrzymała „Złoty Kucharz” (1974).
Złoty Kucharz (1981).
Medal 40-lecia PRL (1981).
Złoty Kucharz (1981).

30-681 Kraków, ul. Estońska 8/10, tel. 55-42-98

Emilia KRZYŻANOWSKA-KALKOWSKA

publicystka, autorka poradników kulinarnych i przewodników

Urodziła się w Krakowie. Absolwentka dziennikarstwa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1949). Korektorka w „Dzienniku Polskim” (1949-53), redaktor w Państwowym Instytucie Wydawniczym (1953-54), korektorka w „Przekroju” (1954-58), „Tygodniku Powszechnym” (1959-63), „Zeszytach Prasoznawczych” (1965-68). W latach 1968-74 redaktor w Krakowskim Oddziale Krajowej Agencji Wydawniczej, a następnie redaktor w Wydawnictwie PTTK „Kraj” w Krakowie (1974-87).

Publikuje na łamach m.in.: „Dziennika Polskiego”, „Motoru”, „Kwiatów”.

Najważniejsze odznaczenia:

Odnaka „Za zasługi dla turystyki” (1974)

Zasłużony Działacz Kultury (1981)

Medal 40-lecia PRL (1984)

Srebrny Krzyż Zasługi (1986)

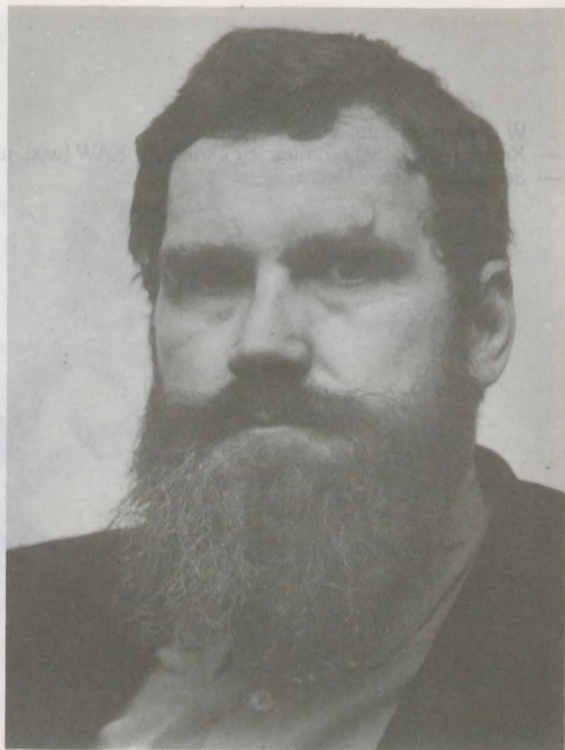
Publikacje książkowe:

— Kraków — spacer po mieście i okolicach, Kraków 1978, KAW

— Gotujemy w plenerze, Warszawa-Kraków 1981, 1982, 1984, 1987, Kraj

— *Kraków — spacer po mieście i okolicach*, KAW [wyd. uzupełnione i poprawione]
— *365 szybkich dań*, Watra

- *Kraków — spacer po mieście i okolicach*, KAW [wyd. uzupełnione i poprawione]
— *365 szybkich dań*, Watra

Bogusław Sławomir KUNDA

praszoznawca, krytyk literacki, poeta, tłumacz przewodników

Urodzony w 1943 r. w Teheranie (Iran). Do Polski przyjechał z rodzicami w 1947 r. Absolwent filozofii Uniwersytetu im. Bolesława Bieruta we Wrocławiu (1967), doktor nauk humanistycznych tej uczelni (1975) na podstawie rozprawy „Mniejszość narodowa w kraju socjalistycznym”. Był członkiem znanej wrocławskiej grupy literackiej „Agora” (1966-1970) i jednym z redaktorów pisma tej grupy.

Obecnie pracuje w Ośrodku Badań Prasoznawczych w Krakowie, gdzie jest kierownikiem Pracowni Analiz Zawartości Prasy. Jest ponadto członkiem zespołu redakcyjnego miesięcznika „Zdanie” oraz członkiem kolegium redakcyjnego kwartalnika „Zeszyty Prasoznawcze”. Współpracownik literacki „Dziennika Polskiego”. Członek Związku Literatów Polskich (obecnie wiceprezes Oddziału Krakowskiego ZLP i członek Komisji Kwalifikacyjnej ZG ZLP) oraz „Krakowskiej Kuźnicy”.

Najważniejsze odznaczenia:

Brązowe Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1971)
Honorowa Odznaka ZSP (1977)

Publikacje książkowe:

- *Nadzieja*, Warszawa 1972, Iskry [tom wierszy]
- *Charakterniak*, Wrocław 1974, Oss. [tom opowiadań]
- *Dwa pejzaże świata*, Wrocław 1982, Oss. [szkice krytyczne]
- *Nie pierwsza gwiazda, nie ostatnia*, Katowice 1983, Śląsk [opowiadania]
- *Marynarze pociągów dalekobieżnych*, Kraków 1984, WL [wiersze]
- *Julian Kawalec*, Warszawa 1984, PIW
- *Próba wspólnoty*, Warszawa 1988, MAW [szkic socjologiczny]

Opracowania:

- *Vojtech Mihalik, Plomień i pocałunek*, Kraków 1978, WL [współautor wyboru, przekładu i opracowania tomu wierszy]
- *Słowa i krajobrazy*, Katowice 1980, Śląsk [antologia powojennej twórczości polskich poetów zamieszkających na Zaolziu]
- *Eva Šyřstova, Świat urojony*, Kraków 1982, WL [przekład]
- *Vladimir Reisel, Smutne rozkosze*, Kraków 1985, WL [wybór wierszy]

Publikacje złożone do druku:

- *Motyw podróży* [tom wierszy], Kraków, WL

Andrzej KURZ

politolog, wydawca literacki, poeta, tłumacz

Urodzony w 1931 r. w Białej Krakowskiej. Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1953) i historii Uniwersytetu Warszawskiego (1955). W latach 1955-58 odbył studia doktoranckie z zakresu historii w Instytucie Nauk Społecznych przy KC PZPR, a następnie dodatkowe studia politologiczne na Uniwersytecie w Nancy (1957-58). Pracownik naukowy w Katedrze Podstaw Marksizmu-Leninizmu UJ i UW (1951-55). Wykładowca w WSNS przy KC PZPR (1962-73), PWST w Warszawie (1966-73). Docent w warszawskiej PWST (1969-73), a od 1973 w krakowskiej PWST (w latach 1978-79 prorektor). W latach 1981-82 I zastępca przewodniczącego Komitetu ds. Radia i Telewizji. Od 1971, z niewielkimi przerwami, dyrektor i redaktor naczelny Wydawnictwa Literackiego. Prezes Rady Głównej Stowarzyszenia Autorów Polskich (1985—88).

Działacz młodzieżowy (ZHP, ZMP) i partyjny. I sekretarz Krakowskiego Komitetu Miejskiego PZPR (1961-65). Pełnił liczne funkcje w krakowskich i centralnych władzach partyjnych. Przewodniczący Krakowskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu (1961-65 i 1973-76), zastępca przewodniczącego (1973-76), a w latach 1980-81 przewodniczący Rady Narodowej m. Krakowa. Członek Narodowej Rady Kultury (od 1987).

Od 1949 r. publikuje na łamach pism partyjnych, naukowych i społeczno-kulturalnych.

Najważniejsze odznaczenia:

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1979)
Zasłużony Nauczyciel PRL (1987)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Kultury i Sztuki II st. (1969)
Nagroda Ministra Kultury i Sztuki I st. (1974, 1986)
Nagroda „Trybuny Ludu” (1973)
Nagroda m. Krakowa (1978)
Nagroda Prezesa Komitetu ds. Radia i Telewizji za twórczość telewizyjną (1987)

Publikacje książkowe:

— *Spoleczna rola Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej*, Warszawa 1965, 1966, KiW
— *Partia i ideologia*, Warszawa 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, KiW [współautor Marian Żychowski]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *Centralizm demokratyczny jako podstawa struktury i działania partii*, [w:] *Wiedza o partii — wybrane problemy*, Warszawa 1971, 1972, 1974, 1975, KiW
— *Podstawy wiedzy o partii*, [w:] *Podstawy ideologii i polityki PZPR*, Warszawa 1971, 1972, 1973, 1975, 1976, KiW
— *Polska Zjednoczona Partia Robotnicza*, [w:] *Podstawy nauk politycznych*, Warszawa 1980, PWN

W przygotowaniu:

— *Czy zawsze było za późno*
— *Polityka kulturalna czy kultura polityczna*

Elżbieta LECHOWICZ

publicystka, autorka książek z zakresu kultury życia codziennego

Urodzona w 1946 r. w Bytomiu. Absolwentka prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1969). Od 1969 roku nauczyciel akademicki w Studium Nauk Społecznych krakowskiej Akademii Medycznej. Obecnie st. wykładowca i kierownik zespołu politologów.

Autorka artykułów prasowych, folderów, druków reklamowych. Współpracuje z „Gazetą Krakowską”, „Przekrojem”, „Wieściami”. Jest między innymi autorką stałej rubryki „Poradnik Babci Aliny” w „Gazecie Krakowskiej”.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrna Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1973)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1983)

Medal 40-lecia PRL (1984)

Złoty Krzyż Zasługi (1987)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (kilkakrotnie)

Publikacje książkowe:

- *Twoje dobre i złe dni*, Kraków 1983, KAW [współautor George Fortuneteler]
- *Poradnik domowy Babci Aliny*, Kraków 1984, 1985, wyd. II zmienione, PSP
- *Kalendarz domowy Babci Aliny na 1985 rok*, Kraków 1984, KAW
- *Kalendarz domowy Babci Aliny na 1986 rok*, Kraków 1985, KAW
- *Kalendarz domowy Babci Aliny na 1987 rok*, Kraków 1986, KAW
- *Kalendarz domowy Babci Aliny na 1988 rok*, Kraków 1987, KAW

W przygotowaniu:

- *Wiadomości o życiu domowym*, Kraków, KAW
- *Kuchnia zaka*, Kraków, KWA

Józef LIPIEC

filozof, publicysta, felietonista

Urodzony w 1942 r. w Nowym Sączu. Absolwent filozofii (1964) i socjologii (1968) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Doktorat (1970) i habilitację (1978) uzyskał na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UJ. Profesor nadzwyczajny (1984). Pracownik naukowy Akademii Górniczo-Hutniczej (1964-80), w której przechodził kolejne etapy kariery akademickiej od asystenta do docenta i kierownika Zakładu Filozofii. W latach 1973-76 kierownik Zespołu Badań i Studiów przy Sekretariacie KW PZPR w Krakowie. Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie (1980-1986). Od 1987 r. profesor w Uniwersytecie Jagiellońskim.

Działacz ruchu młodzieżowego (1957-70). W okresie studiów związany ze studenckim ruchem kulturalnym, m.in. aktor i reżyser w Teatrze 38 (1963-68). Współzałożyciel „Studenta” (1967). Członek zespołu redakcyjnego „Życia Literackiego” (1975-76), założyciel i redaktor naczelnny kwartalnika „Zdanie” (1978-81). Założyciel i redaktor naczelnny kwartalnika „Kryterium” w Rzeszowie (1982-83). Członek prezydium (1975-81) i sekretarz prezydium Klubu Twórców i Działaczy Kultury „Kuźnica” (1977-81), założyciel i przewodniczący Klubu Rzeszowskiej Inteligencji Twórczej (1981-87). Od 1987 r. przewodniczący Rady Nauki i Techniki Makroregionu Południowo-Wschodniego PAN. Członek Prezydium Komitetu Nauk Filozoficznych PAN w Warszawie. Członek Polskiej Akademii Olimpijskiej.

Autor kilkuset artykułów i felitonów, zamieszczanych m.in. na łamach pism: „Dialectics and Humanism”, „Studia Filozoficzne”, „Zeszyty Naukowe AGH”, „Polityka”, „Życie Literackie”, „Zdanie”, „Pismo Literacko-Artystyczne”, „Argumenty”, „Trybuna Ludu”, „Rzeczpospolita”, „Życie Warszawy”, „Profile”, „Gazeta Krakowska”, „Nowe Drogi”, „Student”, „Karuzela”, „Tempo”, „Wektory”.

Najważniejsze odznaczenia:

Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1975)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1976)
Medal 40-lecia PRL (1984)
Złota Odznaka Polskiego Towarzystwa Walki z Kacłectwem (1984)
Honorowa Odznaka ZSP (1985)
Zasłużony dla województwa króśnieńskiego (1985)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1986)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1973, 1978, 1979, 1980) — za osiągnięcia naukowe
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1981, 1983, 1984) — za działalność dydaktyczną i organizacyjną

Publikacje książkowe:

- *Podstawy ontologii społeczeństwa*, Warszawa 1972, PWN
- *Podstawy dialektycznej ontologii przedmiotu realnego*, Kraków 1977, AGH
- *Polityka i filozofia*, Kraków 1978, WL
- *Ontologia świata realnego*, Warszawa 1979, PWN

Ważniejsze publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Spór o spór materializmu z idealizmem*, [w:] *Nauka i światopogląd*, pod red. Józefa Lipca, Kraków 1979, KAW
- *Dusza i ciało. Od-podmiotowa i od-przedmiotowa filozofia świadomości*, [w:] *Świadomość i rozwój*, pod red. Józefa Lipca, Kraków 1980, KAW
- *Istnienie wartości*, [w:] *Człowiek i świat wartości*, pod red. Józefa Lipca, Kraków 1981, KAW
- *Sport i świat współczesny czyli o usprawiedliwieniu sportu oraz Humanizm olimpijski*, [w:] *Duch sportu*, pod red. Józefa Lipca, Kraków 1981, KAW
- *Wiek XX i filozofia*, [w:] *Filozofia wieku XX*, pod red. Józefa Lipca, Rzeszów 1983, WSP

Publikacje w druku:

- *Czas przesilenia*, Warszawa, KAW
- *Kalokagathia. Szkice z filozofii sportu*, Kraków, PWN

Leszek LUDWIKOWSKI

historyk sztuki, muzeolog, autor książek popularnonaukowych

Urodzony w 1925 r. w Skawinie. Absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1953). Przez wiele lat związany z Urzędem Konserwatora Zabytków; główny konserwator zabytków Krakowa w latach 1957-66. Od 1966 r. wicedyrektor Muzeum Etnograficznego, a od 1971 dyrektor naukowy Muzeum Historycznego m. Krakowa. Wykładowca na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej (1963-70), wykładowca na kursach przewodników. Inicjator i współzałożyciel pierwszego w Polsce koła przewodników miejskich PTTK. Działal aktywnie w Komitecie Odnowy Collegium Maius i podobnym komitecie zajmującym się odnową zamku królewskiego na Wawelu, działa w Okręgowym Komitecie Opieki nad Zabytkami.

Popularyzator wiedzy o dziejach i zabytkach Krakowa. Autor wielu artykułów prasowych, folderów, druków ulotnych oraz opracowań naukowych w prasie specjalistycznej. Publikuje m.in. w „Krzysztoforach”, „Biuletynie Krakowskim”. Współpracuje ze „Słowem Powszechnym”, „Przekrojem”, „Echem Krakowa”, „Dziennikiem Polskim”, „Krakiem”, „Krakowem”.

Inicjator, współorganizator i członek kolegium „Encyklopedii Krakowa”. Konsultant wydawnictw historycznych KAW, „Sport i Turystyka”, „Interpress”. Kombatant II wojny

światowej, członek ZBoWiD, członek najstarszego polskiego stowarzyszenia — Towarzystwa Strzeleckiego „Bractwo Kurkowe”.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1968)
Złoty Krzyż Zasługi (1972)
Zasłużony Działacz Kultury (1974)
Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1975)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1980)
Odznaka Honorowa „Opiekun Miejsc Pamięci Narodowej” (1982)
Medal 40-lecia PRL (1984)
Medal Zwycięstwa i Wolności (1987)
Medal Komisji Edukacji Narodowej (1987)
Zasłużony Działacz Stronnictwa Demokratycznego (1987)

Najważniejsze nagrody:

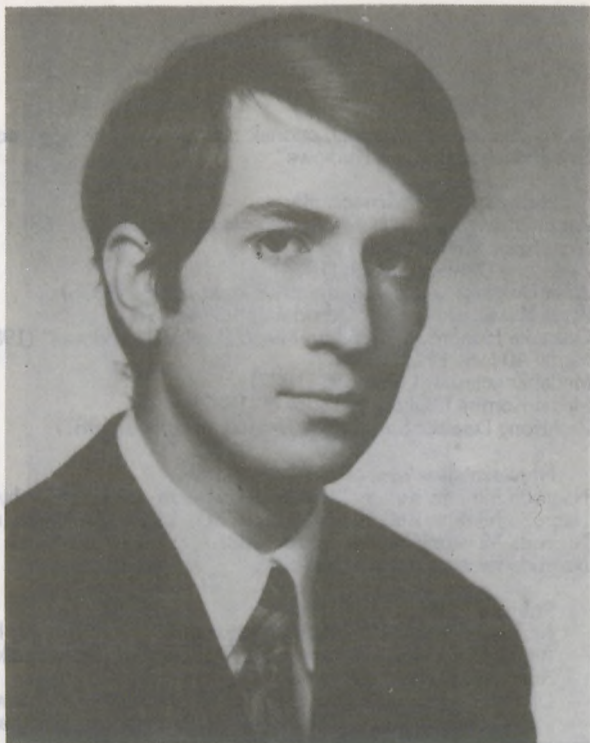
Nagroda Ministra Kultury i Sztuki (1964) — za opiekę nad zabytkami
Nagroda Ministra Kultury i Sztuki (1973) — za pracę w służbie muzealnej
Nagroda Ministra Kultury i Sztuki (1982) — za upowszechnianie kultury
Nagroda miasta Krakowa (1988)

Publikacje książkowe:

— *Kraków*, Warszawa 1957, SiT [przewodnik — współautorzy R. Homolicki i R. Sernek]
— *Kraków i okolice*, Warszawa 1967, 1984, SiT [przewodnik — współautorzy J. Garlicki i J. Kosowski; wydano też wersję ang., niem. i fr.]
— *Ulicami Krakowa*, Kraków 1968, WAG [współautor J. Kosowski]
— *Polska kultura ludowa*, Kraków 1970, Muzeum Etnograficzne [wydano też wersję francuską i rosyjską]
— *Pałac pod Baranami*, Kraków 1974, KDK [współautor T. Wroński]
— *Kraków — spiewodca*, Bratysława 1979
— *Tradycyjna szopka krakowska*, Kraków 1978, KAW
— *Z dziejów Towarzystwa Strzeleckiego*, Warszawa 1979, Epoka [współautor T. Wroński]
— *Stara Bóżnica na Kazimierzu w Krakowie*, Warszawa 1980, 1981, SiT
— *Ratusz dawnego miasta Kazimierza*, Warszawa 1980, SiT
— *Wieża ratuszowa na Rynku Gł. w Krakowie*, Warszawa 1980, SiT
— *Kościół Mariacki w Krakowie*, Warszawa 1982, SiT
— *Tradycje Krakowa*, Kraków 1982, KAW
— *Kraków — światowe dziedzictwo kultury*, Kraków 1982, KAW [wyszła też wersja włoska, ang. niem. i franc.]

Ważniejsze scenariusze wystaw:

— *Polska Sztuka Ludowa*, Kraków 1979, Muzeum Etnograficzne
— *Militaria*, Kraków 1980, Muzeum Historyczne
— *Szopka Krakowska*, Aachen (1981) i Monschau Höfen (1985)
— *Krakowskie obrzędy bożonarodzeniowe*, Sztokholm (1985)

Zbigniew ŁADYGIN

autor przewodników

Urodzony w 1950 r. w Bielsku-Białej. Absolwent Wydziału Włókiennictwa Filii Politechniki Łódzkiej w Bielsku-Białej (przędzalnictwo, 1973). Asystent i technolog w Centralnym Laboratorium Przemysłu Włókiennego w Bielsku-Białej (1973-81). Od 1981 r. pracuje w Spółdzielni Inwalidów „Zawrat” w Zakopanem, obecnie jako kierownik działu przygotowania produkcji.

Działacz PTTK. Publikuje na łamach „Poznaj Swój Kraj” i „Wierchów”.

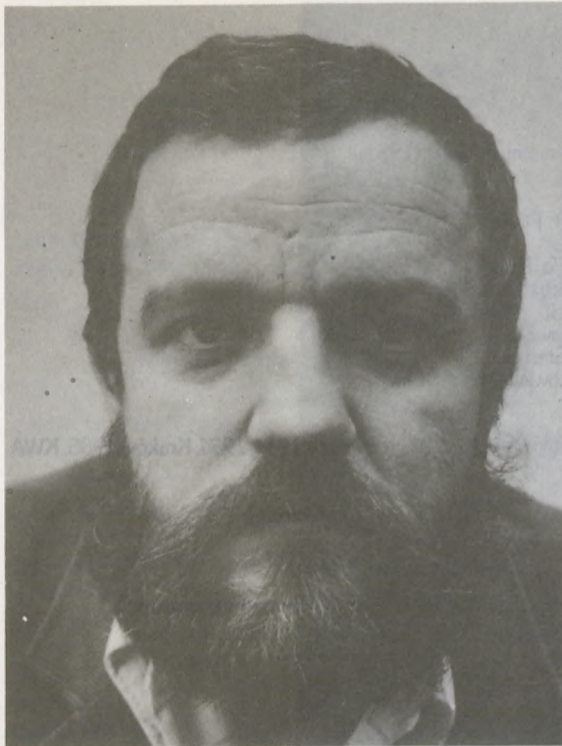
Publikacje książkowe:

- *Siedem dni w Bukowinie Tatrzańskiej*, Warszawa-Kraków 1984, Kraj
- *Siedem dni na Orawie Polskiej*, Warszawa-Kraków 1985, Kraj

W przygotowaniu:

- *Orawa. Przewodnik krajoznawczy*, Kraj
- *Tatry Polskie. Przewodnik krajoznawczy, Sport i Turystyka*

34-500 Zakopane, ul. Kamieniec 10a/12, tel. 20-21 w.221

Jerzy S. ŁĄTKA

reporter, autor książek historycznych

Urodzony w 1944 r. w Siemiechowie (woj. tarnowskie). Absolwent etnografii (1968) i filologii orientalnej — turkologii (1973) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Debiutował na łamach „Studenta” w 1972 roku. W latach 1973-1981 pracuje w tym dwutygodniku. Od 1982 roku członek kolegium i starszy publicysta miesięcznika „Zdanie”. Od 1986 roku wykonuje wolny zawód pisarza.

Publikował w „Gazecie Krakowskiej”, „Studencie”, „Głosie Młodzieży”, „Panoramie”, „Echu Krakowa”, „Nowej Wsi”, „Przekroju”, „Nowym Wyrazie”, „Argumentach”, „Życiu Literackim”, „Tygodniku Powszechnym”, „Kierunkach”, „WTK”, „Przeglądzie Polonijnym” i w prasie zagranicznej (m.in. „Lengelorsag”).

Żołowiciel krakowskiego oddziału Towarzystwa Polska-Turcja, a od 1984 prezes tego oddziału. Materiały źródłowe do swych publikacji zbiera w archiwach i bibliotekach Paryża, Wiednia, Watykanu oraz Stambułu.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal 40-lecia PRL (1985)

Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1986)

Najważniejsze nagrody:

II nagroda Klubu Zagadnień Polonijnych SDP (1981)

Publikacje książkowe:

- *Polacy w Turcji*, Lublin 1980, PCKO
- *Adampol*, Kraków 1981, WL
- *Oskarżam Arcyksięcia Rudolfa*, Kraków 1983, KAW
- *Carogrodzki pojedynek*, Kraków 1985, KAW
- *Polonya-Türkiye*, Ankara 1986, Sistem Ofset Matbacilik
- *Ognie nad Bosforem*, Warszawa 1986, MAW
- *Lehistan 'dan Gelen Sehit*, Stambul 1987, Boyut
- *Romantyczny kondotier*, Katowice 1988, Śląsk

Opracowania:

- *Turcja. Bibliografia publikacji wydanych w Polsce w latach 1944-1984*, Kraków 1985, KWA

Publikacje w druku:

- *Adampol*, Kraków, KAW [wydanie II zmienione i rozszerzone]
- *W sercu Maroka*, MAW
- *Szehid z Modrzewca*, KAW
- *Stambul był moim domem*, MAW
- *Oskarżam arcyksięcia Rudolfa*, Śląsk [wydanie II, poprawione i rozszerzone]

W przygotowaniu:

- *Ojciec Turków—Kemal Atatürk*, Śląsk

Zygmunt ŁUKAWSKI

historyk Rosji i Polonii rosyjskiej

Urodzony w 1932 r. w Kamieniu (woj. lubelskie). Absolwent historii Uniwersytetu Leningradzkiego (1956). Od 1956 r. pracownik naukowy Uniwersytetu Jagiellońskiego. Doktorat (1964) i habilitację (1970) uzyskał na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UJ. Profesor nadzwyczajny (1981). W latach 1981-84 wicedyrektor Instytutu Historii, a od 1987 r. kierownik Zakładu Historii Europy Wschodniej w tejże uczelni.

Członek m.in. Komitetu Badań Polonijnych PAN, Komitetu Nauk Historycznych PAN, Komitetu Słowianoznawstwa PAN, Komisji Międzynarodowej ds. Badań nad Rewolucją Październikową. Wiceprzewodniczący Komisji Historycznej Polsko-Radzieckiej.

Najważniejsze odznaczenia:

Złoty Krzyż Zasługi (1978)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1983)
Medal 40-lecia PRL (1984)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1967, 1971)

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1979, 1982)
Nagroda im. Floriana Znanieckiego (1981)
Nagroda im. Ludwika Waryńskiego (1985)

Publikacje książkowe:

- *Kolo Polskie w rosyjskiej Dumie Państwowej w latach 1906-1909*, Wrocław 1967, Oss.
- *Polacy w rosyjskim ruchu socjaldemokratycznym w latach 1883-1893*, Kraków 1970, PWN
- *Jerzy Plechanow*, Warszawa 1970, KiW
- *Ludność polska w Rosji 1863-1914*, Wrocław 1978, Oss.
- *Historia Syberii*, Wrocław 1981, Oss.
- *Polacy w rosyjskim ruchu rewolucyjnym 1894-1907*, Warszawa 1984, KiW

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych (najważniejsze):

- *Robotnicy polscy w Cesarstwie Rosyjskim*, [w:] *Polska klasa robotnicza. Zarys dziejów*, red. S. Kalabiński t. I cz. 2, Warszawa 1978, PAN-PWN

Publikacje w druku:

- *Dzieje Azji Środkowej*, Kraków, KAW

Zbigniew MACIĄG

prawnik, politolog

Urodzony w 1944 r. w Dąbrowie k. Starachowic. Absolwent prawa UJ (1968). Asystent w Zakładzie Nauk Społecznych krakowskiej Akademii Medycznej. Od 1969 r. w Zakładzie Prawa Państwowego Instytutu Nauk Politycznych UJ. Obecnie adiunkt. Odbił aplikację w Sądzie Wojewódzkim w Krakowie (1969-1971) oraz staż naukowy w Instytucie Nauk o Państwie i Prawie Uniwersytetu Warszawskiego (1973). W 1977 r. obronił pracę doktorską. Stypendysta Fundacji im. A. Humboldta (1980-1982). Prowadził prace badawcze na uniwersytecie w Getyndze i w Bonn. Wykładał na uniwersytetach w Getyndze, Kassel i Bochum (1984) oraz ponownie w Kassel (1986). W 1986 r. jako stypendysta Austriackiego Towarzystwa Naukowo-Badawczego prowadził badania na uniwersytecie w Salzburgu.

Od 1978 r. jest członkiem Towarzystwa Naukowego Instytutu Zachodniego w Poznaniu.

Autor szeregu artykułów naukowych zamieszczanych w „Zeszytach Naukowych UJ”, „Wissenschaftliche Beiträge der Fridrich Schiller-Universität Jena”, „Archivum Iuridicum Cracoviense”, „Jahrbuch für Ostrecht”, „Przeglądzie Zachodnim”, „Studencie”, a także licznych recenzjach naukowych publikowanych w „Zeszytach Naukowych UJ”, „Państwie i Prawie”, „Polnische Weststudien”.

Najważniejsze odznaczenia:
Srebrna Odznaka im. Janka Krasickiego (1979)

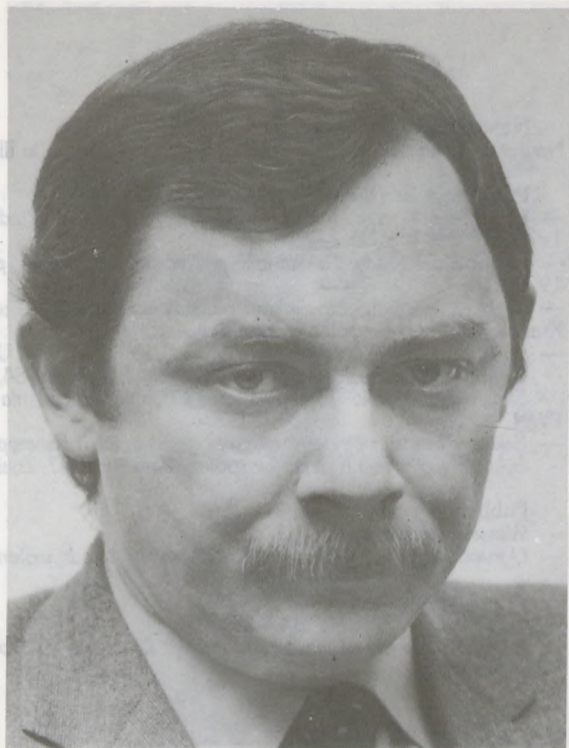
Najważniejsze nagrody:
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1980)
II nagroda Instytutu Zachodniego (1987)

Publikacje książkowe:
— *System partyjny RFN*, Warszawa 1979, PWN

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:
— *Przeobrażenia w polskim systemie ustrojowym od 1980 do 1984 r.*, [w:] *Rozwój polskiego systemu politycznego od 1980-84 r.*, Kraków 1985, UJ
— *Partie polityczne w RFN i grupy interesu*, [w:] *Ustrój państwowy RFN*, Poznań 1986, Instytut Zachodni

Publikacje w druku:
— *Funkcje partii opozycyjnej w RFN*, [w:] *Księga pamiątkowa ku czci prof. Marka Sobolewskiego*, Wyd. UJ
— *Die Bemerkungen zum Bundestagswahlkampf 1987* — *Letter*, wyd. DAAD, RFN

W przygotowaniu:
— *Zasada państwa socjalnego w systemie ustrojowym RFN*

Jacek MAJCHROWSKI

prawnik, historyk myśli politycznej

Urodzony w 1947 r. w Sosnowcu. Absolwent prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1970). Od zakończenia studiów pracownik naukowy Instytutu Nauk Politycznych UJ. Docent doktor habilitowany, specjalista z zakresu historii doktryn politycznych i prawnych. W latach 1980-86 dyrektor Instytutu Religioznawstwa UJ. Od 1982-86 r. kierownik Zakładu Współczesnych Ruchów i Myśli Politycznej w Instytucie Nauk Politycznych UJ, dziekan Wydziału Prawa UJ od 1987 r. Profesor nadzwyczajny od 1988 r.

Prace swe publikuje na łamach „Zeszytów Naukowych UJ”, „Studiów Historycznych”, „Dziejów Najnowszych”, „Znaku”, „Wieżi”, „Państwa i Prawa”, „Ruchu Literackiego”. Artykuły publicystyczne w „Tu i teraz”, „Tygodniku Powszechnym”, „Rzeczywistości”, „Ładzie”, „Plamieniach” oraz „Tygodniku Polskim” (Nowy Jork).

Członek Polskiego Towarzystwa Historycznego (od 1978), członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Religioznawczego (od 1980) i Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych (od 1984). Od 1986 r. należy do Associazione degli Storici Europei.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrny Krzyż Zasługi (1979)

Brązowe (1969), Srebrne (1979) i Złote (1985) Odznaczenie im. Janka Krasickiego

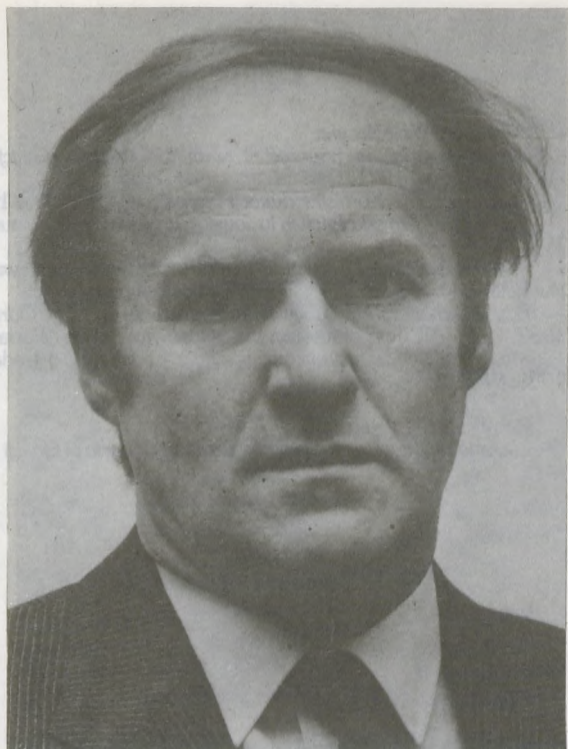
Najważniejsze nagrody:
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1979, 1980, 1981, 1987)

Publikacje książkowe:
— *Czynniki jednoczące naród w myśli politycznej Obozu Zjednoczenia Narodowego*, Kraków 1978. UJ

- *Stronnictwo Pracy. Działalność polityczna i koncepcje programowe 1937-45*, Kraków 1979, UJ
- *Niektóre elementy stosunków państwowo-kościelnych w Polsce w latach 1945-1950*, Kraków 1984, UJ [współautor Stefan Nawrot]
- *Wprowadzenie do polityki wyznaniowej*, Kraków 1984, UJ [współautor Stefan Nawrot]
- *Geneza politycznych ugrupowań katolickich*, Paryż 1984, Libella
- *Silni, zwarci, gotowi. Myśl polityczna Obozu Zjednoczenia Narodowego*, Warszawa 1985, PWN
- *Szkice z historii polskiej prawicy politycznej lat II Rzeczypospolitej*, Kraków 1986, UJ
- *Sylwetki polityków II Rzeczypospolitej*, Kraków 1987, Znak [współautor Jacek Czajowski]

Publikacje w druku:
— *Wszecpolacy*, Kraków, UJ
— *Ugrupowania monarchistyczne w Polsce lat miedzywojennych*, Wrocław, Oss.

W przygotowaniu:
— Polska myśl polityczna 1918-1939, PWN
— Ulubieniec cezara i bożyszcze Polek. Zarys biografii politycznej gen. dra Bolesława Wieniawy-Długoszewskiego, Oss.

Czesław MAJOREK

pracownik naukowy

Urodzony w 1938 r. w Pleśnej. Absolwent pedagogiki i historii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku (1963). W latach 1964-67 podejmuje studia doktoranckie w krakowskiej WSP. Po obronie pracy doktorskiej pracuje w Katedrze Dydaktyki Historii WSP. W 1974 r. przenosi się do Katedry Historii Oświaty i Wychowania. Habilituje się w 1975 r.

W latach 1975-78 prodziekan, a w latach 1984-87 dziekan Wydziału Humanistycznego WSP. W latach 1978-81 dyrektor Instytutu Nauk Pedagogicznych WSP.

Prace naukowe publikuje od 1967 r. w „Przeglądzie Historyczno-Oświatowym”, „Roczniku Naukowo-Dydaktycznym WSP w Krakowie”, „Rozprawach z Dziejów Oświaty”, „Przeglądzie Humanistycznym” i in. Jest członkiem wielu instytucji naukowych, m.in. International Standing Conference for the History of Education, International Society for History Didactics.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Oświaty i Szkolenia Wyższego (1969)

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1973, 1976, 1981, 1982, 1984)

Publikacje książkowe:

- *System kształcenia nauczycieli szkół ludowych w Galicji doby autonomicznej (1871-1914)*, Wrocław 1971, Oss.
- *Książki szkolne Komisji Edukacji Narodowej*, Warszawa 1975, WSiP
- *Projekty reform szkolnictwa ludowego w Galicji u progu autonomii (1860-1873)*, Wrocław 1980, Oss.
- *Kontakty społeczne w wychowaniu obywatelskim*, Warszawa 1980, WSiP [współautor Józef Ruchała]
- *Edukacja historyczna i obywatelska młodzieży w Polsce Odrodzonej 1918-1939*, Warszawa 1987, COMSNP [współautorzy: Hanna Wójcik-Łagan, Wacław Marmon]
- *Metodyka nauczania historii w szkole podstawowej* [redaktor i współautor], Warszawa 1988, WSiP

Publikacje w druku:

- *Historia utylitarna i erudycyjna: szkolna edukacja w Galicji (1772-1918)*, Warszawa; PWN.

Henryk MARKIEWICZ

historyk i teoretyk literatury

Urodzony w 1922 r. w Krakowie. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1951). Założyciel i pierwszy redaktor naczelny „Życia Literackiego”. Pracownik naukowy Instytutu Badań Literackich (1948-68). Profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego od 1956 r. Kierownik Katedry Literatury Polskiej (1959-70). Dyrektor Instytutu Filologii Polskiej (1977-84).

Od 1965 r. jest członkiem Polskiej Akademii Nauk. Zastępca sekretarza naukowego PAN w Krakowie (1966-80), członek Prezydium PAN (1981-86), Przewodniczący Komitetu Nauk o Literaturze PAN (od 1972), członek Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej (od 1984-87).

Debiutował w prasie w 1935 r. Po wojnie swe prace publikował m.in. na łamach „Odrodzenia”, „Twórczości”, „Przekroju”, „Życia Literackiego”, „Miesięcznika Literackiego”, „Zdania”, „Pamiętnika Literackiego”, „Studiów Filozoficznych”, „Ruchu Literackiego”.

Wiele jego książek przełożono i wydano za granicą.

Najważniejsze odznaczenia:

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1954)
Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1964)

Zasłużony Nauczyciel PRL (1973)

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1979)

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1983)

Najważniejsze nagrody:

Zespołowa Nagroda Państwowa (1951) [jako członek IBL]

Nagroda Ministra Szkolnictwa Wyższego (1964, 1972)

Nagroda „Życia Literackiego” (1974, 1986)

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1976, 1978, 1982, 1985)

Nagroda Sekretarza Naukowego PAN (1978)

Nagroda m. Krakowa (1984)

Nagroda Funduszu Literatury (1986)

Publikacje książkowe:

- Realizm krytyczny w twórczości Bolesława Prusa, Wrocław 1950, Oss.
- O marksistowskiej teorii literatury, Warszawa 1952, 1953 [II poprawione]
- Prus i Żeromski, Warszawa 1954, 1964 [II poprawione], PIW
- Krytyka literacka w walce o realizm socjalistyczny 1944-1954, Warszawa 1955, PIW
- Tradycje i rewizje, Kraków 1957, WL
- Główne problemy wiedzy o literaturze, Kraków 1965, 1966, 1970, 1974, 1980, WL
- Wzoraj i dziś nauki o literaturze polskiej, Kraków 1966, PWN
- Przekroje i zbliżenia, Warszawa 1967, PIW
- Nowe przekroje i zbliżenia, Warszawa 1974, PIW
- W kręgu Żeromskiego, Warszawa 1977, PIW
- Pozytywizm, Warszawa 1977, 1979, PWN
- Polska nauka o literaturze. Zarys rozwoju, Warszawa 1981, 1986, PWN
- Wymiary dzieła literackiego, Kraków 1984, WL
- Świadomość literatury, Warszawa 1985, PIW
- Literatura pozytywizmu, Warszawa 1986, PWN

Opracowania:

- I. Fik, Dwadzieścia lat literatury polskiej, Kraków 1949, Cz.
- B. Prus, Wybór pism, Warszawa 1951, KIW
- S. Żeromski, Przedwiośnie, Warszawa 1951, Cz. [objaśnienia i posłowie]
- „Lalka” Bolesława Prusa, Warszawa 1961, 1967, Cz. [monografia materiałowa]
- „Przedwiośnie” Stefana Żeromskiego, Kraków 1953, WL, Warszawa 1965, Cz. [monografia materiałowa]
- T. Żeleński (Boy), Pisma, Warszawa 1955-1988, [28 tomów], PIW
- W. St. Reymont, Pisma wybrane, Kraków 1955-57 [12 tomów], WL [współredaktor J. Skórnicki]
- B. Prus, Lalka, Warszawa 1959, PIW [wstęp, objaśnienia, aneks]
- Teoria badań literackich w Polsce, Kraków 1961, WL [2 tomy]
- P. Chmielowski; Pisma krytycznoliterackie, Warszawa 1961, PIW [2 tomy]
- „Ludzie bezdomni” Stefana Żeromskiego, Warszawa 1963, 1966, 1975, Cz. [monografia materiałowa]
- Z. Łempicki, Wybór pism, Warszawa 1966, PWN [2 tomy]
- Problemy teorii literatury [seria I i II], Wrocław 1967-1974, 1987 [2 tomy], Oss.
- Boy o Krakowie, Kraków 1968, 1974, WL
- Współczesna teoria badań literackich za granicą. Antologia, Kraków 1970, 1973, 1976, WL [3 tomy, wychodzi nadal]
- Sztuka interpretacji. Antologia, Wrocław 1971-1973, Oss. [2 tomy]
- Z. Nowakowski, Lajkonik. Wybór felietonów z lat 1931-39, Kraków 1975, WL
- Problemy metodologiczne współczesnego literaturoznawstwa, Kraków 1976, WL [współredaktor J. Sławiński]

- *Studia z teorii literatury. Archiwum przekładów „Pamiętnika Literackiego”*, Wrocław 1977, Oss. [współredaktor M. Głowiński]
- S. Tarnowski, *O literaturze polskiej XIX w.*, Warszawa 1977, PWN
- K. Wyka, *Pokolenia literackie*, Kraków 1977, WL
- R. Wellek, *Pojęcia i problemy nauki o literaturze*, Warszawa 1979, PIW
- *Problemy teorii literatury w Polsce międzywojennej*, Wrocław 1982, Oss.
- *Obraz literatury polskiej XIX i XX wieku*, Warszawa-Kraków 1965-1982, PWN, WL [dotąd wydano 12 tomów, wychodzi nadal]

Publikacje w druku:

- *Skrzydlate słowa*, Warszawa, PIW [współautor A. Romanowski]
- *Literatura i historia*, Warszawa, Cz.
- Stanisław Brzozowski, *Eseje i studia o literaturze*, Wrocław, Oss. [2 tomy]
- *Literatura i jej sąsiedztwo*, Warszawa, PWN

Mieczysław MARKOWSKI

historyk filozofii

Urodzony w 1929 r. w Starych Polaszkach (woj. gdańskie). Absolwent filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (1959). Studia specjalistyczne z zakresu kultury i nauk średniowiecznych odbył na uniwersytetach w Poitiers (1959-60) i w Monachium (1965-66). Od 1960 r. pracownik naukowy Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk — jako stażysta (1960-62), adiunkt (1962-69), docent (1970-82), profesor nadzwyczajny (od 1982). Doktorat (1962), habilitacja (1969).

Uczestnik szeregu kongresów naukowych, krajowych i zagranicznych (m.in. w Bonn, Madrycie, Kolonii, Kopenhadze, Rzymie, Moskwie, Poczdamie, Bukareszcie).

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (od 1968), Komisji Filologii Klasycznej Oddziału PAN w Krakowie (od 1970), Komisji Nauk Filozoficznych Oddziału PAN w Krakowie (od 1972), Międzynarodowej Komisji do Badań nad Średniowieczną Logiką i Semantyką w Kopenhadze (od 1964), Międzynarodowego Stowarzyszenia do Studiów nad Filozofią Średniowieczną w Lovanium (od 1964) i in.

Autor ok. 200 publikacji. Członek komitetu redakcyjnego, a od 1984 r. redaktor naczelny „Studiów Mediewistycznych”, członek komitetu redakcyjnego pisma „Mediaevalia Philosophica Polonorum”. Publikuje również na łamach: „Studiów Filozoficznych”, „Biuletynu Biblioteki

Jagiellońskiej”, „Materialów i Studiów Zakładu Historii Filozofii Starożytnej i Średniowiecznej PAN”, „Studiów Warmińskich” i in.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal im. Kopernika (1973)

Medal Wszechzwiązkowej Akademii Nauk ZSRR (1973)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda sekretarza naukowego I Wydziału PAN (1972, 1982)

Nagroda naukowa sekretarza generalnego PAN (1980)

Publikacje książkowe:

— *Polonica w średniowiecznych rękopisach bibliotek monachijskich*, Wrocław 1968, Oss.
[współautorzy: Jerzy Wolny, Zdzisław Kuksewicz]

— *Burydanizm w Polsce w okresie przedkopernikańskim. Studium z historii filozofii i nauk ścisłych na Uniwersytecie Krakowskim w XV w.*, Wrocław 1971, Oss.

— *Repertorium commentariorum medii aevi in Aristotelem Latinorum quae in Bibliotheca Iagiellonica Cracoviae asservantur*, Wrocław 1974, Oss. [współautor Zofia Włodek]

— *Historia astronomii w Polsce*, Wrocław 1975, Oss. [współautorzy: Jerzy Dobrzycki, Tadeusz Przytkowski]

— *Logika. Dzieje filozofii średniowiecznej w Polsce*, Wrocław 1975, Oss.

— *Metodologia nauk. Dzieje filozofii średniowiecznej w Polsce*, Wrocław 1976, Oss.

— *Filozofia przyrody w pierwszej połowie XV wieku*, Wrocław 1976, Oss.

— *Teoria poznania*, Wrocław 1978, Oss.

— *Buridanica quae in codicibus manuscriptis bibliothecarum Monacensium asservantur*, Wrocław 1981, Oss.

— *Catalogus codicum manuscriptorum medii aevi Latinorum qui in Bibliotheca Iagiellonica Cracoviae asservantur t. II*, Wrocław 1982, Oss., [współautorzy: Maria Kowalczyk, Jerzy Zathey, Marian Zwiercan]

— *Catalogus codicum manuscriptorum medii aevi Latinorum qui in Bibliotheca Iagiellonica Cracoviae asservantur, t. III*, Wrocław 1984, Oss. [współautorzy: Maria Kowalczyk, Jerzy Zathey, Marian Zwiercan, Zofia Włodek, Anna Kozłowska]

— *Filozofia przyrody na Uniwersytecie Krakowskim w drugiej połowie XV wieku*, Wrocław 1983, Oss.

— *Repertorium commentariorum medii aevi in Aristotelem Latinorum quae in bibliothecis Viennae asservantur*, Wrocław 1985, Oss.

— *Repertorium commentariorum medii aevi in Aristotelem Latinorum quae in Bibliotheca Amploniana Erfordiae asservantur*, Wrocław 1987, Oss.

— *Catalogus codicum manuscriptorum medii aevi Latinorum qui in Bibliotheca Iagiellonica Cracoviae asservantur, t. IV*, [współautorzy: Maria Kowalczyk, Jerzy Zathey, Marian Zwiercan, Zofia Włodek, Anna Kozłowska], Wrocław 1988, Oss.

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych (ważniejsze):

— *Die Philosophischen Richtungen in der Naturphilosophie an der Krakauer Universitaet in der ersten Haelfte des XV Jahrhunderts*, [w:] *La filosofia della natura nel Medioevo. Atti del III Congresso internazionale di filosofia medioevale*. Milano 1964, Societa Editrice Vita e Pensiero

— *Doktrynalne tło przewrotu kopernikowskiego*, [w:] *Mikołaj Kopernik. Sesja i materiały Sesji Kopernikowskiej w KUL*, 1972, Lublin 1975, KUL

— *Początki nauczania logiki na Uniwersytecie Krakowskim*, [w:] *Logika i jej nauczanie w dziejach Uniwersytetu Jagiellońskiego*, Kraków 1980, UJ

— *Wpływ burydanizmu na Uniwersytet Krakowski w I połowie XV wieku*, [w:] *Z dziejów filozofii na Uniwersytecie Krakowskim w XV w.*, Wrocław 1965, Oss.

— *Encyklopedia Filozofica*, Florencja 1967 [kilkanaście tekstów o filozofach polskich w II wydaniu]

— — *Metodologia nauk, logika i teoria poznania na Uniwersytecie Krakowskim w XV w; Nauki ścisłe na Uniwersytecie Krakowskim w XV wieku*, [w:] *Filozofia polska XV wieku*, Warszawa 1972, PWN

— *Die astrologie an der Krakauer Universität in den Jahren 1450-1550*, [w:] *Magia, e religione nel Rinascimento. Konvenio polabco-italiano*, Warszawa 1974, Oss.

Publikacje w druku:

— *Astronomica cracoviensia ante 1550*, Instytut Badań Renesansowych, Florencja

W przygotowaniu:

— *Kontakty naukowe między Uniwersytetem Krakowskim i Uniwersytetem Kolońskim w XV wieku*

Zbigniew MARTYNIAK

specjalista w zakresie organizacji i zarządzania, publicysta

Urodzony w 1936 r. w Lublinie. Absolwent Wyższej Szkoły Ekonomicznej (1958). Po studiach pracował w Instytucie Badań Jądrowych (st. inspektor ds. organizacji), Krakowskich Zakładach Przemysłu Odzieżowego (kier. działu studiów i organizacji), Południowych Zakładach Skórzanych w Chelmku (kier. działu organizacji i analiz ekonomicznych), Krakowskich Zakładach Przemysłu Odzieżowego (kier. działu rekonstrukcji organizacyjno-technicznej).

W 1964 r. podjął pracę w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstwa Przemysłowego krakowskiej WSE. Doktor nauk ekonomicznych (1968), doktor habilitowany (1973). Docent (1971), kierownik Pracowni Technik Organizatorskich, z-ca dyrektora Instytutu Organizacji i Zarządzania Akademii Ekonomicznej (od 1972). W latach 1972-75 prodziekan Wydziału Ekonomiki Produkcji. Od października 1972 do marca 1973 przebywał na stażu naukowym we Francji. Doradca polskiej misji w Algierii (1979) zajmującej się organizacją zarządzania budownictwem. Od 1986 r. kierownik Zakładu Metodologii Organizowania. Profesor nadzwyczajny (1982), a od 1987 prof. zwyczajny.

Współpracownik „Przeglądu Organizacji”, „Prakseologii”, „Poradnika Organizatora”.

Najważniejsze odznaczenia:

- Złota Odznaka Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego (1972)
- Srebrny Krzyż Zasługi (1976)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1976)
- Złota Odznaka Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa (1980)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1984)
- Medal 40-lecia PRL (1985)
- Medal im. Karola Adamieckiego (1985)
- Złota Odznaka Honorowa PTE (1986)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego III st. (1969)
- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1974)
- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. zespołowa (1977, 1981)
- Nagroda Ministra Edukacji Narodowej II st. (1987)

Publikacje książkowe:

- *Modele metod stosowanych w badaniach organizatorskich*, Kraków 1973, WSE
- *Organizacja i zarządzanie. 30 problemów teorii i praktyki*, Warszawa 1975, KiW
- *Organizacja i zarządzanie. 42 problemy teorii i praktyki*, Warszawa 1979, wyd. II poprawione i uzupełnione, KiW
- *Organizacja i zarządzanie. 50 problemów teorii i praktyki*, Warszawa 1986, wyd. III poprawione i uzupełnione, KiW
- *Elementy metodologii organizowania*, Warszawa 1976, PWN
- *Metodologiczne podstawy doskonalenia organizacji przedsiębiorstwa*, Warszawa 1982, IWZZ
- *Techniki organizatorskie. Badanie pracy*, Warszawa 1979, PWE [współautor]
- *Analiza wartości organizacji*, Warszawa 1981, KiW [współautor]
- *Metody wartościowania pracy*, Warszawa 1984, IWZZ
- *Inwentyka przemysłowa*, Warszawa 1985, IWZZ
- *Organizatoryka*, Warszawa 1987, PWE

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych (ważniejsze):

- *Analyse de la valeur dans les systèmes administratifs*, [w:] *Science et action administratives*, Paris 1980, Les Editions d'Organisation
- *Klasyfikacja myśli organizatorskiej; Szkoły światowej myśli organizacji*, [w:] *Podstawy teoretyczne organizacji i zarządzania*, Kraków 1976, 1982, AE
- *Metody funkcjonalnego analiza v soveršenstvovanii organizacii truda*, [w:] *Vedecká organizácia práce do roku 2000, XV Medzinárodné Kolokvium o Vedeckej Organizácii Práce*, Košice 1984, Dom Techniky ČSVTS
- *Radničko samoupravljanje u Polskoj*, [w:] *Godišnjak*, Kragujevac 1984, Universitet „Svetcar Marković” Ekonomski Fakultet
- *Analiza wartości prac administracyjno-biurowych; Wartościowanie prac administracyjno-biurowych*, [w:] *Techniki organizatorskie. Zastosowanie w organizowaniu prac administracyjno-biurowych*, praca pod red. Z. Martyniaka, Kraków 1985, AE
- *Rozwój nauki organizacji i zarządzania. Wybrane zagadnienia metodologiczne*, [w:] *Organizacja i zarządzanie. Zarys problematyki*, prace pod red. A. Stabryły i J. Trzcienieckiego, Warszawa 1986, PWN
- *Functional Approach Evolution in Organizational Designing*, [w:] *Cybernetics and Systems'86. Proceedings of the Eight European Meeting on Cybernetics and Systems Research*, Dordrecht—Boston—Lancaster—Tokyo 1986, Edited by Robert Trappl, D. Reidel Publishing Company
- *Universálny metod oceny truda* [w:] *Vedecká organizácia práce v procese vedeckotechnicotechnického a socialnoekonomického rozvoja, XVI Medzinárodné Kolokvium o Vedeckej Organizácii Práce*, Ostrava 1986, Dom Techniky ČSVTS

Ważniejsze skrypty i broszury:

- Elementy badań operacyjnych, Kraków 1967, 1971 [uzupełnione], TNOiK
- Rozwój myśli organizatorskiej, Katowice 1976, OPT
- Analiza wartości. Pomocnicze materiały dydaktyczne, Kraków 1976, AE
- Problemy racjonalnego kierownictwa, Kraków 1977, ODKUMK
- Podstawy analizy wartości organizacji, Kraków 1978, AE
- Podstawowe problemy organizacji i zarządzania, Katowice 1979, OPT
- Wybrane problemy organizatorskie, Katowice 1980, OPT
- Wstęp do inwentyki, Kraków 1983, AE
- Zasady sprawnego kierownictwa, Kraków 1983, ODKUMK
- Nauka organizacji i zarządzania. Zagadnienia wybrane, Kraków 1986, ODKUMK

W przygotowaniu:

- Prekursorzy nauki organizacji i zarządzania, PWE
- Wartościowanie pracy, KiW

Sylwester MARYNOWICZ

psycholog, pismo, publikacja

Urodzony w 1947 r. w Jeleniu Górce. Absolwent psychologii (1970) i dziennikarstwa (1982) w Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1968-70 był sekretarzem Zarządu Powiatu w Jeleniu. W latach 1971-80, następnie Zakładu Psychologii Klinicznej i Instytutu Psychologii (1982-1984). Obecnie wykłada w Instytucie Psychologii w Jeleniu. W 1974 r. Redaktor naczelny dziennika „Ziemia” (1979-81), wydawanego przez Noworudzki Klub Literacki. Działalność na rzecz „Ziemi Literackiej” w Katowicach. Współpracownik „Ziemi Literackiej” (od 1982) i redaktor naczelnik „Ziemi Literackiej” (od 1982). W 1982 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1983 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1984 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1985 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1986 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1987 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1988 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1989 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1990 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1991 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1992 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1993 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1994 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1995 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1996 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1997 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1998 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 1999 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2000 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2001 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2002 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2003 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2004 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2005 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2006 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2007 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2008 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2009 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2010 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2011 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2012 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2013 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2014 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2015 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2016 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2017 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2018 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2019 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2020 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2021 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2022 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2023 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2024 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury. W 2025 r. otrzymał nagrodę „Ziemia Literacka” za wybitne osiągnięcia w dziedzinie literatury.

31-564 Kraków, al. Pokoju 24/69, tel. 11-37-62

Sylwester MARYNOWICZ

psycholog, pisarz, publicysta

Urodzony w 1947 r. w Jeleniej Górze. Absolwent psychologii (1970) i dziennikarstwa (1982) w Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1968-70 był aktorem Teatru 38. Po ukończeniu studiów pracownik naukowy Akademii Medycznej w Krakowie (1971-80), następnie Zakładu Psychologii Klinicznej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1982-1984). Obecnie wykonuje wolny zawód twórcy.

Debiutował na łamach „Życia Literackiego” w 1974 r. Redaktor naczelny biuletynu literackiego „Zderzenia” (1979-81), wydawanego przez Nowohucki Klub Literacki działający w Centrum Kultury Młodzieży i Studentów „Fama” w Krakowie. Współpracownik „Dziennika Polskiego” (od 1982) i następnie redaktor dodatku literackiego „Otycyra”.

Prace naukowe drukował m.in. w „Zeszytach Naukowych UJ”, „Polskim Przeglądzie Chirurgicznym”, „Folia medica cracoviensis”, „Zeszytach Prasoznawczych”. Krytykę literacką, wiersze i prozę zamieszczał m.in. w „Życiu Literackim”, „Studencie”, „Miesięczniku Literackim”, „Piśmie Literacko-Artystycznym”, „Krakowie”, „Polityce”.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)

Publikacje książkowe:

- *Upór*, Kraków 1981, WL [zbiór opowiadań]
- *Autorzy krakowscy w czterdziestoleciu. Katalog wystawy*, Kraków 1985, SAP [współautor T. Bętkowska]
- *Każdy jest inny*, Kraków 1988, WL [powieść]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Obroza*, [w:] *Drugi Krakowski Almanach Młodych*, Kraków 1980, WL
- *Boży gaj pani Heleny*, [w:] *Pióra białego orla. Antologia współczesnej prozy polskiej*, Frankfurt nad Menem 1986

Opracowania:

- *Eva Syřistova, Świat urojony*, Kraków 1982, WL

W druku:

- *Walka z cieniem*, Łódź, WL

Jan MASŁOWSKI

filolog, publicysta, historyk

Urodzony w 1931 r. w Krakowie. Po ukończeniu II Państwowego Gimnazjum i Liceum im. św. Jacka (1950) studiował filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim (1950-53). Magister filologii polskiej krakowskiej WSP (1962). Do czasu przejścia na rentę (1975) pracował jako st. asystent naukowo-techniczny w krakowskiej Akademii Medycznej.

Wieloletni redaktor corocznych zeszytów specjalnych „Przeglądu Lekarskiego — Oświecim”. Opublikował ok. 150 prac w czasopismach naukowych, głównie z zakresu problematyki II wojny światowej i pogranicza medycyny. Przygotował do druku dzieła wszystkie prof. Antoniego Kepińskiego, opracowuje m.in. „Słownik oświęcimski”, częściowo opublikowany w „Przeglądzie Lekarskim — Oświecim”. Członek licznych krajowych i zagranicznych towarzystw i komisji — m.in. Société Européenne de Culture, Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytutu Pamięci Narodowej, Towarzystwa Opieki nad Oświęcimiem.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Rady Naukowej Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej (1976)

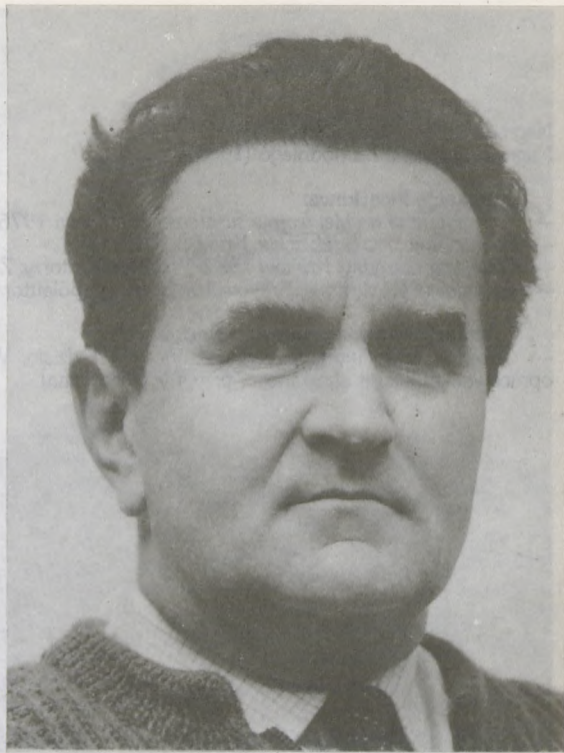
Nagroda im. W. Pietrzaka (1984)
Nagroda Instytutu Zachodniego (1985)

Publikacje książkowe:

- *Pielęgniarki w drugiej wojnie światowej*, Warszawa 1976, PZWL
- *Polskie słownictwo lekarskie*, Kraków 1977, PAN
- *Oświęcim nieznany*, Kraków 1981, WL [współautorzy: Z. Jagoda, S. Kłodziński]
- *Więźniowie Oświęcimia*, Kraków 1984, WL [współautorzy: Z. Jagoda, S. Kłodziński]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Człowiek*, [w:] Antoni Kępiński — *człowiek i dzieło*, Warszawa 1981, PZWL [nadto opracowanie bloku ilustracyjnego, przypisy, bibliografia]

Andrzej MATUSZCZYK

autor książek krajoznawczych i turystycznych, przewodników i map

Urodzony w 1944 r. w Krakowie. Absolwent Wydziału Ceramicznego Akademii Górniczo-Hutniczej (1967). W latach 1967-1978 pracował w Kombinacie Huta im. Lenina. Następnie w Zarządzie Głównym PTTK, gdzie obecnie kieruje Działem Turystyki Górskiej i Narciarskiej. W latach 1974-1980 wiceprzewodniczący Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK, w okresie 1972—1988 członek Prezydium tej Komisji. Przewodnik beskidzki, przewodnik turystyki górskiej, przewodnik narciarski, znakarz szlaków górskich, strażnik ochrony przyrody, instruktor ochrony przyrody. Współpracuje m.in. z miesięcznikiem „Gościniec”, IMT „Światowid”, prasą krakowską i nowosądecką.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Honorowa Odznaka Ligi Ochrony Przyrody (1974)

Złota Honorowa Odznaka PTTK (1975)

Srebrny Krzyż Zasługi (1984)

Zasłużony Działacz Kultury (1986)

Złota Odznaka „Zasłużonego Działacza Turystyki” (1986)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Głównego Komitetu Turystyki I st.(1985)

Publikacje książkowe:

- Szlaki Beskidu Średniego, Warszawa 1980, Kraj
- Okolice Ujsoł, Warszawa 1981, Kraj
- Beskid Mały, Warszawa 1981, Kraj
- W dolinie Brennicy, Katowice 1982, KAW
- Wędrówka przez Beskid Żywiecki, Warszawa 1983, Kraj
- Beskid Średni, Warszawa 1984, Kraj
- Beskid Mały, Warszawa 1984, Kraj
- Pasma Łysiny, Warszawa 1986, Kraj
- Rabka i okolice, Rabka 1986, Wydawnictwo Oddziału PTTK w Rabce
- Partyzanckie dzieje Polany Malinowe, Kraków 1986, Urząd Miasta Krakowa
- Beskid Wyspowy — część wschodnia, Warszawa 1986, Kraj
- Beskid Wyspowy — część zachodnia, Warszawa 1986, Kraj
- Grupa Koskowej, Warszawa 1987, Kraj
- Pasma Magurki Wilkowickiej, 1988, Kraj
- Maków Podhalański i okolice, 1988, Stowarzyszenie Miłośników Ziemi Makowskiej

Mapy:

- Beskid Mały, Warszawa-Wrocław 1980, 1983, 1985, PPWK
- Beskid Sądecki, Warszawa-Wrocław 1982, 1983, 1984, 1986, PPWK
- Beskid Wyspowy, Warszawa-Wrocław 1982, 1984, PPWK
- Beskid Makowski (Beskid Średni), Warszawa-Wrocław 1983, 1984, 1986, PPWK
- Gorce, Warszawa-Wrocław 1985, 1986, PPWK

Publikacje złożone do druku:

- Małopolska Południowo-Zachodnia, SiT
- Pasma Łamanej Skały, Kraj
- Pasma Polic, Kraj
- Turystyczna Gmina Ujsoły zaprasza, Kraj
- Siedem dni w Ujsołach, Kraj

W przygotowaniu:

- Pasma Jąlowieckie i Grupa Mędralowej,
- Zanim pójdziesz w góry

Janusz MICHALAK

autor przewodników, prawnik, działacz społeczny i kulturalny

Urodzony w 1933 r. w Drohobyczu. Po wojnie osiadł w Iwoniczu Zdroju. W latach 1951-52 pobierał naukę w Oficerskiej Szkole Marynarki Wojennej w Gdyni. W 1953 r. ukończył studium kulturano-oświatowe w Uniwersytecie Ludowym w Rożnicy. Absolwent prawa UMCS (1971). Od 1955 r. pracuje w PP „Uzdrowisku Iwonicz”, a od 1976 r. również w Wojewódzkim Ośrodku Postępu Rolniczego w Iwoniczu.

Działacz społeczny, przewodnik turystyczny, pilot wycieczek zagranicznych i zbieracz materiałów o historii regionu. Twórca Muzeum Historyczno-Balneologicznego (1974) i Izby Pamięci Narodowej (1986) w Iwoniczu, współtwórca Izby Tradycji Narodowej w Lubatowej (1985), inicjator obchodów 400-lecia uzdrowiska Iwonicz, założenia Towarzystwa Przyjaciół Iwonicza (obecnie prezes tegoż Towarzystwa).

Współpracuje z „Wierchami” i „Podkarpaciem”.

Najważniejsze odznaczenia:

Zasłużony dla województwa rzeszowskiego (1973)

Medal 30-lecia PRL (1974)

Zasłużony dla województwa krośnieńskiego (1977)

Srebrny Krzyż Zasługi (1978)
Zasłużony Działacz Kultury (1978)
Medal 40-lecia PRL (1984)

Publikacje książkowe:

- *Z dziejów iwoniczkiego narciarstwa 1925-1975*, Rzeszów 1975, KAW
- *Iwonicz Zdrój, Iwonicz Zdrój* — Krosno 1977, wyd. BOLU i WOIT [album]
- *Rymanów Zdrój i okolice*, Rzeszów 1979, KAW [przewodnik]
- *Iwonicz Zdrój i okolice*, Rzeszów 1979, 1987, KAW [przewodnik]
- *Z kart historii narciarstwa w Iwoniczu Zdroju 1925-1985*, Iwonicz Zdrój 1985, wyd. Klub Sportowy „Górnik”
- *Lesko i okolice*, Rzeszów 1986, KAW [przewodnik]
- *Ustrzyki Dolne i okolice*, Rzeszów 1986, KAW [przewodnik]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Historia Iwonicza Zdroju, Turystyka, krajoznawstwo i sport w uzdrowisku dawniej i dziś, Tradycje kulturotwórcze uzdrowiska*, [w:] *Iwonicz Zdrój 1578-1978*, praca zbiorowa, Iwonicz Zdrój 1979, Wojewódzki Społeczny Komitet Obchodów Czterechsetlecia Iwonicza Zdroju; II wyd. Iwonicz Zdrój 1985, PP „Uzdrowisko Iwonicz” i Towarzystwo Przyjaciół Iwonicza

Ważniejsze broszury:

- *Iwonicz Zdrój*, Warszawa 1968, CZU [folder]
- *Iwonicz Zdrój*, Warszawa 1987, Kraj [folder]

Publikacje w druku:

- *Komańcza i okolice*, Rzeszów, KAW [przewodnik]
- *Nowy Żmigród, Krempna i okolice*, Rzeszów, KAW [przewodnik]
- *Krosno i region krośnieński*, Warszawa, Kraj [przewodnik]
- *Iwonicz Zdrój*, Warszawa, Polonia [informator w wersji polskiej i obcojęzycznej — współautor Z. Wróblewski]
- *Szlak im. Kazimierza Pułaskiego w Beskidzie Niskim*, Warszawa, Kraj [przewodnik]
- *Rymanów Zdrój i okolice*, wyd. II uzupełnione i poprawione, Rzeszów, KAW [przewodnik]

W przygotowaniu:

- *U iwonicznych wód dawnymi i nowymi czasami* [reportaż historyczny]
- *Dukla i okolice* [przewodnik]
- *Uzdrowisko Wysowa i okolice* [przewodnik]
- *Dolina Białej* [przewodnik]
- *Szlakiem nadszańskich grodzisk* [przewodnik]
- *Przez Beskid Niski wędrując* [reportaż historyczno-krajoznawczy]
- *Iwonicz Zdrój* — studia z dziejów miejscowości, uzdrowiska i najbliższej okolicy
- *Bieszczadzkim Szlakiem Sławnych Piór* [przewodnik]
- *Dwory obronne w dawnej ziemi sanockiej* [opr. historyczne]
- *Cmentarze wśród gór (I wojna światowa w Beskidzie Niskim 1914-1915 — dzieje, relacje, wspomnienia, ślady walk i cmentarze)*
- *W cieniu polonin* [rep. historyczno-krajoznawczy o Bieszczadach]
- *Zamczysko Kamieniec w Odrzykoniu* [dzieje zamku, prace konserwatorskie, lapidarium]
- *W jarach Wisłoka* [opr. krajoznawcze]

Krzysztof MIKLASZEWSKI

historyk literatury i sztuki, scenarzysta i reżyser filmowy, aktor, publicysta

Urodzony w 1944 r. w Krakowie. Absolwent filologii polskiej (1966) i historii sztuki (1970) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po studiach pracował na uczelni jako asystent w Katedrze Literatury Polskiej.

Od 1966 roku związany z prasą studencką, Publicysta „Kuriera Akademickiego” i „Studenta”. Kierownik literacki Państwowego Teatru Ludowego w Nowej Hucie (1971-72). Od 1972 roku pracuje w Ośrodku Telewizji Polskiej w Krakowie jako kierownik redakcji literatury i dramatu, zastępca kierownika redakcji publicystyki, kierownik redakcji publicystyki kulturalnej, komentator. W latach 1981-82 jest ponadto kierownikiem literackim Starego Teatru w Krakowie. Od 1983 roku członek kolegium redakcyjnego „Pisma Literacko-Artystycznego”.

Długoletni działacz studencki. Prezes Międzyuczelnianego Klubu Literackiego, kierownik Studenckiego Teatru Dramatycznego UJ, sekretarz redakcji „Kuriera Festiwalowego”, członek kolegium „Orientacji”, członek licznych struktur ZSP (m.in. Rady Naczelnej ZSP, przewodniczący Zespołu ds. Pracy Twórczej RN ZSP) kierownik programowy klubu „Pod Jaszczurami”, współtwórca i kierownik literacki Teatru STU (1967-1972).

Od 1973 roku jest też aktorem w Teatrze Cricot-2 (około 1800 spektakli w 5 sztukach T. Kantora). W latach 1978-1984 był radnym Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków-Podgórze.

Stale współpracuje z „Życiem Literackim”, „Dziennikiem Polskim”, „Pismem Literacko-Artystycznym”. Członek SFP. Ponadto od 1971 wykładowca (od 1985 st. wykładowca) PWST i ASP w Krakowie.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka ZSP (1966)
Zasłużony Działacz Kultury (1969 i 1970)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa (1981)
Medal 40-lecia PRL (1984)
Medal Komisji Edukacji Narodowej (1985)
Złoty Krzyż Zasługi (1986)
Złota Odznaka „Zasłużony dla Ziemi Krakowskiej” (1987)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Konfrontacji Młodego Teatru (Lublin 1967) — za adaptację *Kata Lagerkvista*
Nagroda Festiwalu Kultury Studentów PRL (Poznań 1965) — za muzykę do „Esanak” Ghelderode’a
Nagroda Festiwalu Kultury Studentów PRL (Kraków 1969) — za adaptację *Mojej córce* Różewicza
Nagroda Główna Festiwalu Kultury Studentów PRL (1969, Kraków) — za publicystykę (wspólnie z E. Chudzińskim)
Nagroda Łódzkich Spotkań Teatralnych (1970) — za scenariusz *Spadania* w Teatrze STU (wraz z E. Chudzińskim)
Złoty Ekran (1973) — za cykl widowisk krakowskiego teatru telewizyjnego oraz (1977) — za *Twarze teatru*
Nagroda Klubu Krytyki Teatralnej SDP (1974 — nagroda młodych im. Csato, 1977 — nagroda II st., 1984 — nagroda II st.)
Nagroda Miasta Krakowa (1978)
Nagroda Festiwalu Małych Form w Szczecinie (1979) — za scenariusz spektaklu *Przeszłość to dziś, tylko cokolwiek dalej*
Dyplom Honorowy i Medal „Pawie Pióro Krakowa” (1980) — za programy o zabytkach i ich odnowie
Nagroda Przewodniczącego Komitetu ds. Radia i Telewizji II st. (1980) — za cykl programów o rewaloryzacji i *Twarze teatru* oraz I st. (1986) — za całokształt z uwzględnieniem programów o Tadeuszu Kantorem

Publikacje książkowe:

Jerzy Stuhr, Kraków 1982, KAW
Jerzy Trela, Kraków 1984, KAW
Spotkania z Tadeuszem Kantorem (1973-1988), Kraków 1988, KAW

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *Teoria i praktyka. Wokół Leśmianowskiej wizji teatru*, [w:] *Studia o Leśmianie*, Warszawa 1971, PIW
— *Studencki Teatr STU oraz Jeszcze o Jaszczurach*, [w:] *Almanach ruchu kulturalnego i artystycznego ZSP*, Warszawa 1968, SAW
— *Dlaczego „Spadanie”*, [w:] *Sztuka otwarta: teatr a poezja*, Wrocław 1975, BW AOT „Kalambur”
— *Praforma prozy Juliana Kawalca*, [w:] *Julian Kawalec*, Warszawa 1981, LSW, ten sam artykuł publikowany też [w:] *W kręgu twórczości Juliana Kawalca*, Rzeszów 1982, RTN
— *Na początku romantycznego klasycyzmu*, [w:] *Teatr STU*, Warszawa 1982, MAW

Opracowania:

— *Jaszczurowy Laur 1966-70. Antologia poezji*, Warszawa 1971, SAW [redakcja]
— *Jaszczurowy Laur 1971-79. Antologia poezji*, Kraków 1980, SZSP [redakcja i wstęp]

Scenariusze filmowe:

Powrót po śmierć, Katowice 1979, ZF „Silesia”

Poker, Katowice 1980, ZF „Silesia”

Pomniejszenie, Katowice 1986, Poltel

Scenariusze 35 filmów dokumentalnych i reportaży zrealizowanych w latach 1974-88 w wytwórniach „Poltel”, WFD, Interpressfilm, TVP Kraków, Katowice, Wrocław i Warszawa.

Scenariusze teatralne:

Karzel, Kraków 1966, Teatr STU

Córeczka, Kraków 1969, Teatr STU

Spadanie, Kraków 1970, Teatr STU [wspólnie z E. Chudzińskim i K. Jasińskim]

Sennik polski, Kraków 1971, Teatr STU [wspólnie z E. Chudzińskim]

Przeszłość to dziś, tylko cokolwiek dalej, Kraków 1979, MCK później grane p.t. *Głosy przeszłości*, Kraków 1980, Stary Teatr

Ważniejsze autorskie cykle publicystyczne w TV:

— *Recenzje miesiąca*, Warszawa-Kraków 1973-75 [30 programów]

— *Twarze teatru*, Kraków-Warszawa 1974-79 [50 programów, 89 emisji]

— *Anatomia spektaklu*, Kraków-Warszawa 1974-79 [10 filmów dokumentalnych]

— *Godzina z...*, Kraków-Warszawa 1975-80 [15 programów]

— *Melpomena 70*, Kraków-Warszawa 1986-87 [10 programów]

— *Niezwykłe opowieści Stanisława Hadyny*, Kraków 1986-88 [15 programów wspólnie z A. Geberem]

— *Moja historia sztuki (T. Kantor)*, Kraków 1986-88 [3 programy]

Adaptacje i scenariusze literackie teatru telewizji:

— *Bunt na Caine*, Kraków 1974

— *Czas nienawistnie zakochany*, Kraków 1975

— *Pogarda*, Kraków 1975

— *Sprawa Borowskiej*, Kraków 1978 [Teatr Faktu]

— *Prawdziwe diamenty fałszywej hrabiny*, Warszawa 1989 [Teatr Faktu]

— *Widowiska Teatru Faktu*, Warszawa 1976-87

— *Piekło kobiet*, Warszawa 1986

Edward MOSKAŁA

publicysta, autor przewodników i monografii obiektów turystycznych

Urodzony w Trzebieńce w 1926 r. W latach 1940-1945 żołnierz ZWZ-AK. Od 1947 do 1956 r. pracuje jako robotnik, zajmując się też organizowaniem zbiorowych wycieczek pracowników zakładów pracy w góry. Debiutuje jako korespondent robotniczy w 1949 r. na łamach „Gazety Krakowskiej”. 1956 r. przechodzi do pracy w PTTK w Krakowie, gdzie pracuje do chwili obecnej. W 1964 r. ukończył Technikum Ekonomiczne w Krakowie. W latach 1972-1975 studiuje najpierw na Wydziale Geograficzno-Biologicznym WSP w Krakowie, następnie na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym WSP w Kielcach, gdzie uzyskuje dyplom ukończenia studiów zawodowych z zakresu geografii. W latach 1980-1982 podejmuje dalsze studia w WSP w Krakowie i uzyskuje tytuł mgr geografii. Jest autorem map, przewodników, panoram i cykli fotograficznych. Od 1960 r. reporter i fotograf, podróżował w górach Jugosławii, Czechosłowacji, Bułgarii, ZSRR, a także Iranu, Pakistanu, Afganistanu, Indii i Nepalu.

Najważniejsze odznaczenia:

Złoty Krzyż Zasługi (1977)
 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1984)
 Medal XXX-lecia Polski Ludowej (1984)

Najważniejsze nagrody:

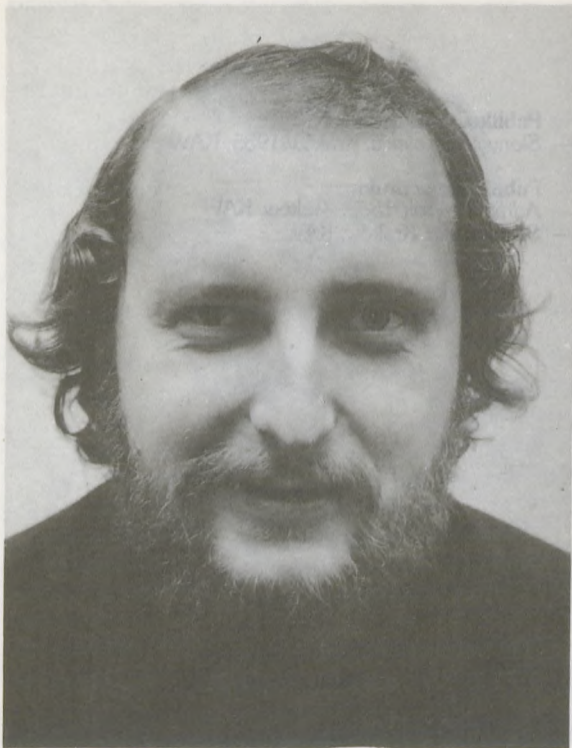
I nagroda GKKFIT za opracowanie monografii „Ziemia Wadowicka” (1969)
Nagroda Ministra Kultury i Sztuki III st. (1984)

Publikacje książkowe:

- Schroniska tatrzańskie i Tatry w panoramach, Kraków 1962, WAG
- Szczawnica, Kraków 1963, WAG
- Znakowane szlaki turystyczne w Tatrach, Kraków 1965, WAG
- Beskid Krynicki. Szlaki turystyczne, Kraków 1965, WAG
- Góry Limanowskie, Kraków 1965, WAG
- Kraków. Mały przewodnik turystyczny, Kraków 1966, WAG
- Tatry Polskie, Schroniska PTTK, Kraków 1966, 1967, WAG
- Schroniska PTTK — Góry Izerskie, Karkonosze, Rudawy Janowickie, Kraków 1966, WAG
- Beskid Żywiecki. Znakowane szlaki turystyczne, Kraków 1966, KAW
- Górskie szlaki turystyczne na Ziemi Kłodzkiej, Kraków 1967, WAG
- Zadania i organizacje obiektów turystycznych, Kraków 1967, PTE
- Historia schroniska na Hali Krupowej, Kraków 1969, PTTK
- Muzeum Turystyki Górskiej na Babiej Górze, Kraków 1969, WAG
- Historia schroniska na Jaworzynie Krynickiej, Krynica 1970, PTTK
- Schroniska tatrzańskie i panoramy Tatr, Kraków 1972, WAG
- Historia schronisk na Hali Gąsienicowej w Tatrach 1925-1975, Kraków 1975, 1980, PTTK
- Schroniska sudeckie PTTK, Kraków 1976, KAW
- Przewodnik po schroniskach PTTK w Bieszczadach i Beskidzie Niskim, Rzeszów 1977, KAW
- Schronisko im. Wincentego Pola w Roztoce, Kraków 1979, PTTK
- Schroniska PTTK w Karpatach Polskich, Kraków 1980, PTTK
- Bieszczady. Przewodnik turystyczny, Rzeszów 1982, KAW
- Górskie szlaki znakowane województwa bielskiego, Kraków 1982, 1983, „Kraj”
- Historia schroniska PTTK przy Morskim Oku w Tatrach, Kraków 1982, „Kraj”
- Panoramy górskie z Beskidów, Kraków 1984, „Kraj”
- Panoramy Bieszczadów, Kraków 1986, „Kraj”
- Szlaki turystyczne w Bieszczadach, Kraków 1986, „Kraj”

Publikacje książkowe w przygotowaniu:

- Trylogia karpacka, t. I, II, III, Warszawa, SiT
- Atlas turystyczny Tatr Polskich, Warszawa, SiT

Czesław NIEMCZYŃSKI

reporter, publicysta, autor książek historycznych

Urodzony w 1955 r. w Krakowie. Absolwent historii (1977) i nauk politycznych oraz dziennikarstwa (1979) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1977 pracuje w „Dzienniku Polskim” redagując m.in. dodatek reportażowy pt. „Pejzaż Polski”. Specjalizuje się w reportażu oraz publicystyce historycznej traktującej przede wszystkim o powstaniach narodowych i walkach o niepodległość. Członek Krajowego Klubu Reportażu SD PRL.

Najważniejsze odznaczenia:
Srebrny Krzyż Zasługi (1985)

Najważniejsze nagrody:
I miejsce w ogólnopolskim konkursie „Życia Warszawy” (1985) — za najlepszy reportaż roku wydrukowany na łamach prasy czytelnikowskiej
III miejsce w ogólnopolskim konkursie na reportaż pod hasłem „Nazwano ją Polską B” (1985)
Nagrody Prezesa RSW „Prasa-Książka-Ruch” za publicystykę historyczną (1986)

Publikacje książkowe:

- *Słony smak piekła*, Kraków 1985, KAW

Publikacje w druku:

- *Admiral — rok 1863*, Kraków, KAW
- *Saga polska*, Kraków, KAW

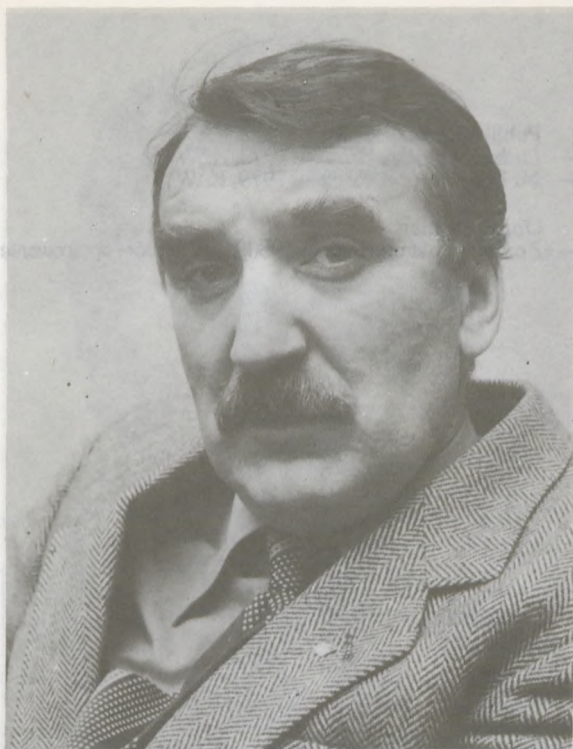
- *Historia szkolnictwa PTTK przy Monum Oka w Torach*, Kraków 1982, 1983, „Kraj”
- *Parowozy górnictwa z Białostoku*, Kraków 1984, „Kraj”
- *Parowozy Białostockie*, Kraków 1986, „Kraj”
- *Szlaki parowozowe w Białostoku*, Kraków 1987, „Kraj”
- *Historia szkolnictwa PTTK przy Monum Oka w Torach*, Kraków 1982, 1983, „Kraj”
- *Parowozy górnictwa z Białostoku*, Kraków 1984, „Kraj”
- *Parowozy Białostockie*, Kraków 1986, „Kraj”
- *Szlaki parowozowe w Białostoku*, Kraków 1987, „Kraj”

Urodzony w 1955 r. w Krakowie. Absolwent historii (1977) i nauk politycznych (1979) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1977 pracuje w „Dzienniku Polskim” redagując m.in. działek reporterski pt. „Polska Polska”. Specjalizuje się w reportażu oraz publikacjach historycznych i naukowych. W tym zakresie wydał m.in. „Szlaki parowozowe w Białostoku” (1987), „Historia szkolnictwa PTTK przy Monum Oka w Torach” (1982, 1983), „Kraj”.

Najważniejsze osiągnięcia:
Szefowy „Kraj” Związek (1985)

Najważniejsze nagrody:
I miejsce w ogólnopolskim konkursie „Złoty Wawrzyn” (1985) — za najlepszy reportaż roku
Wyróżnienie na łamach prasy ogólnopolskiej
III miejsce w ogólnopolskim konkursie „Złoty Wawrzyn” (1985) — za najlepszy reportaż roku

31-875 Kraków, os. Dywizjonu 303 46/71, tel. 47-26-58

Ryszard NIEMIEC

reporter, felietonista

Urodzony w 1939 r. w Bażanówce w woj. krośnieńskim. Absolwent historii (1964) Uniwersytetu Jagiellońskiego i dziennikarstwa (1972) na Podyplomowym Studium w Instytucie Filologii Polskiej UJ. Pracował w „Nowinach Rzeszowskich”, „Sztandarze Młodych”, „Trybunie Ludu”. Był redaktorem naczelnym „Dziennika Polskiego” (1981-83). Obecnie jest redaktorem naczelnym „Tempa”.

Wykładowca dziennikarstwa na naukach politycznych w Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego. Autor wielu artykułów, felietonów i reportaży publikowanych w polskiej prasie. Stały felietonista „Życia Literackiego”, współpracował też z „Kulturą”.

Wiceprezes Klubu Reportażu SD PRL (1984-87), oraz Klubu Dziennikarzy Sportowych (1983-87). Członek Prezydium Zarządu Głównego SD PRL (od 1987). Prezes krakowskiego oddziału tego Stowarzyszenia.

Najważniejsze nagrody:

I nagroda w konkursie na reportaż (1974) — ogłoszonym przez „Trybunę Ludu” i „Życie Partii”

I nagroda w konkursie im. F. Gila (1980)

I nagroda w konkursie im. R. Urbana (1980)

„Złote pióro”. Główna nagroda Klubu Dziennikarzy Sportowych (1979, 1986)

Publikacje książkowe:

- *Ludzie i ludziska*, Rzeszów 1979, KAW
- *Na śmierć i życie*, Rzeszów 1979, KAW

Opracowania:

- *Z rodzinnych stron*, Rzeszów 1980, KAW [wybór i opracowanie reportaży o Rzeszowszczyźnie]

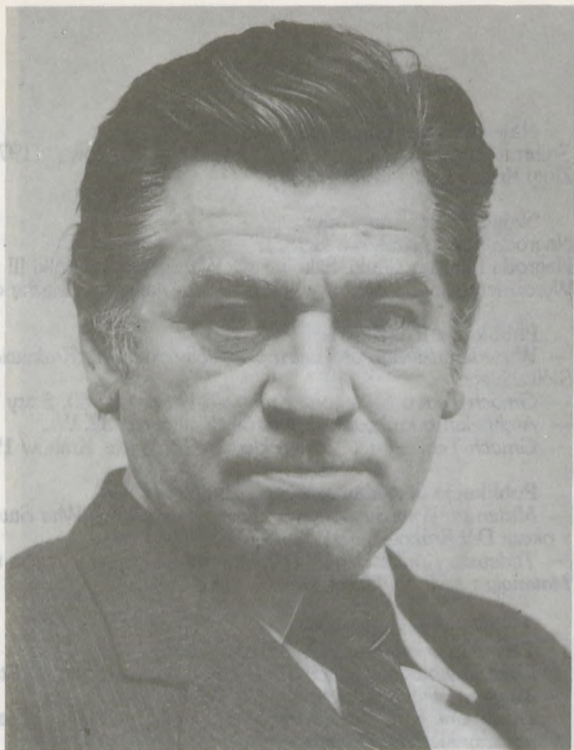
Ryszard NIEMIĆ

reporter, felietonista

Urodzony w 1939 r. w Białymoku w woj. łódzkiej. Absolwent historii (1964) Uniwersytetu Łódzkiego i dziennikarstwa (1972) na Wydziale Studiów w Instytucie Filologii Polskiej UJ. Pracował w "Nowinach Rzeszowskich", "Sztandarze Młodości", "Tygodniku Ludu". Był redaktorem naczelnym "Dziennika Polskiego" (1981-83). Obecnie jest redaktorem naczelnym "Tempsa".
Wykładowca dziennikarstwa na naukach politologicznych w Wydziale Prawa Uniwersytetu Łódzkiego. Autor wielu artykułów, felietonów i reportaży publikowanych w polskiej prasie. Stawia felietony "Życie Literackie", współpracował też z "Kulturą".
Wiceprezes Klubu Reportażu SD PRL (1984-87), oraz Klubu Dziennikarzy Sportowych (1983-87). Członek Prezydium Zarządu Głównego SD PRL od 1987. Prezes łódzkiego oddziału tego Stowarzyszenia.

Najważniejsze nagrody:
I nagroda w konkursie na reportaż (1974) — ogłoszony przez "Tygodnik Ludu" i "Życie Państwa".
I nagroda w konkursie im. F. Gila (1980).
I nagroda w konkursie im. R. Uchańskiego (1980).
"Złota piśmnia". Główna nagroda Klubu.

31-523 Kraków, ul. Moniuszki 15/50, tel. 11-07-70

Kazimierz NOWACKI

historyk sztuki, teatrolog, muzeolog, filmoznawca

Urodzony w 1928 r. w Krakowie. W okresie okupacji fotograf w Muzeum Przemysłowo-Technicznym im. Baranowskiego (1942-45). Absolwent dziennikarstwa i historii sztuki UJ (1954). Zastępca Miejskiego Konserwatora Zabytków (1952-54), fotograf-dokumentalista w P.P. Pracowniach Konserwacji Zabytków w Krakowie (1954-66). Pracownik (od 1969) i wicedyrektor (1978-86) Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jednocześnie wykładowca na teatrologii i filmoznawstwie w Instytucie Filologii Polskiej UJ. Doktorat (1974) i habilitację (1979) uzyskał na Politechnice Krakowskiej. Od 1985 r. docent w Instytucie Filologii Polskiej UJ. Dyrektor Muzeum Narodowego w Krakowie (od 1986). Od 1988 r. jest kierownikiem Zakładu Teatru IFP UJ.

Członek Komisji Kultury i Sztuki Dz. RN Kraków-Śródmieście (1971-77), członek Zarządu Oddziału Krakowskiego Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, działacz Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych.

Publikuje m.in. na łamach pism: „Pamiętnik Teatralny”, „Program Kin Studyjnych”, „Rocznik Krakowski”, „Biuletyn Historii Sztuki”, „Krzysztoforzy” — Zeszyty Naukowe Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego”, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Śląskiego”.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrna Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1972)
Złoty Krzyż Zasługi (1980)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda miasta Krakowa (1982)
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1982)
Wyróżnienie „Echa Krakowa” (1983) — za najlepszą książkę o Krakowie

Publikacje książkowe:

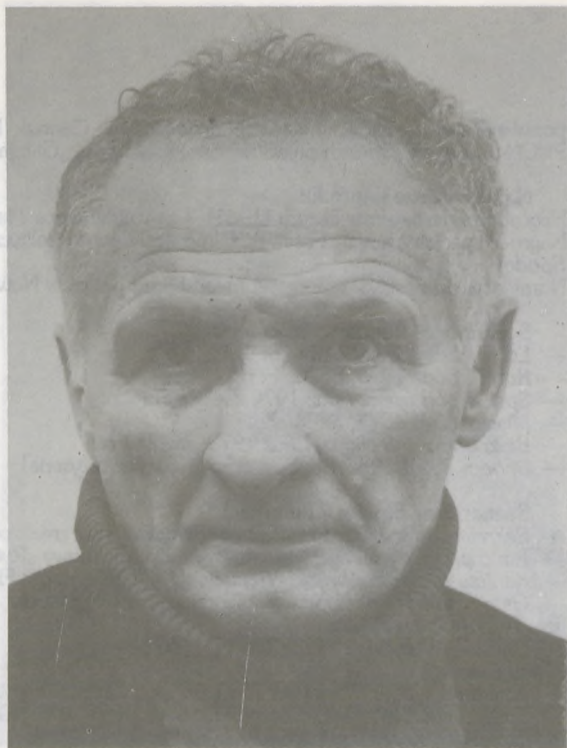
— *W siedemdziesiąt lat Teatru im. Słowackiego w Krakowie*, Kraków 1964, Teatr im. J. Słowackiego
— *Gmach Teatru Starego w Krakowie*, Kraków 1980, Stary Teatr
— *Architektura krakowskich teatrów*, Kraków 1982, WL
— *Gmach Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie*, Kraków 1983, Teatr im. Słowackiego

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *Misterium Wita Stwosza*, [w:] *Kraków w czasach Wita Stwosza. Materiały sesji naukowej z okazji Dni Krakowa w 1983 roku*, Kraków 1986
— *Tadeusza Kudlińskiego „Teatralne mielizny”*, [w:] *Lekcja teatru Tadeusza Kudlińskiego. Materiały z sesji naukowej*, Kraków 1984, WL

W przygotowaniu:

— *Teatr Muzyczny Stanisława Krzemińskiego*, Stary Teatr
— *Teatr krakowski w latach 1915-1944*, WL [współautor: Stanisław Hałabuda]
— *Tragiczne teatry [losy budynków widowiskowych]*
— *Zakłamanie filmy, zakłamanie kina* [niemieckie filmy okupacyjne na polskich ekranach]
— *Krakowskie kina i kina*

Leopold Rene NOWAK

reżyser, scenarzysta, aktor, publicysta, działacz kulturalny

Urodzony w 1934 r. w Kolonii. Do Polski przyjechał w 1946 r. Od 1947 r. pracuje w Krakowie jako aktor w Teatrze Młodego Widza, Grotesce, Starym Teatrze, Teatrze TUR. Występuje w filmie, bierze udział w audycjach radiowych. Absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1958). Studiował też psychologię.

W 1949 r. debiutuje jako aktor w filmie „Pierwszy start” L. Buczkowskiego. W 1953 r. rozpoczyna działalność dziennikarską publikacją w „Dzienniku Polskim”. Pierwszy autorski film krótkometrażowy kręci w 1971 r. w wytwórni „Se-Ma-For”. W jego dorobku znajduje się około 30 ról teatralnych i ponad 80 filmowych oraz telewizyjnych. Artykuły, reportaże, opowiadania drukował m.in. w „Przekroju”, „Życiu Literackim”, „Magazynie Kulturalnym”, „Dzienniku Polskim”, „Magazynie Filmowym”, „Gazecie Krakowskiej”, „Polish Weekly—Interpress”, „Bild und Funk”, „Bunte Illustrierte” i in.

Jest inicjatorem Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Krakowie, Ogólnopolskiego Festiwalu Filmów Fabularnych w Gdańsku, jest współzałożycielem teatru Cricot—2 (1956), kabaretu „Piwnica pod Baranami”. Jest współinicjatorem budowy wytwórni filmowej w Krakowie. W 1977 r. zainicjował na łamach „Magazynu Kulturalnego” akcję na rzecz powstania Ogólnopolskiego Komitetu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa, a w 1979 r.

popularyzował tę akcję w telewizji nowojorskiej. Członek Komisji Kultury Krakowskiego PRON-u. Jest właścicielem prywatnej oficyny filmowej „Galicja” (od 1988).

Najważniejsze nagrody:

Nagroda na festiwalu w Paryżu (1951) — za rolę w filmie *Pierwszy start*
Nagroda specjalna jury na Festiwalu Filmów Społeczno-Politycznych w Łodzi (1986) — za film *Spodos*
Nominacja do Festiwalu Margaret Mead Film Festival w Nowym Jorku (1987)

Scenariusze filmów krótkometrażowych:

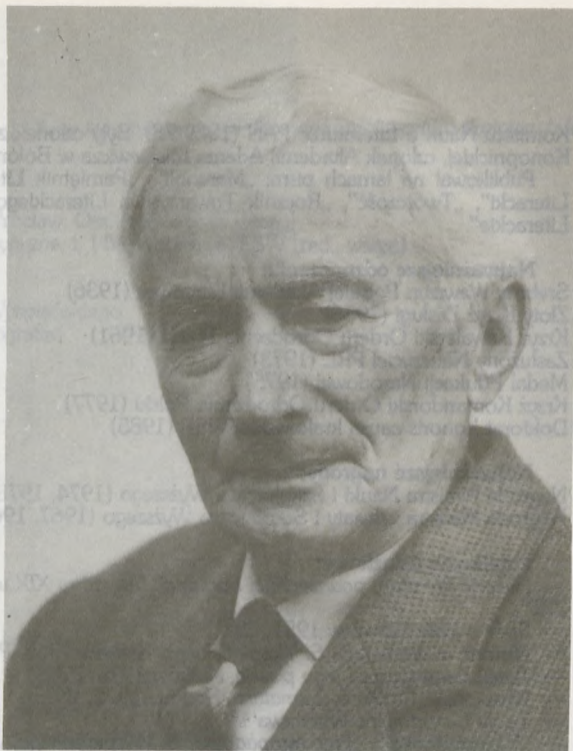
- *Laba*, Łódź 1971, Se-Ma-For
- *Kurort*, Łódź 1973, Se-Ma-For
- *Spacer pod psem*, Łódź 1974, Se-Ma-For
- *Miasto*, Łódź 1977, Se-Ma-For
- *Biała dama z Wieliczki*, Łódź 1978, Se-Ma-For
- *Spodos*, Łódź 1985/86, Se-Ma-For [również reżyseria]

Scenariusze filmów fabularnych:

- *Sekretarz*, Warszawa, PP „Zespoły Filmowe” [nie zrealizowany]
- *Rano przeszedł huragan*, Warszawa, Zespół Filmowy „Rytm” [nie zrealizowany]
- *Kantata profesora Wróbla*, Warszawa 1983/84, Zespół Filmowy „Rondo”
- *Grypa szaleje w Naprawie*, Warszawa, PP „Zespoły Filmowe” [adaptacja utworu Jalu Kurka]
- *Corolla*, Warszawa 1985/86, PP „Zespoły Filmowe” [napisany wspólnie z Bruno Miecugowem]
- *Kwadratura koła*, Warszawa 1985/86, PP „Zespoły Filmowe”
- *Biały kapitan*, Warszawa, Zespół Filmowy „Kraj” 1988, Zespoły filmowe
- *Krakowski Kazimierz*, Łódź 1987, Se-Ma-For

Sztuki teatralne: (reżyseria)

- *Matka Joanna od Aniołów*, Kraków 1977, Teatr Bagatela, Mexico 1979, Barcelona 1980 [adaptacja utworu J. Iwaszkiewicza]
- *I żyć trzeba dalej*, Gdańsk 1986, Teatr Wybrzeże [adaptacja powieści S. Goszczumego]

Jan NOWAKOWSKI

historyk literatury

Urodzony w 1908 r. w Sosnowcu. Absolwent filologii polskiej i romańskiej UJ (1931). W latach 1930-31 studiował również na uniwersytecie w Grenoble. Nauczyciel gimnazjalny w Wolkowsku i Brześciu n. Bugiem (1931-39). Od 1940 r. w Warszawie, oficjalnie w Wyższej Szkole Budowy Maszyn im. Wawelberga, czynny równocześnie w tajnym nauczaniu. Uczestnik Powstania Warszawskiego. Od 1945 r. w Krakowie jako wizytator okręgowy szkół średnich, następnie (1947-50) nauczyciel w liceum im. Henryka Sienkiewicza. Pracownik naukowy krakowskiej WSP (1950-78); doktor (1951), habilitacja (1954), profesor nadzwyczajny (1962), profesor zwyczajny (1971). Kierownik Katedry Literatury Polskiej (1954-70), Zakładu Literatury Polskiej (1970-78), Dziekan Wydziału Filologiczno-Historycznego WSP (1959-63), dyrektor Instytutu Filologii Polskiej (1976-78). Od 1978 r. na emeryturze.

Sekretarz naukowy i zastępca przewodniczącego Komisji Historycznoliterackiej Oddziału PAN w Krakowie (1958-64), przewodniczący Komitetu Redakcyjnego „Prac Komisji Historycznoliterackiej” PAN — Oddział w Krakowie (od 1974 r.). Redaktor „Prac Historycznoliterackich” WSP w Krakowie (1961-80), członek redakcji „Ruchu Literackiego”. Członek Rad Naukowych Instytutu Filologii Polskiej UJ i Instytutu Literatury i Kultury Polskiej Uniwersytetu Śląskiego. Członek Rady Naukowej Instytutu Badań Literackich PAN (1957-60), członek

Komitetu Nauk o Literaturze PAN (1969-78). Były członek zarządu Towarzystwa im. Marii Konopnickiej, członek Akademii Adama Mickiewicza w Bolonii.

Publikował na łamach pism: „Marchoń”, „Pamiętnik Literacki”, „Polonistyka”, „Ruch Literacki”, „Twórczość”, „Rocznik Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza”, „Życie Literackie”.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrny Wawrzyn Polskiej Akademii Literatury (1936)

Złoty Krzyż Zasługi (1956)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1961)

Zasłużony Nauczyciel PRL (1973)

Medal Edukacji Narodowej (1975)

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1977)

Doktorat honoris causa krakowskiej WSP (1985)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1974, 1978, 1985)

Nagroda Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego (1967, 1969)

Publikacje książkowe:

— *Historia literatury powszechnej i polskiej. Literatura XIX wieku*, cz. 1-3, Warszawa 1949, ZKP

— *Spór o Zolę*, Wrocław 1951, Oss.

— *Historia w dramatach S. Wyspiańskiego*, Kraków 1968, PWN

— *Teofil Lenartowicz i jego poezja*, Kraków 1970, PWN

— *Wyspiański. Studia o dramatach*, Kraków 1972, WL

— *Teofil Lenartowicz*, Warszawa 1973, PIW

— „Warszawianka” i „Noc listopadowa” S. Wyspiańskiego, Warszawa 1975, WSiP

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *Z lenartowiczowskich przemilczeń*, [w:] *Dziesięciolecie WSP w Krakowie*, Kraków 1957, PWN

— *O niektórych cechach struktury dzieła Wyspiańskiego*, [w:] *Księga pamiątkowa ku czci S. Pigońa*, Kraków 1961, PWN

— *Pod znakiem mitu i historii. O konstrukcji czasu i przestrzeni w „Nocy listopadowej”*, [w:] *Z problemów literatury polskiej XX wieku*, t. I, Warszawa 1965, PIW

— *Spotkania nad Arnem (Konopnicka i Lenartowicz)*, [w:] *Konopnicka i współczesny jej świat literacki*, Warszawa 1969, Cz.

— *Persefona i Charon. Z młodopolskich dziejów motywów mitycznych*, [w:] *Młodopolski świat wyobraźni*, Kraków 1977, WL

— *Szkic do wizerunku Marii Konopnickiej*, [w:] *Maria Konopnicka. W 75-lecie zgonu*, Kraków 1987, WL

Opracowania:

— *Teofil Lenartowicz, Poezje*, Warszawa 1968, PIW

— *Korespondencja M. Konopnickiej z T. Lenartowiczem*, Wrocław 1971, Oss.

— *Teofil Lenartowicz, Wybór poezji*, Kraków 1956, 1972, Oss.

— *S. Wyspiański, Warszawianka, Lelewel, Noc listopadowa*, Kraków 1956, 1972, Oss.

— *S. Wyspiański, Bolesław Śmiały, Skalka*, Wrocław-Kraków 1969, Oss.

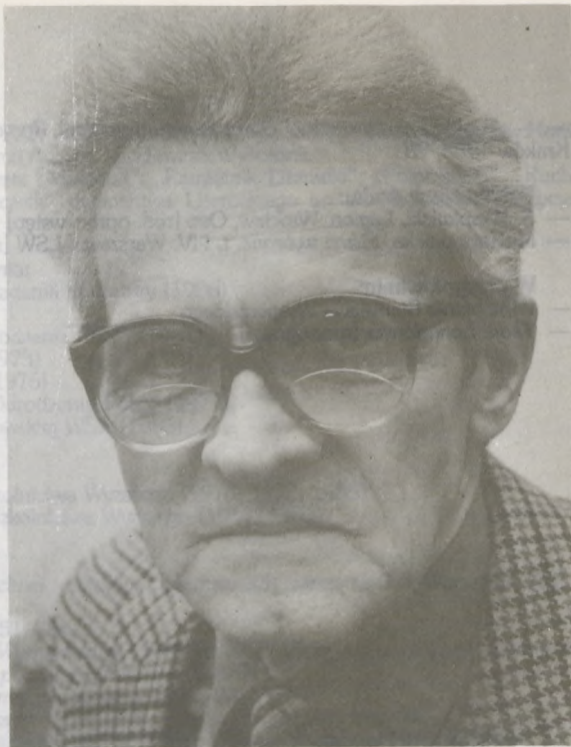
— *S. Wyspiański, Wesele*, Wrocław-Kraków 1973, 1977, 1984, Oss.

— *T. Lenartowicz, Poezje wybrane*, Warszawa 1974, LSW

— *T. Lenartowicz, O charakterze poezji polsko-słowiańskiej*, Warszawa 1978, PWN

— *E. Zola, Germinal*, Wrocław-Kraków 1978, Oss.

— *S. Wyspiański, Achilleis, Powrót Odysa*, Wrocław-Kraków 1984, Oss.

Kazimierz OLSZAŃSKI

historyk, autor książek naukowych i popularnonaukowych, edytor

Urodzony w 1923 r. w Tarnowie. W latach 1939-43 bierze udział w ruchu oporu (ZWZ — AK). Aresztowany w 1943 r., więziony w obozach koncentracyjnych w Oświęcimiu, Mauthausen i Gusen. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1950). Asystent w Katedrze Historii Prasy Polskiej na Sekcji Dziennikarskiej Wydziału Humanistycznego UJ (do 1954). W latach 1955-1956 pracownik naukowy w Katedrze Historii Polski w WSP w Krakowie. Kierownik Redakcji Historycznej i Pamiętnikarstwa w Wydawnictwie Literackim (1954-1964), kierownik Redakcji Wydawnictw Naukowych PAN w Krakowie (1965-1974), kierownik Redakcji Wydawnictw PAN w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich w Krakowie (1975-1982). Mimo przejścia na emeryturę (1982) nadal kieruje pracą tej redakcji.

Był długoletnim członkiem Komisji Wydawniczej Oddziału PAN w Krakowie, redaktorem serii popularnonaukowej „Nauka dla wszystkich” (1966-1977). Sekretarz Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa (1973-1977). Doktor nauk humanistycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego (1973).

Od 1967 roku pełni funkcję sekretarza redakcji kwartalnika „Studia Historyczne”. Od roku

1975 jest członkiem Komisji Historycznej Oddziału PAN w Krakowie, a także sekretarzem Komitetu Redakcyjnego „Prace” i „Materiały” tej Komisji.

Autor wielu prac z zakresu historii, sztuki i pamiętnikarstwa.

Najważniejsze odznaczenia:

- Złoty Krzyż Zasługi (1972)
- Złota Odznaka Przyjaciela Krakowa (1975)
- Medal Pro Fide et Patria (1976)
- Medal Zwycięstwa i Wolności (1976)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1977)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1980)
- Medal 40-lecia (1984)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)
- Krzyż Oświęcimski (1988)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda Zakładu im. Ossolińskich (1979)
- Nagroda Miasta Krakowa (1985)
- Nagroda Funduszu Literatury (1986)

Publikacje książkowe:

- Krakowski „Czas” wobec powstania styczniowego, Kraków 1968, WL
- Kronika wydarzeń w m. Krakowie i okolicy 1859-1865, Kraków 1968, WL,
- Prasa galicyjska wobec powstania styczniowego, Kraków 1975, Oss.
- Wojciech Kossak, Wrocław-Kraków 1976, 1982, 1984, Oss. [monografia albumowa]
- Wojciech Kossak, Listy do żony i przyjaciół, T. I i II, Kraków 1985, WL
- Juliusz Kossak, Wrocław-Kraków 1988, Oss. [monografia albumowa]

Opracowania:

- Jadwiga Prendowska, Moje wspomnienia. Kraków 1962, WL [opracowanie wspólne]
- Kraków w powstaniu styczniowym, Kraków 1968, WL
- Zygmunt Mineyko, Z tajgi pod Akropol, Warszawa 1971, PAX [opracowanie wspólne]
- Wojciech Kossak, Wspomnienia, Warszawa 1971, 1973, PAX

Programy telewizyjne [współautor]:

- W Kossakówce, Kraków 1971
- Kossakowie, Kraków 1976
- Wojciech Kossak, Kraków 1976
- Kossakowskie echa, Kraków-Łódź 1977
- Święta na Kossakówce, Kraków-Warszawa 1986

W druku:

- Wojciech Kossak, Wrocław-Kraków, Oss. [monografia albumowa] wyd. 4

W przygotowaniu:

- Sławny ród Kossaków, Interpress

31-956 Kraków, os. Słoneczne 5/11, tel. 44-17-83

Andrzej PANKOWICZ

historyk

Urodzony w 1950 r. w Krakowie. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1973). Po obronie pracy doktorskiej (1980) i habilitacji (1985) pracuje na stanowisku docenta w Zakładzie Historii Powszechnej Najnowszej Instytutu Historii UJ.

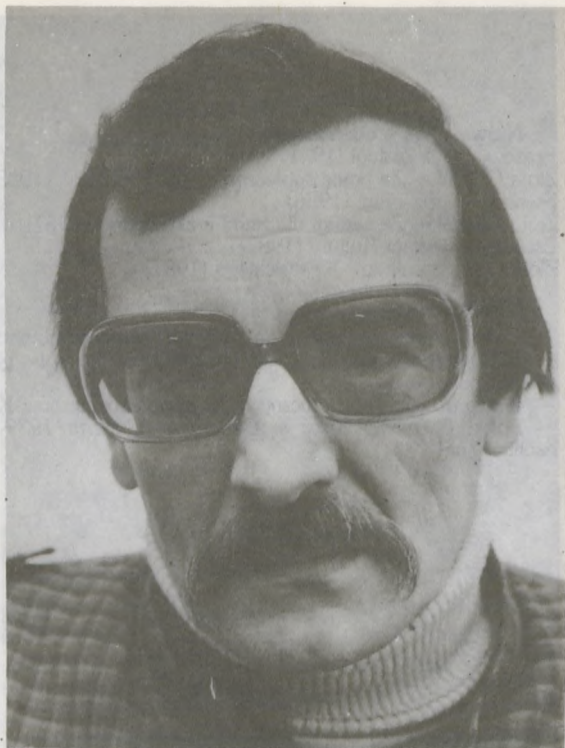
Publikuje swe prace naukowe w „Zeszytach Naukowych UJ”, „Studiach Historycznych”, „Przeglądzie Lekarskim — Zeszyty Oświęcimskie”, „Zeszytach Historyczno-Politycznych SD”, „Zeszytach Naukowych UAM”, „Studiach nad Demokracją”. Jest członkiem Rady Redakcyjnej „Zeszytów Historyczno-Politycznych SD” (od 1977), członkiem Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Krakowie (od 1978), członkiem Komisji Narodów Bałkańskich Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Historycznego (od 1980). W latach 1980-83 był członkiem Rady Naukowej Wydziału Ideologii i Badań Społecznych CK SD. Członek Wydziału Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa (od 1983). Sekretarz (od 1982), a obecnie wiceprzewodniczący Zarządu Oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego w Krakowie.

Najważniejsze odznaczenia:

- Brązowy Krzyż Zasługi (1981)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1985)
- Srebrny Krzyż Zasługi (1986)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1987)
- Zasłużony Działacz Kultury (1987)
- Złote Odznaczenie im. J. Krasickiego (1987)

Publikacje książkowe:

- *Polacy i sprawy polskie w dokumentach procesu norymberskiego*, Kraków 1980, PWN
- *Bibliograficzna zawartość krakowskiej prasy konspiracyjnej SD 1940-1945*, Warszawa 1983, Epoka
- *Wstęp do badań historycznych dla bibliotekoznawców*, Kraków 1983, UJ
- *Polski Czerwony Krzyż w Generalnej Guberni 1939-45*, Kraków 1985, UJ [praca habilitacyjna]

Andrzej PAWLIK

publicysta, reporter

Urodzony w 1942 r. w Krakowie. Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1966), studiował również orientalistykę. Debiutował w 1966 roku na łamach „Życia Literackiego”. Przez kilkanaście lat związany był z „Dziennikiem Polskim”. Inicjator dodatku reportażowego „Pejzaż polski”. Pracował też w „Gazecie Południowej” („Krakowskiej”), „Życiu Gospodarczym”, „Życiu Literackim”. Obecnie pracuje w „Kulturze”.

Od 1979 roku jest członkiem Stowarzyszenia Marynistów Polskich. Dwukrotnie wyróżniony odznaczeniem „Zasłużony Pracownik Morza” za publikacje i reportaże o tematyce morskiej.

Najważniejsze odznaczenia:

Brazowe Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1970)
Srebrny Krzyż Zasługi (1975)
Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)
Medal 40-lecia PRL (1985)

Najważniejsze nagrody:

II nagroda w konkursie „Życia Literackiego” pod hasłem „Młodzież studencka” (1965)
II nagroda Klubu Dziennikarzy Naukowych SDP (1971) — za cykl publikacji zamieszczonych w dodatku do „Dziennika Polskiego” p.n. „Nauka — Technika — Gospodarka”

- Nagroda Ministra Żeglugi i SDP (1973) — za reportaże o tematyce morskiej
 III nagroda w konkursie „Kuriera Polskiego” pod hasłem „Wiedza — Technika — Postęp” (1974)
 III nagroda Klubu Publicystów Inwestycyjnych (1979)
 II nagroda w ogólnopolskim konkursie na reportaż o budowie kombinatu hutniczo-siarkowego (1979)
 II nagroda w konkursie „Sztandaru Młodych” pod hasłem „Polska naszych racji” (1979)
 II nagroda w konkursie „Prawa i Życia” na reportaż sądowy (1985)

Publikacje książkowe:

- *Każdy musi mieć nazwisko*, [w:] *Ekspres reporterów*, Warszawa 1979
- *Na strądzie, na nowym brzegu*, Szczecin 1981, KAW [zbiór reportaży]
- *Kajutkompania*, Szczecin 1987, KAW [zbiór reportaży]
- *Sprawa prezesa Bednarczyka*, [w:] *Ekspres reporterów*, Warszawa 1987, KAW
- ... koszty pokryje Skarb Państwa [w:] *Pęknięte lustro Temidy*, Warszawa 1988, Wyd. Prawnicze

- Andrzej Strug, *Polscy ministrowie*, Kraków 1984, WL [zbiór]
- Beata Szymańska, *Wybór utworów*, Kraków 1987, WL [zbiór]

- *Publikacje książkowe w swym kraju*
- *Polska i Agnieszka*, Warszawa, Ca.
- *Podręcznik z dwujęzycznym*, Kraków 1987, WL

- *W programach*
- *Wielki Mistrz*, LSW

Urodzony w 1940 r. w Korywianach Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1964-68 asystent — doborca w Katedrze Literatury Polskiej UJ. W latach 1967-76 pracował w „Ziemiach” jako sekretarz redakcji, zastępca redaktora naczelnego i redaktor naczelny. Równocześnie zatrudniony był w Redakcji Literaturnej i Dramatu Górnika i Leśnika. W latach 1976-80 był zastępcą redaktora naczelnego Wydawnictwa „Ziemia”. Następnie był współredaktorem i redaktorem naczelnym miesięcznika „Ziemia” (do 1983). W latach 1978-83 był prezesem Krakowskiego Oddziału ZLP, a w okresie 1978-83 członkiem Zarządu Głównego.

Opisuje jest stażem publikacji w miesięczniku „Ziemia”, a także członkiem zarządu Oddziału „Ziemia”. Współpracuje z kwartalnikiem „Krajoznica”.

Debiutował w tygodniku „Współczesność” w 1962 r. Współpracował ponadto m.in. z „Kulturą”, „Miesięcznikiem Literackim”, „Nowymi Książkami”, „Twórczością”, „Życiem Literackim”, „Dialogiem”, „Nurtem”, „Odnosi”, „Echem Krakowa”.

Najważniejsze odznaczenia:
 Złoty Odznak ZSP (1971)

31-610 Kraków, os. Tysiąclecia 35/50, tel. 48-02-78

Jan PIESZCZACHOWICZ

krytyk literacki, publicysta

Urodzony w 1940 r. w Koprzywnicy. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1964-68 asystent — doktorant w Katedrze Literatury Polskiej UJ. W latach 1967-76 pracował w „Studencie” jako sekretarz redakcji, zastępca redaktora naczelnego i redaktor naczelny. Równocześnie zatrudniony był w Redakcji Literatury i Dramatu Ośrodka Telewizyjnego w Krakowie (1967-69). W latach 1976-80 był zastępcą redaktora naczelnego Wydawnictwa Literackiego. Następnie był współzałożycielem i redaktorem naczelnym miesięcznika „Pismo” (do 1983). W latach 1976-83 był też prezesem Krakowskiego Oddziału ZLP, a w okresie 1978-83 członkiem Zarządu Głównego.

Obecnie jest starszym publicystą w miesięczniku „Literatura”, a także członkiem zespołu tygodnika „Przekrój”. Współpracuje z kwartalnikiem „Kraków”.

Debiutował w tygodniku „Współczesność” w 1962 r. Współpracował ponadto m.in. z „Kulturą”, „Miesięcznikiem Literackim”, „Nowymi Książkami”, „Twórczością”, „Życiem Literackim”, „Dialogiem”, „Nurtem”, „Odra”, „Echem Krakowa”.

Najważniejsze odznaczenia:
Złota Odznaka ZSP (1971)

Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1975)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1975)
Zasłużony Działacz Kultury (1976)
Złoty Krzyż Zasługi (1980)

Najważniejsze nagrody:

II nagroda w konkursie na debiut krytycznoliteracki „Współczesności” (1962)
Nagroda „Pióra” (ZSP i KSW „Żak”) (1968) — za krytykę literacką
Nagroda „Życia Literackiego” (1978)

Publikacje książkowe:

— *Na widnokręgu historii*, Kraków 1988, WL
— *Pegaz na rozdrożu*, Łódź 1988, WL

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *Inteligent samotny i heroiczny*, [w:] *Lektury obowiązkowe*, Warszawa 1965, Cz.
— *Anioły płakać będą*, [w:] *Proza, poezja 1965*. Pod redakcją Z. Macużanki, Warszawa 1966, KiW
— *Nie dokończony dialog*, [w:] *Czy mały realizm*. Wybór i opracowanie J. Kajtoch i J. Skórnicki, Warszawa 1967, Iskry
— *Kragły rok oraz Wyznania trzydziestolatka*, [w:] *Proza, poezja 1967*, Warszawa 1968, KiW
— *Psychologia i polityka — T. Breza oraz Na tropach ludzi podziemnych — A. Strug*, [w:] *Prozaicy dwudziestolecia międzywojennego*, Warszawa 1972, WP
— *Zez demiurgiczny*, [w:] *Myśle, że jestem*. Wspomnienia i szkice o S.J. Lecu. Opracowanie W. Leopold, Kraków 1974, WL
— *Teatro Polaco T. I i II*, La Habana 1978, Editorial Arte y Literatura [Wstęp]

Opracowania:

— Andrzej Strug, *Pokolenie Marka Świdry*, Kraków 1984, WL [wstęp]
— Beata Szymańska, *Wybór wierszy*, Kraków 1987, WL [wstęp]

Publikacje książkowe w druku:

— *Pola i figury*, Warszawa, Cz.
— *Rodowody z dwudziestolecia*, Kraków, WL

W przygotowaniu:

— *Wilhelm Mach*, LSW
— *Okolice literatury*, Iskry

Andrzej PILCH

historyk czasów nowożytnych

Urodzony w 1926 r. w Ustroniu. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1954). Od IV r. studiów asystent w Katedrze Podstaw Marksizmu-Leninizmu AGH. Od 1956 pracownik naukowy UJ. Doktorat (1962) i habilitację (1972) uzyskał na Wydziale Filozoficzno-Historycznym macierzystej uczelni. Docent (1968), a od 1978 profesor nadzwyczajny w Instytucie Historii (Zakład Historii Najnowszej Polski).

Członek Rady Naukowej Polskiego Słownika Biograficznego PAN, Komitetu Redakcyjnego kwartalnika „Przegląd Polonijny”, pisma „Acta Poloniae Historica”, członek zespołu redakcyjnego „Słownika biograficznego działaczy polskiego ruchu robotniczego”, przewodniczący Komisji Historycznej KK PZPR, wiceprezes Krakowskiego Oddziału Towarzystwa Łączności z Polonią Zagraniczną „Polonia”, przewodniczący Komisji Nauki i Oświaty RN m. Krakowa.

Najważniejsze odznaczenia:

Złoty Krzyż Zasługi (1972)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1974)

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1976)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1978)
Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1982, 1984)
Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1984)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego II st. (1967, 1973)
Nagroda „Polityki” (1973)
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1973, 1979)
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1975, 1976, 1985)
Nagroda zespołowa im. Floriana Znanieckiego (1982, 1985)

Publikacje książkowe:

— **Związki zawodowe na Śląsku Cieszyńskim przed pierwszą wojną światową**, Warszawa 1966, IW CRZZ
— **50 lat Fabryki Maszyn Elektrycznych „Celma” w Cieszynie (1920-1970)**, Katowice 1970, WŚI
— **Studencki ruch polityczny w Polsce Ludowej w latach 1932-1939**, Kraków 1972, PWN
— **Dzieje ruchu robotniczego w Krakowskiem 1918-1939**, cz. I i II, Kraków 1987, WL

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

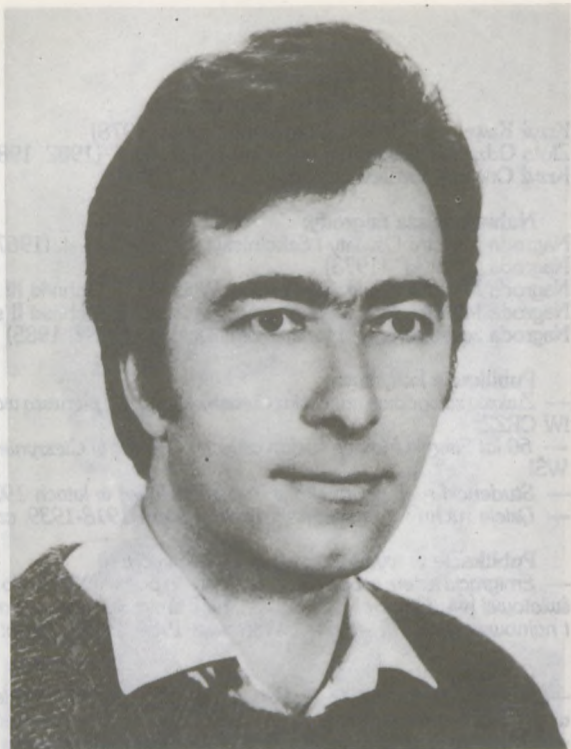
— **Emigracja z ziem zaboru austriackiego od połowy XIX w. do r. 1918**, **Emigracja po II wojnie światowej** [współautor M. Zgórnjak], [w:] **Emigracja z ziem polskich w czasach nowożytnych i najnowszych (XVIII—XX w.)**, Warszawa 1984, PWN [nadto: wstęp i redakcja]

Opracowania:

— **Nekropolia radzieckie w Polsce południowej na terenie województwa krakowskiego w granicach sprzed 1 czerwca 1975**, Kraków 1976, PWN [redakcja i wstęp]
— **Polacy w Austrii**, Kraków 1976, PWN [redakcja i wstęp]
— **Stan i potrzeby badań nad zbiorowościami polonijnymi**, Wrocław 1976, Oss. [współautor, redakcja]
— **Materiały do bibliografii dziejów emigracji i skupisk polonijnych w Ameryce Północnej i Południowej w XIX i XX wieku**, Kraków 1979, PWN [redakcja wspólnie z J. Paczyńską, wstęp]

W przygotowaniu:

— **Prasa studencka w Polsce 1918-1939. Zarys historyczny i bibliografia**
— **Emigracja polska po II wojnie światowej**

Maciej PINKWART

historyk, orientalista, literat

Urodzony w 1948 r. w Milanówku k. Warszawy. Absolwent egiptologii (1970) i dziennikarstwa (1972) Uniwersytetu Warszawskiego. Pracował w prasie i radiu. W 1974 r. zamieszkał w Zakopanem i od 1976 do 1988 był kustoszem Muzeum K. Szymanowskiego w „Atrnie”. Doktor nauk humanistycznych (1983) na podstawie rozprawy „Prasa zakopiańska 1891-1939”. Publikuje m.in. w „Przekroju”, „Tygodniku Powszechnym”, „Dunajcu”.

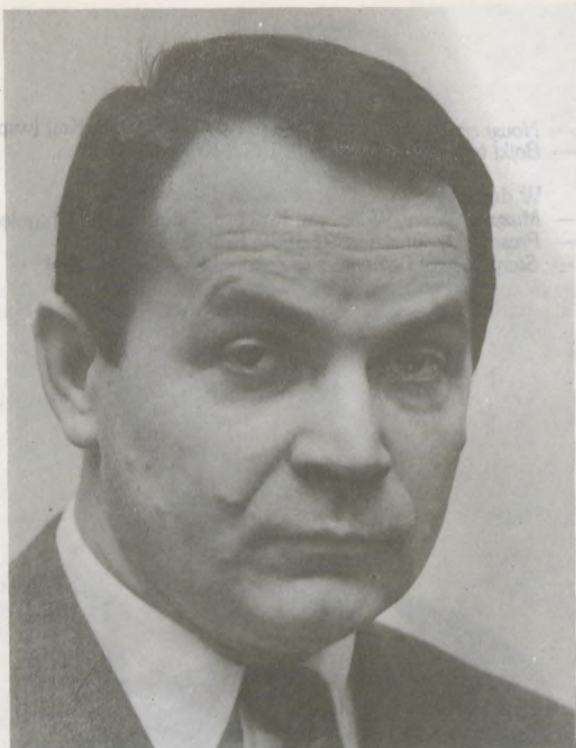
Publikacje książkowe:

- Zakopiańskim szlakiem Szymanowskiego, Warszawa 1983, 1988, Kraj
- Zakopiańskim szlakiem Mariusza Zaruskiego, Warszawa 1983, 1985, Kraj
- Zakopiańskim szlakiem Mieczysława Karłowicza, Warszawa 1985, Kraj
- Kronika dawnego Zakopanego, Warszawa 1986, Kraj
- Nad Reglami, Nowy Sącz 1986, Sądecka Oficyna Wydawnicza, [tom poezji]
- Portrety sławnych zakopiańczyków, 1987, Sądecka Oficyna Wydawnicza [współautor Arkadiusz Waloch]
- Zakopane, przewodnik historyczny, Warszawa 1988, Kraj [współautor Lidia Długolecka]
- Zakopiańskim szlakiem Walerego i Stanisława Eliaszków, Warszawa 1988, Kraj

- *Nowy cmentarz w Zakopanem*, Warszawa 1988, Kraj [współautor Janusz Zdebski]
- *Bajki tatrzańskie*, Warszawa 1987, Kraj

W druku:

- *Muzyka i Tatry*, Warszawa, Kraj [współautor Lidia Długolecka]
- *Prasa zakopiańska 1891-1939*, Kraków, PWN
- *Stary kościół i cmentarz w Zakopanem*, Kraków, Kraj

Stanisław PIWOWARSKI

historyk, popularyzator

Urodzony w 1944 r. w Strzyżowie. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1967). Ukończył też Podyplomowe Studium Nauk Politycznych (1976) oraz studia doktoranckie w Wyższej Szkole Nauk Społecznych (1982).

Jest znanym działaczem ZMS. W latach 1967-70 asystent na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UJ. Następnie starszy radca w AGH (do 1972) i pracownik aparatu partyjnego (od 1976 w KK PZPR). Od 1982 roku był sekretarzem Zarządu Krakowskiego TPPR, a od 1985 r. jest kustoszem w Muzeum Historycznym m. Krakowa.

Członek Towarzystwa Krzewienia Kultury Świeckiej, Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej i Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Bułgarskiej (przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej).

Jako publicysta debiutował w „Studencie” w 1967 r. Publikuje w prasie codziennej i tygodnikach społeczno-kulturalnych.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Honorowa Odznaka TPPR (1976)

Złoty Krzyż Zasługi (1984)

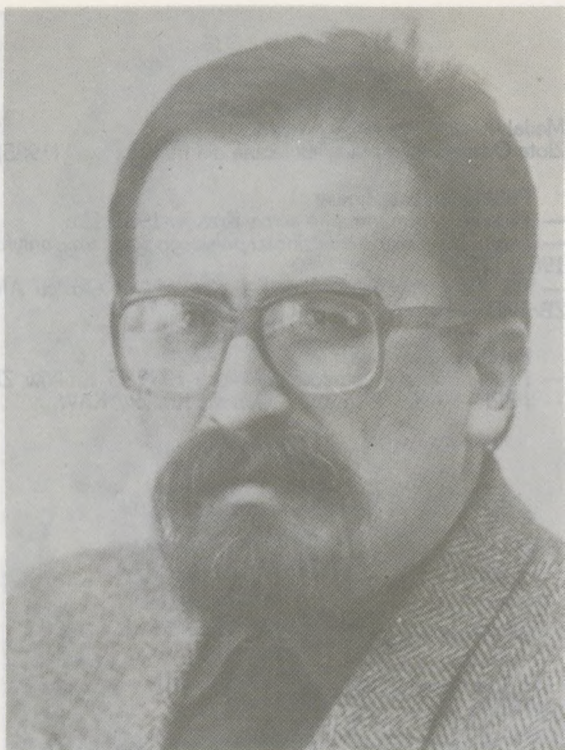
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1985)

Publikacje książkowe:

- *Udział Bułgarów w działalności polskiego podziemia antyhitlerowskiego 1939-45*, Kraków 1983, TPPB

Publikacje w druku:

- PPS w Polsce Południowej w latach 1939-45, Kraków, ZBoWiD
- PZPR — Dzień Pierwszy — Geneza, Kraków, KAW

Jan POPRAWA

historyk, dokumentalista, krytyk

Urodzony w 1943 r. w Sanoku. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1968). Po studiach pracownik naukowy w Wojewódzkim Archiwum Państwowym w Krakowie (1968-72).

Debiutował na łamach prasy muzycznej w 1966 r. Współpracował z wieloma polskimi i zagranicznymi czasopismami jako specjalista w dziedzinie kultury masowej, rozrywki i muzyki. W latach 1973-81 redaktor dwutygodnika „Student”, m.in. kierownik działu kultury. Obecnie pracuje w tygodniku „Przekrój” (od 1982). Jest też członkiem kolegium redakcyjnego miesięcznika „Kraków”. Redaktor naczelny kwartalnika „Notes Jazzowy”.

Był jurorem wielu festiwali i konkursów. Prowadził szereg akcji szkoleniowych i warsztatów. Przewodniczący Rady Artystycznej VII Festiwalu Kultury Studentów PRL (1986/87). Członek zespołu ds. rozrywki KC PZPR. Radny Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków-Sródmieście (od 1984). Od 1988 członek Prezydium DRN. Przewodniczący Rady Artystycznej Młodzieżowej Agencji Kultury w Krakowie, członek Rady Programowej Młodzieżowej Agencji Kulturalnej działającej przy ZG ZSMP w Warszawie.

Współzałożyciel Polskiej Federacji Jazzowej (obecnie PSJ), długoletni prezes krakowskiego oddziału PSJ, członek ZG PSJ (1973-1986), przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej PSJ (od 1986).

Jest członkiem-założycielem Stowarzyszenia Autorów Polskich, wiceprezesem Rady Oddziału SAP w Krakowie (od 1984), członkiem Prezydium Rady Głównej.

Najważniejsze odznaczenia:

- Złota Odznaka TPPR (1973)
- Zasłużony Działacz Kultury (1978)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1984)
- Medal 40-lecia PRL (1985)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1986)
- Złoty Krzyż Zasługi (1987)
- Złota Odznaka „Zasłużony dla miasta i województwa wrocławskiego” (1988)
- Złote Odznaczenie im. J. Krasickiego (1988)

Publikacje książkowe:

- FAMA. Festiwal Artystyczny Młodzieży Akademickiej 1966-73. Wizerunek imprezy, Warszawa 1974, Universitas
- Jazz w Krakowie, Kraków 1975, KAW
- Fama 1966-77. Historia imprezy, Warszawa-Kraków-Świnoujście 1983, ZSP
- My różnmy swoje..., Kraków 1984, KWA
- Zaspiewać na barykadzie młodości, Warszawa 1984, MAW

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- Jazz po studencku; Piosenki i piosenkarze studenccy, [w:] Almanach ruchu kulturalnego i artystycznego ZSP (1969-72), Warszawa 1973, Universitas
- Jazz, piosenka, rozrywka i co jeszcze, [w:] Almanach ruchu kulturalnego i artystycznego SZSP 1973-1976, Warszawa 1977, Universitas
- Uwagi krytyczne o krytyce, [w:] Z polskiej krytyki jazzowej 1956-76, Kraków 1978, PWM
- Jazz w środowisku studenckim; Kilka słów o piosence, [w:] Almanach ruchu kulturalnego i artystycznego SZSP 1977-1980, Warszawa 1980, MAW
- Opera, operetka, musical; Jazz [w:] Vademecum prezentera dyskoteki pod red. T. Skoczka, Warszawa-Kraków 1981, 1983 [wyd. II poszerzone], ORKS, ZSP
- Muzyka ludowa w Polsce; Opera, operetka, musical; Jazz, [w:] Muzyka. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej pod red. T. Skoczka, Kraków 1982, SL
- Od songu do opery, [w:] Teatr STU pod red. E. Chudzińskiego i T. Nyczka, Warszawa 1982, MAW

Scenariusze:

- W podróży, Chorów 1984, Teatr Rozrywki [współautor B. Sobczuk]

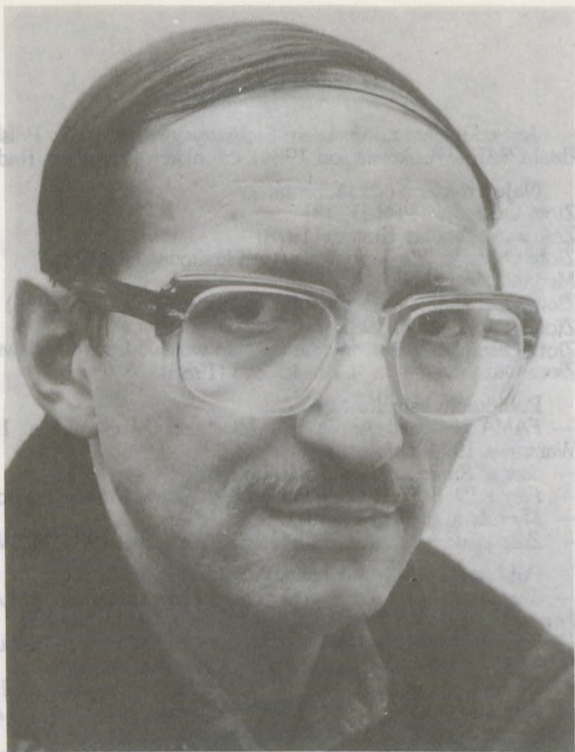
Ważniejsze broszury:

- XIV Krakowski Festiwal Jazzowy, Kraków 1967, KJK
- Mieczysław Kosz 1944-1973, Kalisz 1975, PSJ
- Prezentujemy piosenkarzy studenckich, Poznań 1978, SZSP
- Studenci grają jazz, Poznań 1978, SZSP
- Ja(zz) i jaszczury. 20 lat jazzu w klubie „Pod Jaszczurami”, Kraków 1980, SZSP
- Janusz Muniak, Kraków 1981, SZSP

W przygotowaniu:

- Studenckie Festiwale Piosenki w Krakowie, ODKS
- Rozważania o kulturze studenckiej, ODKS
- Z historii mecenatu organizacji studenckiej nad jazzem, Alma-Art
- Almanach ruchu kulturalnego i artystycznego ZSP 1980-87, Alma-Art [współredaktor T. Skoczek]
- Monografia Festiwalu Młodych Zespołów Jazzowych „Jazz Juniors”, [współautor T. Skoczek]

31-645 Kraków, ul. Żwirki i Wigury 18/10

Andrzej POTOK

historyk, dokumentalista

Urodzony w 1941 r. w Krakowie. Absolwent biologii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1969) i historii Uniwersytetu Łódzkiego (1976). Doktor nauk historycznych (1984).

Długoletni działacz klubów studenckich. Współzałożyciel Krakowskiego Jazz Klubu (1960), organizator pierwszych edycji festiwalu „Zaduszki jazzowe”, kierownik programowy Klubu Studentów UJ „Nowy Zaczek” (1969-74) oraz kolejno szef programu klubów „Pod Jaszczurami” i „Nawojka”. Inicjator wielu znanych imprez cyklicznych studenckiego ruchu kulturalnego. W latach 1965-68 był kierownikiem Komisji Kultury RU ZSP UJ, a później wiceprzewodniczącym Rady Uczelnianej. W latach sześćdziesiątych członek i wiceprzewodniczący Studenckiej Ogólnopolskiej Rady Jazzu. Kierownik artystyczny Studenckiego Teatru Dramatycznego UJ (1968-69). Od 1972 członek Środowiskowej Rady Klubów Studenckich w Krakowie, przewodniczący tej Rady w latach 1974-78. Równocześnie członek Prezydium, wiceprzewodniczący i przewodniczący (1979-80) Ogólnopolskiej Rady Klubów Studenckich.

Laureat Ogólnopolskich Gield Programowych Klubów Studenckich w 1972 i 1976 r., redaktor naczelny dwumiesięcznika „Notatnik Klubowy” (1980-83).

Kierownik Ośrodka Dokumentacji Kultury Studentów i Historii Ruchu Studenckiego (od 1982). Inicjator wielu tematów badawczych oraz wydawnictw naukowych i dokumentacyjnych.

Najważniejsze odznaczenia:

- Złota Odznaka ZSP (1967)
- Złota Odznaka SZSP (1976)
- Zasłużony Działacz Kultury (1976)
- Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1978)
- Srebrna Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1978)
- Medal „Zasłużony dla kultury studenckiej” (1978)
- Brazowy Krzyż Zasługi (1978)
- Zasłużony dla Studenckiego Ruchu Klubowego (1979)
- Medal 40-lecia PRL (1985)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda Ministra Kultury i Sztuki (1971, 1975, 1978)

Publikacje książkowe:

- *Studencka Akademia Kultury*, Kraków 1979, SZSP
- *Monografia Ogólnopolskich Konkursów Klubów Studenckich o nagrodę „Czerwonej Róży”*, Kraków 1984, ODKS
- *Who is who w studenckiej kulturze*, Kraków 1988, ODKS

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Raport o stanie klubów studenckich*, [w:] *Almanach ruchu kulturalnego i artystycznego SZSP*, Warszawa 1980, MAW
- *Kluby studenckie*, [w:] *Ogólnopolskie sympozjum studenckiego ruchu klubowego*, Warszawa-Kraków 1980, SZSP

Opracowania:

- *Ogólnopolska giełda Programowa Klubów Studenckich*, Kraków 1977, 1978, 1979, 1980, ORKS [wybory scenariuszy]
- Marek Stęborowski, *Klub Sztuki Filmowej*, Kraków 1979, ORKS
- *Studencki Almanach Poetycki*, pod redakcją J. Piątkowskiego i T. Skoczka Kraków 1987, ODKS

Scenariusze:

- Stanisław Wyspiański — *droga do wielkości*, Kraków 1969, DDK Kraków, ul. Szeroka, „Nowy Żaczek”
- *Słowo o Przyjacielu*, Kraków 1971, „Nowy Żaczek”, „Nawojka”, „Piast”

W przygotowaniu:

- *Monografia klubu „Rotunda”*, ODKS
- S. Dziedzic, *Z jaszczurami w herbie*, ODKS [redaktor]

Kazimierz PRZYBOŚ

historyk czasów nowożytnych

Urodzony w 1944 r. we Lwowie. Absolwent historii UJ (1967). Pracował w Katedrze Historii Polski Nowożytnej i w Wojewódzkim Archiwum Państwowym w Krakowie (1968-1972). Od 1972 r. jest pracownikiem naukowym w Instytucie Historii UJ. Doktoryzował się w 1975 r., a w 1983 uzyskał habilitację z zakresu historii Polski nowożytnej na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UJ. Docent w Instytucie Historii UJ. Kierownik Filii Zakładu Historii Ruchu Ludowego w Krakowie.

Autor ok. 50 artykułów naukowych, publikowanych na łamach „Studiów Historycznych”, „Polskiego Słownika Biograficznego”, „Zeszytów Naukowych UJ”, „Wierchów”, „Acta Universitatis Wratislaviensis”, „Sobótki”. Zajmuje się także publicystyką na łamach „Więści”.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1980)

Zasłużony Działacz Kultury (1985)

Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1986)

Nagrody:

Nagroda Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1982)

Publikacje książkowe:

- *Diariusz kołowania i konfederacji pod Gołębim i Lublinem w 1672 roku*, Wrocław 1972, Oss.
- *Sejmik województwa krakowskiego w czasach saskich 1697-1763*, Kraków 1981, UJ
- *Urzędnicy dawnej Rzeczypospolitej XII—XVIII wieku. Spisy, t. III, z. 1: Urzędnicy województwa ruskiego XIV—XVIII wieku*, Wrocław 1987, Oss.

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Wieś tarnowska w XVII—XVIII wieku*, [w:] *Tarnów. Dzieje miasta i regionu*, t. I, Tarnów 1981, KAW

Opracowanie:

- *Wybór tekstów źródłowych z historii Polski XV—XVIII w.*, Kraków 1976, UJ [wspólnie z D. Grodowską i I. Kaniewską]

Piotr RADZIKOWSKI

historyk

Urodzony w 1944 r. w Samborze. Absolwent historii (1966) i prawa (1969) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Do 1979 r. pracownik aparatu partyjnego. Doktor nauk politycznych (1978). Uniwersytetu Śląskiego. W 1984 r. habilitacja na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie pracy o polityce komunistów zachodniopomorskich wobec EWG. Swój pracę zamieszka od 1975 r. w „Sztetnie Międzyzdrojach”. „Sztetnie Nauk Politycznych”, „Sztetnie Historycznych”. Lektor Komisji Krajowej PZPR w Toruniu. Właściwy Powiatowy Docent, dyrektor Instytutu Nauk Społecznych AGH.

Najważniejsze opracowania:
Sztetnie Odbiera „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1973)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1975)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1976)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1977)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1978)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1979)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1980)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1981)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1982)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1983)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1984)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1985)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1986)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1987)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1988)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1989)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1990)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1991)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1992)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1993)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1994)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1995)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1996)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1997)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1998)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (1999)
Sztetnie Odbiera „Za pracę dla m. Krakowa” (2000)

Kraków, ul. Włoska 19/81, tel. służb. 34-28-77

Piotr RADZIKOWSKI

historyk

Urodzony w 1944 r. w Samborze. Absolwent historii (1966) i prawa (1969) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Do 1979 r. pracownik aparatu partyjnego. Doktor nauk politycznych (1978) Uniwersytetu Śląskiego. W 1984 r. habilituje się w Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie pracy o polityce komunistów zachodnioeuropejskich wobec EWG.

Swoje prace zamieszcza od 1975 r. w „Sprawach Międzynarodowych”, „Studiach Nauk Politycznych”, „Studiach Historycznych”. Lektor Komitetu Krakowskiego PZPR i Towarzystwa Wiedzy Powszechnej. Docent, dyrektor Instytutu Nauk Społecznych AGH.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrna Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1973)

Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1975)

Braźnowa Odznaka „Za zasługi dla obronności kraju” (1976)

Złota Odznaka TPPR (1977)

Braźnowy Krzyż Zasługi (1979)

Złota Odznaka „Za zasługi dla ZSMP” (1979)

Złota Odznaka „Zasłużony dla województwa katowickiego” (1982)

— *Partie komunistyczne krajów Europy Zachodniej wobec kapitalistycznej integracji gospodarczej i politycznej kontynentu (1957-80)*, Katowice 1983, ŚIN

- *Demokracja, antyfaszyzm, socjalizm*, Warszawa, KiW
- *Giorgio Amendola*, Łódź, Wydawnictwo Łódzkie
- *Jean Durlach, Magnez w praktyce klinicznej*, Warszawa, PZWL [przekład naukowy, wspólnie z prof. J. Aleksandrowiczem]

201

Michał ROŻEK

historyk sztuki i kultury

Urodzony w 1946 r. w Krakowie. Absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1969). Doktorat (1972) i habilitację (1979) uzyskał na Wydziale Historyczno-Filozoficznym UJ. W latach 1969-73 sekretarz Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa. Od 1973 r. pracownik naukowy (od 1980 r. docent) w Instytucie Historii krakowskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

Debiutował na łamach „Mówią Wieki” i „Życia literackiego” (1964). Autor kilkuset rozpraw, artykułów i recenzji, zamieszczanych m.in. w „Życiu Literackim”, „Tygodniku Powszechnym”, „Kierunkach”, „Życiu i Myśli”, „Krakowie”, „Roczniku Krakowskim”, „Studiach Historycznych”, „Biuletynie Historii Sztuki”, „Kwartalniku Architektury i Urbanistyki”, „Kwartalniku Historycznym”, „Kwartalniku Historii Kultury Materialnej”, „Analecta Cracoviensia”, „Kronice Rzymskiej”, „Echu Krakowa”. W latach 1970-81 współpracował z Krakowskim Ośrodkiem Telewizji Polskiej przy realizacji programów cyklicznych: „Kraków mało znany” (1970-72, współautor Stanisław Broniewski, reż. Czesław Kruszelnicki); „Sensacje z przeszłości” (1974-76, wspólnie ze Zbigniewem Święchem); „Tajemnice starego Krakowa” (1980-81, współautor prof. Stanisław Waltoś, reż. Irena Wollen, Krzysztof Miklaszewski).

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda „Echa Krakowa” (1978) — za „Mecenat artystyczny mieszczaństwa krakowskiego w XVII wieku” i „Groby królewskie w Krakowie”
- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. indywidualna (1978, 1981)
- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1982)
- Nagroda im. Roblów za pracę nad kulturą i historią Krakowa (1987)
- Nagroda „Kierunków” za prace nad badaniem kultury i sztuki Krakowa i popularyzację dziejów Krakowa (1987)
- Nagroda „Echa Krakowa” (1988) za „Kościół Mariacki w Krakowie [wspólnie z A. Bujakiem]

Publikacje książkowe:

- *Uroczystości w barokowym Krakowie*, Kraków 1976, WL
- *Krakowska Katedra na Wawelu. Przewodnik dla zwiedzających*, Kraków 1976, ZBM
- *Groby królewskie w Krakowie*, Kraków 1977, WL
- *Mecenat artystyczny mieszczaństwa krakowskiego w XVII wieku*, Kraków 1977, WL
- *Katedra wawelska w XVII wieku*, Kraków 1980, WL
- *Kopiec Kościuszki w Krakowie*, Kraków 1981, WL
- *Skarbiec katedralny na Wawelu*, Kraków 1981, ZBM
- *Królewska katedra na Wawelu*, Warszawa 1981, Interpress
- *Kahlenberg 1683-1983*, Wiedeń 1982
- *Tradycja wiedeńska w Krakowie*, Kraków 1983, KAW
- *Wawelska nekropolia*, Kraków 1984, COIT
- *Tajemnice insygniów królewskich*, Kraków 1985, COIT
- *Hultaje, złoczyńcy i wszetecznicze w dawnym Krakowie*, Kraków 1986, WL [współautor J. Kracik]
- *Panteon narodowy na Skalce*, Kraków 1987, COIT
- *Polskie koronacje i korony*, Kraków 1987, KAW
- *Kościół Mariacki w Krakowie*, Warszawa 1987, SiT [fot. A. Bujak]
- *Salwator. Zabytki i tradycje Zwierzyńca*, Kraków 1988, COIT

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Fundacje artystyczne Jana Długosza*, [w:] *Jan Długosz w pięćsetną rocznicę śmierci*, pod red. Feliksa Kiryka, Olsztyn 1983, Instytut Mazurski
- *Wawelskie eksploracje grobów monarszych*, [w:] *Wykorzystanie metod kryminalistyki i medycyny sądowej w badaniach historycznych*, pod red. Jana Widackiego, Katowice 1983, UŚI
- *Mistrz dziwnie stateczny. Biografia artysty*, [w:] *Wit Stwosch w Krakowie*, pod red. Lecha Kalinowskiego i Franciszka Stolora, Kraków 1987, WL

Bogdan RUDNICKI

krytyk literacki, scenarzysta teatralny i filmowy

Urodzony w 1953 r. w Krakowie. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1977). W latach 1977-1987 pracował w Teatrze STU, m.in. jako kierownik działu artystycznego. Debiutował w 1976 roku na łamach dwutygodnika „Student”. Współpracował też z „Tygodnikiem Powszechnym”. Obecnie uprawia wolny zawód twórcy.

Publikacje książkowe:

- Marek Hlasko, Warszawa 1983, PIW

Scenariusze teatralne:

- Ogród rozkoszy, Kraków 1978, Teatr KTO [współautorzy: B. Maj, A. Weltschek]
- Grand Hotel, Kraków 1981, Teatr STU [współautor: A. Weltschek]
- Ubu skowany, Kraków 1983, Teatr STU [współautor: A. Weltschek, adaptacja]
- Stypa, Kraków 1984, Teatr STU [współautor: A. Weltschek]
- Karuzela z refrenem. Monodram w wykonaniu Niny Repetowskiej, Kraków 1987 [scenariusz i reżyseria]

Scenariusze filmowe:

- Drzazgi, Katowice 1981, Półtel [współautor J. Małocha]
- Potrzask, Warszawa 1986, ZF „Zodiak” [współautorzy: J. Małocha, A. Weltschek]

Włodzimierz RYDZEWSKI

historyk filozofii, publicysta

Urodzony w 1946 r. w Bieczynie. Absolwent filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1969). Od 1967 roku współpracuje z redakcją „Studenta”. W latach 1969-74 jest kierownikiem działu publicystyki w tym dwutygodniku, a w latach 1974-77 zastępcą redaktora naczelnego. Od 1978 redaktor wydawnictwa Klubu Twórców i Działaczy Kultury „Kuznica” — „Zdanie”. Od 1982 wchodzi w skład kolegium redakcyjnego miesięcznika o tej nazwie. Od 1983 do 1984 był zastępcą redaktora naczelnego, a obecnie jest kierownikiem działu społecznego „Zdania”.

Równocześnie od zakończenia studiów zajmuje się pracą naukową. W 1969 roku zostaje asystentem w Zakładzie Historii Filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po obronie pracy doktorskiej (1977) zostaje adiunktem. Jego publikacje naukowe ukazują się od 1973 roku w „Zeszytach Naukowych UJ”, „Archiwum Historii Filozofii i Myśli Społecznej”, czy radzieckim czasopiśmie „Filozofia i naucznyj komunizm”. Liczne referaty na konferencjach naukowych w ZSRR (1977-79).

Najważniejsze odznaczenia:

Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1976)

Srebrny Krzyż Zasługi (1987)
Zasłużony Działacz Kultury (1986)

Najważniejsze nagrody:

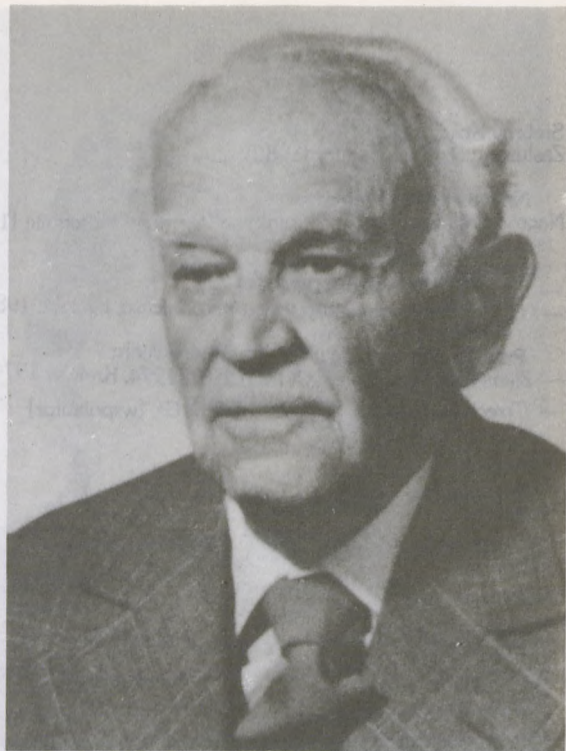
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1980)

Publikacje książkowe:

- Kropotkin, Warszawa 1979, WP
- Filozofia polityczna rosyjskiego narodnictwa, Kraków 1988, UJ [praca habilitacyjna]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- Ziemia Krakowska w XXX-leciu 1944-1974, Kraków 1974, WAG [współautor]
- Trzech na jednego, Warszawa 1986, Cz. [współautor]

Wit M. RZEPECKI

pneumonolog, torakochirurg

Urodzony w 1909 r. w Wolance k. Drohobycza. Absolwent medycyny w Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie (1933). Lekarz-asystent Kliniki Chirurgicznej UJK (1934-39), organizator i kierownik Stacji Dawców Krwi przy Wzajemnej Pomocy Medyków (1934-35). Doktor nauk medycznych (1935).

Uczestnik wojny obronnej w 1939 r. (chirurg w Szpitalu Ewakuacyjnym; podporucznik). Chirurg w Obozie Internowanych w Komarom na Węgrzech (1939-40), w IV Dywizji Piechoty (Francja), w I Brygadzie Strzelców w Szkocji (1940-43). Jako stypendysta Funduszu Kultury Narodowej odbył studia z chirurgii płuc w Glasgow, Liverpoolu, Londynie, Newcastle (1943-44). Resident Surgical Officer Poole Sanatorium w Nunthorpe (1944-46). Po powrocie do kraju organizator i kierownik pierwszego w Polsce Oddziału Chirurgii Płuc Sanatorium ZNP w Zakopanem i dla dzieci w Rabce. Kierownik Zakładu Chirurgii Klatki Piersiowej Studium Szkolenia Podyplomowego w Zakopanem (1947-71), kierownik Kliniki Chirurgii Klatki Piersiowej Instytutu Gruźlicy w Zakopanem (1971-79). Od 1979 r. na emeryturze.

Habilitację uzyskał w 1952 r. na Uniwersytecie Jagiellońskim. Profesor nadzwyczajny (1954), od 1970 profesor zwyczajny nauk medycznych.

Krajowy specjalista w zakresie ftyzjochirurgii (od 1954), przewodniczący Komisji Urazów Klatki Piersiowej PAN (1962-68), członek Rady Naukowej Instytutu Gruźlicy (1957-78). Członek American Trudeau Society (USA), Société Française de Pathologie Respiratoire. Członek American College of Chest Physicians, a później jego „gubernator” na terenie PRL (1973-78). Honorowy członek Czechosłowackiego Towarzystwa Lekarskiego im. Jana Evangelisty Purkyně (od 1962), Polskiego Towarzystwa Ftyzjopneumonologicznego (od 1970), Towarzystwa Chirurgów Polskich (od 1976) i in.

Prowadził wykłady na konferencjach naukowych w wielu krajach, organizator międzynarodowych kursów podyplomowych w Zakopanem.

Członek Komitetu Redakcyjnego „Pneumonologii”. Autor i współautor ponad 200 prac naukowych, opublikowanych w krajowych oraz zagranicznych pismach medycznych.

Najważniejsze odznaczenia:

- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1954)
- Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1958)
- Honorowa Odznaka ZSP (1967)
- Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1971)
- Zasłużony Lekarz PRL (1972)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla województwa krakowskiego” (1972)
- Order Sztandaru Pracy II klasy (1976)
- Honorowa Odznaka SZSP (1976)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla województwa nowosądeckiego” (1986)
- Medal 40-lecia PRL (1987)

Najważniejsze nagrody:

- I Nagroda Towarzystwa Chirurgów Polskich (1937) — za pracę „Spostrzeżenia kliniczne nad wartością przetaczania krwi przechowywanej („Polski Przegląd Chirurgiczny”, 1938)
- Nagroda Państwowa III st. (1950)
- Nagroda Literacka CRZZ (1970) — za pamiętnik „Skalpel ma dwa ostrza”
- Nagroda Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, zespołowa (1973) — za „Próby immunoterapii proliferacyjnych chorób układu krwiotwórczego przeszczepieniem grasicy od chorych na myasthenia gravis” („Polski Tygodnik Lekarski”, 1973)
- Nagroda specjalna PAN za najlepszy film badawczy 1972 r. („Tymectomy”)
- Nagroda Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej (1979) — za pracę współautorską „Ocena wartości leczenia miastenui wycięciem grasicy”
- Nagroda Literacka redakcji „Łowca Polskiego” (1980) — za opowiadanie myśliwskie

Publikacje książkowe:

- *Gruźlica i walka z nią*, Warszawa 1951, PZWL [współautor Kazimierz Dąbrowski]
- *Uszkodzenia urazowe klatki piersiowej*, Warszawa 1967, PZWL [współautor Jan Langer]
- *Skalpel ma dwa ostrza*, Wrocław 1970, 1973, 1980, Oss., 1986 [wyd. uzupełnione], PZWL [pamiętnik]
- *Choroby ropne klatki piersiowej i ich chirurgiczne leczenie*, Warszawa 1972, PZWL [współautor Jan Langer]
- *Chirurgia układu oddechowego*, Warszawa 1975, 1979, PZWL [współautor Jan Langer]

Najważniejsze opracowania:

- *Resekcja tkanki płucnej w gruźlicy*, Warszawa 1960, PZWL [redaktor]
- *Zdrowie człowieka a papieros*, Warszawa 1973, PZWL [współredaktor Marian Łukiański]

Scenariusze filmów popularnonaukowych (zrealizowanych):

- *Odma zewnętrzna*
- *Resekcja miąższu płuca mechaniczna*

- Thymedomia
- Zejdź z drogi do raka płuc
- Tymektomia w miasteni

Publikacje w druku:

- Z lamusa pamięci i wyobraźni, Kraków, KAW

Andrzej SAMEK

specjalista w zakresie technologii maszyn, kolekcjoner, autor publikacji naukowych i popularnonaukowych

Urodzony w 1924 r. w Krakowie. W okresie okupacji ukończył Państwową Szkołę Budownictwa (1943), kontynuując jednocześnie naukę na tajnych kompletach w liceum ogólnokształcącym. Absolwent Wydziału Komunikacji Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczej (1950). Nauczyciel i kierownik Wydziału Zaocznego Szkolenia Zawodowego w Technikum Mechanicznym w Krakowie (1950-57). Od 1957 r. nauczyciel akademicki w Politechnice Krakowskiej: starszy asystent w b. Katedrze Obróbki Metali (1957), adiunkt w b. Katedrze Obrabiarek (1958). Doktorat uzyskał w 1963 r., habilitację w 1967 r. Docent od 1970 roku. Profesor nadzwyczajny Politechniki Krakowskiej (1983). W latach 1973-76 zastępca dyrektora Instytutu Technologii Maszyn PK, a następnie I zastępca dziekana Wydziału Mechanicznego (1976-78). Kierownik Zakładu Projektowania i Automatyzacji Procesów Technologicznych w Instytucie Technologii Maszyn PK.

Autor ok. 50 publikacji z zakresu technologii maszyn, projektowania oprzyrządowania, dydaktyki i metodyki kształcenia, normalizacji i automatyzacji procesów produkcyjnych. Współpracuje z licznymi instytucjami i stowarzyszeniami naukowymi (m.in. Instytutem Obróbki Skrawaniem w Krakowie, Polskim Komitetem Normalizacji i Miar, Ośrodkiem Doskonalenia

Nauczycieli, Naczelną Organizacją Techniczną). Od szeregu lat działa społecznie w Aeroklubie Krakowskim: przewodniczący Komisji Popularyzacji Lotnictwa, członek zarządu. Konsultant naukowy Akademickiego Klubu Podwodnego „Krab” i uczestnik prac i wypraw tego Klubu (Kuba, Meksyk, Egipt, Sudan). Znany kolekcjoner i znawca muszli morskich.

Publikuje na łamach „Przekroju”, „Morza” i „Wszechświata”.

Najważniejsze odznaczenia:

- Srebrny (1956) i Złoty Krzyż Zasługi (1973)
- Odnaka Zasłużonego Działacza Lotnictwa Sportowego (1967)
- Odnaka „Za zasługi dla Aeroklubu PRL” (1973)
- Złota Odnaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1978)
- Złota Odnaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1983)
- Medal 40-lecia PRL (1984)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1985)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1977)

Publikacje książkowe:

- *Projektowanie papierowych modeli okrętów*, Warszawa 1956, MON
- *Aeroklub Krakowski*, Warszawa 1970, NK
- *Świat muszli*, Gdańsk 1976, WM
- *Zbiory Konchologiczne Centralnego Muzeum Morskiego*, Gdańsk 1977, Oss.
- *Świat koralowych raf*, Gdańsk 1985, WM

Najważniejsze broszury i skrypty:

- *Kartonowe modele okrętów*, Warszawa 1953-60, MON [33 plany kartonowych modeli statków, okrętów, samolotów i czołgów]
- *Projektowanie uchwytów obróbkowych*, Kraków 1971, PK
- *Projektowanie oprzyrządowania technologicznego*, Warszawa-Kraków 1976, PWN
- *Projektowanie procesów technologicznych*, Kraków 1981, PK
- *Projektowanie procesów obróbki i montażu*, Kraków 1986, PK

Publikacje w druku:

- *Historia naturalna obejmująca zwierząt opisane*, Kraków KAW

W przygotowaniu:

- *Atlas muszli morskich*, WM [ok. 360 barwnych ilustracji ważniejszych gatunków muszli ślimaków morskich wraz z opisem]
- *Dary Oceanu*, WM

31-271 Kraków, ul. Krowoderskich Zuchów 25/13, tel. 33-13-65

Zbigniew SCHNEIGERT

autor prac o tematyce technicznej, pacyfistycznej, publicysta, reporter

Urodzony w 1910 r. we Lwowie. Absolwent Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Lwowskiej (1938). W latach 1938-39 pracował przy budowie dróg i lotnisk, a podczas okupacji przy budowie dróg i mostów. Dyrektor Państwowych Kolei Linowych (1945-50). Do 1959 r. wykonywał prace związane z projektowaniem i wykonawstwem kolei linowych, a następnie dyrektor Przedsiębiorstwa Wyciągów Turystycznych (1959-66). Pracownik naukowy Centralnego Ośrodka Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa (1973-78) oraz wykładowca konstrukcji w Technikum Budowlanym w Zakopanem (1951-84) i w Katedrze Kolei Politechniki Warszawskiej (1957-60). Od 1979 na emeryturze.

W 1976 r. uzyskał doktorat na Wydziale Maszyn Górniczych Politechniki Śląskiej.

Uczestnik licznych krajowych i zagranicznych kongresów i konferencji naukowych, konsultant w przedsiębiorstwach zagranicznych.

Autor ok. 300 publikacji specjalistycznych zamieszczanych w kilkujęzycznych fachowych pismach technicznych, a także reportaży i artykułów publicystycznych w prasie krajowej.

Jest autorem samodzielnych prac konstruktorskich: kolej linowa na Szyndzielnię, wyciągi krzeselkowe na Skrzyczne, Małą Kope, Szrenicę, Czantorię, wyciągi narciarskie na Hali Kondratowej, projektował kilkadziesiąt konstrukcji budynków, mostów i dróg. Posiada trzy

patenty. Autor szeregu prac projektowych (projekty kolei linowych na kilkanaście szczytów i tras w Polsce i Słowacji, a także licznych projektów ofertowych dla zagranicy, m.in. Ben Nevis, Gibraltair, Santorin, Mokatan)

Najważniejsze odznaczenia:

- Złoty Krzyż Zasługi (1967)
- Medal 40-lecia Stronnictwa Demokratycznego (1968)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1972)
- Medal Komisji Edukacji Narodowej (1977)
- Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1981)
- Medal 40-lecia PRL (1984)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda Ministra Oświaty i Wychowania I st. (1982)

Publikacje książkowe:

- *Tatry*, Warszawa 1950, Cz. [współautor T. Zwoliński]
- *Koleje linowe napowietrzne*, Warszawa 1957, Wyd. Kom.
- *Téléferiques et transporteurs aériens*, Paris 1964, Eyrolles
- *Aerial Ropeways and Funicular Railways*, Oxford 1965, Pergamon
- *Wojskowe linie kolejowe*, Warszawa 1966, MON
- *Koleje niekonwencjonalne*, Warszawa 1972, WKŁ
- *Broń i strategia nuklearna*, Warszawa 1983, 1984, Epoka
- *Zagrożenie kosmosu*, Warszawa 1987, Epoka

Publikacje złożone do druku:

- *W cieniu przyszłej wojny*, Epoka

Henryk SIWEK

praszoznawca, publicysta

Urodzony w 1940 r. w Warszawie. Absolwent socjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1964). Po studiach rozpoczyna pracę w Ośrodku Badań Prasoznawczych. W latach 1969-77 kieruje Pracownią Socjologiczną OBP. Obecnie jest głównym specjalistą ds. czytelnictwa.

Prace naukowe publikuje od 1965 r. w „Zeszytach Prasoznawczych”, „Naszych Problemach”, „Reklamie”. Jest członkiem kolegium „Zeszytów Prasoznawczych” (od 1974 r.).

Najważniejsze odznaczenia:

Zasłużony Działacz Kultury (1973)
Złoty Krzyż Zasługi (1988)

Publikacje książkowe:

- Czytelnictwo prasy na wsi, Kraków 1969, OBP
- Czytelnictwo prasy centralnej poza Warszawą, Kraków 1971, OBP
- Sondaze terenowe w ekspertyzach prasowych, Kraków 1974, OBP
- Czynniki określające zapotrzebowanie na pracę, Kraków 1983, OBP

Publikacje w dziełach zbiorowych:

- Hasła, [w:] Encyklopedia wiedzy o prasie, Wrocław 1971, Oss.
- A sajtóolvasótáborának mérésére használt mutaók megismerési értéke, [w.] Sajtótudomány, kommunikációelmélet, tájékoztatáspolitiká, Budapest 1977

Jan SKARBOWSKI

publicysta, edytor

Urodzony w 1928 r. w Przemyślu. Absolwent prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1951). Asystent na Wydziale Prawa i Administracji UJ. Prowadził też zajęcia i wykładał nauki społeczne w ASP, PWSM, PWST i Politechnice Krakowskiej. Był kierownikiem Katedry Podstaw Marksizmu-Leninizmu dla wyższych szkół artystycznych w Krakowie.

Działacz ruchu młodzieżowego. Przewodniczący Komitetu Miejskiego Związku Młodzieży Demokratycznej w Krakowie (1947-48). Członek ZMP, ZAMP, ZMS. Od 1957 r. redaktor naczelny Wydawnictwa Artystyczno-Graficznego w Krakowie. Organizator działań z zakresu zagospodarowania wizualnego miejscowości i zakładów pracy (1977-79). Od 1980 redaktor Krakowskich Rozmaiłości Kulturalnych „Krak”, obecnie redaktor naczelny tego dwutygodnika.

Członek Komisji Historycznej Ruchu Młodzieżowego, Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa, Komisji Kształtowania Środowiska i Rewaloryzacji Rady Narodowej Kraków-Śródmieście, Komisji Kultury KK PZPR, SD PRL.

Autor licznych folderów, przewodników, informatorów oraz artykułów publicystycznych n.t. zabytków Krakowa. Redaktor Naczelny Biuletynu Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa.

Najważniejsze odznaczenia:

- Złoty Krzyż Zasługi (1972)
- Medal Kopernikański (1973)
- Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1974)
- Medal 30-lecia PRL (1974)
- Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1978)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1978)
- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1979)
- Odznaka Honorowa „Za zasługi dla ruchu trzeźwości” (1986)

Publikacje książkowe:

- *Szlakiem Lenina*, Kraków 1964, WAG [wersja polsko-rosyjska]
- *Poczet królów polskich według Jana Matejki*, Kraków 1961, 1969, WAG
- *Nowa Huta*, Kraków 1971, WAG
- *Kraków*, 1978, WAG
- Współautor i redaktor serii albumów poświęconych powiatom, województwom i regionom, m.in.:
 - *Ziemia Krakowska*, Kraków 1965, WAG
 - *Ziemia Koszalińska*, Kraków 1966, WAG
 - *Ziemia Szczecińska*, Kraków 1971, WAG
 - *Ziemia Rzeszowska*, Kraków 1972, WAG
 - *Ziemia Białostocka*, Kraków 1973, WAG
 - *Ziemia Lubelska*, Kraków 1975, WAG

Opracowania:

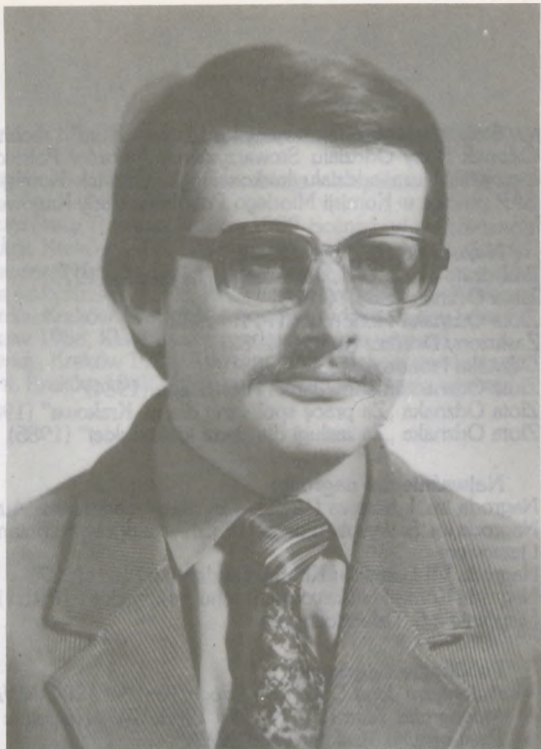
- *Współczesna plastyka polska 1959-1962*, Kraków 1963, WAG [opracowanie zestawu widokówek]

Jan SKARBOWSKI

publikata, edytor

Urodzony w 1928 r. w Przemyślu. Absolwent prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1951).
Agenci na Wydziale Prasy i Administracji UI. Później stał się jednym z twórców i redaktorów
w ASP, PWSM, PWSZ i Kolekcjach Krakowskich. Był kierownikiem Katedry Podstaw
Medialnych i kierownikiem dla wydziału stał się w Krakowie.
Działacz ruchu młodzieżowego. Przewodniczący Komitetu Mińskiego Związku Młodzieży
Demokratycznej w Krakowie (1947-48). Członek ZMP, ZAWR, ZMS. Od 1957 a redaktor
nastawcy Wydziału Artystów-Grafików w Krakowie. Organizator działań z zakresu
zorganizowania własnego wydawnictwa i wydawstwa prasy (1977-79). Od 1980 redaktor
Krajoznictwa i Kształcenia Kulturalnego „Krajoznictwo” i „Krajoznictwo” i „Krajoznictwo”.
Członek Komisji Historycznej Ruchu Młodzieżowego, Społecznego Komitetu Odbudowy
Zabytków Krakowa, Komisji Kształcenia i Rozwoju Ruchu Młodzieżowego i Ruchu Młodzieżowego
Kraków-Społeczności. Komisji Kultury FK PZPR, SO PRL.

31-027 Kraków, ul. Solskiego 24/13, tel. 22-42-61

Tadeusz SKOCZEK

krytyk, publicysta

Urodzony w 1955 r. w Proszówkach koło Bochni. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1978). Studiował też dziennikarstwo i religioznawstwo. W latach 1978-81 był dyrektorem programowym Studenckiego Centrum Kultury UJ „Rotunda”. W 1979 r. zakłada krakowską filię Centralnego Ośrodka Informacji i Analiz Studenckiego Ruchu Kulturalnego, a w 1980 roku Studencki Magazyn Filmowy „Powiększenie” (obecnie kwartalnik wydawany przez KDK „Pałac pod Baranami”) i Biuletyn Młodego Jazzu „Notes Jazzowy”. W latach 1981-84 inspektor wojewódzki w Wydziale Kultury i Sztuki Urzędu Miasta Krakowa. Następnie zastępca redaktora i redaktor naczelny dwutygodnika „Student”.

Działacz studenckiego ruchu kulturalnego i naukowego. Organizował wiele imprez ogólnopolskich, inicjował wiele imprez cyklicznych. Działal w Radzie Samorządu II DS UJ „Żaczek”, klubie „Nowy Żaczek”, Środowiskowej Radzie Klubów Studenckich (1975-84), był wiceprzewodniczącym Ogólnopolskiej Rady Klubów Studenckich (1980-83), członkiem redakcji dwumiesięcznika „Notatnik Klubowy”. Członek rady naukowej Ośrodka Badań Społecznych RN ZSP (od 1983 r.), członek Komisji Propagandy Naczelnego Komitetu ZSL (od 1988 r.).

Debiutował na łamach „Życia Literackiego” oraz w tygodniówce UJ „Alma-Mater” (1977)

Stały felietonista filmowy „Głosu Nowej Huty” i recenzent książkowy prasy studenckiej. Członek Rady Oddziału Stowarzyszenia Autorów Polskich (od 1983), w latach 1983-88 kierownik biura oddziału krakowskiego. Członek Komisji Socjalnej RG SAP. Z ramienia SAP pracuje w Komisji Młodego Pokolenia Rady Krajowej i Krakowskiej Rady PRON.

Najważniejsze odznaczenia:

Zasłużony dla studenckiego ruchu klubowego (1979)
Złota Odznaka SZSP (1980)
Złota Odznaka Honorowa TPPR (1982)
Zasłużony Działacz Kultury (1982)
Odznaka Honorowa ZSP (1983)
Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1984)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1984)
Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda im. I. Solarza (1981) — za pracę magisterską *Autentyzm Jana Bolesława Ożoga*
Nagroda im. S. Wyspiańskiego (1985) — za upowszechnianie kultury w środowisku filmowym i jazzowym
Nagroda VII Festiwalu Klutury Studentów PRL (1987)
Nagroda Komisji Historycznej Ruchu Studenckiego PRL (1987) — za *Monografię Teatru 38* [wspólnie z S. Dziedzicem]

Publikacje książkowe:

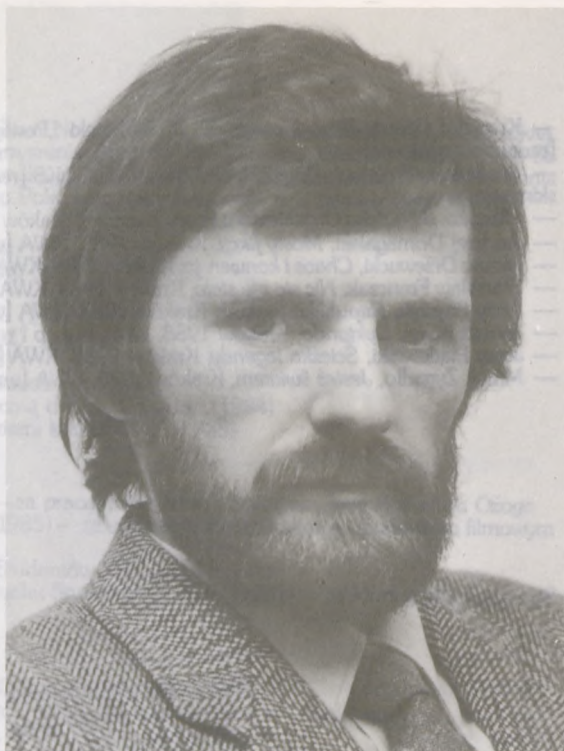
— *Autentyzm Jana Bolesława Ożoga*, Kraków 1984, KWA
— *Monografia Teatru 38*, Kraków 1985, KWA [wspólnie z S. Dziedzicem]
— *Poza oficyną*, Kraków 1986, KWA
— *Kultura studencka. Mit czy rzeczywistość*, Kraków 1987, KWA

Publikacje w dziełach zbiorowych:

— *Zarys historii teatru*, [w:] *Teatr. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej*, Kraków 1984, Scena Ludowa
— *Zwyczaj, obyczaj, obrzędy. Próba definicji*, [w:] *Zwyczaj, obyczaj, obrzędy. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej*, Kraków 1986, Scena Ludowa
— *Główne tendencje współczesnej sztuki*, [w:] *Plastyka. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej*, Kraków 1988, Scena Ludowa

Opracowania:

— S. Dziedzic, *Monografia klubu „Pod Jaszczurami”*, Kraków 1980, ORKS [redakcja i posłowie]
— S. Dziedzic, J. Mazur, *Szkice o prawosławiu*, Kraków 1980, UJ [redakcja]
— *Muzyka. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej*, Kraków 1982, Scena Ludowa [redakcja]
— *Vademecum prezentera dyskoteki*, Warszawa-Kraków 1983, ORKS [redakcja]
— Jan Poprawa, *Fama 1966-77. Historia imprezy*, Świnoujście-Warszawa-Kraków 1983 [redakcja]
— *Teatr. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej*, Kraków 1984, Scena Ludowa [redakcja]
— Grzegorz Balski, *Polscy kompozytorzy muzyki filmowej 1944-1984. Biofilmografie*, T. I. Biblioteki „Powiększenia”, Kraków 1985, KWA [redakcja — wspólnie z W. Adamikiem]
— Krzysztof Stanisławski, *Notoro. Analizy filmowe*, T. II Biblioteki „Powiększenia”, Kraków 1986, KWA [redakcja]
— *Zwyczaj, obyczaj, obrzędy. Biblioteka Organizatora Pracy Twórczej*, Kraków 1986, Scena Ludowa [redakcja]
— Włodzimierz Wysocki, *Ballady i piosenki*, Kraków 1986, KWA [redakcja]

Ryszard SKRZYPCZAK

prawnik

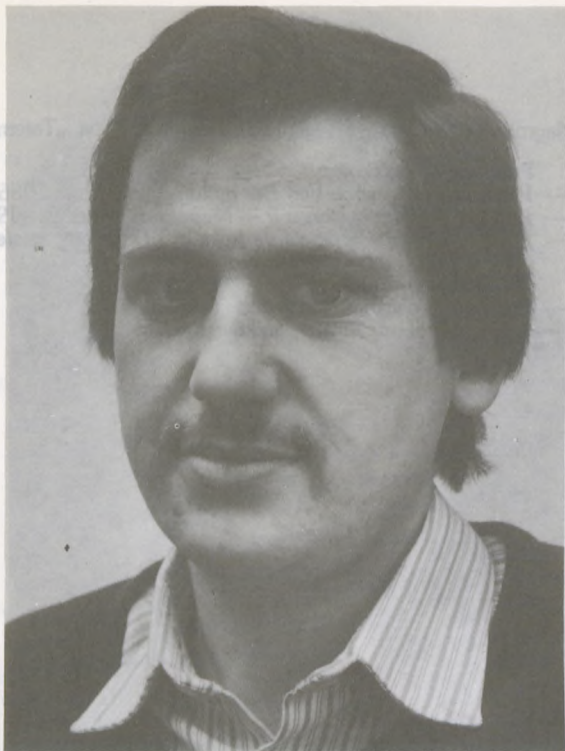
Urodzony w 1952 r. w Warszawie. Absolwent prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego. Znany, długoletni działacz SZSP i ZSP, organizator wielu imprez kulturalnych i festiwali, działacz klubów studenckich. Członek Zarządu Środowiskowej Rady Klubów Studenckich w Krakowie (od 1973), sekretarz (1974-75), wiceprzewodniczący (1976 i 1978-80) i przewodniczący (1982-84) ŚRKS. Członek Prezydium Ogólnopolskiej Rady Klubów Studenckich (1982-84).

Zastępca dyrektora (1980-81) i dyrektor (1981-82) SCK „Pod Jaszczurami”. Kierownik Działu Nauki Akademii Muzycznej w Krakowie (1982), kierownik administracyjny Teatru „Bagatela” (1982-83), zastępca dyrektora Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie (1983-87), inspektor kontroli państwowej Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Krakowie (1987-88). Obecnie zastępca dyrektora Teatru STU.

Publikacje książkowe:

- Problemy organizacyjno-prawne Międzyteatralnej Jednostki Usług Transportowych, Kraków 1984, OW GT „Urania” [wspólnie z M. Gurgulem]
- Sytuacja prawno-organizacyjna Akademickiego Biura Kultury i Sztuki „Alma-Art”, Kraków 1984, ODKS [wspólnie z T. Wosiem]

30-681 Kraków, ul. Stojalowskiego 17/55, tel. 55-56-06 w. 101

Janusz L. SOBOLEWSKI

reporter, publicysta

Urodzony w 1954 roku w Lęborku. Absolwent Wydziału Organizacji i Zarządzania Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (1981). Ukończył też Podyplomowe Studium Dziennikarskie w Uniwersytecie Jagiellońskim (1983). Debiutował na łamach prasy studenckiej w roku 1975 („Politechnik”). W latach 1981-1984 pracował w „Dzienniku Polskim”, od 1984 w „Życiu Literackim”.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda specjalna w ogólnopolskim konkursie o współczesnych problemach Kaszub i Kociewia (1978)

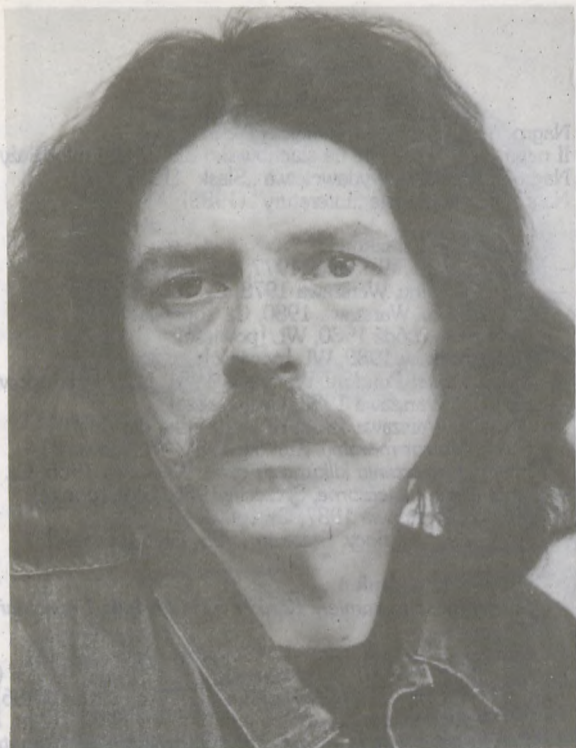
Wyróżnienie w Turnieju Reporterów „ItD” (1979)

Pierwsza nagroda za reportaż w konkursie „Prowincja 81”, zorganizowanym przez miesięcznik „Przemiany” (1981)

Wyróżnienie w konkursie im. F. Gila (1982)

Wyróżnienie w konkursie „Pejzaże wiejskie” organizowanym przez Tygodnik „Nowa Wieś” (1984)

Pierwsza nagroda za reportaż w konkursie łomżyńskich „Kontaktów” (1984)

Marek SOLTYŚ

pisarz, artysta grafik, publicysta, autor scenariuszy radiowych

Urodzony w 1950 r. w Olkuszu. Absolwent Wydziału Grafiki krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych (1975). Asystent w ASP u doc. Jacka Gaja i doc. Adama Hoffmanna (1975-79). Od 1978 starszy publicysta w redakcji „Życia Literackiego”.

Debiutował na łamach „Życia Literackiego” w 1973 r. fragmentem powieści „Fanty”. Publikuje w „Twórczości”, „Życiu Literackim”, „Miesięczniku Literackim”, „Zdaniu”, „Kulturze”, „Literaturze”, „Wiedzy i Życiu”, „Przekroju”, „Akcentie”, „Tak i Nie”, „Kamienie”, „Nowych Książkach”, „Radarze”, „Opolu”, „Tygodniku Kulturalnym”, „Plomyczu” i in. Eseje i opowiadania zamieszcza również w czasopiśmie zagranicznych (RFN, Jugosławia, Czechosłowacja, Norwegia).

Jako ilustrator występuje również pod pseudonimem Marcin Mikoda.

Najważniejsze nagrody:

III nagroda w konkursie SW „Czytelnik” za debiut powieściowy (1975)

II nagroda w konkursie „Naszej Księgarni” za utwór dla dzieci (1977)

Nagroda Miasta Krakowa (1980)

Nagroda Artystyczna Młodych im. Stanisława Wyspiańskiego I stopnia (1985)

Nagroda im. Stanisława Piętaka (1986)

II nagroda w konkursie na słuchowisko dla dzieci i młodzieży „Ja wśród innych” (1987)

Nagroda specjalna Wydawnictwa „Śląsk” (1987)

Nagroda w konkursie „Literatury” (1988)

Publikacje książkowe:

- *Domiar złego*, Warszawa 1977, Cz. [powieść]
- *Sztuczne ruiny*, Warszawa 1978, Cz. [powieść]
- *Ulica Maska*, Warszawa 1980, Cz. [opowiadania]
- *Białe okno*, Łódź 1980, WL [powieść]
- *Fanty*, Kraków 1980, WL [powieść]
- *Kukła. Pakiet Pandory*, Warszawa 1981, LSW [mikropowieści]
- *Korytarz*, Warszawa 1982, Cz. [wiersze]
- *Gruszka*, Warszawa 1982, KAW [książka dla dzieci]
- *Gwałt. Horror moralny*, Kraków 1984, WL [powieść]
- *Intymne zwierzenia kilkunastu osób*, Warszawa 1985, Cz. [opowiadania]
- *Małe wiersze wieczorne*, Szczecin 1986, Glob [poezje]
- *Moloch*, Warszawa 1987, Cz. [powieść]
- *Aż do odejścia nocy*, Szczecin 1988, Glob [powieść]

Publikacje w druku:

- *Świadomość to kamień. Kartki z życia Michała Choromańskiego*, Poznań, W. Pozn.

Słuchowiska radiowe:

- *Odległości* (1973), *Ad libitum* (1975), *Ciemna słodycz* (1980), *Poza domem* (1981), *Bezwytyd* (1982), *Chory* (1984), *Kukła* (1984), *Falstart* (1986), *Przylecą z drzeniem jak ptaki* (1988) — słuchowiska oryginalne emitowane w II, III i IV pr. Polskiego Radia
- *Coraz piękniejszy wizerunek śmierci* (dwie części), *Samotny Piotrot* (dwie części), *Krzyk*, *Perła* (dwie części), *Stimmung* (trzy części), *Przed odlotem* (dwie części), *Rozbitek*, *Mocarz* (trzy części), *Białe okno* (trzy części), *Bez światłocienia* (dwie części), *Wszystko jest niebezpieczne* (dwie części), *Bilet powrotny na kolejne życie* (dwie części), Warszawa 1984-1985, III pr. Polskiego Radia [cykl słuchowisk dokumentalnych o polskich malarzach i rzeźbiarzach z przełomu XIX i XX wieku]
- *Życie M. Choromańskiego. Tryptyk dokumentalny*, Warszawa 1976, II pr. Polskiego Radia
- *Ireneusz Iredyński. Impresja dokumentalna w dwóch częściach*, Kraków 1986 [wspólnie z W. Markiewiczem]
- *Debora* [powieść w odcinkach], Warszawa 1988, III pr. PR

Audycje TV:

- *Lęki*, Warszawa 1985, I pr. TV [komentarz do audycji G. Banaszkiewicz]

W przygotowaniu:

- *Legowisko szakali*

Leszek SOSNOWSKI

publicysta kulturalny, filmoznawca, fotografik, scenarzysta

Urodzony w 1948 r. w Białogardzie (woj. koszalińskie). W latach 1968-73 studiował polonistykę w Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1972 r. ukończył studia dziennikarskie prowadzone przez RSW. Dziennikarz „Gazety Krakowskiej” (1969-76), obecnie współpracownik. Założyciel i prezes Dyskusyjnego Klubu Filmowego „Kinematograf” w Krakowie (od 1971). Dyrektor Ośrodka Sztuki Wizualnej „Kinoteatr Związkowiec” (od 1972).

W latach siedemdziesiątach stały współpracownik miesięcznika „Foto” i „Magazynu Kulturalnego”. Artykuły publicystyczne, recenzje filmowe i fotograficzne zamieszcza na łamach licznych pism kulturalnych. Brał udział w kilkudziesięciu wystawach fotograficznych, które przyniosły mu 36 nagród krajowych i 8 zagranicznych. Wystawy indywidualne: „Ziemia krakowska i jej ludzie” (Kraków, Paryż, 1976) „Światła i cienie Neseberu” (Kraków, 1977).

Najważniejsze odznaczenia:

Złota odznaka „Za pracę społeczną dla miasta Krakowa” (1984)
Zasłużony Działacz Kultury (1984)

Najważniejsze nagrody:

II nagroda i wyróżnienie w konkursie fotograficznym „Pejzaże wiejskie” (Poznań 1974)

Wyróżnienie w międzynarodowym konkursie „Poezja w fotografii” (CSRS, 1974)
 Wyróżnienie w międzynarodowym Konkursie Fotografii Reportażowej (ZSRR, 1974)
 Wyróżnienie w konkursie fotograficznym „MILEX-75” (Belgia, 1975)
 Wyróżnienie na I międzynarodowej wystawie Internationalen Fotoschau (NRD, 1975)
 I i II nagroda w konkursie fotograficznym „Pochwała pracy” (Lublin, 1975)
 I nagroda i wyróżnienie w konkursie fotograficznym „Foto na szlaku” (Warszawa, 1976)
 II nagroda w IV Ogólnopolskiej Wystawie Fotografii Artystycznej (Tarnów, 1976)
 III nagroda w konkursie fotograficznym „Tradycja i nowoczesność” (Warszawa, 1977)
 Nagroda Ministra Kultury i Sztuki za działalność filmową (1986)
 Jedna z czterech głównych nagród w konkursie UŚ i TV na scenariusz (1987) — za „Wagon sypialny”

Publikacje książkowe:

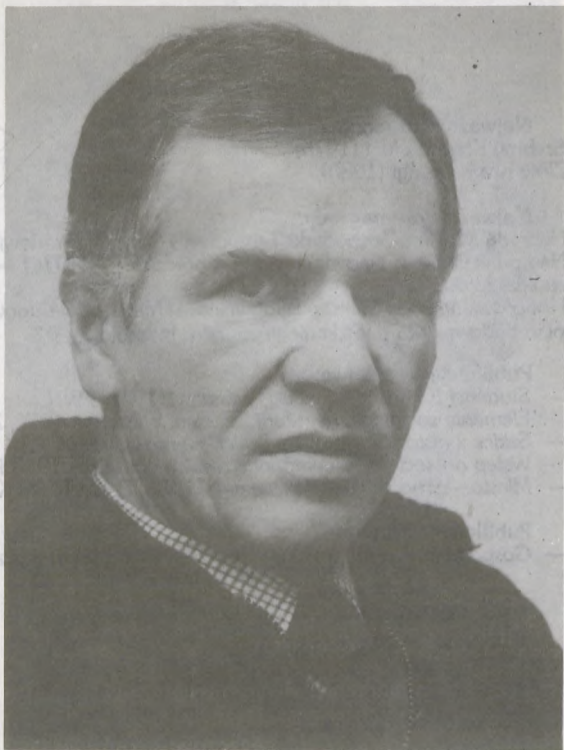
— *Przygody filmu ze sztuką*, Kraków 1986, OPRF i DKF „Kinematograf” [współautor Barbara Sęczkowska]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *Podhalański jarmark oraz Święto kwitnącej jabłoni* [w:] *Wiejskie pejzaże*, Poznań 1975, Wyd. Pozn.
 — *O szkole filmowej, kinach i telewizji w Australii oraz Kobieta, która zrobiła karierę*, [tłum. z j. angielskiego], (w:) *Kino Antypodów*, Kraków 1983, OPRF i DKF „Kinematograf” [ponadto redakcja i opracowanie]
 — *W tej szkole można się zakochać*, [w:] *Celuloidowy indeks*, Kraków 1985, OPRF i DKF „Kinematograf” [ponadto redakcja i opracowanie]
 — *Misja czy pokuta*, [w:] *Misja czy pokuta*, Kraków 1987, DKF „Kinematograf” [ponadto redakcja i opracowanie]

Scenariusze:

— *Nowe szaty cesarza* [na motywach J. Ch. Andersena], Kraków 1979, 1986, Ośrodek Sztuki Wizualnej „Związkowiec” oraz Scena „Forum”
 — *Czarny Joe i Apacze*, Kraków 1980, 1986, Ośrodek Sztuki Wizualnej „Związkowiec”
 — *Jasiełka*, Kraków 1981, Ośrodek Sztuki Wizualnej „Związkowiec”
 — *Robinson i piraci* [na motywach powieści D. Defoe], Kraków 1984, Ośrodek Sztuki Wizualnej „Związkowiec”
 — *Bushrangers*, 1984 [scenariusz]
 — *Pinokio w potrzasku* (na motywach C. Collodiego), Kraków 1987, Ośrodek Sztuki Wizualnej „Związkowiec”
 — *Wagon sypialny*, Katowice 1987, TV i UŚ

Kazimierz Zbigniew SOWA

socjolog, publicysta

Urodzony w 1942 r. w Krakowie. Absolwent socjologii UJ (1965). W tejże uczelni uzyskał doktorat (1971) i habilitację (1977). W latach 1965-68 pracownik Śląskiego Instytutu Naukowego w Katowicach, a następnie (1968) Krakowskiego Oddziału Instytutu Gospodarki Mieszkaniowej. W 1969 r. zatrudniony w Spółdzielczym Instytucie Badawczym z misją utworzenia Krakowskiego Oddziału. Kierował tym Oddziałem do 1983 r. i dotąd jest wiceprzewodniczącym Rady Naukowej. W roku akad. 1977/78 jednocześnie docent w Uniwersytecie Śląskim. Od 1983 r. pracownik naukowy Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie — początkowo jako wicedyrektor, a następnie (od 1985 r.) dyrektor Instytutu Pedagogiki i Psychologii. Od 1985 r. również wykładowca w filii SGPiS w Rzeszowie.

W latach 1976-79 pracował okresowo w Iraku jako współautor generalnego planu budownictwa mieszkaniowego dla Iraku do roku 2000.

Członek — założyciel Krakowskiego Towarzystwa Przemysłowego (1987)

Publikuje m.in. na łamach „Tygodnika Powszechnego”, „Kierunków”, „Znaku”, „Argumentów”, „Zdania”, „Przekroju”, „Prawa i Życia” oraz krajowych i zagranicznych czasopism naukowych.

Najważniejsze odznaczenia:

- Srebrny Krzyż Zasługi (1975)
- Złoty Krzyż Zasługi (1980)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska (1972)
- Nagroda Prezesa Naczelnej Rady Spółdzielczej (1974)—za najlepszą publikację dot. spółdzielczości
- Honorowa nagroda Ministra Budownictwa i Materiałów Budowlanych (1980)—za generalny plan budownictwa mieszkaniowego Iraku [zespolowa]

Publikacje książkowe:

- *Studenci Katowic i Krakowa*, Warszawa 1971, PWN
- *Elementy socjologicznej teorii zrzeczeń*, Warszawa 1976, ZW CRS
- *Szkice z historii socjologii polskiej*, Warszawa 1983, PAX [współautorstwo i redakcja]
- *Wstęp do socjologicznej teorii zrzeczeń*, Warszawa 1988 PWN
- *Miasto — środowisko — mieszkanie*, 1988, Politechnika Krakowska

Publikacje w druku:

- *Gospodarka cienia i korzenie kryzysu*, Instytut Wydawniczy ZZ

Marian STĘPIEŃ

historyk literatury, publicysta, krytyk literacki

Urodzony w 1929 r. w Sławsku. Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1955). Doktorat (1965) i habilitację (1972) uzyskał na Wydziale Filologicznym macierzystej uczelni. Docent (1968), a od 1976 profesor nadzwyczajny w Instytucie Filologii Polskiej UJ. W latach 1970-81 wicedyrektor Instytutu Filologii Polskiej. Kierownik Pracowni Literatury Polskiej Ludowej. Redaktor naukowy „Rocznika Komisji Historyczno-Literackiej” przy Krakowskim Oddziale PAN (1970-83). Członek Komisji Historyczno-Literackiej i Komisji Socjologicznej przy Oddziale PAN w Krakowie. W latach 1974-81 współredaktor dwumiesięcznika „Teksty”. Od 1978 r. członek zespołu redakcyjnego „Zdania”, w latach 1983-84 p.o. redaktor naczelnego, a od 1985 r. red. naczelny tego pisma.

Współautor i redaktor wielu prac zbiorowych, autor ponad 200 artykułów naukowych i publicystycznych, zamieszczanych w periodykach polonistycznych i literackich. Autor 5 prac z serii „Nauka dla wszystkich”. Publikuje w RFN, USA, NRD, WRL, ZSRR i ChRL.

Najważniejsze odznaczenia:

Złoty Krzyż Zasługi (1964)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1972)

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1976)
Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1986)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda „Życia Literackiego” (1975) — za książkę „Ze stanowiska lewicy”
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1977) — za „Spór o spuściznę po Stanisławie Brzozowskim w latach 1918-1933”; (1979) — za „Historię literatury polskiej w zarysie”; (1983) — za „Poszukiwania i obserwacje”; (1986) — za „Polską lewicę literacką”
Nagroda Literacka im. Kazimierza Wyki (1985)

Publikacje książkowe:

- *Narcyza Żmichowska*, Warszawa 1968, PIW
- *Zagadnienia literackie w publicystyce polonii radzieckiej 1918-1939*, Wrocław 1968, Oss.
- *Ze stanowiska lewicy. Studium jednego z nurtów krytyki literackiej lat 1918-1939*, Kraków 1974, WL
- *Współczesna literatura polska*, Warszawa 1974, 1978 — wyd. II poszerzone, WSiP [współautor Stanisław Burkot]
- *Literatura polska po 1939 roku*, Kraków 1975, 1977, UJ
- *Spór o spuściznę po Stanisławie Brzozowskim w latach 1918-1933*, Kraków 1976, WL
- *Poszukiwania i obserwacje*, Kraków 1982, WL
- *Rodowód. Studia nad socjalistyczną krytyką literacką w Polsce do roku 1918*, Kraków 1983, WL
- *Polska lewica literacka*, Warszawa 1985, PWN [współautor Krzysztof Woźniakowski]
- *Twórczość Tadeusza Hołuj*, Warszawa 1985, WSiP

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Literatura po 1939 roku*, [w:] *Historia literatury polskiej w zarysie*, red. M. Stępień, Warszawa 1978, 1983, 1986, 1987, PWN [przekład na j. słowacki — Bratysława 1987]
- *American and Polish Culture*, Grand Rapids USA, 1979 [współautorzy: John Dow, Roserhary Alland, Peter P. DeBoer, Calvin W. Jeter i in.]

Najważniejsze opracowania:

- *Antologia polskiej poezji rewolucyjnej 1918-1939*, Wrocław 1982, Oss.
- *W kręgu literatury Polski Ludowej*, Kraków 1975, WL [redakcja]

Publikacje w druku:

- *Dalekie drogi literatury polskiej* [szkice o polskiej literaturze emigracyjnej] WL
- *Antologia lewicowej publicystyki kulturalnej i literackiej 1880-1939*, PIW

Bogdan SZCZYGIEL

lekarz, prozaik i publicysta

Urodzony w Olkuszu w 1928 r. Ukończył studia stomatologiczne w Akademii Medycznej w Łodzi w 1951 r. oraz studia medyczne w Śląskiej Akademii Medycznej w 1958 r. W latach 1951-1964 pracował w różnych placówkach medycznych. W 1957 roku jest jednym ze współzałożycieli Związku Młodzieży Wiejskiej, a także organizatorem Rady Zdrowia. W latach 1964-1980 przebywał w Algierii, Nigrze, Angoli, Zairze, Kongu, Gabonie, Kamerunie, Kampuczy, m.in. był dyrektorem międzynarodowej ekipy medycznej, doradcą medycznym prezydenta Republiki Nigru, wykładowcą na wydziale medycznym Uniwersytetu w Niamej (Niger) w stopniu docenta. Współpracował z zespołami filmowców i dziennikarzami na terenie Afryki. Publikował prace i artykuły dotyczące radiodiagnostyki chorób tropikalnych zarówno w kraju, jak i za granicą. Otworzył w Olkuszu Muzeum Sztuki Afrykańskiej. Był wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Afrykańskiej, uczestnikiem sympozjów naukowych, autorem licznych artykułów i reportaży nt. Afryki, a także historii najnowszej Polski.

Zmarł 1 grudnia 1986 r.

Publikacje książkowe:

- *Tubib wśród nomadów*, Warszawa 1967, Iskry
- *Maska z niama-niama*, Warszawa 1970, Iskry, Lipsk 1973, 1974, Budapeszt 1977
- *Rubikon czarnych dziewcząt*, Warszawa 1980, Iskry, Praga 1986
- *Nieprzespany sen Afryki*, Kraków 1982, 1985, KAW
- *Mnisi w szafranowych szatach*, Kraków 1980, KAW
- *Platanina afrykańskich dróg*, Kraków 1984, KAW [współautor G. Lubczyk]
- *Z całego świata tamta strona*, Kraków 1984, KAW
- *Tajemnicze oblicze Afryki*, Kraków 1984, KAW
- *Maski, bogowie, firmament*, Kraków 1985, KAW
- *Reportaże afrykańskie*, Kraków 1986, KAW
- *W służbie czarnych ekscelencji*, Kraków 1988, KAW

Publikacje książkowe w druku:

- *Reportaże afrykańskie*, Kraków, KAW

Jan SZMYD

filozof, religioznawca, publicysta

Urodzony w 1932 r. w Krościenku Wyżnym (pow. Krosno). Absolwent historii krakowskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej (1954). Po dwuletniej asystenturze w Katedrze Podstaw Marksizmu (1954-56) odbył studia filozoficzne na Uniwersytecie Warszawskim, a następnie powrócił do pracy zawodowej w macierzystej uczelni. Doktoryzował się na podstawie rozprawy „Filozofia moralna G. Santayany” na Wydziale Filozoficznym UW (1965). Kierownik Zakładu Filozofii krakowskiej WSP (od 1965). Docent etatowy (od 1968). Od 1970 kierownik Międzywydziałowego Studium Nauk Społeczno-Politycznych, a od 1980 dyrektor Instytutu Nauk Społecznych w tejże uczelni. Habilitację uzyskał na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UJ na podstawie o dysertacji „Jan Hempel. Praktyka i światopogląd”. Profesor nadzwyczajny (1978), a od 1988 profesor zwyczajny w WSP w Krakowie.

W latach 1974-81 pracownik naukowo-dydaktyczny w Instytucie Religioznawstwa UJ, w którym kierował zespołem psychologii religii, a od 1985 w Instytucie Religioznawstwa Akademii Nauk Społecznych w Warszawie. Pracował i pracuje w kilku zespołach badawczych, prowadzonych bądź koordynowanych przez Polską Akademię Nauk i Akademię Nauk Społecznych.

W latach 1970-84 odbył kilka staży naukowych: w Instytucie Badań Historycznych przy Uniwersytecie Londyńskim, w Uniwersytecie im. Lomonosowa w Moskwie, uniwersytetach w Uppsali, Sztokholmie, Waszyngtonie oraz w Międzynarodowym Instytucie Fenomenologicznym w Belmont k. Bostonu.

Autor kilkunastu monografii, kilkudziesięciu rozpraw i kilkuset artykułów. Publikuje najczęściej na łamach „Euhemera — Przeglądu Religioznawczego”, „Studiów Filozoficznych”, „Studiów Estetycznych”, „Prac Filozoficznych — Roczników Naukowo-Dydaktycznych WSP”, a także „Nowych Dróg”, „Zdania”, „Życia Literackiego”, „Trybuny Ludu”, „Gazety Krakowskiej”, „Dziennika Polskiego” i „Argumentów”.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal 30-lecia PRL (1974)
Złoty Krzyż Zasługi (1975)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1978)
Medal „Za upowszechnianie marksizmu-leninizmu” (1978)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1979)
Medal Komisji Edukacji Narodowej (1979)
Zasłużony Nauczyciel PRL (1984)
Medal 40-lecia PRL (1984)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1968, 1974, 1976)
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1980, 1983)
Nagroda Rektora WSP (1982, 1986, 1987)

Publikacje książkowe:

— *Filozofia moralna G. Santayany*, Warszawa 1968, PWN
— *U podstaw spółdzielczości robotniczej w Polsce*, Warszawa 1973, SIB
— *Jan Hempel. Idee i wartości*, Warszawa 1975, KiW
— *Prekursorzy psychologii religii w Polsce. Studium poglądów religioznawczych Edwarda Abramowskiego, Jana Wł. Dawida, Jana Hempla*, Kraków 1978, WSP
— *Osobowość i religia. Z psychologii religii w Polsce*, Warszawa 1979, KiW
— *Z badań nad światopoglądem i postawami wobec religii młodzieży akademickiej*, Kraków 1984, UJ [współautor Tadeusz Mądrzycki]
— *O światopoglądzie młodzieży akademickiej*, Warszawa 1983, CODKL
— *Psychologia religii*, Kraków 1985, WSP

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *G. Santayana antropologia filozoficzna*, [w:] *Filozofia i socjologia XX wieku*, Warszawa 1962, 1965, WP
— *George Santayana o wolności*, [w:] *Antynomie wolności*, Warszawa 1966, KiW
— *Zagadnienia kształtowania postaw patriotycznych i internacjonalistycznych młodzieży akademickiej w nauczaniu materializmu dialektycznego i historycznego*, [w:] *Patriotyzm socjalistyczny. V Ogólnopolska Sesja Naukowa*, Zielona Góra 1967, WSP
— *Problemy kształtowania światopoglądu naukowego młodzieży akademickiej w dydaktyce przedmiotów społeczno-ideologicznych i humanistycznych*, [w:] *Problemy kształtowania marksistowskiego światopoglądu w szkołach wyższych*, Siedlce 1978, WSP [współautor Bolesław Faron]
— *Rozwój osobowości a światopogląd. Sformułowanie zagadnienia*, [w:] *Świadomość i rozwój*, pod red. Józefa Lipca, Kraków 1980, KAW
— *Lieninska teoria kultury i uoźwienija na proletariatskiju kulturu i proswieszczenija w pieriedowoj polskoj obszczestwiennoj mysli w 20-tych godach XX wieka*, [w:] *Filosofia i naucznyj kommunizm*, Mińsk 1978, Uniwersytet Miński
— *Religious experience and psychological law of contradiction*, [w:] *XVI International*

Congress of the International Association for the History of Religions in conjunction with the International Association for Buddhist Studies Abstracts, Winnipeg Manitoba 1980, University of Manitoba

— *A hallatok todomanoyos vilagrezetuek fejlöesi problémái a társadalomtudományi tárgyak aktasában*, [w:] *Az egyetemi, föiskolai hallgatórók onallóságának es társadalmi ontevekenysegének helyzek es fejlesztesi feladantai*, Budapest 1981

— *Tradycja i wartoć*, [w:] *Człowiek i świat wartoći*, pod red. Józefa Lipca, Kraków 1981, KAW

— *Szkic antropologii filozoficznej Santayany*, [w:] *Problem człowieka we współczesnej myśli hiszpańskiej*, Kraków 1982, WL

— *Główne płaszczyzny sporu o charakter kultury polskiej w okresie międzywojennym*, [w:] *W stulecie polskiego ruchu robotniczego*, Kraków 1982, KAW

— *Carl Gustaw Jung — problem człowieka w świetle psychologii analitycznej*, [w:] *Historia filozofii XX wieku*, Rzeszów 1983, WSP

— *On some principles of formulating the basic categories of the psychology of religion*, [w:] *Readings in Methodology of Religious Studies*, Warszawa 1984, PWN [materiały z II Międzynarodowej Konferencji Metodologicznej IAHR w Warszawie]

— *The attitude towards tradition and religion — some psychological aspects of the process of identification*, [w:] *Current Issues in the Psychology of Religion Proceedings of the third symposium on the psychology of religion in Europe*, Amsterdam 1986

— *Marksistowska teoria laicyzacji i aktualne problemy walki ideologicznej*, [w:] *Krytyka niemarksistowskich koncepcji socjalizmu*, Wrocław 1986, Oss.

— *O niektórych właściwościach filozofii współczesnej*, [w:] *Wstęp do filozofii*, red. J. Szmyd, Kraków 1986, WSP

— *Irracjonalizm jako problem badawczy; Irracjonalizm psychologiczny — próba określenia i kategoryzacji naukowej*, [w:] *Irracjonalizm. Studia i materiały*, t. I, pod red. J. Szmyda i E. Stawowsy, Warszawa 1987, ANS

Opracowania:

— *Podstawowe zagadnienia filozofii*, Kraków 1971, WSP [wybór tekstów]

— *Zagadnienia filozofii*, Kraków 1974, 1975, 1977, 1982, wyd. poprawione i uzupełnione 1986, WSP [Wybór tekstów; redakcja ogólna i wprowadzenie; współautorzy: R. Padoł, A. Pająk]

— *Zarys psychologii religii. Główne kierunki i zagadnienia badawcze. Bibliografia (1945-1980)*, Kraków 1982, UJ

Publikacje w druku:

— *Wprowadzenie do psychologii religii*, KiW

— *Dialektyka racjonalności i irracjonalności*, [w:] *Irracjonalizm. Studia i materiały*. Tom II, pod red. J. Szmyda i E. Stawowsy, Warszawa, ANS

— *Osobowość a religia. Z psychologii religii w Polsce*, wyd. II poszerzone, KiW

Michał ŚLIWA

historyk

Urodzony w 1946 r. w Starej Wsi. Absolwent historii (1970) w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Doktor nauk politycznych (1970) Uniwersytetu Jagiellońskiego (1976). Doktor habilitowany nauk politycznych (1982). Pracuje w Wyższej Szkole Pedagogicznej, jest docentem w Instytucie Nauk Społecznych. Kierownik Zakładu Nauk Politycznych oraz prodziekan Wydziału Humanistycznego. Członek Polskiego Towarzystwa Historycznego i Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych.

Specjalizuje się w historii doktryn polityczno-prawnych publikując rozprawy naukowe, artykuły i recenzje w „Przeglądzie Historycznym”, „Z pola walki”, „Studiach Historycznych”, „Przeglądzie Humanistycznym”, „Zdaniu”, „Studiach Socjologicznych”.

Członek Rady Oddziału Stowarzyszenia Autorów Polskich.

Najważniejsze odznaczenia:

Złoty Krzyż Zasługi (1984)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1981)—za książkę *Myśl*

polityczna Mieczysława Niedziałkowskiego.

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wzszego i Techniki III st. (1983)—za rozprawę habilitacyjną *Myśl państwowa polskich socjalistów 1918-1921*.

Nagroda „Polityki” (1983)

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1985) — za publikację *Bolesław Drobner — Szkic o działalności politycznej*.

Publikacje książkowe:

- Bolesław Drobnier— *Szkic o działalności politycznej*, Kraków 1985, WL.
— Feliks Perl. *Biografia*, Warszawa 1988, KiW
— *Polska myśl socjalistyczna 1918-1848*, Wrocław 1988, Oss.

Publikacje w druku:

- Zygmunt Żuławski, *Biografia polityczna*, Kraków, WL
- Adam Próchnik, *Historia i socjalizm. Wybór pism* [wybór, wstęp, oprac.], Warszawa
- *Ludzie i idee socjalistyczne w Polsce*, Kraków, WSP
- *Socjalistyczna myśl agrarna w Polsce 1878-1948*, Warszawa KiW

30-316 Kraków, ul. Słomiana 22/36, tel. 66-96-40

Tadeusz ŚLIWIAK

poeta, tłumacz, autor książek dla dzieci

Urodzony we Lwowie w 1928 r. Ukończył studia w PWST w Krakowie. W latach 1953-1960 aktor Teatru Starego w Krakowie. W latach 1956-1958 redagował czasopismo „Zebra” a w latach 1960-1963 był kierownikiem Teatru Różnorodności w Krakowie. Od 1967 r. prowadzi dział poezji w „Życiu Literackim”. Był redaktorem naczelnym „Magazynu Kulturalnego” (1975-1984). Jego utwory poetyckie, tłumaczenia są drukowane w całej prasie literackiej w kraju, a także za granicą (m.in. w Anglii, Bułgarii, CSRS, RFN, Rumunii, na Węgrzech i w ZSRR). Dokonuje przekładów z niemieckiego, rosyjskiego, ukraińskiego, węgierskiego i francuskiego.

Jest członkiem Związku Literatów Polskich.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Poetycka Festiwalu Kultury Studentów PRL (Gdańsk 1961)
Nagroda Ministra Obrony Narodowej (1964)
Nagroda m. Krakowa (1974)
Nagroda im. J. Przybosa (1980)
Nagroda Prezesa Rady Ministrów (1983)

Publikacje książkowe:

- *Astrolabium z jodłowego drzewa*, Kraków 1953, WL
- *Drogi i ulice*, Warszawa 1954, Cz.
- *Dzień dobry muzyko*, Kraków 1958, PWN
- *Koncert na leśnej polanie*, Kraków, PWN
- *Co dzień umiera jeden bóg*, Kraków 1959, WL
- *Imieniny pana Fleta*, Kraków 1961, PWM
- *Wyspa galerników*, Kraków 1962, WL
- *Żabki z Rabki*, Warszawa 1963, Ruch
- *Żywica*, Warszawa 1964, Cz.
- *Szczygłe figle*, Kraków 1964, WL
- *Poemat o miejskiej rzeźni*, Kraków 1965, WL
- *Lody pana Chmurki*, Warszawa 1966, Ruch
- *Ptasi telewizor*, Kraków 1969, WL
- *Święty wtorek*, Kraków 1969, WL
- *Słoń w sklepie z porcelaną*, Warszawa 1968, Ruch
- *Czytanie mrowiska*, Warszawa 1969, Cz.
- *A śnieżek prośzy*, Warszawa 1969, Ruch
- *Zielona sowa*, Warszawa 1969, Ruch
- *Pan Słoń*, Warszawa 1970, 1974, Ruch
- *Spacer lwa*, Warszawa 1971, 1973, Ruch
- *Ruchoma przystań*, Kraków 1971, WL
- *Widnokres*, Warszawa 1971, PIW
- *Krakowski stragan*, Kraków 1971, WL
- *Rajskie wrony*, Warszawa 1972, LSW
- *Żabi koncert*, Warszawa 1973, Ruch
- *Znaki wyobraźni*, Kraków 1974, WL
- *Totemy. Poematy*, Wrocław 1975, Oss.
- *Wiersze wybrane*, Warszawa 1975, Cz.
- *Poezje wybrane*, Warszawa 1975, LSW
- *Płonący gołębnik*, Kraków 1978, WL
- *Dłużnicy nadziei*, Warszawa 1978, KAW
- *Solizman*, Warszawa 1981, PIW
- *Chitynas*, Warszawa 1982, Cz.
- *Odmroczenia*, Kraków 1982, WL
- *Bajkoteka. T. I*, Kraków 1982, WL
- *Bajkoteka. T. II*, Kraków 1982, WL

Przekłady:

- Goethe J. W., *Fiolek*, Kraków 1956 [słowa do pieśni Mozarta] PWM
- Rudziński W., *Sześć pieśni ludowych z północnej Europy*, Kraków 1956, PWM
- Meihac H., Halévy L., *Kuplety torreadora*, Kraków 1957, PWM [Carmen Bizeta]
- Garztecka I., *Hiszpańskie piosenki ludowe*, Kraków 1958, PWM
- Leoncavallo R., *Prolog do opery „Pajace”*, Kraków 1958, PWM
- Giacosa G., Illica L., *Słowa do arii Cavaradossiego*, Kraków 1958, PWM
- Radnoti M., *Spienione niebo*, Kraków 1980, WL
- Che Lan Vien, *Z biegiem pór roku*, Kraków 1980, WL

Premiery teatralne:

- *Kopernik*, Nowa Huta 1953, Teatr Poezji
- *Astrolabium z jodłowego drzewa*, Nowa Huta 1953, Teatr Poezji
- *U Serafina*, Poznań 1958, Studencki Teatr Dramatyczny
- *Niepożegnany*, Warszawa 1983, Piwnica „Na Wójtowskiej”
- *Biuro rzeczy znalezionych*, Kraków 1984, Teatr „Grotoska”

Sluchowiska radiowe:

- Wasser und Wind, Hamburg 1963, Hamburg Rundfunk
- Voda i Vietar, Zagrzeb 1964, Zagreb Radio
- Ja—Maria, Kraków 1981, PR
- U Serafina, Kraków 1984, PR

Spektakle telewizyjne:

- U Serafina, Katowice 1960, TVP
- Filge z makiem, Warszawa 1967, TVP
- Baloniki, baloniki, Warszawa 1969, TVP
- Jesień, jesień, Warszawa 1969, TVP
- Cykl programów dla dzieci, Kraków 1969—1976, TVP

Tadeusz ŚLIWIAK

poeta, tłumacz, autor książek dla dzieci

31-462 Kraków, ul. Lotnicza 22/30, tel. 11-78-61

Zbigniew ŚWIĘCH

publicysta, eseista, reżyser filmowy

Urodzony w 1943 r. w Tarnowie. Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego i reżyserii w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej Telewizyjnej i Filmowej w Łodzi. W 1964 roku rozpoczyna pracę w „Echu Krakowa”. W latach 1970-82 pracuje w krakowskim Ośrodku Telewizyjnym, m.in. jako kierownik Redakcji Popularno-naukowej. Obecnie w Państwowych Zbiorach Sztuki na Wawelu jako dokumentalista.

Debiutował w 1962 roku na łamach „Dziennika Polskiego”. Później współpracował z „Kurierem Akademickim” i „Studentem” (był jego współzałożycielem). Swe artykuły i eseje zamieszcza w „Gazecie Krakowskiej”, „Przekroju”, „Odrze”, „Życiu Literackim”, „Krakowie”, „Polityce”.

Jest laureatem około 30 nagród w konkursach za twórczość publicystyczną i filmową.

Najważniejsze nagrody:

I nagroda Klubu Ochrony Środowiska SDP (1975)

II nagroda Klubu Dziennikarzy Naukowych SDP (1976)

Podwójna nagroda na VII Przeglądzie Filmów o Sztuce w Zakopanem (1975) — za film *Złoto polskich Karpat*

Nagroda Miasta Przemysła (1978)

II nagroda LOK i SDP (1979)—za cykl filmów emitowanych w TV pt. *Kalendarz W. Puchalskiego*

Publikacje książkowe:

- *Szkatula z odkryciami*, Kraków 1985, KAW
- *Kłuty, mikroby, uczeni*, Warszawa 1988, Iskry

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Corida po polsku*, [w:] *Corida po polsku. Pokłosie konkursu im. A. Polewki*, Kraków 1979, KAW

Opracowania:

- *Patrzac na Kraków*, Kraków 1980, KAW [wstęp do albumu]
- *Wielkie czaty*, Kraków 1980, KAW [wstęp do albumu W. Puchalskiego]

do

Autorskie cykle telewizyjne:

- *Laser. Magazyn popularnonaukowy*
- *Miasta, które mogły zginąć*
- *Kalendarz przyrodniczy Włodzimierza Puchalskiego*
- *Góry, dżungle, pustynie*
- *Sensacje z przeszłości*

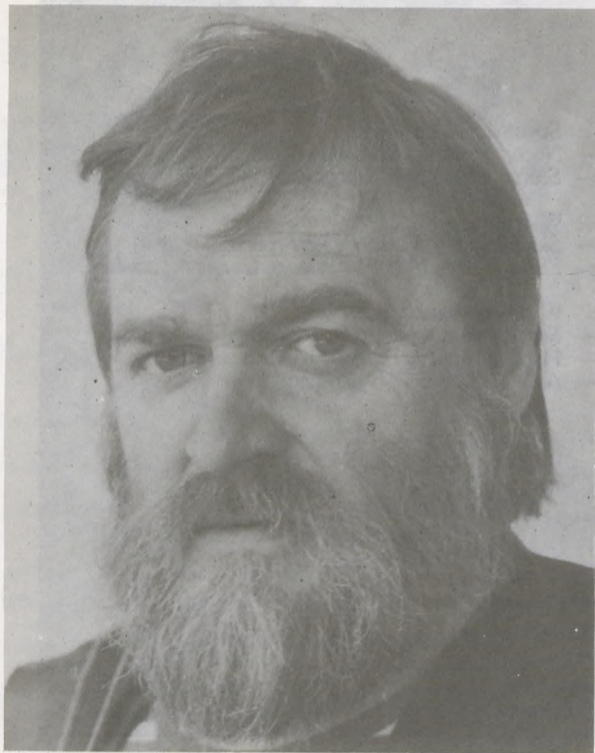
Filmy telewizyjne:

- *Pionierzy podziemnego frontu* — rzecz o kurierach tatrzańskich
- *Jeden dzień Henryka*
- *Baza ludzi żywych*
- *Złoto polskich Karpat (O rzeźbiarzach ludowych)*
- *Ostatnia wiosna bezkrwawego łowcy*
- *Misteria*

W druku:

- *Spełniony sen o Arktyce*, [w:] *Ostatnie bezkrwawe łowy*, KAW [wstęp do albumu]

30-047 Kraków, ul. Szymanowskiego 15/11, tel. 33-36-03

Tadeusz TOBOŁA

literat, publicysta, autor scenariuszy filmowych

Urodzony w 1944 r. w Krakowie. Absolwent Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Katowicach (1971). Doktor praw Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (1974). W latach 1962-75 żołnierz zawodowy, a następnie (do 1978) pracownik Kombinatoru Spożywczego w Gnieźnie. Od 1978 r. uprawia wolny zawód twórcy. Działacz Zarządu Oddziału ZNP Kraków-Śródmieście. Zawodnik, trener i działacz sportowy w „Orłętach” Dęblin, „Cracovii”, „Garbarni” i „Przymacie” Kraków.

Publikował w tygodnikach i miesięcznikach

Najważniejsze odznaczenia:

Medal 40-lecia PRL (1984)

Srebrne Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1985)

Publikacje książkowe:

- *Kalejdoskop*, Katowice 1982, Śląsk [powieść]
- *Zdani tylko na siebie*, Kraków 1985, KAW [dokument zbeletryzowany]

Scenariusze filmowe:

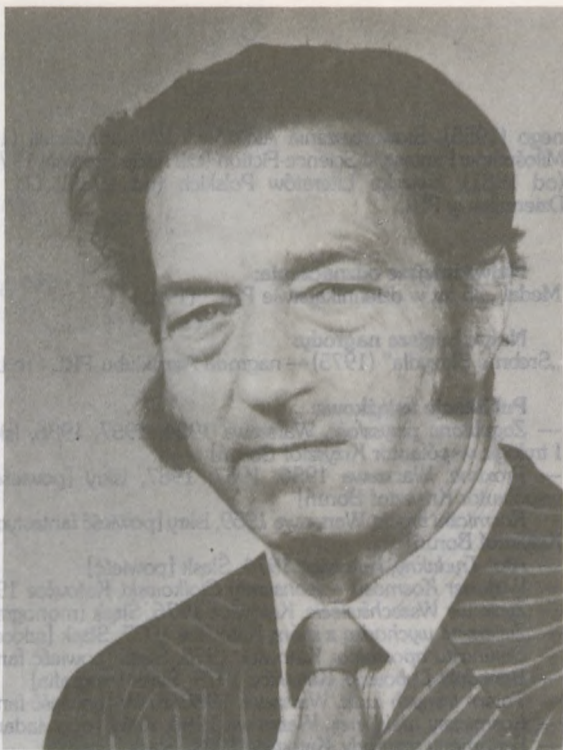
- Nocna przygoda, Warszawa 1983, TVP
- Szansa dla dwojga, Warszawa 1984, TVP

W druku:

- Ślady tygrysa, Warszawa PIW [paradokument]
- Kwadrat samotności, Warszawa, Czytelnik [powieść]

W przygotowaniu:

- Szansa dla dwojga [nowela filmowa]
- Piosenki, ballady i wiersze [opracowanie]
- As— tytuł roboczy [dokument]

Andrzej TREPKA

***pisarz — autor książek fantastycznonaukowych i popularnonaukowych,
publicysta, eseista***

Urodzony w 1923 r. w Warszawie. W latach 1945-48 pracownik rolny, a następnie inspektor w Wojewódzkim Zarządzie Samopomocy Chłopskiej w Bydgoszczy (1948-49). Debiutował w prasie w 1948 r. Od 1949 r. wykonuje wolny zawód twórcy jako literat i dziennikarz. Publikuje w kilkudziesięciu gazetach i periodykach, głównie o treści światopoglądowej, popularnonaukowej i społecznej, m.in.: „Dookoła Świata”, „Fakty i Myśli”, „Skrzydła Polska”, „Przyjaźń”, „Czata”, „Argumenty”, „Gazeta Pomorska”, „Gazeta Poznańska”, „Ilustrowany Kurier Polski”, „Zdarzenia”. Autor kilku tysięcy esejów, artykułów publicystycznych, felietonów, reportaży i in. Na łamach prasy zamieszczał liczne opowiadania, a także powieści.

Od początku lat 70. poświęcił się prawie wyłącznie pisaniu książek, stale współpracując jedynie z „Expressem Ilustrowanym”, a sporadycznie publikuje także na łamach „Astronautyki”, „Panoramy”, bielskiej „Kroniki” i „Trybuny Robotniczej”. Zauroczony regionem beskidzkim, od 1968 r. zamieszkuje w Wiśle.

Członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich (1956-82; w latach 1980-82 członek Zarządu Oddziału w Katowicach), członek — założyciel Polskiego Towarzystwa Astronautycz-

nego (1955), Stowarzyszenia Ateistów i Wolnomyślicieli (1956), Ogólnopolskiego Klubu Miłośników Fantastyki Science-Fiction (czł. Rady Głównej 1978-79), Bielskiego Klubu Pisarzy (od 1981), Związku Literatów Polskich (od 1986). Od 1982 członek Stowarzyszenia Dziennikarzy PRL.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal „25 lat w dziennikarstwie PRL” (1981)

Najważniejsze nagrody:

„Srebrne Skrzydła” (1975) — nagroda Aeroklubu PRL i red. „Skrzydłata Polska”

Publikacje książkowe:

- *Zagubiona przyszłość*, Warszawa 1954, 1957, 1986, Iskry [powieść fantastyczna — cz. I trylogii; współautor Krzysztof Boruń]
- *Proxima*, Warszawa 1956, 1957, 1987, Iskry [powieść fantystyczna — cz. II trylogii; współautor Krzysztof Boruń]
- *Kosmiczni bracia*, Warszawa 1959, Iskry [powieść fantastyczna — cz. III trylogii; współautor Krzysztof Boruń]
- *Atol Trydakny*, Katowice 1974, Śląsk [powieść]
- *Wizjoner Kosmosu — Konstanty Ciołkowski*, Katowice 1974, Śląsk [biografia]
- *Życie we Wszechświecie*, Katowice 1976, Śląsk [monografia]
- *Zwierzęta wychodzą z mórz*, Katowice 1977, Śląsk [szkice]
- *Dwunastu apostołów*, Katowice 1978, Śląsk [powieść fantastyczna]
- *Benedykt Dybowski*, Katowice 1979, Śląsk [biografia]
- *Totem leśnych ludzi*, Warszawa 1980, KAW [powieść fantastyczna]
- *Kosmiczny meldunek*, Warszawa 1980, KAW [opowiadania fantastyczne]
- *Fenomeny przyrody*, Katowice 1981, Śląsk [eseje]
- *Król tasmańskich stepów*, Katowice 1982, Śląsk [eseje]
- *Końcówka*, Warszawa 1983, KAW [opowiadania]
- *Biokosmos* (t. 1-2), Warszawa 1984, KAW [monografia]
- *Rezerwat*, Katowice 1985, KAW [powieść fantastyczna]
- *Drzewo Życia*, Bielsko-Biała 1985, Beskidzka Oficyna Wydawnicza [opowiadania]
- *Cierpienia przyrody*, Lublin 1986, W. Lub. [eseje]
- *Opowieści o zwierzętach*, Warszawa 1988, NK
- *Gawędy o zwierzętach*, Katowice 1988, KAW

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

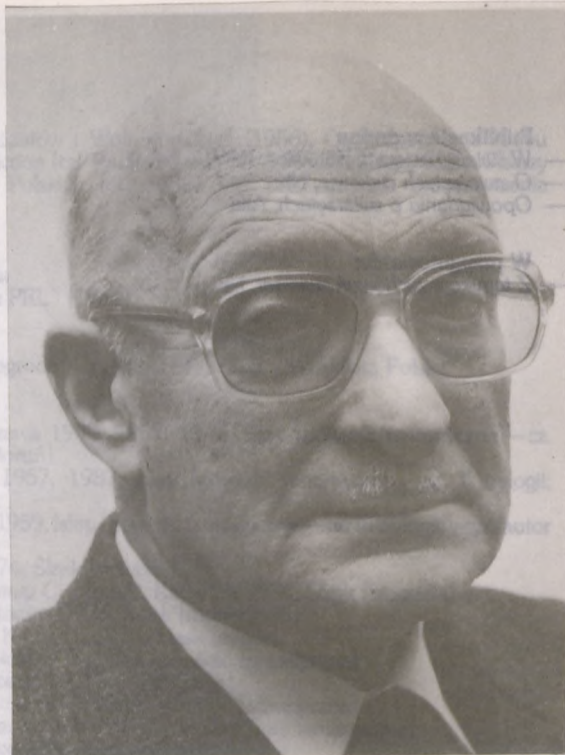
- *Zagadkowa piękność kosmiczna, Uwaga — Mars oraz 28 migawek astronomicznych*, [w:] *Księga odkryć i wynalazków*, Warszawa 1957, Iskry
- *Czy kalendarz zostanie zmieniony?, Życie w dalekim niebie, Gdy Wenusianie zapytają o prawa kosmiczne*, [w:] *Kalendarz Wolnej Myśli*, Warszawa 1960, KiW
- *Kiedy zaprzestaniemy przewidywania pogody?, Gdy człowiek powróci z milionletniej podróży...*, [w:] *Rocznik Wolnej Myśli*, Warszawa 1961, KiW
- *Gniazda życia poza ziemią*, [w:] *Kroki w nieznanie*, almanach fantastyczno-naukowy, t. IV, Warszawa 1973, Iskry
- *Człowiek nie jest samotny we Wszechświecie*, [w:] *Kroki w nieznanie*, almanach fantystyczno-naukowy, t. V, Warszawa 1974, Iskry
- *Światłoburcy*, [w:] *Duch Galaktyki*, Gorzów Wielkopolski 1979, Gorzowski Okręgowy Klub Miłośników Fantastyki Naukowej i Ogólnopolski Klub Miłośników Fantastyki i Science-Fiction
- *Kosmiczni bracia*, Warszawa 1988, Iskry
- *Przed i po dinozaurach*, Katowice 1988, KAW [monografia gadów]
- *Zwierzęta, zwierzęta*, Warszawa 1988, NK

Publikacje w druku:

- W świecie zwierząt, Katowice, KAW
- O zwierzętach ciekawie, NK
- Opowiadania o zwierzętach, Alfa

W przygotowaniu:

- Z tajników zachowań zwierząt, NK

Jerzy TRZCENIECKI

ekonomista, specjalista w zakresie organizacji i zarządzania

Urodzony w 1920 r. w Czortkowie. Po ukończeniu Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu (1939) pełnił służbę podczas kampanii wrześniowej w 29 PAL. W czasie okupacji w szeregach ZWZ, a następnie AK. Absolwent Akademii Handlowej w Krakowie (1947). Od 1947 pracownik naukowy Wyższej Szkoły Ekonomicznej (od 1974 Akademia Ekonomiczna): asystent w Katedrze Organizacji i Zarządzania Przedsiębiorstw, starszy asystent w Katedrze Ekonomiki Przemysłu (1950-53), zastępca profesora w Katedrze Ekonomiki Przemysłu (1953-56), starszy wykładowca (1956-64). Doktor (1960), dr habilitowany nauk ekonomicznych (1964). Docent w Katedrze Ekonomiki Przemysłu (1964-65), a następnie w Katedrze Teorii Organizacji i Zarządzania, którą kierował w latach 1965-70. Od 1970 dyrektor Instytutu Organizacji i Zarządzania. Profesor nadzwyczajny (1971), a od 1976 profesor zwyczajny Akademii Ekonomicznej.

Członek Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadr Naukowych (1973-83), członek, a od 1987 wiceprzewodniczący Zespołu Dydaktyczno-Naukowego Organizacji i Zarządzania przy Ministerstwie Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, członek Prezydium Komitetu Nauk Organizacji i Zarządzania PAN (od 1971) przewodniczący Komisji Nauk Organizacji i Zarządzania Oddziału PAN w Krakowie (od 1976) i in.

Publikuje m.in. na łamach czasopism: „Przegląd Organizacji”, „Zarządzanie”, „Przegląd Techniczny”, „Problemy Organizacji”, „Zeszyty Naukowe AE”.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal Zwycięstwa i Wolności (1946)
Odznaka Grunwaldzka (1946)
Odznaka Tysiąclecia Państwa Polskiego (1966)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1973)
Zasłużony Nauczyciel PRL (1977)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1980)
Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1980)
Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1984)
Medal 40-lecia PRL (1984)
Medal „Za udział w Wojnie Obronnej 1939” (1985)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Szkolnictwa Wyższego (1954)
Nagroda Ministra Szkolnictwa Wyższego III st. (1965)
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. (1972, 1975, 1980, 1987)
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki I st. (1982, 1986)

Publikacje książkowe:

— *Metoda obserwacji migawkowych w badaniu organizacji przedsiębiorstwa przemysłowego*, Warszawa 1964, 1971, PWE
— *Elementy teorii organizacji i zarządzania*, Warszawa 1973, PWN [współautor Alfred Czermański]
— *Elementy teorii systemów i cybernetyki w organizacji zarządzania*, Warszawa 1973, TNOiK
— *Projektowanie systemów zarządzania*, Warszawa 1979, PWN

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *Encyklopedia Organizacji i Zarządzania*, Warszawa 1981, PWE [współautor, członek zespołu redakcyjnego]
— *Istota systemu zarządzania; Usprawnienie organizacji*, [w:] *Organizacja i zarządzanie*, Warszawa 1986, PWN [ponadto redakcja wspólnie z A. Stabryłą]
— *Elementy wiedzy o zarządzaniu w dawnej Polsce*, [w:] *Metodologiczne aspekty zarządzania*, Wrocław 1986, Oss. [ponadto redakcja wspólnie z A. Stabryłą]

Publikacje w druku:

— *Rekonstrukcja dziedziny organizacji warunkiem poprawy gospodarowania przedsiębiorstw*, [w:] *Problem organizacyjny numer 1 gospodarki i państwa*, Poznań, TNOiK

Andrzej URBAŃCZYK

publicysta, historyk filmu

Urodzony w 1946 r. w Lublińcu. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1975) oraz Podyplomowego Studium Doskonalenia Kadr Kierowniczych w Akademii Ekonomicznej w Krakowie (1977). W latach 1968-72 pracował w redakcji „Studenta” a w latach 1970-75 w „Echu Krakowa”. Od 1975 roku w telewizji, gdzie w latach 1980-83 był redaktorem naczelnym krakowskiego ośrodka. Od czerwca 1984 r. jest zastępcą redaktora naczelnego miesięcznika „Zdanie”. Jednocześnie jest starszym wykładowcą w Instytucie Nauk Politycznych UJ.

Działacz społeczny i polityczny. W latach studenckich aktywny członek ŻSP, animator życia kulturalnego w klubach studenckich. W latach 1981-84 członek Egzekutywy KK PZPR, delegat na IX Zjazd Partii. Jest wiceprezesem krakowskiego oddziału Stowarzyszenia Autorów Polskich.

Najważniejsze odznaczenia:

Złota Odznaka ZSP (1970)

Brazowe Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1973)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1976)

Brazowy Krzyż Zasługi (1978)

Srebrny Krzyż Zasługi (1986)

Najważniejsze nagrody:

- Wyróżnienie w konkursie „Echa Krakowa” za najlepszą książkę o Krakowie (1975)
- I nagroda w konkursie na najlepszy film o Krakowie (1976)
- Nagroda Przewodniczącego Komitetu ds. Radia i Telewizji (1987)

Publikacje książkowe:

- Pomnik Grunwaldzki w Krakowie, Kraków 1974, WL
- Pomnik Grunwaldzki w Krakowie, Kraków 1976, KAW [album]
- Kraków, Kraków 1979, COIT [wielojęzyczny folder]
- Cyrk Edison, Kraków 1986, KDK
- Kinomatograf na scenie, Kraków 1986, KDK
- Trzech na jednego, Warszawa 1986, Cz. [współautor]
- Wyspiański w krainie filmu, Kraków 1987, KDK [wspólnie ze Zbigniewem Wyszyńskim]

Scenariusze i realizacje filmów dokumentalnych:

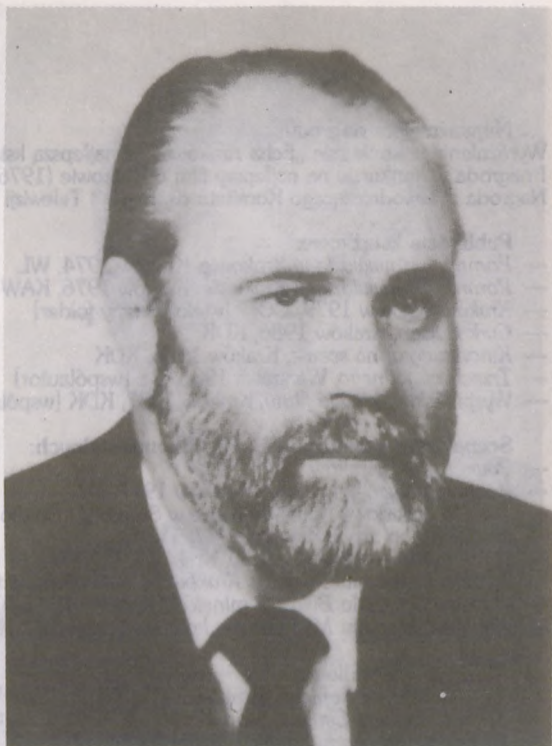
- Powrót króla, Kraków 1976, TV
- Kuchnia godziny dwunastej, Kraków 1977, TV
- Cykle reportażowe i publicystyczne w Studio 2 i Studio 8, Warszawa 1977-1980, TVP
- Niedaleko od ziemi, Kraków 1977, TV
- Dzień ostatni — dzień pierwszy, Kraków 1978, TV
- Współtwórca cyklu Telewizja Kraków na antenie dwójki, Warszawa 1981-83, TVP
- Współtwórca cyklu Było nie minęło, Warszawa 1984-86, TVP
- Współtwórca cyklu Myślenie ma kolosalną przyszłość, Katowice 1986-1988, TVP

Sluchowiska radiowe:

- Złoto marszałka Koniewa, Kraków 1975, PR [serial dokumentalny]
- Triumf i zagłada Cyрку Edison, Kraków 1984, PR [serial dokumentalny]
- Oswajanie żywych fotografii, Warszawa 1987, PR [cykl gawęd]

W przygotowaniu:

- Kraków w kinematografii
- Wokół wyzwań XXI wieku [red.]

Zbigniew WAJDA

autor monografii sportowych, dokumentalista

Urodzony w 1926 r. w Krakowie. Absolwent Wydziału Kolejowo-Mechanicznego Politechniki Krakowskiej (1952). Starszy asystent w Katedrze Budowy Pojazdów Szynowych w tejże uczelni (1952-60). W latach 1960-72 pracował w Krakowskiej Fabryce Aparatów Pomiarowych m.in. jako zastępca szefa produkcji, szef produkcji, pełnomocnik ds. produkcji. Od 1972 na rencie.

Zasłużony działacz społeczny (m.in. w Związku Nauczycielstwa Polskiego, ZBoWiD, opiekun miejsc pamięci narodowej). Kierownik drużyny juniorów, członek zarządu, wiceprezes ds. sportowych, honorowy prezes Zwierzynieckiego Klubu Sportowego. Przewodniczący sekcji gier sportowych przy Radzie Okręgowej Zrzeszenia Sportowego „Budowlani” w Krakowie. Wiceprezes ds. organizacyjnych Związku Klubów Sportowych, wiceprezes Krakowskiego Klubu Szermierzy.

Publikował m.in. na łamach „Biuletynu Informacyjnego SIMP”, „Koła Sportowego” i „Sportu dla Wszystkich”

Zmarł 2 sierpnia 1986 r. w Krakowie.

Najważniejsze odznaczenia:

- Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1975)
- Srebrny Krzyż Zasługi (1977)
- Srebrna Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1981)
- Srebrna Odznaka „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej” (1983)

Publikacje książkowe:

- 40 lat Zwierzynieckiego Klubu Sportowego, Kraków 1961, Zwierzyniecki Klub Sportowy [współautor Ryszard Malinowski]
- Monografia historyczna Zwierzynieckiego Klubu Sportowego, Kraków 1973, Zwierzyniecki Klub Sportowy
- Historia Krakowskiej Fabryki Aparatów Pomiarowych, Kraków 1974, KAW

Edward WAILGÓRA

historyk sztuki, muzeolog

Urodzony w 1934 r. w Krakowie. Absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1956-57 pracował w Muzeum Narodowym w Krakowie. Następnie pracownik Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Krakowie (1957-63). Równolegle wykładał historię sztuki w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej w Krakowie (do 1970). W 1965 roku został dyrektorem Muzeum Etnograficznego w Krakowie, gdzie pracuje do 1987 r. Był redaktorem „Rocznika Muzeum Etnograficznego” oraz licznych wydawnictw (z) płać. Autor wielu publikacji, referatów i secesyjnych wystaw. Znany działacz polityczny, społeczny i kulturalny. Był m.in. wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego Związku Pracowników Kultury i Sztuki w PRL, dyrektorem przewodniczącym Instytutu Otwartej Wiedzy. W latach 1973-84 radny Rady Narodowej Miasta Krakowa. W latach 1973-76 przewodniczący Komisji Kultury, był też członkiem Prezydium Rady Narodowej. Pracował w Komisji Nauki i Komisji Rewolucyjnej Zabytków Krakowa. Członek wielu towarzystw naukowych i społecznych, m.in. Rady Naukowej „Kraków 2000”. Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Międzynarodowej Rady Muzeów (ICOM). Organizator sesji naukowych, sympozjów i wystaw wystaw. Szeregowo uczestniczył w wielu międzynarodowych

Edward WALIGÓRA

historyk sztuki, muzeolog

Urodzony w 1934 r. w Krakowie. Absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1956-57 pracował w Muzeum Narodowym w Krakowie. Następnie pracownik Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Krakowie (1957-65). Równolegle wykładał historię sztuki w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie (do 1970). W 1965 roku zostaje dyrektorem Muzeum Etnograficznego w Krakowie, gdzie pracuje do 1987 r.

Był redaktorem „Rocznika Muzeum Etnograficznego” oraz licznych wydawnictw tej placówki. Autor wielu publikacji, referatów i scenariuszy wystaw.

Znany działacz polityczny, społeczny i kulturalny. Był m.in. wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego Związku Pracowników Kultury i Sztuki w PRL, długoletnim przewodniczącym krakowskiego Zarządu Okręgu. W latach 1972-84 radny Rady Narodowej Miasta Krakowa. W latach 1972-76 przewodniczył Komisji Kultury, był też członkiem Prezydium Rady Narodowej. Pracował w Komisji Nauki i Komisji Rewaloryzacji Zabytków Krakowa.

Członek wielu towarzystw naukowych i społecznych, m.in. Rady Naukowej „Kraków 2000”, Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Międzynarodowej Rady Muzeów (ICOM). Organizator sesji naukowych, sympozjów i wystaw: wystawy Shakersów, prymitywistów włoskich, zabawek

Członek założyciel Stowarzyszenia Autorów Polskich, prezes Rady Oddziału SAP w Krakowie (1983 r.), członek Rady Oddziału (od 1982).

Najważniejsze odznaczenia:
 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1984)
 Zasłużony Działacz Kultury (1975)

Najważniejsze nagrody:
Nagroda Miasta Krakowa (1975)

- Andrzej Wawrzyniak — polski kolekcjoner sztuki indonezyjskiej, Kraków 1971, ME
- Folklor Maroka w malarstwie Zofii Piramowicz, Kraków 1972, ME
- Nusantra, Kraków 1975, ME
- Arte Popolare Polacca dal XVII al XIX secolo, Riccione 1975 [katalog wystawy]
- Bogactwo jest tu nic. O rzeźbach i wierszach Józefa Janosa, Kraków 1979, ME

- *Remarks on Polish Folc Art*, [w:] *Polish Primitive Art*, Manchester 1969
- *Etnografické múzeum*, [w:] *Zborník Slovenského Národného Múzea*, Martin 1977
- *Polska sztuka ludowa*, [w:] *Welfahrt kennt keine Grenzen*, München 1984
- *Współczesna kultura ludowa w Polsce*, [w:] *Dziela i twórcy ludowi w czterdziestolecu PRL*, Kraków 1985, ME
- *Polska rzeźba, malarstwo i grafika* [w:] *Santiago de Compostela, 1000 Ans de Pélerinage Européen*, Gand Europalia 85, Espana

30-071 Kraków, ul. Skarbińskiego 16/9

Anna WCISŁO

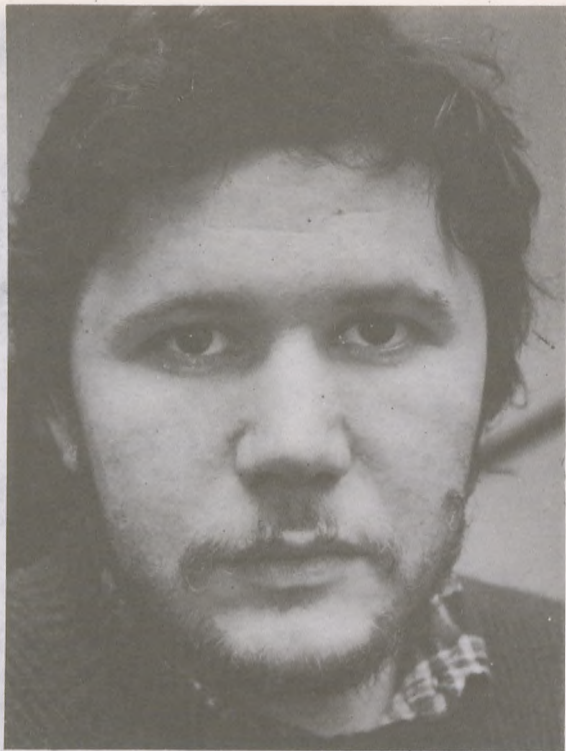
dziennikarka

Urodzona w 1953 r. w Chorzowie. Absolwentka filologii romańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1976). Po studiach pracowała w „Gazecie Krakowskiej” redagując m.in. sobotni dodatek kulturalny „Przybliżenia”. W 1982 przeniosła się do „Przekroju”. Była autorką cyklu wywiadów z podróżnikami p.n. „Glob pod butami”. Pisała dużo reportaży oraz artykułów publicystycznych z dziedziny medycyny.

Obecnie przebywa w Australii.

Publikacje książkowe:

- Forsa jak zaraza, [w:] Ekspres reporterów, Warszawa 1978, KAW
- Rak, [w:] Ekspres reporterów, Warszawa 1984, KAW
- Poczet satyryków polskich, Kraków 1988, KAW

Adolf WELTSCHKEK

autor scenariuszy, reżyser

Urodzony w 1953 r. w Krakowie. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1977). Od 1972 aktor teatru STU. Dyplom zawodowy uzyskuje w 1980 r. Grał we wszystkich spektaklach Teatru STU od „Exodusu” do „Donkichoterii” (1980). W 1983 roku ukończył reżyserię w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie. Od 1978 roku pisze scenariusze teatralne i filmowe. Obecnie związany ze Starym Teatrem w Krakowie.

Scenariusze teatralne:

- *Ogród rozkoszy*, Kraków 1978, Teatr STU [wspólnie z B. Majem i B. Rudnickim]
- *Grand Hotel*, Kraków 1981, Teatr STU, [wspólnie z B. Rudnickim]
- *Ubu skowany (według utworów A. Jarry)*, Kraków 1983, Teatr STU [wspólnie z B. Rudnickim]
- *Stypa*, Kraków 1984, Teatr STU [wspólnie z B. Rudnickim]

Scenariusze filmowe:

- *Drzazga*, Katowice 1980, TV [wspólnie z B. Rudnickim i J. Malochą]
- *Szczęki III*, Katowice 1982, TV
- *Potrząsk*, Warszawa 1986, ZF „Zodiak”

30-552 Kraków, ul. Podskale 5/1

Bogna WERNICHOWSKA

dziennikarka, autorka książek popularnonaukowych

Urodzona w 1948 r. w Bochni. Absolwentka prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego. Od początku lat siedemdziesiątych związana z tygodnikiem „Przekrój”. Publikowała m.in. w „Urodzie”, „Panoramie Polskiej”, „Wieściach”, „Biuletynie Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Niderlandzkiej”.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda ZAiKS (1972) — za pracę dyplomową w dziedzinie prawa autorskiego.

Publikacje książkowe:

- Księga imion, Warszawa 1973, Iskry
- Duchy polskie, Kraków 1983, 1987, Kraj [wspólnie z M. Kozłowskim]
- Droższe niż klejnoty, Warszawa 1983, KAW
- Kalendarz optymisty, Warszawa 1985, Kraj

Publikacje w druku:

- Almanach piękności, Warszawa, KAW
- Zodiak dalekich lądów, Warszawa, KAW
- Dzień weselny czyli pamiętne śluby, Łódź, WŁ
- Horoskop Flammariona, Łódź, WŁ

31-271 Kraków, ul. Krowoderskich Zuchów 23/30, tel. 33-02-90

Sławomir WOJAK

historyk sztuki

Urodzony w 1929 r. w Warszawie. Absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pracując w Muzeum Narodowym w Krakowie zajmował się organizacją służby oświatowej. Później prowadził Referat Muzeów i Plastyki w Wydziale Kultury i Sztuki Urzędu Miasta Krakowa. W latach 1972-73 był wicedyrektorem Liceum Sztuk Plastycznych w Krakowie. W grudniu 1973 został dyrektorem Muzeum Historycznego Miasta Krakowa.

Był autorem licznych scenariuszy wystaw oraz katalogów, wygłosił wiele referatów, współpracował z „Przeglądem Artystycznym” i prasą krakowską. Był współpomysłodawcą i członkiem kolegium „Encyklopedii Krakowa”.

Zmarł 6 czerwca 1984 r.

Publikacje książkowe:

- Zygmunt Bodnicki. Monografia, Kraków 1970, Muzeum Narodowe
- Muzea Krakowskie w 30-leciu PRL, Kraków 1974, MHMK
- Kazimierz krakowski, Kraków 1978, KAW

Leszek WOŁOSIUK

autor scenariuszy radiowych

Urodzony w 1951 r. w Gorzycy w woj. koszalińskim. Studiował polonistykę w Uniwersytecie Jagiellońskim. Wydawał jednodniówkę studentów UJ „Alma Mater” (1976-77). W latach 1980-81 publicysta dwutygodnika „Student”. W latach 1982-84 członek kolegium miesięcznika „Zdanie”. Od 1982 r. współpracuje z Rozgłośnią Polskiego Radia w Krakowie jako scenarzysta słuchowisk teatralnych.

Najważniejsze nagrody:

I nagroda w konkursie na słuchowisko radiowe (1982)
Grand Prix na Ogólnopolskim Przeglądzie Studenckiej Twórczości Radiowej (1984)
Wyróżnienie w zamkniętym konkursie na słuchowisko radiowe III programu PR (1987)

Słuchowiska radiowe:

- Kochani nieobecni, Kraków 1983, PR
- Zapiski wigilijne, Kraków 1983, Studio UJ „Alma Radio”
- Dziewczynki, Kraków 1986, PR
- Wylizanka, Kraków 1986, PR
- Królowa pszczół, matka trzmieli, Kraków 1988, PR

W przygotowaniu:

- Sto lat, Gdynia, Teatr Muzyczny [scenariusz musicalu]
- Wesele, którego nie było, Warszawa, Teatr Polski [dramat]
- Gra, czyli do następnego nekrologu, Kraków, PR
- Powrót w nieznane, Warszawa, Cz. [powieść]
- Mniejsze niebo, Warszawa, Cz. [powieść]
- Epitafium dla żyjącego, Warszawa, PiW [powieść]

Tadeusz WRÓŃSKI

historyk, muzeolog

Urodzony w 1936 r. w Kolbuszowej. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1958 roku pracował w Muzeum Historycznym Miasta Krakowa. M.in. jako starszy kustosz kierował Oddziałem MHMK, Muzeum Walki i Męczeństwa Polaków 1939-45. Autor ponad trzystu artykułów, referatów, folderów, scenariuszy wystaw.

Był długoletnim działaczem Obywatelskiego Komitetu Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa, sekretarzem krakowskiego oddziału. Był też sekretarzem Towarzystwa Strzeleckiego „Bractwo Kurkowe”. Współpracował z „Echem Krakowa”, „Studentem”, „Impulsami”.

Zmarł 19 września 1984 roku.

Publikacje książkowe:

- Ulica Pomorska 2, Kraków 1972, MHMK, 1974, WL
- Upamiętnione miejsca walki i męczeństwa w województwie krakowskim 1939-45, Kraków 1972, WL
- Ziemia Krakowska pod okupacją hitlerowską, Kraków 1973, PAN
- Konkurs szopek krakowskich, Kraków 1973, MHMK
- Pałac pod Baranami, Kraków 1974, KDK [współautor L. Ludwikowski]

- Kronika okupowanego Krakowa, Kraków 1974, WL
- Krakowskie lata rewolucyjnej działalności Feliksa Dzierżyńskiego, Kraków 1978, MHMK
- Tradycyjna szopka krakowska, Kraków 1979, KAW
- Z dziejów Towarzystwa Strzeleckiego w Krakowie, Warszawa 1979, Epoka [współautor Leszek Ludwikowski]
- Liban — karny obóz Służby Budowlanej w Krakowie w latach 1942-44, Warszawa 1981, SiT
- Obóz w Płaszowie — miejsce egzekucji i masowej eksterminacji ludności żydowskiej, polskiej i innych narodowości, Warszawa 1981, SiT
- Obozy przejściowe dla robotników przymusowych w Krakowie w latach 1939-45, Warszawa 1981, SiT
- Fort Krzesławicki — miejsce masowych egzekucji Polaków w Krakowie w latach 1939-43, Warszawa 1981, SiT
- Kaźń Polaków przy ulicy Pomorskiej 2 w Krakowie 1939-45, Warszawa 1981, SiT
- Ludzie z marmurowej tablicy, Kraków 1982, WL [współautor Jacek Albrecht]
- Krakowskie Towarzystwo Strzeleckie „Bractwo Kurkowe”. Zarys dziejów po II wojnie światowej, Kraków 1984, KAW

Mapy:

- Walki zbrojne z najeźdźcą hitlerowskim i zbrodnie hitlerowskie na terenie województwa krakowskiego w latach 1939-45, Warszawa 1972, W Kart.

Zbigniew WYSZYŃSKI

filmoznawca, popularyzator wiedzy filmowej, działacz kultury

Urodzony w 1924 r. w Sosnowcu. Absolwent krakowskiej Wyższej Szkoły Ekonomicznej (1949). Starszy asystent w Katedrze Rachunkowości w macierzystej uczelni (1947-51), rzeczoznawca rachunkowości w Biurze Organizacji Rachunkowości w Krakowie (1949-52), inspektor w Ministerstwie Budownictwa (1952-61). W latach 1955-57 odbył studia filmoznawcze w Instytucie Sztuki PAN w Warszawie. Doktor nauk humanistycznych (1973). Po powrocie do Krakowa kierownik artystyczny kina studyjnego „Sztuka” (1961-78) i wykładowca filmoznawstwa w krakowskiej WSP i PWST (1962-75). Od 1975 r. adiunkt w Zakładzie Filmu i Telewizji Instytutu Filologii Polskiej UJ. Od 1955 r. prowadzi ożywioną działalność w dyskusyjnych klubach filmowych.

Publikuje m.in. na łamach pism: „Filmowe Polonica”, „Rocznik Krakowski”, „Ruch Literacki”, „Program Kin Studyjnych”, „Język Polski w Szkole Średniej”.

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrny Krzyż Zasługi (1964)

Zasłużony Działacz Kultury (1971)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1976)

Budowniczy Nowej Huty (1978)
Medal 40-lecia PRL (1984)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1976) — za książkę *Filmowy Kraków 1896-1971*
Nagroda „Echa Krakowa” (1975) — *Filmowy Kraków...*
Nagroda Miasta Krakowa (1986)

Publikacje książkowe:

- *Filmowy Kraków 1896-1971*, Kraków 1975, WL
- *Wprowadzenie do estetyki filmowej*, Wrocław 1976, PWN
- *Szczesny Myslowicz — filmowy kronikarz Krakowa*, Kraków 1986, KDK
- *Wyspiański w świecie filmu*, Kraków 1987, KDK [współautor Andrzej Urbańczyk]

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

- *Czy koniec naszego świata?*, [w:] *Owoc rodzi drzewo*, Kraków 1978, WL
- *Przewodnie idee współczesnego kina radzieckiego*, [w:] *Z filmem radzieckim na ty*, Kraków 1967, Wojewódzki Zarząd Kin
- *Poszukiwania twórcze młodych filmowców radzieckich (1920-1930)*, [w:] *Z dziejów awangardy filmowej*, Katowice 1976, UŚI
- *Polska kultura filmowa (1918-1939). Zarys problematyki*, [w:] *Polskie kino lat 1918-1939*, Kraków 1980, UJ
- *Leon Schiller i film*, [w:] *Film polski wobec innych sztuk*, Katowice 1980, UŚI
- *Kronika życia filmowego w Krakowie*, [w:] *Kronika Krakowa za lata 1975, 1976-77* [dalsze w druku bądź opracowaniu], Kraków 1978-1981, WL

W przygotowaniu:

- *Dramat polski na ekranie 1911-1974* [praca habilitacyjna]

Józef ZAJĄC

bibliotekarz, publicysta, pracownik naukowy

Urodzony w 1930 r. w miejscowości Rzeki-Lipie-Sadek koło Limanowej. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, studiów doktoranckich w Wyższej Szkole Pedagogicznej i podyplomowego Studium Doskonalenia Kadr Kierowniczych Akademii Ekonomicznej. W 1955 roku podjął pracę zawodową w bibliotece Krakowskiego Domu Kultury, gdzie był m.in. kierownikiem. Od 1963 roku pracuje w Miejskiej Bibliotece Publicznej jako wicedyrektor, a od 1975 roku dyrektor.

Ponadto w latach 1958-61 uczył języka polskiego w I i XII LO. W latach 1973-75 kierował krakowską filią Ośrodka Kształcenia Korespondencyjnego Bibliotekarzy w Warszawie. Od 1973 roku prowadził ćwiczenia, wykłady i seminaria magisterskie w Katedrze Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie.

Przez wiele lat uczestniczył w pracach Komisji Kultury KK PZPR, Zespołu Partyjnych Bibliotekarzy przy KC PZPR i Zespołu ds. Książki KC PZPR. Jest przewodniczącym Zarządu Okręgu Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich w Krakowie, członkiem Rady Naukowej Biblioteki Narodowej w Warszawie (od 1983), członkiem Rady Funduszu Literatury (od 1984).

Publikuje m.in. w „Ruchu Literackim”, „Kulturze”, „Miesięczniku Literackim”, „Roczniku Naukowo-Dydaktycznym WSP”, „Bibliotekarzu”, „Biuletynie informacyjno-instrukcyjnym MBP”, „Dzienniku Polskim”.

Jest autorem przewodników metodycznych i opracowań dotyczących bibliotekoznawstwa.

Najważniejsze odznaczenia:

Złoty Krzyż Zasługi (1972)

Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1973)

Zasłużony Działacz Kultury (1976)

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1980)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1984)

Medal 40-lecia PRL (1984)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Miasta Krakowa (1973)

Nagroda Ministra Kultury i Sztuki im. H. Radlińskiej (1984)

Publikacje książkowe:

— Leon Kruczkowski — prozaik, Kraków 1972, PAN

— Czytelnictwo. Metodyka pracy z czytelnikami, Kraków 1975, WSP

— Biblioteki publiczne. Przewodnik metodyczny, Kraków 1985, WSP

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— Jan Wiktor — społecznik i moralista, [w:] Prozaicy dwudziestolecia, Warszawa 1972, PiW

Janusz ZARĘBA

ekonomista, publicysta, popularyzator wiedzy

Urodzony w 1948 r. we Wrocławiu. Absolwent ekonomiki handlu zagranicznego w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu (1971). W 1968 roku debiutował jako dziennikarz. W latach 1970-71 był redaktorem naczelnym miesięcznika „Merkury”. Publikował w „Spojrzeniach”, „itd”, „Studencie”.

W 1971 roku rozpoczyna pracę w przemyśle chemicznym, przenosi się do Krakowa. Równocześnie zostaje redaktorem biuletynu „Rynki Chemiczne”. Publikuje też w „Życiu Gospodarczym”. W latach 1975-1981 związany z dwutygodnikiem „Student” jako publicysta, kierownik działu nauki i gospodarki i zastępca redaktora naczelnego (1980-81). Publikował w „Echu Krakowa”, „Polityce” i innych pismach.

Od 1982 roku jest sekretarzem miesięcznika popularnonaukowego „Aura”.

Najważniejsze odznaczenia:

Brazowe Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1977)
Zasłużony Działacz Kultury (1987)

Najważniejsze nagrody:

Wyróżnienie w konkursie na reportaż pt. „Poczet dyrektorów polskich” (1978) — organizowa-

nym przez NOT i „Przegląd Techniczny”
II nagroda w konkursach dziennikarskich „itd” (1970, 1971)

Publikacje książkowe:

— *Pół wieku w służbie polskiej chemii*, Tarnów 1977, Zakłady Azotowe [współautor K.W. Kasprzyk]

— *Reforma w testamencie. Rzecz o Oskarze Langem*, Warszawa 1986, MAW

Publikacje książkowe w druku:

— *Romantyk gospodarki. Rzecz o Eugeniuszu Kwiatkowskim*, Warszawa, MAW

— *Singapur — miasto lwa*, Warszawa, MAW

W przygotowaniu:

— *O życiu i działalności Władysława Grabskiego*

Krystyna ZBIJEWSKA

dziennikarka — publicystka kulturalna, autorka książek o Wyspiańskim i opowieści o artystach, recenzent teatralny

Urodzona w 1920 r. w Złoczowie. Absolwentka filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1951) i dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego (1955).

Debiutowała w „Dzienniku Polskim” w 1945 r.; związała się z tym pismem na ponad trzydziestoletni okres pracy zawodowej. Wieloletni kierownik działu kulturalnego, redaktor „Dziennika Literackiego”, dodatku kulturalnego „Od A do Z”, członek kolegium redakcyjnego, drugi sekretarz redakcji. W 1976 r. przeszła na emeryturę.

W latach sześćdziesiątych była stałą felietonistką Polskiego Radia („Listy do Teresy”) oraz sprawowała funkcję kierownika literackiego Teatru im. S. Żeromskiego w Kielcach. W Krakowskim Ośrodku TV przygotowała cykl programów p.n. „Artystyczne pary”. Posiada liczne publikacje w „Miesięczniku Literackim”, „Życiu Literackim”, „Teatrze”, „Przekroju”, „Zwierciadle”, „Krakowie” oraz prasie codziennej.

Od 1945 roku była członkiem Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, długoletnim wiceprezesem oddziału krakowskiego SDP, prezesem Klubu Publicystów Polityki Kulturalnej, wiceprezesem ogólnopolskiego Klubu Krytyki Teatralnej. W latach 1976-1980 członek

Zarządu Głównego SDP. Jest znaną i cenioną działaczką społeczną: była radną m. Krakowa, członkiem Komisji Kultury Rady Narodowej Z jej inicjatywy powstał pierwszy w kraju Klub Miłośników Teatru; była długoletnim prezesem tegoż klubu działającego przy Krakowskim Domu Kultury „Pałac po Baranami”. Była pomysłodawcą i współtwórcą Muzeum Wyspiańskiego w Krakowie oraz powstającego tam Towarzystwa Naukowego im. Stanisława Wyspiańskiego. Jest członkiem Międzynarodowego Instytutu Teatralnego (ITI), członkiem rady programowej „Krakowskiej Kuźnicy”, członkiem zarządu Towarzystwa Miłośników Muzeum Narodowego, członkiem Komisji Rewizyjnej Krakowskiego Oddziału SAP.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal 10-lecia PRL (1955)
Złoty Krzyż Zasługi (1956)
Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1960)
Zasłużony Działacz Kultury (1963)
Odznaka Tysiąclecia (1964)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1966)
Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1970)
Odznaka „Budowniczy Nowej Huty” (1972)
Odznaka XXX-lecia PRL (1974)
Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1975)
Medal 40-lecia PRL (1984)
Medal „Za zasługi w odnowie zabytków Krakowa” (1985)

Najważniejsze nagrody:

Wiele nagród, wyróżnień i dyplomów dziennikarskich — m.in. z Wystawy Ziem Odzyskanych (1948)
Nagroda m. Krakowa w dziedzinie publicystyki (1958)
Nagroda Wojewódzkiej Rady Narodowej za upowszechnianie kultury (1975)
Nagroda Ministra Kultury i Sztuki (1974, 1980) — za osiągnięcia w upowszechnianiu kultury
Główna nagroda w konkursie „Książka roku” (1981) — organizowanym przez redakcję „Echa Krakowa” — (za „Orzeł w kurniku”)

Publikacje książkowe:

— *Orzeł w kurniku. Z życia S. Wyspiańskiego*, Kraków 1980, rW
— *Krakowskim szlakiem Stanisława Wyspiańskiego*, Kraków 1986, Kraj

Publikacje w wydawnictwach zbiorowych:

— *Namówienie społeczne*, [w:] *To ja — dąb* (O Władysławie Broniewskim), Warszawa 1978, PIW
— *Teatry Krakowa*, [w:] *Kultura i sztuka Krakowa*, Kraków 1970, Wydział Kultury Prezydium Rady Narodowej m. Krakowa.

Opracowania:

— *Pisma Wybrane M. Bałuckiego*, Kraków 1956, WL [posłowie do VII i VIII tomu].

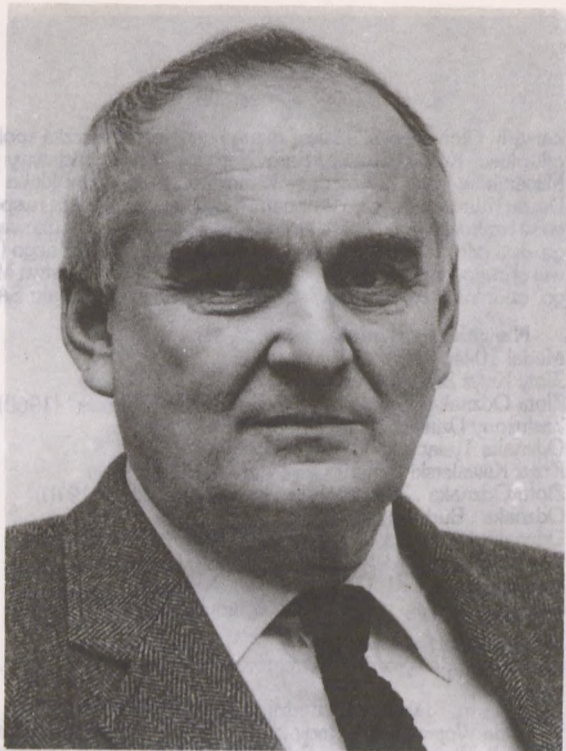
Publikacje w druku:

— *Z Muzami pod rękę*, Kraków, KAW
— *Jaroszevska — legenda teatru*, Warszawa, PIW
— *Krakowskim szlakiem Melpomeny*, Kraków, „Kraj”

Scenariusze:

— *Cykl nowel filmowych do serialu TV o Stanisławie Wyspiańskim*, reż. J. Morgenstern
— *Piękno Pienin*, — scenariusz [ze Zbigniewem Bochenkiem] do filmu krótkometrażowego. Reż. Z. Bochenek.

31-548 Kraków, al. Pokoju 7/54, tel. 11-59-30

Marian ZGÓRNIAK

historyk czasów nowożytnych i najnowszych

Urodzony w 1924 r. w Gorlicach. Absolwent historii (1951) i prawa (1952) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Asystent (1951-53) i adiunkt (1954-66) w Katedrze Historii Powszechnej Najnowszej UJ. Doktorat (1959) i habilitację (1966) uzyskał na Wydziale Filozoficzno-Historycznym macierzystej uczelni. Docent (1966), profesor nadzwyczajny (1974), a od 1982 profesor zwyczajny UJ. Od 1976 kierownik Zakładu Historii Powszechnej Najnowszej. Kierownik Zakładu Współczesnych Stosunków Międzynarodowych (1973-79), a w latach 1979-87 kierownik Zakładu Historii Współczesnej w Instytucie Nauk Politycznych.

Sekretarz (1975-84), a od 1984 przewodniczący Komisji Historycznej Oddziału PAN w Krakowie. Przewodniczący Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Historycznego (1983-86). Od 1978 wiceprzewodniczący Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich — Instytutu Pamięci Narodowej w Krakowie. Członek Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Historycznego (od 1979) i wielu komisji i stowarzyszeń naukowych, krajowych i zagranicznych (Association Internationale d'Histoire Contemporaine, Commission Internationale d'Histoire Militaire, Komitet Badań nad Polonią PAN, Komisja Historii Wojskowości i in.) oraz kilku komitetów redakcyjnych pism naukowych („Studia Historyczne”, „Wojskowy Przegląd Historyczny”).

Autor ok. 200 publikacji naukowych, zamieszczanych na łamach czasopism krajowych: „Kwartalnik Historyczny”, „Wojskowy Przegląd Historyczny”, „Studia Historyczne”, „Przegląd Historyczny”, a także w zagranicznych periodykach naukowych (Francja, RFN, Jugosławia, Szwajcaria, USA, ZSRR, Rumunia).

Najważniejsze odznaczenia:

Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (1944)
Krzyż Armii Krajowej (1970)
Złoty Krzyż Zasługi (1973)
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1975)
Medal Komisji Edukacji Narodowej (1976)
Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)
Krzyż Oświęcimski (1988)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III st. (1967)
Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II st. 1975, 1985 [zespolowa], 1980 [indywidualna]
Nagroda im. Floriana Znanieckiego (1985)

Publikacje książkowe:

— *Relikty średniowiecznych powinności skarbowych od XVI do XVIII w.*, Warszawa 1959, PWN
— *Wojskowe aspekty kryzysu czechosłowackiego 1938 r.*, Kraków 1966, PWN
— *Przygotowania niemieckie do agresji na Polskę w 1939 roku w świetle sprawozdań Oddziału II Sztabu Głównego WP*, Wrocław 1968, Oss.
— *Sytuacja militarna Europy w okresie kryzysu politycznego 1938 r.*, Warszawa 1979, PWN
— *Zjednoczenie emigracji polskiej 1866-1870*, Wrocław 1972, Oss. [współautorzy: C. Bobińska, M. Kulczykowski, A. Plich]
— *Za wolność naszą i waszą. Polacy w europejskiej Wiośnie Ludów 1848-49*, Warszawa 1987, KAW
— *1914-1918. Studia z dziejów I wojny światowej*, Kraków 1987, WL

Opracowania:

— *Wybór pism Władysława Smoleńskiego*, Warszawa 1954, KiW
— *Atlas historii świata*, Wrocław 1974, PPWK [współautorzy: H. Batowski, J. Gierowski, R. Jamka, J. Mitkowski, K. Piwarski, J. Wolski]

Publikacje w druku:

— *Polacy w armii austro-węgierskiej w czasie I wojny światowej. Studia i materiały do historii wojskowości*, Wrocław, Oss.

W przygotowaniu:

— *Sytuacja militarna Europy w przededniu II wojny światowej (styczeń-wrzesień 1939)*, t. II, PWN
— *Pułk Strzelców Podhalańskich w czasie okupacji* [tytuł roboczy]

Julian ZINKOW

reporter, autor książek krajoznawczych i turystycznych, publicysta

Urodzony w 1931 r. w Pińczowie. Absolwent Wydziału Humanistycznego — Sekcji Dziennikarskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1953). Redaktor „Głosu Szczecińskiego” i kieleckiego „Słowa Ludu” (1953-1957), współpracownik „Dziennika Polskiego” i „Gazety Krakowskiej” (1962-1969), stały korespondent Turystycznej Agencji Prasowej (1965-1975). W prasie centralnej (głównie „Poznaj Swój Kraj”) i regionalnej publikuje liczne artykuły o regionie krakowskim. Od 1985 roku współpracuje z „Echem Krakowa”.

W latach 1964-1979 pracował w Zarządzie Wojewódzkim PTTK w Krakowie, obecnie jest pracownikiem Klubu Międzynarodowej Prasy i Książki w Krakowie.

Najważniejsze odznaczenia:

Odnaka Tysiąclecia Państwa Polskiego (1966)
 Złota Odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1967)
 Srebrna Odznaka „Za zasługi dla kolarstwa polskiego” (1967)
 Srebrna (1969) i Złota (1975) Plakiet „Światowida”
 Srebrna Odznaka „Za opiekę nad zabytkami” (1976)
 Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)

Najważniejsze nagrody:
Nagroda Głównego Komitetu Turystyki III st. (1983)

Publikacje książkowe:

- Kraków — trasy podmiejskie. *Przewodnik*, Kraków 1966, WAG [współautor Jerzy Malecki]
- Informator PTTK Okręgu Krakowskiego, Kraków 1966, WAG, 1970 WOIT
- Informator turystyczny powiatu krakowskiego, Kraków 1967, WAG
- Informator turystyczny powiatu chrzanowskiego, Kraków 1968, WAG
- 10 lat Krakowskiego Klubu Kolarskiego PTTK 1958-1968, Kraków 1968, WAG
- Szlakiem Orlich Gniazd, Kraków 1969, WAG [pod pseudonimem Stefania Mleczko]
- Szlak Orlich Gniazd. *Przewodnik*, Warszawa 1971, SiT
- Wycieczki w okolice Krakowa, Kraków 1972, WAG
- Szlakiem Kościuszki, Kraków 1973, WAG
- Dolinki podkrakowskie, Kraków 1973, KAW, 1978 KOLIIRT
- Zamek „Ogrodzieniec” i Góra Janowskiego. *Zarys monograficzny*, Ogrodzieniec 1973, Wyd. PTTK
- Informator Turystyczny powiatu chrzanowskiego i miasta Jaworzno, Kraków 1974, WOIT
- Ojców — Pieskowa Skała, Kraków 1974, WOIT, 1976, KOLIIRT [z wkładkami w jęz.: niemieckim i angielskim]
- Pogórze Wielickie, Kraków 1975, KAW
- Podkrakowskie wycieczki, Kraków 1977, KOLIIRT
- Orle gniazda i warownie jurajskie, Warszawa 1977, SiT
- Las Wolski i okolice, Kraków 1978, KOLIIRT
- Tyniec i Wzgórza Tynieckie, Kraków 1978, KOLIIRT
- Turystyczne spotkania z przyrodą, Kraków 1978, KOLIIRT
- Kraków — spacer po mieście i okolicach, Kraków 1978, KAW [wersja: polska i niemiecka — współautor Emilia Krzyżanowska-Kalkowska]
- Kraków i okolice. *Teren geograficznych i krajoznawczych wycieczek szkolnych. Materiały pomocnicze dla nauczycieli*, Warszawa 1980, [wyd. II zmienione] 1986 [współautor Tadeusz Gawel]
- Województwo miejskie krakowskie. *Vademecum turystyczne*, Kraków 1981, KAW
- Wycieczki koleją w okolice Krakowa, Warszawa-Kraków 1982, Kraj
- Orle gniazda i krajobrazy jurajskie, Warszawa 1983, 1988, SiT
- Wyżyna Krakowska. *Panorama turystyczna*, Warszawa 1983, KAW
- Szlak Jury Wieluńskiej, Częstochowa 1983, 1984, COIT
- Rowerem po województwie częstochowskim, Częstochowa 1984, COIT [współautor Marian Kotarski]
- Nie siedź w domu idź na wycieczkę, Kraków 1985, COIT.
- Parki Krajobrazowe — Orlich Gniazd i Stawki, Częstochowa 1984, COIT [współautor]
- Podania i legendy szlaku jurajskiego. *Od Wielunia po Ogrodzieniec i Pilicę*, Częstochowa 1986, COIT
- Krzeszowice i okolice, Warszawa-Kraków 1988, Kraj

Henryk ZWOLSKI

językoznawca, tłumacz, autor podręczników

Urodzony w 1953 roku w Zagórzu. Absolwent filologii angielskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1978). W latach 1978-1986 pracownik naukowy Instytutu Badań Polonijnych UJ. Wykładowca języka polskiego w Wayne State University (1979) oraz w uniwersytetach oxfordzkim i londyńskim (1984-85). Autor artykułów naukowych i dydaktycznych publikowanych w „Przeglądzie Polonijnym”, „Poradniku Językowym”, „Panoramie Polskiej”, „Polish Links” i „Powiększeniu”. Tłumacz specjalizujący się w tłumaczeniu filmów fabularnych na żywo. Zajmuje się również teorią i praktyką komunikacji pozawerbalnej w tłumaczeniu symultanicznym. Sekretarz krakowskiego oddziału Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich (od 1986 r.).

Uprawia wolny zawód pisarza i tłumacza.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal Towarzystwa „Polonia” (1983)

Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego (1987)

Najważniejsze nagrody:

Nagroda zespołowa III st. Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1983) — za autorstwo podręczników języka polskiego dla obcokrajowców

Publikacje książkowe:

- *Aspekt czasowników polskich*, Kraków 1982, UJ [współautor Wacław Cockiewicz]
- *Uczymy się języka polskiego*, Kraków 1984, UJ
- *Piszemy po polsku*, Kraków 1984, UJ

Scenariusze:

- *Gesty w komunikacji języka polskiego*, Kraków 1983, UJ [program video]

Publikacje w druku:

- *Od słowa do słowa*, Warszawa, Wyd. „Polonia” [współautor Elżbieta Galdyn]
- *Porozmawiajmy po polsku*, Warszawa, Wyd. „Polonia”

Lubomir ZYBLIKIEWICZ

politolog, publicysta

Urodzony w 1943 r. w Przemyślu. Absolwent historii Uniwersytetu Jagiellońskiego (1966). Po rocznym stażu w Katedrze Historii Powszechnej XX Wieku Instytutu Historii UJ podejmuje pracę dydaktyczną w Zakładzie Nauk Politycznych AGH, skąd po kilku latach przechodzi do zakładu Nauk Społecznych Akademii Medycznej. Obecnie pracownik naukowy Zakładu Stosunków Międzynarodowych Instytutu Nauk Politycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Debiutował w 1967 roku ogłaszając później swe prace naukowe m.in. w „Zeszytach Naukowych UJ”, „Kwartalniku Historycznym”, „Dziejach Najnowszych”, „Sprawach Międzynarodowych”, „Estudios Latinoamericanos”, „American Studies”. Jako publicysta znany jest z łamów „Gazety Krakowskiej”, „Życia Warszawy”, „Kultury”, „Zdania”.

1973 roku broni pracy doktorskiej, a w 1984 r. habilituje się. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego, Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych (prezes Zarządu Oddziału w Krakowie w latach 1983-86), Polskiego Towarzystwa Studiów Latinoamerykanistycznych (od 1985 r. prezes Zarządu Głównego). Jest członkiem Wojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej krakowskiego Oddziału Doskonalenia Nauczycieli. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej oddziału krakowskiego Stowarzyszenia Autorów Polskich.

Najważniejsze odznaczenia:

Medal 40-lecia PRL (1984)

Złota Odznaka „Za zasługi dla ziemi krakowskiej” (1985)

Złoty Krzyż Zasługi (1985)

Najważniejsze nagrody:

Nagrody resortowe Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej (1975, 1976, 1977, 1978, 1979)

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wzyszego i Techniki III st. (1985)

Nagroda „Polityki” (1985)

Nagroda Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych (1985)

Publikacje książkowe:

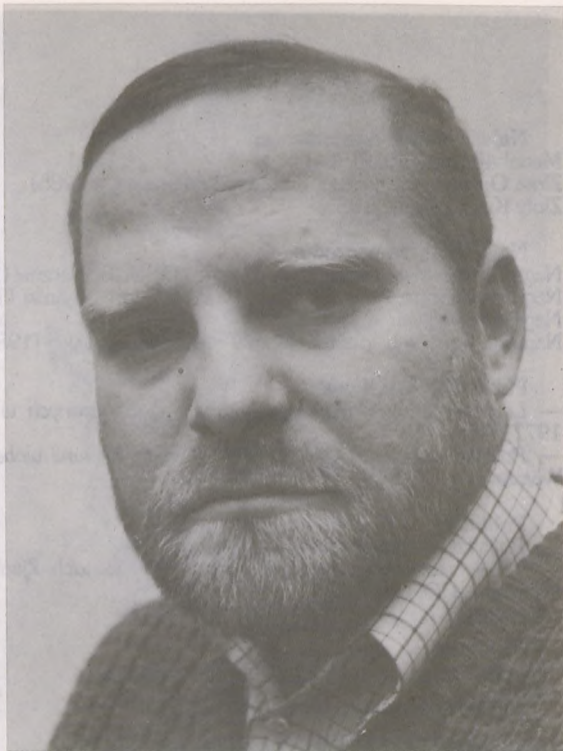
— *Latynoamerykańska polityka Stanów Zjednoczonych w latach 1969-1975*, Warszawa 1977. PISM

— *Polityka Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii wobec Polski w latach 1944-1949*, Warszawa 1984, KiW

Publikacje w druku:

— *Polityka zagraniczna Brazylii*, Warszawa, KiW

— Teorie stosunków międzynarodowych w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, Warszawa, COMNP

Marek K. ZYGADŁO

poeta, krytyk

Urodzony w 1954 r. w Wilczkowie. Studiował filozofie (1973-77). Pracował w Kombinacie Metalurgicznym Huta im. Lenina w Nowej Hucie (1977-83) jako robotnik budowlany, specjalista w zakresie stopów stali, laborant Centralnego Laboratorium Huty w Pracowni Badań Nieniszczących Stali.

Twórca i organizator ruchu literackiego młodych robotników. Kierownik Koła Literackiego w Klubie Młodych ZSMP na os. Młodości w Nowej Hucie. Od 1978 roku związany z Centrum Kultury Młodzieży i Studentów „Fama” w Nowej Hucie. Założyciel Nowohuckiego Klubu Literackiego i jego prezes (1979-84).

Debiutuje na łamach „Głosu Nowej Huty” w 1977 r. W 1979 roku inicjuje wydawanie biuletynu literackiego „Zderzenia” reprezentatywnego wydawnictwa studenckiego ruchu literackiego. Wydaje serię tomików poetyckich członków Nowohuckiego Klubu Literackiego:

Sam publikuje na łamach „Kwadry” (magazyn kulturalno-literacki „Głosu Nowej Huty”), „Życia Literackiego”, „Dziennika Polskiego”, „Studenta”. W latach 1983-85 jest dyrektorem Centrum Kultury Młodzieży i Studentów „Fama”. Obecnie pracuje w Szpitalu dla Nerwowo Chorych w Kobierzynie, organizując sieć lecznictwa i profilaktyki dla młodzieży uzależnionej.

Zasłużony Działacz Kultury (1986)

Zasłużony Działacz Kultury (1986)

Publikacje książkowe:

- *Zawołaj mnie*, Kraków 1981, NKL
- *Jesteś światem*, Kraków 1988, KWA

Audycje radiowe:

- Prezentacja Nowohuckiego Klubu Literackiego, Kraków 1980, 1981, PR
- Spotkanie z poezją, Kraków 1981, PR
- Nocne spotkanie z poezją, Warszawa 1984, III pr. PR

31-068 Kraków, ul. Stradom 3

Zdzisław ŻYGULSKI (jr)

muzeolog, historyk sztuki, historyk uzbrojenia

Urodzony w 1921 r. w Boryslawiu. Studia, rozpoczęte w lwowskiej Akademii Handlu Zagranicznego, ukończył w Akademii Handlowej w Krakowie (1946). Ponadto absolwent filologii angielskiej i historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego (1951). Od 1950 r. pracuje w Muzeum Czartoryskich w Krakowie: jako referendarz, asystent, kustosz i obecnie starszy kustosz. Doktorat (1961) i habilitację (1968) uzyskał na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UJ. Od 1985 r. Kierownik Katedry Historii i Teorii Sztuki w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych (od 1960 r. prace zlecone w ASP). Profesor nadzwyczajny (1978), od 1987 profesor zwyczajny.

Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Sztuki PAN w Warszawie (od 1985), członek Komitetu Nauk o Sztuce PAN w Warszawie (od 1965 r.), członek Komisji Historii i Teorii Sztuki PAN—Oddział w Krakowie (od 1962). Prezes Stowarzyszenia Miłośników Dawnej Broni i Barwy (od 1972). Od 1972 r. członek Komitetu Wykonawczego, a w latach 1975-81 prezes Międzynarodowego Stowarzyszenia Muzeów Broni i Historii Wojskowej. Członek Stałego Komitetu Kongresów Sztuki Tureckiej, Stowarzyszenia Historyków Sztuki i in.

Autor wielu audycji radiowych.

Najważniejsze odznaczenia:

- Zasłużony Działacz Kultury (1971)
- Złoty Krzyż Zasługi (1974)
- Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju” (1978)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1979)
- Złota odznaka „Za pracę społeczną dla m. Krakowa” (1983)

Najważniejsze nagrody:

- Nagroda I Wydziału PAN (1976) — za książkę *Broń w dawnej Polsce*
- Nagroda MON (1983) — za książkę *Stara broń w polskich zbiorach*
- Nagroda Miasta Krakowa (1981)

Publikacje książkowe:

- *Dzieje Zbiorów Puławskich. Świątynia Sybilli i Dom Gotycki*, Kraków 1982, Muzeum Narodowe
- *Kostiumologia*, Kraków 1972, ASP
- *Broń w dawnej Polsce na tle uzbrojenia Europy i Bliskiego Wschodu*, Warszawa 1975, 1982, PWN
- *Stara broń w polskich zbiorach*, Warszawa 1982, 1984, KAW
- *Broń wschodnia. Turcja. Persja. Indie. Japonia*, Warszawa 1982, 1986, KAW
- *Muzea na świecie. Wstęp do muzealnictwa*, Warszawa 1982, PWN
- *Dzieje polskiego rzemiosła artystycznego*, Warszawa 1986, Interpress [ponadto wersja angielska i niemiecka]

Scenariusze:

- Scenariusze i komentarze do licznych filmów o sztuce, przygotowane dla Wytwórni Filmów Oświatowych w Łodzi m.in.: *Świątynia Sybilli*, *Pejzaże Potworowskiego*, *Olga Boznańska*, *Niobe*, *Namoty wielkiego wezyra*, *Chimera na polnych drogach*, *Anioły z Bizancjum* (1967-73)

Publikacje w druku:

- *Sztuka turecka*, Kraków, PWN
- *Odsiecz wiedeńska*, Kraków, KAW
- *Polski mundur wojskowy*, Kraków, KAW [współautor Henryk Wielecki]
- *Broń starożytna. Grecja. Rzym. Galia. Germania*, Warszawa, KAW
- *Sztuka islamu w zbiorach polskich*, Warszawa, WAiF

Ważniejsze skróty

W informatorze zastosowano powszechnie znane skróty, występujące w publikacjach biograficzno-bibliograficznych. Te często stosowane – jak np. KAW, KIW, LSW, MAW, PIW, PWN, WL, WP – nie wymagają rozwiązania. W sytuacji znanych wydawnictw: Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik” i Zakładu Narodowego im. Ossolińskich Wydawnictwo zastosowano odpowiednio skróty „Cz.” i „OSS.” biorąc za wzór informator *Pisarze ziemi krakowskiej* opracowany przez specjalistów Miejskiej Biblioteki Publicznej w Krakowie. W innych przypadkach kropki nie wprowadzano będąc w zgodzie z prawidłami języka polskiego.

Wypada zwrócić uwagę PT odbiorcom na wydawnictwa mniej znane lub powstałe niedawno. W sytuacji publikacji wychodzących nakładem poszczególnych uczelni pisano jedynie krótko szkoły wyższej wiedząc, że „UJ” w powszechnym rozumieniu znaczący będzie „Wydawnictwo UJ”, „WSP” — „Wydawnictwo WSP” itp. Od niedawna funkcjonuje „Krakowskie Wydawnictwo Akademickie” (KWA) mające skrót bardzo podobny do „Krajowej Agencji Wydawniczej”. Warto też chyba przypomnieć, że poprzednikiem tego ostatniego edytora były „Wydawnictwa Artystyczno-Graficzne” (WAG). Niektórzy członkowie SAP wydają książki w Wydawnictwie PTTK „Kraj” (w naszym informatorze Kraj), Wydawnictwie „Sport i Turystyka” (SIT), Wojewódzkich Ośrodkach Informacji Turystycznej (WOIT), Polonijnym Centrum Kulturalno-Oświatowym (PCKO), Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych (PPWK), Wydawnictwach Naukowo-Technicznych (WNT). Swoje działy wydawnicze powołują często organizacje społeczne, kulturalne i polityczne, stowarzyszenia i związki zawodowe. Stąd w niektórych biogramach znajdziemy m.in. takich edytorów: SZSP czy ZSP, ODKS (Ośrodek Dokumentacji Kultury Studentów), PSJ (Polskie Stowarzyszenie Jazzowe), IZ (Instytut Zachodni), IWŻZ (Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych), ZW CRS (Zakład Wydawnictw Centralnej Rady Spółdzielczości), TMHiZK (Towarzystwo Miłośników Historii i Zabytków Krakowa). W sytuacji scenariuszy i audycji radiowo-telewizyjnych podawano miejsca premier lub emisji, a w przypadku scenariuszy filmowych producenta. Skrótowy sposób zapisu tych edytorów jest łatwy do rozwiązania.

SPIS TREŚCI

Wstęp	s.	3
Jan Adamczewski	s.	5
Jacek Albrecht	s.	7
Julian Aleksandrowicz	s.	9
Zbigniew Bajka	s.	12
Marek Baran	s.	14
Zbigniew Bauer	s.	15
Otton Beiersdorf	s.	17
Izabela Bobbė	s.	19
Celina Bobińska-Wolska	s.	21
Regina Bochenek-Franczak	s.	24
Krystyna Bonenberg	s.	26
Jerzy Bralczyk	s.	28
Edward Bryk	s.	29
Stanisław Burkot	s.	31
Józef Buszko	s.	33
Maciej Chrzanowski	s.	35
Edward Chudziński	s.	37
Erhard Cziomer	s.	39
Edward Dąbrowa	s.	41
Stanisław Dąbrowa-Kostka	s.	43
Andrzej Donimirski	s.	45
Józef Dużyk	s.	47
Stanisław Dziedzic	s.	49
Ryszard Dzieszynski	s.	51
Sylwester Dziłki	s.	53
Stanisław Figiel	s.	55
Alina Fitowa	s.	56
Antoni Franaszek	s.	58
Stanisław Franczak	s.	60
Tadeusz Fryzel	s.	62
Jerzy Gajewski	s.	64
Adam Garbicz	s.	66
Adolf Gawalewicz	s.	68
Tomasz Goban-Klas	s.	70
Zenon Grajek	s.	72
Wojciech Graniczewski	s.	74
Stanisław Grzeszczuk	s.	76
Maciej Gurgul	s.	78
Eugeniusz Halpern	s.	80
Tadeusz Hanausek	s.	82
Krystyna Jabłońska	s.	85
Stanisław M. Jankowski	s.	87
Michał Jaskólski	s.	89
Jan Kalkowski	s.	91
Leokadia Kaluska-Holuj	s.	93
Janusz Kamocki	s.	95
Kazimierz Kania	s.	97

Krzysztof W. Kasprzyk	s. 99
Stanisław Kaszyński	s. 101
Feliks Kiryk	s. 103
Stanisław Kłodziński	s. 105
Leszek Konarski	s. 107
Ludwik Korona	s. 109
Jan Kot	s. 111
Wiesław Kozub-Ciembroniewicz	s. 113
Aleksander Krawczuk	s. 115
Zbigniew Kresek	s. 118
Tadeusz Kruk	s. 120
Andrzej Krzanowski	s. 122
Emilia Krzyżanowska-Kalkowska	s. 124
Bogusław Sławomir Kunda	s. 126
Andrzej Kurz	s. 128
Elżbieta Lechowicz	s. 130
Józef Lipiec	s. 132
Leszek Ludwikowski	s. 134
Zbigniew Ładygin	s. 136
Jerzy S. Łatka	s. 137
Zygmunt Łukawski	s. 139
Zbigniew Maciąg	s. 141
Jacek Majchrowski	s. 143
Czesław Majorek	s. 145
Henryk Markiewicz	s. 147
Mieczysław Markowski	s. 150
Zbigniew Martyniak	s. 153
Sylwester Marynowicz	s. 156
Jan Masłowski	s. 158
Andrzej Matuszczyk	s. 160
Janusz Michałak	s. 162
Krzysztof Miklaszewski	s. 164
Edward Moskała	s. 167
Czesław Niemczyński	s. 169
Ryszard Niemiec	s. 171
Kazimierz Nowacki	s. 173
Leopold Rene Nowak	s. 175
Jan Nowakowski	s. 177
Kazimierz Olszański	s. 180
Andrzej Pankowicz	s. 182
Andrzej Pawlik	s. 184
Jan Pieśczechowicz	s. 186
Andrzej Pilch	s. 188
Maciej Pinkwart	s. 190
Stanisław Piwowarski	s. 192
Jan Poprawa	s. 194
Andrzej Potok	s. 196
Kazimierz Przyboś	s. 198
Piotr Radzikowski	s. 200
Michał Rożek	s. 202
Bogdan Rudnicki	s. 204
Włodzimierz Rydzewski	s. 206
Wit. M. Rzepecki	s. 208
Andrzej Samek	s. 211

Zbigniew Schneigert	s. 213
Henryk Siwek	s. 215
Jan Skarbowski	s. 217
Tadeusz Skoczek	s. 219
Ryszard Skrzypczak	s. 222
Janusz L. Sobolewski	s. 223
Marek Sołtysik	s. 225
Leszek Sosnowski	s. 227
Kazimierz Zbigniew Sowa	s. 229
Marian Stępień	s. 231
Bogdan Szczygiel	s. 233
Jan Szmyd	s. 235
Michał Śliwa	s. 238
Tadeusz Śliwiak	s. 240
Zbigniew Święch	s. 243
Tadeusz Toboła	s. 245
Andrzej Trepka	s. 247
Jerzy Trzcieniecki	s. 250
Andrzej Urbańczyk	s. 252
Zbigniew Wajda	s. 254
Andrzej Waligóra	s. 256
Anna Wcisło	s. 258
Adolf Weltschek	s. 259
Bogna Wernichowska	s. 260
Sławomir Wojak	s. 261
Leszek Wołosz	s. 262
Tadeusz Wroński	s. 264
Zbigniew Wyszyński	s. 266
Józef Zając	s. 268
Janusz Zaręba	s. 270
Krystyna Zbijewska	s. 272
Marian Zgómiak	s. 274
Julian Zinkow	s. 276
Henryk Zwolski	s. 278
Lubomir Zybkiewicz	s. 280
Marek K. Żygadło	s. 282
Zdzisław Żygulski	s. 284
Wykaz skrótów	s. 286

500.-

Kraków narodu obowiązek

BIURO
SPOŁECZNEGO KOMITETU
ODNOWY ZABYTKÓW KRAKOWA
„NA ODNOWĘ KRAKOWA”
NBP VII OM KRAKÓW

nr 35073-6321-189-91

BANK POLSKA KASA OPIEKI S.A. O KRAKÓW
„Przekrój” 327874-600008

Adres Biura

31-005 Kraków, ul. Bracka 13, tel. 22-51-66, 22-06-77